

Giới thiệu Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu

Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu câu chuyện của tác giả Hoa Vô Tâm với cách tài tình trong xây dựng hình ảnh nhân vật, tính cách khác biệt khi trở thành hai người khác nhau.

Nàng vào một buổi sáng đầy khác thường đã xuyên không qua biển thành biển thành Hoàng hậu Tây Cung mang dung nhan nghiêng nước nghiêng thành khiến bao cung nữ phải ganh tị.

Hắn là thiên tử trẻ tuổi bạo quân địch quốc, lạnh lùng vô tình, tính tình ngạo mạn, tàn bạo khát máu luôn luôn đối nghịch với nàng nhưng lại đánh mất trái tim cho nàng, bị vướng vào tình cảm trai gái với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Trên đường xuống Hoàng Tuyền

Xuyên không là một chuyện nghe ra rất nực cười, bởi nó chỉ thường xuất hiện ở trên ti vi, hoặc xảy ra trong tiểu thuyết. Nhưng chuyện gây cười như vậy lại phát sinh trên người ta giống như ăn một bữa cơm hằng ngày.

Ai nha! Thật ra thì cũng không thể nói là bình thường, nếu như không phải là tuổi thọ ta chưa hết. . . Nếu như không phải là quý sai bắt nhầm người. . . Nếu như không phải là vốn liếng của ta đã không thể sử dụng. . . Nếu như không phải là tên Minh vương kia. . . Người xem nhiều như thế mà gom lại, dĩ nhiên là không phải chuyện bình thường rồi, cái gì gọi là trời sinh voi sinh cỏ, ta coi như đi du lịch một lần ở cổ đại vậy, hướng chi. . . Nhìn xem trên lòng bàn tay có một cái ấn kí màu đỏ, nó có thể che chở cho ta nha!

****

Theo truyền thuyết... trên con đường Hoàng Tuyền đi thông đến Địa phủ của Minh vương, có hoa Bi Ngạn nở đỏ như máu, nó là bông hoa linh hồn chi dẫn con đường đi thông giữa trần gian và Địa phủ. Hoa Bi Ngạn nở bờ đối diện cũng mở ra, hoa Bi Ngạn nở một ngàn năm, hoa cũng rụng một ngàn năm, hoa lá không gặp nhau, lúc nào cũng lỡ hẹn. Tương truyền nó còn có biệt danh gọi là ‘Mạn Châu Sa Hoa’!

Màu đỏ như máu của Bi Ngạn Hoa dọc theo hai bên đường Hoàng Tuyền, quý sai dẫn theo những vong hồn tuổi thọ đã hết, hoặc chết ngoài ý muốn đi vào cửa đại điện Minh vương, trong đám vong hồn kia có kẻ khóc, có kẻ náo loạn, cũng có kẻ chỉ yên lặng bước đi. Nhưng duy chỉ có một cái đầu nhỏ không an phận lắc lư, khiến cho người ta hoàn toàn không cảm giác được hơi thở chết chóc, hai mắt Mộc Ly sạch sẽ sáng bóng, thường thức từng đóa hoa Bi Ngạn kiêu diễm ướt át, mắt to thỉnh thoảng chớp chớp, hoàn toàn không có vẻ bi thương của ‘người đã chết’!

Hết nhìn đông rồi lại ngó tây, cái miệng nhỏ nhắn khẽ bĩu lại, trong lòng Mộc Ly sinh ra bất mãn. Hóa ra Địa phủ chẳng có trò gì hay để chơi, hại nàng khi còn sống vẫn tưởng rằng Địa phủ rất đáng sợ nữa chứ, cũng lắm chỉ có như thế.

Ai! Ở trong lòng khẽ thở dài một hơi, Mộc Ly nhớ lại nguyên nhân cái chết của mình, có thể nói mình là người xui xẻo mà, uống nước mà vẫn có thể sặc chết. Không nghĩ tới cô đường đường là Hình Cảnh Quốc Tế, bắt người, giết người, cho dù họng súng có hướng về phía mình cô cũng sẽ không chết, càng không nghĩ đến mình sẽ chết chỉ vì một cái hít hơi, người nói xem đây không phải là trò cười lớn nhất trong thiên hạ sao?

Làm một Hình Cảnh Quốc Tế, là có thể vì quốc gia hy sinh bất cứ lúc nào. Mặc dù Mộc Ly cô không sợ chết, nhưng nói thế nào cũng không thể chết uất ức như vậy được. Nếu chết vì một cái nhảy mũi, nghĩ thôi đã cảm thấy buồn cười rồi, trong lúc Mộc Ly mang tâm trạng bất bình thì quý sai đã dẫn cô đi tới trên đại điện của Minh vương, từng hàng người màu da khác nhau, tóc khác nhau, đứng ngay ngắn theo thứ tự chờ đợi Minh vương thẩm án, Mộc Ly cũng không ngoại lệ, đứng đó chờ Minh vương triệu hồi mình.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Minh vương lấy lòng

Nhìn đội ngũ phía trước đứng thành một hàng dài, trong lòng biết rõ tạm thời vẫn chưa tới lượt mình, ánh mắt Mộc Ly nhằm chán ngán loạn xung quanh, không chút ý tứ quan sát bài biện trên đại điện. Đây là một căn phòng rộng chừng 100 mét vuông, ánh sáng trong điện phù hợp với cảnh vật xung quanh của ‘Âm phủ’, có phần âm u, phía trên đại điện là một mảnh đen tối vô cùng tận khiến cho cho người ta phẫn nộ. Nhìn kĩ, từng vòng xoáy màu đen kia

đường như có thể hút con người vào trong đó. Mộc Ly càng nhìn càng cảm thấy trầm luân trong màu đen không đáy ấy, nó giống như có thể cắn nuốt tâm trí của con người khiến cho Mộc Ly trầm xuống, một lần gió nhẹ thổi qua, Mộc Ly tự dung rùng mình một cái, lập tức trong người tỉnh táo không ít, vội vàng dời đi ánh mắt ổn định lại tâm trạng, không dám nhìn loạn nữa.

Thì ra Địa phủ nhìn vào không phải kinh khủng giống như vẻ bề ngoài, vẫn còn che giấu huyền cơ nha!

Nửa ly trà trôi qua, người phía trước cũng vừa bị xét hỏi xong, quý sai ra hiệu cho Mộc Ly lập tức đi vào trong đại điện, sau đó tâm không cam tình không nguyện quý xuống trước Minh vương đang lật xem sổ sinh tử.

Minh vương ngồi trên đại điện, một tay lật sổ sinh tử của người phạm, một tay cầm bút thần thành thoảng đánh dấu ‘X’ lên, nhưng khi nhìn thấy dấu ‘√’ bên cạnh tên Anh Mộc Ly, chốc chốc lại cau mày, Điện hạ Mộc Ly quý gối đã có phần tức giận, thế nào? Đề cho người khác quý vui lắm sao?

Lúc Mộc Ly định bụng tìm Minh vương trách móc, Minh vương lại đột nhiên ngẩng đầu lên, vẫy tay ra hiệu cho lui mọi người trong đại điện, vuốt vuốt bộ râu lớn của mình cười “ha ha” với Mộc Ly, miệng nhỏ Mộc Ly nhếch lên, mỗi phát ra tiếng hừ lạnh, hoàn toàn không để lão nhân Minh vương vào mắt.

Minh vương cũng không giận, một bộ dáng Lão Ngoan Đồng, dứt khoắc rồi ghé ngồi, đỡ Mộc Ly đứng lên, nịnh nọt nói: "Nha đầu, có muốn đi cở đại chơi không?"

Nghe ra có thành phần lấy lòng trong giọng nói của Minh vương, tâm Mộc Ly chợt lạnh, trợn mắt nhìn Minh vương nói: "Không đi!" Xú lão đầu, chẳng lẽ đã bắt lộn người? Nên mới lấy lòng cô như vậy!

"A a a!" Minh vương liên tục gào lên mấy tiếng, bĩu môi: "Xú nha đầu, đây là chuyện bao nhiêu người cầu còn không được, sao ngươi lại không đi?" Tức chết hử, đây là chuyện mà nhiều người muốn còn không được, nhưng xú nha đầu này một lời liền cự tuyệt, chút thể diện cũng không cho lão, dù sao người ta cũng là Minh vương nha!

"Ông nói. . ." Mộc Ly tóm lấy cọng râu mép của Minh vương ngắm nghía ở trên tay, mắt to trừng long nhãn của ông: "Có phải các ông bắt nhầm người hay không?" Anh Mộc Ly cô không tin một cái hất hơi có thể chết người.

"Ai! Ai! ! Ai! ! !" Minh vương nhìn mấy cọng râu mép tội nghiệp của mình, than thở ba tiếng, mặt của ông vốn hơi đen, khi đó lần đầu tiên màu đỏ hiếm thấy đã hiện ra, mở miệng xin Mộc Ly rủ lòng thương: "Ta nói này nha đầu, ngươi có thể buông râu ra trước được không."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hoàn tráng xuyên không

Mộc Ly hừ lạnh, tay nghe lời Minh vương bỏ râu ra, không thể làm càn được, ở đây dầu gì cũng là địa bàn của người ta.

Minh vương đau lòng vuốt vuốt râu mép của mình, cho rằng thẳng thẳng sẽ được khoan hồng nên mở miệng: "Nha đầu, tuổi thọ ngươi chưa hết, nhưng không thể sống lại."

"Tại sao?" Mộc Ly thoáng bình phục tâm tình, tim không sợ hãi, thật không nhảy ra miệng hỏi.

Minh vương tự đắc chột nhứ mày: "Thiên cơ bất khả lộ."

"Ông. . ." Mộc Ly trừng mắt, chỉ biết thần tiên đều yêu chuộng bộ dạng này, nếu tiếp tục hỏi ước chừng cũng hỏi không ra được nguyên do: "Không thể sống lại, chẳng lẽ để cho tôi làm Cô Hồn Dã Quý?" Nhớ tới quý hồn bay tới bay lui trên TV, Mộc Ly hết sức ghét bỏ.

"Sao có thể nhẫn tâm để cho nha đầu ngươi thành quý chứ." Minh vương cười hi hi mở miệng: "Cổ đại núi tốt, nước tốt, phong cảnh tốt, thức ăn tốt, người tốt, com tốt, món ăn tốt. . . . ." Minh vương vẫn còn muốn tiếp tục thao thao bất tuyệt, lại bị Mộc Ly cắt đứt.

"Ngừng! Ngừng! Ngừng!!!" Mộc Ly không chịu nổi cất ngang lời nói Minh vương, đôi lông mày nhíu lại: "Có phải ông đang chuẩn bị đưa tôi đi cở đại không!" Đề cho ông ta nói xong, phỏng chừng lỗ tai sẽ mọc vệt chai mắt, đoán cũng đoán được tám chín phần, Mộc Ly cô đâu không phải là đứa ngốc. LQĐ

Minh vương cười ha ha, giọng nói lại càng thêm lấy lòng: "Nha đầu thật thông minh."

Nhún nhún vai không dứt, đoán chừng kẻ ngu cũng có thể nhận ra dụng ý của ông ta, đầu nhỏ Mộc Ly di chuyển, liếc nhìn gương mặt đen của Minh vương, tình quang lấp lánh trong mắt, miệng nhỏ cười càng thêm tà mị, Minh vương bên cạnh nhìn không được thoảng rùng mình!

"Nha. . . Nha đầu ngươi muốn làm gì?" Đôi tay Minh vương che chở bộ râu đáng thương của mình, từng bước từng bước lui về phía sau, Mộc Ly từng

bước một đến gần, mắt to chột lóe, lại càng làm cho Minh vương kinh hồn bạt vía. . . . .

Một canh giờ trôi qua.

“Ta hả hê cười, hài lòng cười. . . ’ Miệng ngâm nga một điệu hát dân gian, hai chân vắt chéo, tâm tình Mộc Ly rất tốt nhìn thấy Minh vương treo chân ngồi trên ghế, trong lòng lại càng thêm sung sướng.

Minh vương bĩu môi, mũi phát ra tiếng hừ lạnh, xoay đầu lại không nhìn Mộc Ly, coi như không thấy. . . Ai bảo này xú ha đầu này chính lão đến như vậy, vừa nắm râu, vừa uy hiếp, hại lão một chút đáng về của Minh vương cũng không có.

"Minh vương ca ca. . ." Miệng nhỏ Mộc Ly bĩu ra, giọng nói nũng nịu khiến cho Minh vương xuất mồ hôi lạnh, không đợi Mộc Ly mở miệng, Minh vương liền lên tiếng trước cắt đứt lời nói của cô: "Nha đầu, đứng qua một bên, chớ quấy rầy ta."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Ngoạn mục xuyên qua

"Người ta gần đi rồi, Minh vương ca ca không có lời gì để nói với người ta sao?" Mộc Ly tiếp tục phát huy vẻ mặt ‘uất ức’ của nàng, nhìn thấy Minh vương vẫn một lòng lo lắng nhà.

"Tự chăm sóc tốt cho bản thân, đừng luôn bắt nạt người khác." Minh vương tìm cách nặn ra từ trong răng mấy chữ như vậy, vốn dĩ muốn nói đừng để bị người khác ức hiếp, nhưng ngẫm lại nha đầu này, trở về thế gian liền có một thân võ công tuyệt đỉnh, lại thêm ‘Kim Liên’ bảo vệ, huống chi ngay cả lão là Minh Vương đại nhân nó cũng không sợ, vậy nên còn có ai dám ức hiếp nó chứ.

Mộc Ly bĩu môi, đứng lúc mờ miệng: "Người không phạm ta, ta không phạm người." Nếu người phạm ta, ta đòi lại gấp trăm lần, muốn ức hiếp Anh Mộc Ly cô, hừ ~ không có cửa đâu!

Minh vương còn muốn nói điều gì, khi bấm ngón tay tính toán lại phát hiện đã đến lúc cần phải làm chính sự, lấy bút Ngự Thần ra vẽ một bức tranh trên mặt đất, bỗng chốc một cái vòng xoáy không đáy xuất hiện trước mặt Mộc Ly. Mộc Ly hưng phấn nhìn từng vòng chuyển động vô cùng tận kia, không đợi Minh vương mở miệng, trực tiếp nhảy vào động không đáy.

"Minh vương ca ca, tạm biệt..., cảm ơn đồ của huynh, Anh Mộc Ly tôi sẽ luôn nhớ huynh!" Giọng nói Mộc Ly chân thành giống như nước chảy vọng lại từ chín tầng mây xa xôi, Minh vương nghe mà cảm thấy hồ thẹn, cuối cùng chỉ có thể che miệng tiếp tục áy náy.

Nhìn động không đáy, trong lòng Minh vương cảm thán một lúc! Nha đầu à, không thể trách ta được, ai bảo ngươi kéo râu của ta, ta chỉ có thể khiến cho ngươi lạc đến thâm cung kia thôi!

Phượng Lân quốc

Lúc này trên đường lớn kinh đô ‘Phượng Đô’ của Phượng Lân quốc người đến người đi rất náo nhiệt, có thương nhân buôn bán, có những người giàu có tới quan quan sát động tĩnh, còn có hiệp sĩ hành tẩu giang hồ, dọc đường đi người sẽ phát hiện, mặc kệ là quán trà, quán cơm, tiệm trang sức châu báu, hay là kỹ viện, đều không ngoại lệ nghị luận một sự kiện, đó chính là chuyện Đường Kim Thiên Tử cưới nữ nhi Nhan Khuynh Thành của Tể Tướng làm Tây Cung Hoàng hậu.

Lời đồn đại công khai: Chuyện Hoàng thượng cưới nữ nhi Nhan Khuynh Thành của Tể Tướng làm Tây Cung Hoàng hậu đã được định ra vào một tháng trước, hôn lễ cũng đã cử hành cách đây một ngày, nghe nói dáng dấp Nhan Khuynh Thành giống như tiên nữ hạ phàm, nghiêng nước nghiêng thành, khiến cho người ta vừa thấy liền không chịu từ bỏ. Đường Kim Hoàng thượng vốn chỉ gặp mặt một lần liền hạ chỉ nói khanh không thể không gả!

Lời đồn đại chính thức: Nghe nói Hoàng thượng hạ chỉ cưới Nhan Khuynh Thành làm hậu, không phải là chủ ý của người, mà do Thái hậu nương nương dùng cái chết uy hiếp Hoàng thượng nhất định phải cưới Nhan Khuynh Thành kia làm hậu. Hoàng thượng vừa mới đăng cơ không lâu, một mặt muốn chú ý đến phượng thể Thái hậu nương nương, một mặt lại kiêng kỵ thế lực của Tể Tướng trong triều, cho nên mới gắng gượng hạ chỉ cưới Nhan Khuynh Thành làm Hoàng hậu Tây Cung.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Hoàng cung Phụng Lân quốc

Lời đồn đãi chỉ có thể là lời đồn đãi, bởi vì không ai biết được nội tình, cho nên mới gọi là lời đồn đãi, người thật sự hiểu rõ chỉ sợ cũng chỉ có những người trong cuộc như vị thiên tử trẻ tuổi ấy mới biết được thôi!

Trong một quán trà nào đó, mấy gã sai vặt chụm lại một chỗ uống trà bắt đầu nhiều chuyện.

"Này!" Một Giáp bắt đầu vênh vác trước: "Nghe nói Hoàng thượng không thích Hoàng hậu Tây Cung kia (Nhan Khuynh Thành), thậm chí ngay cả mặt cũng không muốn nhìn."

"Vậy Hoàng thượng thích người nào?" Một Ất vội vàng mở miệng hỏi tiếp.

"Nghe nói người Hoàng thượng thích là Tô quý phi nương nương, theo như lời của biểu ca ta làm người hầu ở trong cung nói. Tô quý phi nọ rất có nhan sắc nha, dung nhan nghiêng nước nghiêng thành, giống như tiên nữ hạ phàm, giọng nói thì khiến cho người ta nghe xong xương cốt đều mềm nhũn, khó trách hôm qua là ngày đại hôn của Hoàng thượng và Hoàng hậu Tây Cung mà người vẫn không chịu ngủ lại ở Tây Cung!"

"Tây Cung nương nương thật đáng thương."

". . . . ."

Hoàng cung Phụng Lân quốc

Một đám cung nữ và thái giám quỳ gối cầu khẩn trong cung Mạt Ương, trên gương mặt của họ đều chứa một loại bi thương giống như cha chết mẹ chết. Thật ra thì không phải vậy, chỉ vì hôm qua Tây Cung Hoàng hậu đã tự sát ngay trong ngày đại hôn của mình, khiến cho những nô tài như bọn họ cũng phải chôn theo, người nói có thể không thương tâm ư!

Một số cung nữ không hiểu đầu óc của Hoàng hậu nương nương có phải bị bệnh rồi không, thiên hạ này có người nào mà không muốn được gả cho Hoàng thượng để làm phi tử, làm Hoàng hậu của người chứ. Huống chi vị thiên tử trẻ tuổi của bọn họ còn là một nam tử tuyệt sắc khó gặp trên đời. Nào ngờ Nhan Khuynh Thành này lại tự sát đúng ngay ngày đại hôn đầu tiên của mình. Nói ngày đó Hoàng thượng vứt bỏ Tây Cung Hoàng hậu là có chút không đúng, nhưng có thể được gặp thiên nhan (dung nhan của thiên tử) còn chưa đủ sao! Tại sao phải tự sát chứ?

Kỳ thực không phải vậy, là tự vẫn hay bị người giết, vấn đề này vẫn còn chưa nghiên cứu tới.

Đồ vật bên trong tam cung Mạt Ương liếc mắt một lần liền hiểu rõ, một chiếc bàn vuông làm bằng gỗ lim được đặt giữa đại điện, trên bàn bày biện một ít thức ăn vặt, bên trái là một bàn trang điểm tinh xảo, phía trên ngoài chiếc gương đồng thượng hạng và một cái lược làm từ gỗ đàn hương thì không còn đồ trang sức gì khác, bên phải còn lại là một tấm bình phong vẽ cảnh sắc hoa lệ, phía sau bình phong là giường lớn chạm trổ hoa văn, mặc dù toàn bộ vật phẩm ở trong cung Mạt Ương không đẹp để cao quý, nhưng lại tinh xảo vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Tây Cung Hoàng hậu nương nương

Màn lụa mỏng màu đỏ làm bằng sợi tơ thượng hạng yên lặng rũ xuống, gió nhẹ thổi tới lụa mỏng mềm mại biến hình theo gió chậm rãi vung lên. Xuyên qua màn che mờ mờ có thể nhìn thấy một nữ tử nhắm chặt hai mắt nằm trên giường lớn khắc hoa, đôi lông mi dài che phủ giống như hai chiếc quạt hương bồ nhỏ, mặt không thoa phấn mà tái nhợt không chút huyết sắc, miệng nhỏ vốn đỏ tươi nay lại trắng bệch dọa người, chiếc mũi xinh đẹp khảm vào ngũ quan hoàn mỹ, tóc đen như mực hơi có chút hỗn loạn, trên người mặc một bộ giả y đỏ thắm nhún nhúm theo Phụng Hoàng Ngũ Sắc, dán chặt vào vóc dáng lung linh của nữ tử, nàng cứ an tĩnh nhắm mắt như vậy, giống như tất cả chuyện của thế gian đều không thể quấy rầy đến nàng.

Một lão ngự y mặc quan phục đứng bên cạnh giường, có thể thấy rõ cơ thể ông ấy không ngừng run rẩy, trên trán còn lấm tấm mồ hôi lạnh, lão ngự y chẳng quan tâm lau nó, khúm núm đưa tay giả nua thăm dò hơi thở của nữ tử trên giường, hoàn toàn không có hơi thở, tức khắc ba hồn liền thiếu đi bảy phách!

Tây Cung nương nương. . . Tắt thở. . . Rồi!

Sắc mặt lão ngự y đột nhiên biến đổi, thu hồi cánh tay cứng đờ quay đầu, hướng về phía đám cung nữ thái giám đang quỳ, bỗng nhiên quỳ xuống, trong lòng các cung nữ run sợ nhìn lão ngự y, sắc mặt sẫm đen tái nhợt bây giờ lại bị dọa chuyển thành màu xanh tím, lão ngự y không để ý tới vẻ mặt biến sắc của mọi người, đôi môi run rẩy mở miệng tuyên bố tin dữ: "Mau. . . Nhanh đi bẩm báo Hoàng thượng, Tây. . . Tây Cung nương nương. . . . ."

"Ừm . . ."

Lời lão ngự y còn chưa nói hết, liền bị tiếng rên rĩ của nữ tử cắt ngang, mồ hôi lạnh bắt đầu toát ra từng giọt từng giọt trên trán ông, lão ngự y khiếp sợ quay đầu nhìn thoáng qua trên giường, thấy Tây Cung Hoàng hậu nương nương đã đứng lên, liền kêu to một tiếng "Quý." Tiếp theo hai mắt tối sầm hôn mê bất tỉnh.

Mộc Ly vừa mở mắt thì nhìn thấy một đám cung nữ vội vã chạy ra ngoài, và vị đại thúc này liếc ‘mình’ một cái liền ngất, mắt buồn ngủ mơ màng quan sát bốn phía, trong lòng biết mình đã ‘xuyên’ rồi, nhìn thoáng qua ngự y đang hôn mê, xoa xoa mắt, tốt bụng kêu lên: "Đại thúc, tỉnh." Vừa gọi, Mộc Ly vẫn không quên vỗ vỗ gương mặt của ngự y.

Mồ hôi lạnh trên trán lão ngự y ứa ra càng nhiều, nhưng không muốn tỉnh lại. Mộc Ly nhìn đôi mắt đang run run của ngự y, lại thêm cơ thể không ngừng run rẩy, giờ tay lên dùng sức đánh vào cái ót của ông, tức khắc lão ngự y hoàn toàn hôn mê bất tỉnh!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Thiên tử trẻ tuổi

Quan sát cung Mật Ương, nhẹ nhàng nhú mảy, mắt to âm đạm, Mộc Ly bắt đầu tìm kiếm trí nhớ ở trong đầu Nhan Khuynh Thành.

Nhan Khuynh Thành. . . Nữ nhi của đương triều hữu tướng Nhan Phong, mẫu thân Phùng thị là Ngũ phu nhân Tướng phủ, bởi vì khó sanh mà chết, cả nhà gồm có một nam và ba nữ, hai vị tỷ tỷ đều đã xuất giá, trong nhà vẫn còn một đệ đệ nhỏ tuổi. Nhan Khuynh Thành đứng hàng thứ ba, năm nay chưa tới đôi mươi, tính cách cẩn thận sâu xa. Là một tiểu thư khuê các chính thống công trong không bước công trước không ra, cầm kỳ thư họa học mà không ‘tinh’, ở Nhan gia rất được cưng chiều. Nhan Phong đúng là một người cha hiền, nhưng cũng rất kì quái. Người gặp qua bộ mặt thật của Nhan Khuynh Thành cũng chỉ có nha hoàn Tuyết Lê và một sư phụ tên là “Bất Lão Tử”!

"Minh vương xấu xa, Minh vương đáng chết! Ông đừng để cho ta bắt được, nếu không Anh Mộc Ly ta nhất định sẽ tiêu diệt ông!" Nói cái gì sẽ cho ta xuyên tới Đường triều, nhưng đây rõ ràng là nước Phụng Lân thoắt tha không tồn tại trong lịch sử, còn nói cho ta thân thể tự do tự tại, nhưng hiện tại trí nhớ của nàng ngay cả một con chim Hoàng yến sống trong cung cũng không bằng, hơn nữa ba tháng sau võ công mới có thể phát huy, không phải muốn ta chịu khổ sao!

Trong lúc Mộc Ly đang căm hận Minh vương lừa gạt nàng, thì một tiếng nói lạnh lạnh vang lên bên ngoài đại điện cung Mật Ương: "Hoàng thượng giá đáo." Cắt đứt lửa giận của Mộc Ly.

Đề xuống tức giận, Mộc Ly lẳng lặng quan sát Hoàng đế đang đi tới, người đến mặc một bộ hoàng bào màu vàng sáng chói thêu Kim Long năm móng, toàn thân trên dưới tản ra một loại khí lạnh có thể đông chết người, sợi tóc đen như mực trơn khuôn mặt tuấn mỹ như điêu khắc của hắn, môi đỏ mọng vênh lên nhẹ nhàng, sống mũi thẳng đứng như đao khắc, khám vào ngũ quan hoàn mỹ, mắt phượng ngạo ngễ liếc thiên hạ, khi hắn nhìn xuống giống như tất cả đều không có lá chắn gì, giờ phút này đôi mắt kia không mang theo nhiệt độ nhìn Mộc Ly, Mộc Ly nhìn xuyên qua long bào Hoàng đế, mắt to không sợ chết chớp chớp!

"Nữ nhân, nhìn đủ chưa?" Giọng nói lạnh lẽo từ trong miệng Vũ Tiêu Nhiên phát ra, một tay hắn nắm cầm Mộc Ly, một tay đặt sau lưng, mắt phượng bình tĩnh, kinh thường nữ nhân đã bãi đường với hắn vào ngày hôm qua.

Mặc dù Mộc Ly đã đòi hỏi một thân tuyệt thế võ công từ chỗ Minh vương, nhưng mà chưa thể dùng, lúc này Mộc Ly cũng không dám sử dụng những chiêu thức ở hiện đại để chống lại đau đớn từ cảm truyền tới, ánh mắt đánh giá trước kia bỗng chốc biến thành châm chọc, nàng nhìn thẳng Đế vương trẻ tuổi, mĩa mai cười một tiếng: "Người không nhìn ta, làm sao biết ta đang nhìn người?" Chẳng lẽ người còn con mắt thứ ba hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Hoàng đế lạnh lùng vô tình

Nghe vậy. . . Tay Vũ Tiêu Nhiên nắm cầm Mộc Ly càng chặt hơn, Mộc Ly đau đến mức nhe răng trợn mắt, nhưng vẫn quật cường không kêu đau, Vũ

Tiêu Nhiên lặng lẽ nhìn chăm chú vào người tên là “Khuyh Thành”. Thực ra nhiều nhất có thể xem như là một nữ tử thanh tú, nhũ chắt lông mày, lạnh lùng nhếch miệng: "Nhan Khuyh Thành, người nghe kỹ cho trẫm, làm cho tốt vai trò Tây Cung Hoàng hậu của ngươi, đừng mơ mộng hão huyền lấy được sủng ái của trẫm, cũng đừng vọng tưởng giờ thủ đoạn gì, nếu không. . . Trẫm sẽ khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!" điển * đàn & lê \$ quý ..đôn

Hắn cười nằng nặc làm Tây Cung Hoàng hậu, chỉ vì thời gian của Thái hậu không còn nhiều lắm, cũng không phải kiêng kỵ thế lực cha nàng ở trong triều, chờ đến khi Thái hậu buông tay không trông nom chuyện hậu cung nữa, hắn sẽ có thể tùy tiện tìm một lý do ném nàng vào lãnh cung, đối với Tây Cung Hoàng hậu trang trí này, từ trước đến giờ hắn chưa từng có hứng thú đi sủng hạnh, dù sao. . . Hơn nữa vị trí Đông cung Hoàng hậu kia, ai cũng không thể động đến nó, đó là chỗ mà hắn muốn giữ lại cho nữ nhân mình yêu mến!

"Vũ Tiêu Nhiên!" Mộc Ly nhìn chăm chăm vào vị Hoàng đế đang khinh thường mình, nàng nắm chặt tay lại, lạnh lùng cười: "Mời ngươi thu hồi móng vuốt của mình về." Người nghĩ rằng ta vẫn còn yêu thích vị trí Tây Cung Hoàng hậu này sao, thật buồn cười, Mộc Ly nâng quang minh chính đại đến từ thế kỷ hai mươi một, nên chưa hề để vào mắt cái nam quyền ở cổ đại rách nát này, lão hồ không phát uy, người thật sự cho rằng ta là mèo bệnh rồi!

"Rất tốt." Không nghĩ tới Nhan Khuyh Thành thật đúng là một nữ hai mặt, lại không chịu im lặng, ở thời điểm này còn có thể không kiêu ngạo không siểm nịnh nói chuyện với hắn xem như có can đảm, nhưng dám chống đối hắn, chỉ có thể chứng minh là tự nàng tìm đường chết!

Vũ Tiêu Nhiên nhìn Mộc Ly trong cơn giận dữ, tà mị cười một tiếng, nhưng vẫn lấy tay ra khỏi cầm của nàng, lập tức nhận lấy một cái khăn lau màu vàng sáng từ trong tay thái giám, lau tay sạch sẽ, mắt phượng từ đầu đến cuối chưa từng nhìn đến Mộc Ly, sau đó bỏ lại một câu: "Bàn tay trẫm." Không chút do dự đi ra khỏi cung Mạt Ương.

Nhìn bóng lưng Vũ Tiêu Nhiên rời đi, Mộc Ly liền mở miệng nói không dứt, âm thanh vừa lúc truyền vào trong tai Đế Vương trẻ tuổi: "Hậu cung này là kỹ viện nha, Tây Cung Hoàng hậu là một trong những hoa khôi của kỹ viện, mà người Vũ Tiêu Nhiên, chính là khách!" Muốn đấu với Anh Mộc Ly ta, tiểu tử thú người còn non lắm.

Vũ Tiêu Nhiên dừng bước, quay đầu lại lạnh lùng nhìn chăm chú vào Mộc Ly, thái độ lạnh lẽo muôn thuở không thay đổi, cho dù lửa của người có nóng mấy trăm độ sợ rằng cũng không thể hòa tan được hàn băng vạn năm này, mà dây thần kinh của Tổng quản thái giám đứng bên cạnh, luôn trong trạng thái căng cứng có thể bắn ra bất cứ lúc nào. Mộc Ly bị ánh mắt như vậy dọa cho kinh hãi rồi, tuy nói không để nam quyền cổ đại ở trong mắt, nhưng lúc này tiếp xúc với loại ánh mắt lạnh lẽo có thể giết chết người đó, trong lòng nàng lại cảm thấy có điểm. . . Khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Mạng ta cực kỳ lớn

"Hoa khôi. . . ." Tiêu Nhiên nhếch miệng cười mỉa mai, nụ cười đáp trả không tới đáy mắt: "Trong mắt ta, ngay cả kỹ nữ người cũng không bằng, huống chi hoa khôi!" Không nhìn tới Mộc Ly, Vũ Tiêu Nhiên chỉ để lại một bóng lưng vô tình cho nàng.

"Ngay cả kỹ nữ cũng không bằng sao?" Mộc Ly nắm bắt nhớ kỹ những lời này, cảm thấy được sự châm chọc thấu xương, ở trong mắt ta, không phải ở trong mắt trẫm, đứng ở góc độ một người bình thường, mà không phải là thiên tử trên vạn người. Vũ Tiêu Nhiên người không có gì ngoài hào quang của thiên tử, thì lấy tư cách gì để khinh thường người khác!

Nhếch miệng lạnh lùng cười một tiếng, Mộc Ly thu hồi lại ngạo khí thiên chi kiêu nữ (con gái cung của trời), khôi phục thói quen ôn hòa nhưng vẫn cười châm biếm, nhìn về phía bên ngoài đại điện cung Mạt Ương quát to: "Vẫn còn không chịu ra, chẳng lẽ để ta đi mời các người?" Nàng đã sớm biết có mấy gã sai vặt núp ở bên ngoài đại điện.

"Nương nương tha mạng! Nương nương tha mạng!" Bọn cung nữ thái giám trốn bên ngoài vâng vâng dạ dạ đi ra, cúi đầu trước Mộc Ly, miệng vẫn nhắc mãi nương nương tha mạng, chỉ sợ Mộc Ly mất hứng liền chém bọn họ.

"Ta chưa nói muốn mạng của các người" Mộc Ly chớp chớp đôi mắt to, nhìn đáng vẻ uất ức của đám người đang quỳ gối ở phía dưới, ngón tay vuốt vuốt sợi tóc xõa xuống, một bộ dạng không màn thế sự.

Đám cung nữ thị vệ run rẩy người nhìn ta ta nhìn người, sau cùng nhất trí chuyển ánh mắt đến trên người lão ngự y đang hôn mê bất tỉnh trên mặt đất, bọn họ rõ ràng nghe được ngự y nói tình hình Hoàng hậu nương nương thế nào đó, nhưng cuối cùng hình như còn chưa nói xong thì đã ngắt rồi, lúc này. . . Có một số cung nữ phản ứng mau lẹ vội sửa lời nói: "Nương nương thiên tuế."

Theo một tiếng nương nương thiên tuế từ trong miệng của nhóm cung nữ, tất cả thái giám sợ đến mức nhảy dựng lên, đồng loạt hô: "Nương nương thiên tuế, nương nương thiên tuế." Âm thanh vang vọng liên tục trong cung Mạt Ương, Hoàng hậu nương nương bọn họ đã trở lại, cũng chưa chết, bọn họ không cần phải sợ nữa, nói cho cùng thì trước đây Tây Cung Hoàng hậu nương nương Nhan Khuyh Thành đối đãi với bọn hạ nhân cũng không tệ.

"Tất cả các người đứng lên, nên làm gì thì làm đi, Tuyết Lê ở lại." Mộc Ly cười mở lời nhìn về phía đám người quỳ gối bên dưới, nhưng sao trong lòng lại

không giống nụ cười mê người trên mặt, bọn cung nữ thái giám tiếp nhận chỉ dụ của Hoàng hậu nương nương, cung kính lui xuống.

"Tiểu thư, thật tốt quá, người không sao rồi." Tuyết Lê đi ra từ trong đám người, hai mắt đầm lệ lơ lơ nhìn Mộc Ly trước mặt, bỗng chốc nhào tới trên người Mộc Ly nghẹn ngào: "Hu hu. . . Hu." Cũng không quan tâm hiện tại tiểu thư có phải là Tây Cung Hoàng hậu nương nương hay không.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Ta không phải tiểu thư nhà em

Mộc Ly vỗ về lưng Tuyết Lê, giúp nàng nhuận khí, mở miệng trừu chọc nói: "Nha đầu ngọc, mạng tiểu thư nhà em vô cùng lớn, sao có thể dễ dàng chết như vậy."

Mạng lớn thật nha, từ thế kỷ hai mươi mốt nhảy đến Địa phủ, lại từ Địa phủ nhảy đến hoàng cung Phụng Lân quốc, hơn nữa còn hoàn hảo không chết, chỉ có thân xác chết, nhưng linh hồn vẫn ở lại, chẳng qua là làm khổ cho chủ nhân của thân thể Nhan Khuyên Thành rồi.

Tuyết Lê dần dần ngừng khóc, nâng gò má đầy nước mắt nhìn chủ tử nhà mình, tức giận mở miệng: "Tiểu thư, đều do Linh Phi kia hại, nếu không phải nàng ta, tiểu thư. . . Cũng sẽ không thiếu chút nữa. . ." Nói đến phần sau, mặt của Tuyết Lê đã giận thành màu gan heo, tay nắm chặt thành quả đấm. Nếu tiểu thư chết, tất nhiên nàng sẽ không chút do dự giúp tiểu thư báo thù, nhưng nàng chỉ là một nô tỳ nhỏ nhoi, sợ rằng còn chưa nhìn thấy được Linh Phi thì đã chết thẳng cẳng rồi.

Mộc Ly nhẹ nhàng nở nụ cười, nhẹ nhàng tới mức khiến cho Tuyết Lê cảm thấy mờ mịt, tiểu thư nên tức giận hay phần nô mới phải, sao vẫn còn cười dửng dưng như thế, thật khiến cho nàng không thể nào hiểu nổi.

"Thù của tiểu thư nhà em, chắc chắn ta sẽ giúp nàng báo!" Mộc Ly nhìn Tuyết Lê thận trọng cam kết, nàng chỉ có thể giúp Nhan Khuyên Thành đến đây, chẳng qua đối tượng muốn báo thù không phải chỉ có một Linh Phi!

"Tiểu thư." Tuyết Lê nhìn chủ tử nhà mình, chân mày nhẹ nhíu lại: "Tiểu thư nhà em, không phải là người sao!" Chẳng lẽ đầu tiểu thư bị hỏng, nhìn đáng vẻ cũng không giống mà.

"Ta không phải tiểu thư nhà em." Mộc Ly khẽ cười, nàng cũng không tính giấu giếm chuyện này, nhưng mà có tin hay không thì dựa vào bản thân Tuyết Lê rồi.

"Hu hu. . . , đầu óc tiểu thư nhất định bị sốt rồi." Nước mắt Tuyết Lê bắt đầu tràn lan, chắc là như vậy, nếu không sao có thể nói những lời như thế, đều do Linh Phi kia hại, nghĩ đến đây, trong lòng Tuyết Lê càng thêm muốn đem Linh Phi băm thành vạn đoạn, nàng nhất định sẽ giúp tiểu thư báo thù, cho dù phải chết!

Mộc Ly cảm thấy trên đầu có một đám quạ bay ngang qua, ba đường vạch đen cực kỳ thô kệch phủ lên trán, sau cùng chỉ có thể thất bại trước sự ngây thơ của Tuyết Lê: "Được rồi, đừng khóc." Ai! Thật ra thì nàng không nên nói câu kia 'ta không phải tiểu thư nhà em' người xem. . . Ai tin, ngay cả bản thân nàng vẫn có chút khó khăn để tin, thậm chí còn cho rằng mình bị bệnh thần kinh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 11: Âm mưu đen tối

Liên Trì Cung

Trên đường đi tới Liên Trì cung, bốn phía tất cả đều trồng đủ loại hoa lê, gió vừa thổi. . . hương hoa lê liền theo từng làn gió đưa vào trong mũi, mùi hương mát mẻ, thanh nhã vờn quanh cánh mũi, khiến người ta không kìm được mà hít thêm một hơi.

Liên Trì cung nằm sâu trong dải hoa lê trắng, bên ngoài đại điện là một hồ nước trong suốt thấy đáy, sen trắng trong ao trông như đứa bé mới sinh, trắng nõn mê người. Từng đợt sóng dội tới, không ngừng biến đổi theo gió, giống như một đôi tình lữ yêu nhau cuồng nhiệt đang dạo chơi trong hồ.

Giống như hoa lê trắng mọc mọc trang nhã, hay hoa sen trắng gần bùn chẳng tanh hôi, bất cứ ai nhìn thấy cung Liên Trì cũng sẽ nghĩ chủ nhân của nó phải là người tư cách bất phàm, có khi còn là tiên tử hạ phàm ẩn cư nơi rừng sâu núi thẳm.

Trong Liên Trì cung, một mỹ nhân trác tuyệt đang ngồi ngay ngắn trên đại điện chủ vị. Gương mặt không thoa phấn mà trắng nõn mềm mại, hấp dẫn mê người, đôi môi không son mà đỏ, lông mày không vẽ cũng đen, sống mũi thẳng hài hòa với ngũ quan, đôi mắt phượng tuyệt mỹ mà không yêu, kiêu mà không tục, con mắt liếc nhìn tới đâu, trăm hoa nơi ấy đều thất sắc (tiếc rằng giờ là ban đêm, hoa có thất sắc cũng chẳng thấy).

Phía dưới có hai nữ tử mặc cung trang, cung kính quỳ xuống với mỹ nhân tuyệt sắc đang ngồi trên ghế, trán chạm đất, dập đầu với Tô Liên Hinh. Tô Liên Hinh ngay cả mắt cũng lười mở. Hai nữ tử quỳ bên dưới, thân thể gầy yếu khẽ run rẩy, lại không dám mở miệng, chỉ cung kính quỳ.

Trên bàn vuông lớn làm từ gỗ tử đàn, chiếc đèn cung đình tỏa ra ánh sáng yếu ớt, hai nữ tử mặc cung trang quỳ dưới đất, một mỹ nhân trác tuyệt đang khẽ nhắm hai mắt ngồi trên ghế, hình ảnh này nhìn kiểu gì cũng thấy quý dị!

“Đứng lên đi.” Đại khái qua nửa chung trà, một giọng nói như hoàng oanh xuất cốc vang lên. Tô Liên Hinh nâng mắt phượng, ánh mắt sắc bén nhìn thẳng hai nữ tử bên dưới.

“Tạ ơn nương nương” Hai nữ tử cung kính tạ ơn, nói là cung kính không bằng nói là sợ hãi thì đúng hơn.

Mắt phượng của Tô Liên Hinh lướt qua nữ tử quỳ bên trái, cười châm chọc: “Ám Hương cũng không độc chết được nàng, xem ra mệnh của tiện nhân kia cũng dài thật đấy.”

Hoàng thượng đâu có thích ả ta, nhưng lại muốn cưới ả ta về làm Tây Cung Hoàng hậu.

Chính xác mà nói, Hoàng thượng căn bản không thích bất kỳ người con gái nào trong hậu cung, kể cả nàng – Tô Liên Hinh Tô quý phi. Nhưng nàng không cho phép, Tô Liên Hinh nàng tuyệt đối sẽ không để chuyện này xảy ra, vị trí ấy nàng nhất định phải có được, ai cũng không có tư cách ngồi.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ta sẽ không khổ sở vì hấn

“Nương nương tha mạng, là Ám Hương thất trách, xin nương nương trách phạt.” Nữ tử được gọi là Ám Hương cung kính quỳ trên mặt đất, nàng là tâm phúc của nương nương, cũng là nha hoàn của nương nương, lần này không hoàn thành nhiệm vụ của nương nương, nàng phải nhận trừng phạt là điều tất nhiên.

Có điều nàng không hiểu, nàng và Linh Phi tận mắt thấy Nhan Khuynh Thành ăn đồ ăn bị hạ độc, tại sao lại chưa chết. Độc này chính là cự độc nổi danh thứ ba trong thiên hạ “Chi Lam”, vô sắc vô vị, người trúng độc thân thể sẽ không xuất hiện vấn đề gì, nhưng nó đúng là độc được trí mạng, dù đại phu có khám cũng không tìm ra nguyên nhân cái chết. Nhưng kỳ tích là nàng ta không chết, chẳng lẽ thuốc kia có vấn đề?

“Ăn đi” giọng nói Tô Liên Hinh không mang theo cảm xúc gì, một viên thuốc màu nâu từ trong tay bắn thẳng vào miệng Ám Hương. Ám Hương ngẩng đầu, viên thuốc theo cổ họng trượt vào trong bụng. Chỉ một lúc sau, Ám Hương toát mồ hôi lạnh, từng giọt từng giọt lăn từ trên trán xuống.

Chịu đựng đau đớn, Ám Hương lết tới chỗ mỹ nhân tuyệt sắc đang ngồi dập đầu tạ ơn: “Tạ ơn nương nương tha mạng.” Đau đớn kiểu này nàng đã quá quen thuộc, dù đau đến tận xương tủy nhưng đỡ hơn phải mất mạng.

Tô Liên Hinh liếc nhìn Ám Hương quỳ trên mặt đất, rồi bỏ lại một câu với Ám Châu: “Hai canh giờ sau cho nàng thuốc giải.” Sau đó đi thẳng đến tẩm cung.

“Dạ nương nương.” Ám Châu cúi đầu tuân lệnh, còn Ám Hương ở bên cạnh đau đến nhe răng trợn mắt...

Vào thu, bão cát thổi qua rừng lê trắng như tuyết, kéo theo từng tầng âm mưu khiến cho người ta sợ hãi. Gần khuya, bên ngoài cung Liên Trì một bóng đen nhảy vút lên không trung rồi biến mất trong đêm tối. Ở một nơi khác, một người cũng mặc y phục dạ hành, nhìn theo bóng người vừa biến mất trong màn đêm. Tháo mặt nạ xuống, đôi mắt to tròn chớp chớp, rồi phun một câu: “Mẹ nó.” Nhún người một cái cũng biến mất trong màn đêm. Mùa thu này... có lẽ sẽ không thể an ổn được!

Giờ là nửa đêm, ánh trăng nhàn nhạt chiếu xuống, xuyên qua khung cửa sổ tỏa ánh sáng màu bạc trong căn phòng. Mộc Ly nằm trên giường lớn khắc hoa, lặn qua lộn lại kiểu gì cũng không ngủ được, nàng đành khoác áo choàng đứng ngăn người bên cửa sổ. Đầu tiên nàng nghĩ tới việc mình chết không rõ nguyên nhân, sau đó là hồ đồ xuyên tới Phượng Lâm quốc. Tất cả việc này đều giống như nằm mơ vậy, nàng sững sờ đến bây giờ vẫn cho rằng mình đang ở trong mộng.

Có lẽ, ngày mai tỉnh lại mình sẽ quay về thế kỉ 21.

Có lẽ, mình chỉ là những dòng chữ trong cuốn truyện xuyên không.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Bà cô nhỏ

Có lẽ, ông trời đang đùa giỡn với nàng. Mặc dù ở thế kỉ 21, nàng chỉ là một cô nhi, nhưng dù sao Anh Mộc Ly nàng cũng sống ở đó 22 năm rồi.

Không có người thân, ít nhất cũng còn có bạn bè.

Không có người yêu, ít nhất cũng có người đàn ông mình thích. Dù người đó có từng tổn thương mình, nhưng tất cả so với cái thế giới nam quyền xa lạ này tốt hơn nhiều. Nói thế nào thì trước kia mình cũng sống trong một thế giới bình đẳng, đột nhiên rơi vào thế giới trọng nam khinh nữ này, nàng rất khó để thích ứng được nó!

“Ai. ....” Một tiếng thở dài nặng nề phát ra từ trong miệng của Mộc Ly, nàng bắt mắt bừa bãi đôi môi anh đào nhỏ, cố gắng suy nghĩ tích cực, không để cho bản thân sợ hãi sự cô đơn khi tỉnh mộng lúc giữa đêm.

Thật ra nếu nói sợ, thì Mộc Ly trước giờ không biết viết chữ sợ như thế nào. Ở hiện đại, nàng tốt nghiệp học viện cảnh sát. Judo, kiếm thuật, nhu thuật, thái cực quyền đều không kém, chứ đừng nói sợ bị ai bắt nạt. Thứ duy nhất nàng không chịu nổi chính là phải hít thở không khí cô đơn lúc đêm về.

“Tiểu thư, sao người còn chưa ngủ?” Tuyết Lê vừa từ bên ngoài trở về, xách theo đèn lồng đã cháy hết, vừa tới cửa thì thấy Mộc Ly đang nhắm người.

Mộc Ly bị tiếng nói đánh thức khỏi mạch suy nghĩ, nàng vội lấy lại tinh thần, toàn thân quay về trạng thái phòng bị, quay đầu lại thấy người nói là Tuyết Lê thì mới buông lỏng cảnh giác, cười nhẹ với nàng: “Không có gì, chẳng qua là ta không ngủ được.” Xem ra nàng đã nghĩ quá nhập tâm rồi, người ta đến bên cạnh mới phát hiện, điều này khiến Mộc Ly ảo não không thôi. Nếu không với bản lĩnh của nàng, không đợi người ta đến gần nàng cũng đã sớm phát hiện rồi.

“Tiểu thư, người đừng quá u buồn, Hoàng thượng... Ngài...” Tuyết Lê muốn an ủi mấy câu, hôm qua tiểu thư nhà nàng vừa mới báai đường với Hoàng đế, hôm nay đã rơi vào quên lãng.

Mộc Ly gờ tay đánh gãy lời nàng: “Ta sẽ không vì hấn mà đau lòng.” Điều này như trò đùa vậy, Anh Mộc Ly nàng sẽ không đau lòng vì một kẻ mới chỉ gặp một lần, còn là một tên Hoàng đế nghĩ mình không đáng một đồng nửa. Huống hồ nàng cũng không phải chủ nhân của thân thể này. Chủ nhân trước là Nhan Khuynh Thành, còn chủ nhân hiện tại là Anh Mộc Ly.

Minh Vương để lại cho nàng đoạn ký ức này tuy lộn xộn chấp vạ, nhưng Mộc Ly cũng hiểu được tại sao Nhan Khuynh Thành lại cam tâm tình nguyện gả cho Hoàng đế. Một người con gái cam nguyện gả cho Hoàng đế có ba ngàn nữ nhân thì lý do rất đơn giản, nàng đã yêu vị Hoàng đế ấy rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nhan Khuynh Thành yêu Hoàng đế

Đúng! Nhan Khuynh Thành yêu Hoàng đế, cho nên nàng mới cam tâm tình nguyện làm Tây cung Hoàng hậu, nhưng không khéo là ngày thứ hai sau khi báai đường, nàng đã đi tới Tây Thiên Cực Lạc, cho nên bây giờ mới có Anh Mộc Ly!

Dù Mộc Ly có một phần trí nhớ của Nhan Khuynh Thành, nhưng nàng không chịu ảnh hưởng của nó mà đi yêu Hoàng đế, tất nhiên cũng sẽ không vì Hoàng đế mà khổ sở. Ngược lại bởi vì chuyện ngày hôm đó nên ấn tượng của nàng với Hoàng đế cũng không tốt lắm, nghĩ lại lúc ấy ánh mắt Hoàng đế lạnh lẽo như hàn băng vạn năm. Theo trực giác Mộc Ly cảm thấy người nọ là phản tử nguy hiểm, chỉ có thể dùng hai chữ: Phiền toái! Thứ người như thế Mộc Ly nàng không nghĩ sẽ va chạm đến. Đối với người không thể trêu chọc, theo trực giác Mộc Ly sẽ nhượng bộ lui binh, vì nàng không muốn kéo theo một đồng phiền toái lên người.

Nàng – Anh Mộc Ly không sợ trời, không sợ đất, chỉ sợ phiền toái!!

“Tiểu thư thật sự không đau lòng vì Hoàng thượng?” Tuyết Lê bước vào, nhìn Mộc Ly chăm chăm, chỉ sợ bỏ qua bất kỳ cảm xúc nào trên mặt nàng, nàng nhớ là tiểu thư nhà nàng yêu Hoàng thượng đến không thể dứt ra mà.

“Tại sao phải đau lòng vì hắn!” Mộc Ly nâng tay gõ đầu Tuyết Lê, cười lớn.

Tuyết Lê bắt mạch bữu mô: “Em lo lắng cho người thôi!”

“Được rồi bà cô của ta ơi, ta biết em lo lắng cho ta, chỉ là... tiểu thư nhà em bây giờ buồn ngủ rồi, lo lắng của em giữ đến ngày mai lo tiếp đi.” Mộc Ly trừng mắt với Tuyết Lê, nhưng trong lòng thì tràn ngập ấm áp.

Đúng vậy! Vừa đến cái thế giới xa lạ này, có người quan tâm đến mình, nói sao có thể không cảm động chứ!

“Được rồi, tiểu thư nghỉ ngơi trước đi, em không quấy rầy người nữa.” Tuyết Lê xách đèn lưu ly bước ra ngoài, trước khi đi còn quay đầu lại căn dặn: “Mai là ngày 15 rồi.”

“Ngày 15?” Ngày 15 có gì đặc biệt mà Tuyết Lê phải nhắc nhở? Nhìn nửa vầng trăng trên trời, Mộc Ly chớp mắt, quay về giường lớn khắc hoa.

Mặt trời mọc.

Sáng sớm ánh mặt trời chiếu qua cửa sổ trên đại điện thành từng vòng nắng màu vàng tròn bóng, vạn vật sinh sôi mạnh mẽ, những đóa hoa cũng đón gió rực rỡ. Phụng Lân quốc, trong hoàng cung một mảnh tốt lành, hậu cung phi tần ai cũng không dấu được sắc mặt vui mừng, mà trong Mạt Ương cung đầu đầu cũng là sâu vân thâm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Hoàng hậu ăn mày

Tổng quản phủ nội vụ Cao Minh Hải Cao công công một tay cầm thánh chỉ vàng sáng, một tay cầm phát trần trắng, nét mặt lo lắng đi đi lại lại ở đại điện. Khuôn mặt vốn đầy nếp nhăn nay lại càng nhăn thêm. Thị nữ thái giám cầm dụng cụ rửa mặt càng sợ hãi quỳ đầy ở đại điện.

“Mau đi xem nương nương dậy chưa.” Sau khi giọt mồ hôi thứ hai mươi mốt chảy xuống, Cao công công không nhịn được hỏi lại câu hỏi đã lặp lại hai mươi mốt lần.

“Nương nương nói, không có lệnh của người, ai cũng không được quấy nhiễu.” Lời này cũng lặp lại hai mươi mốt lần, người nói là Tuyết Lê, người này không hồ là đại cung nữ Mạt Ương cung, nha hoàn hồi môn của Tây cung Hoàng hậu Nhan Khuynh Thành.

“Này...” Cao công công nâng tay áo lau mồ hôi trên trán, cân nhắc thiệt hơn một lúc, hít sâu một hơi, nâng chân chuẩn bị bước vào trong tâm cung...

“Cao công công, ông muốn đi đâu vậy?” Giọng nói lười biếng mang theo chút mơ hồ truyền từ trong điện ra, vừa đúng lúc ngăn cản Cao công công bước đi bước đầu tiên.

Nghe thấy giọng nói này, tất cả nha hoàn thái giám đang quỳ gối trong điện đều thờ phào nhẹ nhõm. Ngay cả Tuyết Lê để mặt lạnh từ sáng đến giờ cũng thả lỏng. Sáng nay khi Tuyết Lê giúp tiểu thư nhà nàng súc miệng rửa mặt, người dường như sớm biết sẽ có người đến, chỉ giao phó một câu: “Không có mệnh lệnh của ta, bất luận là ai cũng không được quấy rầy.” Rồi quay ra ngủ tiếp, mặc dù cảm thấy khó hiểu với lệnh của tiểu thư, nhưng Tuyết Lê vẫn làm theo lời Mộc Ly. Không thể không nói một câu, Tuyết Lê đối với lời của Anh Mộc Ly là nói gì nghe nấy! Nét mặt già nua của Cao công công vo thành một nắm, đột nhiên nghe thấy âm thanh thì cười gượng hai tiếng hi hi, đang chuẩn bị ngẩng đầu nhìn bọ, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ của Mộc Ly thì nét mặt lại tiếp tục nhăn thành một đoàn.

Chỉ thấy Mộc Ly mặc một đồ lót dùng để ngủ, dưới hai ống quần là đôi chân trần không đi giày, rất không có hình tượng mở miệng ngáp lớn một cái bước ra từ trong điện, mái tóc vốn sáng mềm bóng loáng thì rối tung lên, ánh mắt to có hồn thì ti hí như người chưa ngủ trăm năm rồi. Người khác vừa nhìn, liền chắc chắn sẽ nghĩ rằng hình tượng này chỉ hơn tên ăn mày một chút.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 16: Bạo quân ban thưởng

Cao công công nhìn đến nỗi mắt muốn rớt ra ngoài, thật không thể tin được Nhan Khuynh Thành yếu đuối ngoan hiền trong truyền thuyết lại là cái dạng này.

Đừng nói Cao công công không tin nổi, ngay cả Tuyết Lê và nha hoàn thái giám Mạc Ương cung cũng không dám tin đây là Tây cung Hoàng hậu nương nương xinh đẹp khéo léo ngày thường!

Mộc Ly hít mắt nhìn mọi người đang ngây ngốc, chậm rãi đi tới chủ vị ngồi xuống bắt chéo hai chân, tiện tay bưng ly trà đang đặt trên bàn uống một hớp, không tới mấy giây đã lập tức mất hình tượng phun ra, vừa ói vừa mắng to: “Cái loại trà vớ vẩn gì đây? Không để người uống à! Mau đi đổi ấm khác cho bà.” Một loạt hành động của Mộc Ly khiến mọi người đang giật mình càng không thể tin được. Phải biết rằng trà này là trà ngon thượng đẳng được tiến cống “Ngân Sơn Tuyết Phong”, cũng không phải lúc nào cũng được uống, huống hồ bình thường nương nương thích nhất là trà này, sao hôm nay lại thành trà vớ vẩn rồi?!!

Cái miệng nhỏ đỏ hồng mềm mại khẽ nhếch, trong lòng Mộc Ly thoải mái, đối với vẻ mặt kinh ngạc của mọi người cũng rất hài lòng. Tin rằng chỉ một lúc nữa thôi, đủ loại sự kiện về Tây cung Hoàng hậu ở Mạc Ương cung sẽ bay đi khắp Hoàng cung, đây chính là điều Mộc Ly cần.

Cao công công đứng bên cạnh nhìn không nổi nữa, phải biết rằng ông còn chờ tuyên bố

thánh chỉ nữa, chậm một chút là mất đầu như chơi, ông gánh không nổi.

“Khụ... khụ” Vì vậy Cao công công ho khan hai tiếng, khiến đương sự chú ý, chẳng qua là... đúng như ông mong muốn, đương sự chú ý tới ông.

Mộc Ly mở mắt, thờ ơ liếc Cao công công một cái, sau đó giả bộ kinh ngạc: “À! Cao công công đến đây lúc nào vậy, sao không kêu người báo cho ta biết một tiếng.” Tư thế kia đúng là vừa nhìn thấy Cao công công, làm cho Cao công công toát mồ hôi.

“Không quan trọng, không quan trọng, nô tài đến để truyền chỉ thôi.” Cao công công cười nịnh bợ, cũng nói ra mục đích tới đây.

“Vậy à.....” Gương mặt ra vẻ chột hiểu, lời Mộc Ly nói ra khiến người ta kinh ngạc không thôi: “Vậy ông mau tuyên đi, còn chờ cái gì nữa? Tuyên mau ta còn ngủ!”

“À... Dạ” Kéo kéo da mặt cứng đờ, cũng chẳng quan tâm Mộc Ly chỉ ngồi đóng đũa trên ghế chủ vị mà không chịu xuống tiếp chi. Cao công công mở thánh chỉ, cười gượng hai tiếng ‘ha ha’: “Tây Cung Hoàng hậu, thông huệ hiền đức, hiểu rõ nghĩa lớn, đặc biệt ngự tứ, một đôi ngọc Phụng Hoàng Linh Lung, một đôi bát thất thái Lưu Ly, bát giác túc hương. . . . .” Dù sao nói nhiều như vậy, nhất định phải ban thưởng một chút gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Hoàng đế bị thương 1

Chỉ thấy ánh mắt của Mộc Ly, tại một khắc nghe thấy thánh chỉ tinh quang chợt lóe càng mở càng to, cuối cùng đã trùng lớn thành mắt rồng, sau cùng không quên nháy mắt với Cao công công, nói một câu: “Chỉ có chút ít như vậy sao? Vũ Tiêu Nhiên cũng quá keo kiệt rồi! Này... Này, ta còn chưa nói xong, Cao công công ông đừng đi mà”.

Chỉ thấy Cao công công đỏ mồ hôi lạnh, nhấc bước chân từ từ biến mất khỏi cung Mạc Ương, mọi người xấu hổ toát mồ hôi, nhưng đương sự đang ngồi trên chủ vị lại tươi cười rực rỡ giống như hoa nở.

Ngự thư phòng, Vũ Tiêu Nhiên toàn thân khoác hoàng bào, đang ngồi ngay ngắn trên ghế rồng nghe Cao công công bẩm báo tình hình lúc này, bút ở dưới tay cũng không ngừng nghỉ rung lên “ba ba”, con ngươi lạnh lẽo như hàn băng vạn năm không mang theo bất cứ tình cảm gì bắn thẳng đến mắt của Cao công công.

“Hoàng thượng, nô tài nói câu nào cũng đều là thật”. Cao công công khom lưng, khuôn mặt lộ rõ cung kính đối với Hoàng đế, hoàn toàn không còn bộ dạng nịnh hót xum xoe lúc tuyên chỉ ở Hậu cung.

Vũ Tiêu Nhiên nghe Cao công công bẩm báo xong cũng chỉ bình tĩnh nhíu mày, con ngươi xanh đen sâu thẳm hiện lên một luồng sáng âm u, sống mũi cao thẳng như pho tượng Hy Lạp lạnh lùng hừ một tiếng, cầm chiếc bút đặt bên cạnh bàn “ba ba” viết vài chữ lên trên thánh chỉ màu vàng sáng chói, sau đó... nhấc tay lên không lưu tình ném cho Cao công công đứng trước mặt.

Cao công công nhanh tay lẹ mắt tiếp nhận thánh chỉ mà Hoàng đế ném tới, chỉ thấy trên thánh chỉ viết qua loa mấy chữ, nhưng lại khiến Cao công công sợ hết hồn hết vía, nhưng trước sau vẫn không nói một lời nào lảng lảng đi tuyên chỉ, đối với bất kỳ quyết định gì của vị thiên tử trẻ tuổi này, ông đều sẽ không và cũng không dám có bất kỳ nghi ngờ nào.

Đội Cao công công vừa đi khỏi, Vũ Tiêu Nhiên bỏ cây bút trên tay xuống, đứng lên từ trên ghế rồng bước chậm rãi đến bên cửa sổ, phóng ánh mắt lạnh lùng nhìn hoa cỏ cây cối dập chồn ngoài đó, sự lạnh giá trong con người màu đen dần dần tiêu tán, suy nghĩ bay về quá khứ rất lâu rất lâu trước đây.

Đó là một buổi sáng trời trong nắng ấm, khi đó hắn vẫn chỉ là một Thái tử, lúc tiếp nhận tin lão Hoàng đế Diệu Nguyệt Hoàng triều băng hà, thân là Hoàng tử nước láng giềng, hắn dứt khoát thỉnh cầu phụ hoàng lấy danh nghĩa quốc tang đi sứ sang Diệu Nguyệt quốc. Ngoài mặt là đi sứ Diệu Nguyệt quốc, nhưng bên trong là dò la tin tức, đến khi mọi thứ đã được chuẩn bị thỏa đáng mắt thấy sắp đoạt được Diệu Nguyệt quốc, nhưng không ngờ giữa đường bị người âm toán, cuối cùng dẫn đến toàn quân thương vong.

Ba ngàn, chính mắt hắn nhìn thấy trọn vẹn ba ngàn binh sĩ hộ vệ vì để bảo vệ hắn chu toàn mà bị quân địch bức lui đến vách đá, cuối cùng phải chết thảm dưới sự vây đánh của quân địch. Máu đỏ tanh nồng, chém giết tàn nhẫn, những binh lính kia mỗi người đều giết đỏ cả mắt. Hắn nghĩ, cả đời này hắn cũng không thể nào quên những binh sĩ đã vì hắn mà chết thảm dưới tay quân địch. Sau cùng, hắn một người một ngựa, chiến đấu điên cuồng trong biển máu. Nhưng đến khi biết được thủ lĩnh quân địch là ai thì sụp đổ hoàn toàn, cuối cùng bắt đắ dĩ, hắn bị người đó tàn nhẫn tung một chưởng đánh rơi xuống vách núi, mà người đó lại là đại hoàng huynh của hắn, Vũ Bùi Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hoàng đế bị thương 2

Còn hắn bị đánh rơi xuống vách núi, tưởng rằng chết chắc rồi, nhưng vào thời điểm máu chốt nhất lại được ‘nàng’ cứu, nàng giống như vật phát sáng, đến bất cứ nơi nào đều không khỏi khiến người khác giật nảy mình, nàng mặc một bộ quần áo màu trắng, xinh đẹp tuyệt trần, phong hoa tuyệt đại, ánh mắt chỉ nhẹ nhàng nhìn lướt qua, liền cướp đoạt tâm hồn của người khác, câu hồn đoạt phách!

Dung mạo nghiêng nước nghiêng thành không đủ để hình dung vẻ đẹp kinh tâm động phách của nàng, tuyệt sắc khuynh thành chỉ có thể khinh nhờn phong thái xinh đẹp như tiên của nàng. Lần đầu tiên, hắn biết thế nào gọi là khiếp sợ. Ngày thứ nhất, hắn biết cái gì gọi là kinh ngạc tột độ, hắn lập lời thề trong lòng, nếu hắn không chết, nhất định phải đoạt được người con gái này! Cho dù có phải khiến nàng trở thành tù nhân của hắn, hắn cũng sẽ không hối tiếc!

Sau đó thế sự trôi chảy, cuối cùng hắn đã bỏ lỡ mất dịp may với nàng. Khi từ sĩ của thuộc hạ tìm thấy hắn, lại mang đến một tin tức khiến hắn chấn động, phụ hoàng của hắn, Hoàng đế Phụng Lăng quốc, suốt đêm bị người ám sát, bắt lực bỏ mình!

Hắn từ trước đến nay không biết cái gì gọi là tuyệt vọng, cho dù là giây phút bị Hoàng huynh của hắn đánh rơi xuống vách núi kia. Hắn cũng chưa từng tuyệt vọng như thế này. Khi hắn nghe tin phụ hoàng bị người ám sát, hắn cảm giác được bầu trời của hắn đang đổ sập xuống!

Giờ khắc này, hắn biết đây là một âm mưu, một âm mưu mà chỉ đợi hắn nhảy vào trong. Hắn từ trước đến giờ chưa từng nghĩ Đại hoàng huynh luôn không màng thế sự của hắn, lại có thể ẩn chứa ý định giết người như vậy. Là Vũ Bùi Nhiên che giấu quá tốt, hay do Vũ Tiêu Nhiên hắn quá ngu ngốc đây?!!! Hắn không biết nữa.

Không! Hắn phải báo thù!!!

Hắn đau khổ tột cùng gào thét, hoàn toàn không để ý thân thể mình bị thương, dứt khoát vác thân thể bị thương đi suốt ngày đêm trở về Hoàng thành Phụng Lăng quốc. Trước khi đi, hắn lấy ngọc bội mẫu hậu đã tặng hắn khi còn nhỏ xuống, bá đạo đeo lên cổ nàng, hắn nói với nàng: ‘Nàng là người của Vũ Tiêu Nhiên ta!’

Trên gương mặt tuyệt sắc của nàng thoáng qua một chút thảng thốt, càng ngạc nhiên hơn, lại có một tia mừng rỡ.

Nhưng mà, khi hắn đã giải quyết xong tất cả mọi chuyện đi tìm kiếm nàng, nàng lại giống như bốc hơi giữa nhân gian mà biến mất không có dấu vết. Hắn điên cuồng sai người lật tung cả trời đất tìm khắp Phụng Lăng quốc thậm chí cả các nước lân cận, nhưng vẫn không có lấy một chút tin tức nào của nàng, hắn hận... hận nàng không nói một tiếng mà đã biến mất như vậy.

‘Ai...’ Một tiếng than nhẹ từ trong miệng phát ra, hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời quang đãng nghìn dặm, tâm tư rời rạc và mỗi lần nhớ đến nàng lửa giận tràn đầy đều từ từ mà tiêu biến đi hết. Con người sáng như hắc bảo ngược lại càng phát ra những tia lạnh lẽo thấu xương. Ngay cả hơi thở toát ra từ cơ thể cũng là hàn băng muôn đời không thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 19: Nhốt vào lãnh cung

Nhưng mà bóng lưng của Thiên tử thiếu niên kia, vì sao lại trông hiu quạnh cô tịch như vậy?!!

Mộc Ly vừa bước tới cửa ngự thư phòng, tất cả những gì nhìn thấy chỉ là một cái bóng lưng như vậy, không biết vì sao khi nhìn thấy nó, lại khiến nàng có một cảm giác chua xót muốn khóc. Có lẽ là cảm giác cô tịch phát ra từ trên người hắn đã chạm đến chỗ sâu thẳm trong tâm hồn của nàng!

Nàng là một cô nhi, từ khi nàng bắt đầu hiểu chuyện nàng đã biết nàng là một cô nhi bị người ta vứt bỏ ở cô nhi viện. Vì vậy nàng cũng cô độc, sợ hãi giống như vậy. Khi nửa đêm nằm mê, nàng sẽ mơ thấy ác mộng, mơ thấy bản thân hết lần này đến lần khác bị người ta vứt bỏ giống như vứt rác!

“Người ở đây làm gì?!” Một tiếng rống giận cắt đứt suy nghĩ của nàng. Vũ Tiêu Nhiên lạnh lùng nhìn chằm chằm vành mắt ửng đỏ của nàng, con ngươi lạnh lẽo như hàn băng không mang theo bất cứ tia tình cảm nào.

“Ta... ta...” Nàng ngẩn người nói được hai chữ ta, nhưng sau đó lại không biết nên nói gì. Bỗng dưng bị người ta nhìn thấy vành mắt hơi đỏ của mình và nỗi buồn lộ ra bên ngoài. Khiến nàng có một chút bối rối, muốn bỏ chạy nhưng lại không biết nên chạy đi đâu.

Hắn bước từng bước tới trước mặt nàng, từ trên cao chăm chú nhìn xuống nàng, đột nhiên cười lạnh một tiếng nói: “Sao vậy? Bất mãn với đãi ngộ ở lãnh cung sao? Muốn tìm trầm khóc lóc kể lể?”

Giọng nói lạnh như băng, ngôn ngữ châm chọc, khiến nàng nhớ ra mục đích bản thân tới tìm hắn. Bằng tốc độ còn hơn cả thời gian sắp xếp xong tâm tình, nàng cũng đáp trả hắn bằng một nụ cười lạnh giống như vậy, tốc độ biến hóa nhanh như vậy khiến Vũ Tiêu Nhiên có chút kinh ngạc.

“Người dựa vào cái gì mà nhốt ta vào lãnh cung? Ta phạm phải lỗi gì mà người phải nhốt ta vào lãnh cung?” Nàng cười lạnh lùng, ánh mắt lạnh như băng.

“Người không làm gì sai cả”. Con ngươi như hàn băng vạn năm của hắn nhìn thẳng vào đôi mắt cũng lạnh lẽo giống như vậy của nàng. Vươn một cánh tay nắm chặt lấy cổ nàng, nàng trong tình huống không kịp trở tay bị hắn bóp đau đớn, lồng ngực không vui mà nhũn nhũn lại, đôi con ngươi lạnh băng của hắn đột nhiên dấy lên một ngọn lửa, lời nói ra lại càng lạnh khốc vô tình, hắn nói: “Người không làm gì sai, nhưng... vào cung làm phi, chính là cái sai của người!”

Nhập cung làm phi chính là cái sai của người?!!

Đầu óc nàng có chút ngạc nhiên trong nháy mắt, nhưng lập tức phá lên cười to từng trận lạnh lùng. Nàng không để ý tới nỗi đau đớn dưới cổ càng ngày càng chặt, chỉ vào mũi hắn cười lớn nói: “Người không có tư cách nói lời này nhất chính là bạo quân nhà ngươi. Nếu như lúc đầu ngươi khẳng khái không cưới Nhan Khuynh Thành, thì có ai có thể chịu đựng được ngươi? Cho nên từ đầu đến cuối người sai đều chỉ có một mình ngươi!” Lời nói bén nhọn, tiếng cười lạnh như xé rách màn nhĩ, từng tiếng một lọt vào tai.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 20: Sự mê hoặc của đế vương

Hắn, thiên tử trẻ tuổi, quân vương của một nước, người có quyền lực tối cao nhất của Phụng Lân quốc. Nếu như trước đây hắn không cố ý muốn cưới Nhan Khuynh Thành, thì có ai có thể chịu đựng hắn?! Bằng không, Khuynh Thành thật sự không đến mức phải nhập cung, tránh bị những phi tần nơi hậu cung của hắn hại chết. Cho nên đều là lỗi của ngươi, đều là lỗi của tên bạo quân nhà ngươi, Mộc Ly nghĩ như vậy!

Tay buông lỏng, trái tim Vũ Tiêu Nhiên dường như bị cái gì đó đâm nhói đau, hắn lao đảo lùi lại một bước, mày kiếm anh tuấn vẫn lại thật chặt. Nhưng chỉ chợt hiện lên trong nháy mắt, mười ngón tay của Mộc Ly tạo thành trảo, đem mấy ngón tay vẫn còn nắm chặt cổ nàng, tách ra từng cái một.

“Không!!” Hắn rống giận một tiếng, lửa giận trong đôi mắt phượng ừn ừ kéo đến nhìn thẳng nàng, gân xanh trên tay nổi lên thành từng sợi. Tay vừa chuyển, tráng kiện mà mạnh mẽ lao tới bóp cổ nàng. Nhưng Mộc Ly nào còn cho hắn cơ hội, cười lạnh một tiếng, cánh tay của nàng đột nhiên sử dụng lực, một cú ném qua vai đúng chuẩn làm cho hắn ngã lộn ra đất.

Hắn trong tình huống không kịp trở tay để nàng được như ý, đầu gối nửa gập, hai chân cong cong ngồi trên mặt đất. Hắn quay đầu nhìn thẳng vào nàng đang âm thầm đắc ý, trong con ngươi lạnh như băng xẹt qua một đạo ánh sáng âm u, trong đầu càng hiện lên ngàn vạn suy nghĩ.

Vỗ vỗ tay, bộ dạng nàng kiều ngạo giống như không phải chuyện của mình, mỗi anh đào mềm mại nhẹ nhàng nhếch lên. Cuối cùng, còn cho hắn một nụ cười khiêu khích.

Hắn thở gấp, lửa giận trong lòng càng giống như muốn phá tan lồng ngực mà chui ra, nữ nhân này, lại dám khiêu khích uy nghiêm của hắn, được lắm! Hắn sẽ khiến cho nàng biết thế nào là sống không bằng chết!

Cười lạnh một tiếng, hắn âm thầm vận công, giống như con chim đại bàng lớn giương cánh bay vút lên bằng tư thế tuyệt mỹ. Nàng kêu lên một tiếng, trong ánh mắt lóe lên một tia kinh diễm. Nhưng vẫn chỉ vờn vờn trong nháy mắt lại trở lại bình tĩnh như lúc đầu. Trong lòng hắn có một tia phiền muộn, vì cảm xúc biến hóa cực nhanh của nàng.

“Ái phi của trẫm, nàng thật là thú vị”. Nhẹ nhàng khiêu khích cảm của nàng, lời nói nhỏ nhẹ dịu dàng khác thường của hắn, trong đôi mắt phượng có một mảng sương mù mê hoặc, hắn đang quyến rũ nàng, bởi vì hắn tự biết chính mình có bao nhiêu mê người.

“Hà?” Nàng trừng to mắt ròng ròng kinh ngạc nhìn hắn, không biết hắn ta tại sao lại đột nhiên thay đổi như thế. Nhưng nàng phát hiện ra hắn thật sự rất đẹp, đẹp đến tuyệt mỹ.

Hơn nữa còn rất có cốt cách mê hoặc lòng người. Cho nên, đùa thì đùa thôi, dù sao thì Anh Mộc Ly nàng không sợ chơi ra lửa.

Vì vậy, nàng nhón chân lên, nhắm chuẩn khuôn mặt tuyệt mỹ mỹ hoặc chúng sinh của hắn, đáng đôi môi anh đào phấn nộn của mình dán chặt lên đôi môi quyến rũ của hắn, bốn môi gặp nhau, cảm xúc mềm mại khiến cho nàng muốn càng xâm nhập vào sâu hơn. Vì vậy nàng vươn đầu lưỡi của mình ra, ngửi đến cái gì liên theo đó mà làm.

Bạn đang đọc truyện *Trời Núi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Hoàng đế tức giận

Lửa giận hừng hực đang thiêu đốt lồng ngực của hắn, nhìn vẻ mặt say mê của nàng, trong con ngươi lạnh như băng của hắn hiện lên một tia chán ghét. Lập tức không chút do dự dùng nội lực đẩy nàng ra, lạnh lùng cười một tiếng: “Tiện nữ nhân là lời ong bướm, ngươi không có tư cách chạm vào trẫm”.

Thân thể mềm mại, bị hắn dùng nội lực đẩy ra, nàng lao đảo ngã nhào trên đất, khí huyết quay cuồng trong ngực, giống như ngay cả lực phủ ngũ tạng đều muốn lặn ra ngoài vậy. Cuối cùng, miệng phun ra một ngụm máu tươi, nàng cũng không nổi giận, giương đôi con ngươi sáng không có độ ấm kia lạnh lùng nhìn hắn mặt không biểu cảm.

Đôi mắt của nàng, không có độ ấm, có chăng chỉ là sự giễu cợt vô biên vô tận đối với hắn.

Con ngươi của hắn, không có chút tình cảm nào, có chăng chỉ là sự chán ghét vô cùng tận đối với nàng.

Trong lúc bốn mắt nhìn nhau, bắn tia lửa điện, hai người đều đồng loạt nhìn thấy trong mắt nhau sự khinh thường đối với chính mình.

Giơ bàn tay mềm mại trắng nõn lên, nàng giống như không hề có độ ấm cứng nhắc lau chùi vết máu nơi khóe miệng, nhếch cánh môi anh đào, cười chế giễu hắn một câu: “Hóa ra, hôn nhẹ cùng lắm là như thế, còn nữa... Là lời ong bướm dùng trên người loại ngựa đực nuôi ba ngàn nữ nhân ngươi mới thật thích hợp”.

Nàng, cười đến vân đạm phong khinh (chỉ tính cách không màng đến những điều gì khác), cười đến nghiêng nước nghiêng thành. Còn hắn, nhìn nụ cười phong hoa tuyệt đại của nàng mà sững sờ thất thần.

“Đáng chết!!” Hắn hồi phục tinh thần khê nguyên rửa một tiếng, sao hắn có thể đem nụ cười của nữ nhân này liên tưởng với tư thái phong hoa tuyệt đại của “nàng”, không thể nào... không thể nào!!

Rống một tiếng, mũi chân hắn nhẹ nhàng, trước khi nàng vẫn còn chưa nhìn rõ ràng đã dùng toàn lực bóp chặt chiếc cổ mảnh khảnh của nàng, nhấc nàng từ dưới đất lên. Nàng chỉ kịp nhìn thấy hắn bị tóc dài mon tròn, gương mặt tà mị như Tu la dưới địa ngục, sau đó cổ đau đớn, khiến cho nàng hít thở không thông.

Nhìn thấy khuôn mặt nàng từ trắng chuyển sang đỏ, từ đỏ chuyển sang tím, gương mặt tuấn tú băng lãnh như sương của hắn hiện lên một tia không đành lòng khó phát hiện, rất nhanh... nhanh đến nỗi ngay cả bản thân hắn cũng không biết thứ vừa chọt lóe lên trong đầu là cái gì.

“Ngươi cầu xin ta đi”. Từng sợi gân xanh nổi lên rõ ràng trên cánh tay đang siết chặt của hắn, hắn nhìn hàng lông mày nàng nhíu chặt và khuôn mặt bởi vì thiếu dưỡng khí mà trở nên trắng bệch, cười đến tà mị mà hung ác: “Chỉ cần ngươi cầu xin ta, ta sẽ thả ngươi ra”.

Mộc Ly ngậm chặt đôi môi tái nhợt, nhìn vị quân vương trước mắt nổi giận hung ác giống như Tu la đi ra từ địa ngục. Đột nhiên cảm thấy hân rất đáng sợ, đáng sợ một cách tàn nhẫn, nhưng sự kiêu ngạo của nàng không cho phép nàng chịu thua. Cho dù chết thì sao? Anh Mộc Ly nàng sẽ sợ sao?!!

“Người đừng mơ!” Nàng thờ ơ nhìn thẳng vào trống mắt không có chút tình cảm nào của hắn, phun ra ba chữ từ trong kẽ răng.

Bàn tay đang nắm chặt cổ nàng nghe thấy vậy lại gia tăng thêm lực, đôi con ngươi như sông băng vạn năm của hắn khinh thường nữ tử buống binh này, lạnh lẽo cười: “Người thật sự không sợ chết?”

“Sợ...” Giọng nói của nàng cứng rắn mà khàn đục, con ngươi cũng từ từ tan rã, nhưng nàng vẫn quật cường sống chết trừng hắn, dùng chút sức lực cuối cùng rống to: “Nhưng cho dù ta có chết cũng sẽ không cầu xin người đâu!”

Sau khi thét khàn cả giọng xong, chút sức lực còn sót lại sau cùng của nàng cũng đã bị tiêu hao hết, tay nắm chặt thành quyền chậm rãi buông lỏng xuống, hai mắt nàng tối sầm hôn mê.

Không khí âm u lạnh lẽo, mặt đất ẩm ướt, từng soi xích sắt giống như những cánh tay thô roi thẳng từ trên bầu trời mệnh mông xuống. Trên đại điện lớn như vậy, chỉ đặt một chiếc bàn dài ở chính giữa. Trên mặt bàn bày trưng trưng điệp điệp bản tấu khắp nơi gửi về, trên mặt một quyển sổ viết ba chữ “Sở sinh tử” sáng loáng, toàn bộ đại điện có phần trống trải mà âm u lạnh lẽo.

Một bạch y nữ tử, nằm ngang trên phiến hắc thạch ở đại điện, lông mi thật dài rủ xuống ngăn không cho đôi mắt to đang nhắm chặt kia mở ra, lông mày thanh tú khẽ nhíu lại không vui, khuôn mặt tuyệt sắc khuynh thành hơi tái nhợt dị thường, nước da như ngọc sáng bóng mà tinh tế, dấu ấn từng vết xanh tím xen kẽ trên cổ càng làm lộ ra nét nổi bật khác thường.

Một lão giả trên mặt có hàng râu đen, híp nửa mắt nhìn chăm chăm nữ tử tuyệt sắc nằm trên đất, liú lo ở bên trái, lại nhìn ngắm ở bên phải, có khi thỉnh thoảng đưa tay nắm lấy một mẫu râu dê dài dưới cằm mình, đợi đến khi nhìn thấy dấu vết trên cổ nữ tử thì cau mày lại không vui.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 22: Đừng có giả chết trước mặt bản Minh Vương

“Đứng dậy đi nha đầu, đừng có giả chết nữa”. Minh Vương bất mãn nhắc nhở một câu, vuron một chân thật trọng đá đá cái chân nhỏ của thiếu nữ, nhưng lại không sử dụng đến nửa phần sức lực.

Thiếu nữ tuyệt sắc nằm trên đất vẫn như cũ nhắm chặt mắt không có bất kì phản ứng nào, dường như lúc này cho dù lửa có cháy đến nơi nàng cũng sẽ không động dậy nửa phần.

Minh Vương nhìn thiếu nữ trước mặt vẫn luôn nằm như người chết, lại bất mãn cong môi lên: “Xú nha đầu, giả chết trước mặt bản vương, người là người đầu tiên đó! Ta cảnh cáo người, nếu người còn không đứng dậy ta đi à nha”. Vừa nói Minh Vương vừa làm bộ bỏ đi, còn thiếu nữ tuyệt sắc mắt vốn đang đóng chặt giờ lại đột nhiên mở to ra.

Chóp chóp đôi mắt to, Anh Mộc Ly mở mắt nhìn quét qua một vòng hoàn cảnh xung quanh, cái miệng nhỏ phẫn nộ bất mãn dẩu lên, đột nhiên ngừng đầu nhìn Minh Vương bằng một ánh mắt căm tức quát: “Minh Vương thôi tha, Minh Vương đáng chết, ông nha, mau đưa ta trở về, hoặc là để ta đầu thai, ta không muốn phải đối mặt với con ngựa đực Hoàng đế lạnh lùng vô tình đó nữa đâu!” Cảm giác bị người bóp cổ hít thở không thông, chẳng có gì dễ chịu cả.

Ha hả cười gượng hai tiếng, vẻ mặt Minh Vương khinh thường nhìn Mộc Ly, đá lông mi nói: “Ha ha... không ngờ nha đầu người lại có lá gan nhỏ như vậy, ta thật nhìn lầm người rồi, không nghĩ tới một Hoàng đế phạm trần đã khiến cho người sợ thành như vậy rồi, ai...” Vừa nói, Minh Vương còn lắc đầu như để biểu trưng, biểu thị lão đúng là đã nhìn lầm người rồi.

Tinh thần quật cường của Mộc Ly bị Minh Vương kích cho nổi lên, nàng nhảy thẳng từ trên mặt đất đến trước mặt Minh Vương, túm lấy cổ áo Minh Vương vẫn còn đang lắc đầu, cũng đá lông mi một cái khinh thường: “Ông có mục đích gì thì nói thẳng ra, đừng có dùng kế khích tướng với ta, bản cô nương không mắc lừa ông đâu!” Hừ ~ Trờ vật này mà cũng lòi ra chơi với Anh Mộc Ly ta, còn non lắm.

“Ai... Nha đầu, thiên cơ bất khả lộ, thời gian đến rồi người tự khắc sẽ biết”. Minh Vương bị nhìn thấu tâm tư có chút lúng túng. Nhưng vẫn cố sống cố chết giữ bí mật thiên cơ bất khả lộ, vừa nói còn không quên rút nửa bên cổ áo từ ma trảo của Mộc Ly ra.

Mộc Ly thất bại ngồi bệt xuống đất, trong lòng trở nên phức tạp hỗn loạn. Nàng nghĩ, nàng rốt cuộc là gặp được cái “vận may” gì mà chọc phải lão Minh Vương thói này. Hơn nữa còn khiến cho linh hồn nàng sống lại xuyên không vào thân thể của Nhan Khuynh Thành. Trong sâu xa nàng luôn cảm thấy sự việc sẽ không đơn giản như vậy. Đối với tất cả những chuyện mà nàng còn chưa biết ở Phụng Lăng quốc, luôn làm cho nàng cảm thấy bất an.

Chương 23: Thiếu nữ khuynh quốc

Vào một khắc khi nàng bị Vũ Tiêu Nhiên bóp cổ kia, không phải nàng không muốn phản kháng, nàng chỉ không muốn cầu xin hắn. Đối với tên Hoàng đế lạnh lùng đó, nàng luôn có một sự kháng nghị dẻo dai, giống như bọn họ trời sinh đã là kẻ địch của nhau vậy. Nàng nghĩ, nếu mình thật sự bị hắn bóp chết, có phải sẽ sống lại sau khi đã chết hay không. Như vậy có phải có thể yên ổn đầu thai rồi không, không cần lại đối mặt với lo âu thấp thỏm nữa.

Nhưng mà, thế sự luôn luôn nằm ngoài dự liệu của con người. Nàng không ngờ đến sau khi đã “chết” rồi, lại có thể đến đại điện của Minh Vương, hơn nữa dường như Minh Vương sẽ không dễ dàng buông tha nàng như vậy.

“Nói, tìm ta tới có chuyện gì?” Mắt sáng không hề có cảm tình liếc nhìn Minh Vương, khi ngẩng đầu lên khỏi mặt đất Mộc Ly đã sắp xếp tốt tâm tình của mình.

“Chỉ là bảo người đến gặp một người” Cố ý không nhìn thấy hai tròng mắt không độ ẩm của Mộc Ly, Minh Vương cười hết sức gian trá.

“Ài?” Cố tình kinh ngạc chột nhứ mày, trong lòng đã đoán ra được bảy tám phần rồi. Đây chính là Mộc Ly, đầu óc nhìn như đơn giản, thần kinh đại điều (ý là trong đầu chỉ có một sợi dây thần kinh to, có thể hiểu là người không có suy nghĩ), nhưng nàng cũng không phải là kẻ ngốc.

Đôi mắt to cười một nửa thành hình trăng non, một tiếng vỗ tay của Minh Vương vang lên trong không trung. Lập tức có một tên đầu trâu mặt ngựa đưa người tới. Mộc Ly liếc nhìn thiếu nữ đang đến, đôi mắt vốn to lại càng trũng thành mắt rỗng luôn rồi, chỉ cảm thấy trong khoảnh khắc này không cách nào dời đi được ánh mắt.

Sắc đẹp yêu kiều khuynh quốc, gót sen chậm rãi di chuyển, dung mạo ví như Vương Tường, vẻ mặt như con gái nước Sở, như hoa không thể giải thích bằng lời, giống như ngọc tỏa hương thơm, quốc sắc thiên hương, mùi hoa lan bay xa, một búi tóc uốn cong, quả là mỹ nhân Cẩm Giang trắng nõn. Thiếu nữ mặc một bộ quần áo trắng phấp phới, vạt áo tung bay, giống như tiên nữ trên chín tầng mây không nhiễm bụi trần, không ăn khói lửa nhân gian.

“Hồi mâu nhất tiểu bách mị sinh, thân như xảo yến kiều sinh yên. Thanh phong khinh dao phát ngọc tự, tương quân tà duệ hiển kim liên. Mây như thúy vũ, cơ tự dương chi. Liễm sấn đào hoa biện, hoàn đới kim phượng ti. Thu ba trạm trạm yêu nhiều tư. Xuân duẩn tiêm tiêm yêu mị thái. Tà hồng tiêu phiêu thái diễm, cao trâm châu thúy hiển quang huy”. (Quay đầu nhìn một cái quyến rũ chúng sinh, thân như chim yến nhanh nhẹn yêu kiều xinh đẹp. Gió mát nhẹ thổi làm lay tay áo ngọc, tương quần nghiêng nghiêng làm lộ ra gót sen. Lòng mây giống như lông chim phi thúy, thịt thà như mỡ dê. Khuôn mặt hồng như cánh hoa đào, búi tóc như tơ tằm xếp hình kim phượng. Dung mạo xinh đẹp trong sáng như làn thu thủy. Dáng vẻ thon thon kiều mị như măng mùa xuân. Tà lụa đỏ xinh đẹp thổi nghiêng, chiếc trâm châu ngọc cao cao hiện ra ánh sáng rực rỡ.)

“Thật đúng là nghiêng nước nghiêng thành, hóa ra những từ cổ điển này, chính là để hình dung mỹ nữ như thế này ư”. Cái miệng nhỏ đầy đặn khoa trương toe toét, vẻ mặt Mộc Ly say mê nhìn chăm chăm thiếu nữ đang đi đến gần.

Bạch y thiếu nữ nở một nụ cười xinh đẹp với Mộc Ly, trong nụ cười còn có nỗi bi thương cùng bất đắc dĩ không che giấu được. Mộc Ly bối rối trong nháy mắt, không phải bởi vì nụ cười nghiêng nước nghiêng thành của nàng mà bối rối, mà vì nàng dường như có thể cảm nhận được sự thê lương và cứng nhắc trong nụ cười của nàng ấy. Đó là loại tư vị gì thì nàng chưa từng đi nghiên cứu kỹ, chỉ cảm thấy trong lòng rất không có cảm thụ.

Chương 24: Rốt cuộc ai là Nhan Khuynh Thành

“Nàng ấy là ai?” Vừa đánh tay, Mộc Ly vừa quay đầu hỏi Minh Vương giống như không có chuyện gì xảy ra.

Minh Vương cười híp mắt nhìn bạch y thiếu nữ rồi lại nhìn sang Mộc Ly đứng ở trước mặt, nhưng lại không nói tiếp. Vẫn là bạch y thiếu nữ không nhịn được lên tiếng tiếp lời: “Ta là nàng, nàng cũng là ta, nói chính xác, ta chính là Nhan Khuynh Thành”.

“Vậy rốt cuộc ai mới là Nhan Khuynh Thành? Diện mạo của hai người chúng ta không giống nhau chút nào” Mộc Ly chỉ vào bạch y thiếu nữ, lại chỉ vào bản thân. Đầu tiên hỏi ra hoài nghi trong lòng, dung mạo của thân thể hiện tại này nàng chưa từng nhìn qua. Nếu nói người đứng trước mặt nàng chính là Nhan Khuynh Thành, vậy thì nàng là ai?

Bạch y thiếu nữ nhẹ nhàng nhún chân mày xinh đẹp, thân nhiên mang ánh mắt cầu xin nhìn Minh Vương đang đứng một bên. Minh Vương hiểu ý thuận tay chỉ một cái, lập tức có một chiếc gương đồng cao bằng người xuất hiện trước mặt Mộc Ly.

Nhìn thấy chính mình trong gương đồng, Mộc Ly kinh ngạc trừng to đôi mắt, đưa tay ra véo thịt trên mặt, nhìn thấy người trong gương với mình cùng làm một động tác ngốc ngếch. Sau đó quét mắt nhìn bạch y thiếu nữ giống mình như đúc đang đứng trước mặt, mãi đến khi cảm thấy đau đớn nàng mới buông tay.

“Việc này rốt cuộc là chuyện gì đây? Nếu nàng ấy không chết, thế thì tại sao ta vẫn có thể ở đây?” Mắt phượng mờ trùng trùng, ánh mắt Mộc Ly mang theo tức giận nhìn Minh Vương.

“Ta đã chết rồi” Bạch y thiếu nữ tiếp lời Mộc Ly, thờ ơ cười: “Hiện tại ta chỉ là một linh hồn không có thể xác, lập tức sẽ tan theo cát bụi, ta chỉ muốn cầu xin nàng một chuyện!”

Nói xong hai giọt nước trong suốt từ khóe mắt chảy xuống, nhàn nhạt, nhưng lại giống như mang theo sự thê lương vô hạn. Bạch y thiếu nữ thẳng tắp quỳ xuống trước mặt Mộc Ly: “Cầu xin nàng đứng ở góc độ của Nhan Khuynh Thành, cho dù thế nào đi chăng nữa cũng phải bảo vệ cho cả nhà ta được chu toàn!”

Mộc Ly từ kinh ngạc đến hiểu rõ, nàng hiểu ý của nàng ta, nàng ta muốn nàng dùng thân phận của thân thể Nhan Khuynh Thành này. Cho dù thế nào cũng phải bảo vệ gia đình nàng ta chu toàn. Chẳng qua là ở cái thế giới nam quyền mà trọng nam khinh nữ Phụng Lân quốc này. Mặc dù nàng có thân phận Tây cung Hoàng hậu, nhưng bất hòa với Hoàng đế, nàng lấy cái gì để bảo vệ cho cả nhà bọn họ được chu toàn đây?!!

“Nếu đã là phụ mẫu của Nhan Khuynh Thành, thì cũng là phụ mẫu của ta, ta sẽ tận lực mà làm” Thân nhiên mỉm cười, Mộc Ly đỡ thiếu nữ đang quỳ đứng dậy, nàng không thể hứa hẹn với nàng ấy, chỉ có thể làm hết sức thôi.

Nói thực ra, nàng hoàn toàn không có cảm giác gì, từ nhỏ nàng đã không có cha mẹ, càng không hiểu được thứ gọi là tình thân kia thế nào, cho nên nàng chỉ có thể tận lực.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Ân kí Chu sa, bùa hộ mệnh

Bạch y thiếu nữ và Mộc Ly hai mắt nhìn nhau, hết thấy mọi thứ đều không cần phải nói, không cần thiết phải cảm ơn. Mộc Ly đã sáng tỏ rồi, đột nhiên nhớ đến một vấn đề mà nàng không thể giải thích nổi: “Tại sao Nhan Khuynh Thành nhìn thấy ở trong Hoàng cung với hiện tại lại không giống nhau”.

Đôi mắt to lấp lánh hiện lên sự khó hiểu, Mộc Ly nhìn Minh Vương đứng một bên thông dong tự đắc, chuyển câu hỏi đến bạch y thiếu nữ. Bạch y thiếu nữ hiểu rõ mỉm cười: “Là mặt nạ da người”.

Dựa vào khuôn mặt này của Nhan Khuynh Thành tuyệt đối có thể gây xôn xao, tối thiểu cũng được xếp vào cấp bậc tuyệt thế họa thủy (mầm tai họa), Mộc Ly mỉm cười, hiểu được.

Việc nên làm đã làm xong rồi, bạch y thiếu nữ bị đầu trâu mặt ngựa dẫn lui xuống dưới. Nhìn bóng áo trắng dần dần đi xa, trong lòng Mộc Ly chợt cảm thán, tại sao, tại sao mình lại may mắn rơi trúng vào thân xác tuyệt thế họa thủy này của nàng ta chứ!

“Bùa hộ mệnh của ta đâu” Tâm tư vừa chuyển, Mộc Ly có làm sao cũng không thể quên đòi lợi ích từ Minh Vương.

“Nha đầu, hãy nhìn trên tay người đi” Minh Vương nở nụ cười gian tà cộng thêm đắc ý.

Mộc Ly khó hiểu mở hai tay ra, trong lòng bàn tay trái xuất hiện một hạt chu sa màu đỏ cực kì xinh đẹp tản ra hào quang mị hoặc thể nhân, giống như những đóa hoa huyết sắc bên kia bờ đang đua nhau nở trên Hoàng tuyến, rất đỏ, so với máu tươi vừa từ cơ thể người chảy ra còn đỏ hơn mấy chục lần. Hơn nữa còn mang chút mùi vị suốt đời khó quên!

“Nha đầu, đóa hồng liên này nhất định phải đợi đến khi nó chạy từ trong lòng bàn tay người đến trên cánh tay mới có thể phát huy tác dụng. Trong khoảng thời gian này, người nhất định phải cẩn thận tự bảo vệ mình! Nếu không thì, không ai có thể cứu được người đâu!”

Trước khi đi, lời nói của Minh Vương còn vang lên bên tai, đoạn hội thoại nhỏ nhoi này, nhưng khiến cho trái tim Mộc Ly có chút rối ren bất an, tại sao không phải lần đầu tiên liền phát huy tác dụng, mà phải đợi đến khi đóa hồng liên huyết sắc xinh đẹp này chạy đến cánh tay mới phát huy được hiệu quả?

Mộc Ly nghĩ không ra, cũng không mong muốn phí phạm đầu óc dễ nghĩ. Bởi vì nàng biết, có rất nhiều việc cho dù nghĩ thông suốt rồi thì phải làm thế nào đây? Vẫn không bằng không nghĩ còn tốt hơn, nghĩ như vậy tâm tình cũng thả lỏng không ít.

Khi Anh Mộc Ly lần nữa mở mắt ra, nhìn xung quanh không phải là những vật dụng tuy ít nhưng tinh xảo trong cung Mật Ương, dưới thân cũng không phải chiếc giường lớn mềm mại thư thái kia của cung Mật Ương, đắp trên người lại là chiếc chăn mộc nát mốc meo, cả tầm nhìn tất cả đều là những đồ dùng mốc meo tàn tạ không chịu nổi.

Từng đợt không khí ẩm mốc len lỏi vào chóp mũi, suýt nữa khiến Mộc Ly há miệng hung hãn nôn hết ra ngoài. Hơi gợn bàn tay trắng nõn mềm mại lên, nàng không chút do dự ném chiếc chăn mốc meo trên người xuống đất, đi chân trần, không kịp đánh giá căn phòng tồi tàn không chịu được này, xông ra khỏi phòng ôm lấy cây cột liền nôn một trận điên cuồng, dường như muốn nôn hết cả nước mật ra khỏi bụng mới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Hoàng hậu bị đày vào lãnh cung

Lúc này có một bàn tay nhỏ xinh nhưng ấm áp vỗ nhẹ lên lưng nàng, chậm rãi nhưng cẩn thận giúp nàng thuận khí. Mộc Ly chợt vật quay đầu lại nhìn Tuyết Lê hộc mắt sung đỏ đứng ở trước mặt, mạnh mẽ ôm Tuyết Lê đang nhìn nàng ngầy ngậy người mà khóc thút thít.

“Tiểu thư, em còn tưởng người lần này thật sự bỏ rơi Tuyết Lê nữa rồi”. Khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú đầy nước mắt. Tuyết Lê cũng hung hăng ôm lại Mộc Ly như vậy, nàng sợ rồi, nàng thật sự sợ rồi, sợ tiểu thư cứ như vậy bỏ rơi nàng, tình cảm chủ tớ mấy chục năm không phải một sớm một chiều.

Khi thị vệ mang Mộc Ly không còn chút sinh khí nào vút vào lãnh cung. Nàng dường như cũng muốn đi theo tiểu thư, nàng không dám tin tiểu thư lúc đi vẫn còn bưng bưng lừa gạt, lại có thể bị người khiêng về ném vào lãnh cung, khi nhìn thấy vết bóp trên cổ tiểu thư, trong lòng nàng rất hận, hận người nào đó nhẫn tâm bóp cổ tiểu thư, nàng hận đến mức đem cái tên quân vương trên vạt người nào đó ra lăng trì trăm ngàn lần!

“Em đã chịu khổ rồi”. Mũi Mộc Ly hơi đỏ, khi nhìn thấy vành mắt Tuyết Lê sung đỏ đứng trước mặt nàng, nàng không biết nên nói gì. Dường như chỉ có ôm lấy Tuyết Liên mới có thể truyền đạt sự áy náy trong lòng nàng, vì vậy nàng mới hung hăng, hung hăng ôm lấy nàng ấy.

Trong lòng nàng, chưa từng xem Tuyết Lê như đày tớ kém hơn mình một bậc. Bất kể là giáo dục xã hội bình đẳng ở thế kỷ 21, hay là thế giới nam quyền trọng nam khinh nữ này, nàng cũng chưa từng quy nàng ấy vào khu vực nô lệ, trong lòng nàng từ nhỏ đã không có tình thân, cho nên tình bạn vô cùng quan trọng với nàng!

“Tiểu thư, em đi lấy thuốc” Nhẹ nhàng đẩy vòng tay của Mộc Ly ra, lau sạch sẽ nước mắt trên mặt. Tuyết Lê vui mừng khôn xiết nhưng vẫn không quên lo lắng cho nàng.

Mộc Ly vươn tay nắm lấy Tuyết Lê đang định đi ra ngoài, cười nhẹ: “Ta không sao rồi, không cần lấy thuốc, hơn nữa chúng ta hiện tại thân ở lãnh cung, thuốc người khác cho còn chưa chắc sạch sẽ!”

Nói không chừng, còn mang theo kịch độc ấy! Đến lúc đó thì thật là khó cứu, có thể sống lại một lần. Mặc dù Minh Vương cai quản chuyện sinh tử của con người, nhưng vẫn chỉ có mức độ thôi phải không? Huống chi, là thuốc có ba phần độc, nàng thật không muốn chịu tội này.

“Vậy...” Nhẹ nhàng nhún đầu mày xinh đẹp lại, Tuyết Lê có chút sốt ruột nhìn Mộc Ly giống như không có chuyện gì xảy ra.

“Có thể nghĩ cách đưa ta về nằm một chút không?” Đôi mắt to tròn như ngọc lưu ly lấp lánh, hiện lên vẻ mong đợi nhìn Tuyết Lê, lại thành công dời đi sự chú ý của nàng.

Tuyết Lê trợn mắt một cái, không âm ờ chút nào đáp lời: “Có, chui lỗ chó!”

Nghe Tuyết Lê trả lời xong, trên trán Mộc Ly lập tức trượt xuống ba vạch đen rất to, trong lòng cảm thán: “Không ngờ tới ta đường đường là Tây cung Hoàng hậu, lại có lúc phải chui lỗ chó mới có thể...” Đôi mắt đẹp quét qua một lượt lãnh cung tàn tạ đồ nát, nhún chân mày xinh đẹp, tiếp tục nói: “Ra được cái lồng rác rưởi chỉ có thể cho quý ở chứ không thể cho người ở”.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tự tới cửa tìm chết

Vấn đề là ra ngoài rồi, còn phải chui trở lại lần nữa, trong lòng Mộc Ly thật phiền muộn,

nhưng việc này cũng không còn cách nào khác phải không?!!

“Còn không phải là Tây cung Hoàng hậu bị giam vào lãnh cung, có cái gì mà đắc ý”, nửa nói đùa nửa nghiêm túc nhướn mi, Tuyết Lê không sợ chết chọc đúng vào chỗ đau của Mộc Ly.

Trái tim Mộc Ly lạnh xuống vài phần, đến mức nụ cười nhạt vẫn duy trì trên môi cũng trở nên cứng ngắt. Nàng không ngờ rằng tên Hoàng đế nhìn có vẻ lạnh lẽo vô tình kia, thật ra trong lòng cũng nghiêng đầu nghiêng đuôi là một người vô tình và tàn bạo! Nàng vốn tưởng rằng hẳn chỉ có bề ngoài trông lạnh lùng một chút vô tình một chút. Vì như thế mới có thể quản lý một quốc gia to lớn được gọn gàng ngăn nắp. Cho nên cần phải có một bộ mặt lạnh giá một chút. Nhưng mà nàng không nghĩ tới, hẳn thật sự lạnh lùng đến tàn nhẫn từ tận xương tủy.

Trong tình huống như vậy, dùng bàn tay tàn nhẫn bóp cổ nàng khiến nàng ngất đi, không những không gọi thái y, mà còn không chút lưu tình ném nàng vào lãnh cung đến quý cũng không thể ở này! Tục ngữ nói, một ngày làm phu thê cả trăm ngày ân ái. Mặc dù câu nói này đối với bậc Đế Vương có đến ba ngàn phi tần thì hơi có chút buồn cười. Nhưng phải trái gì Nhan Khuynh Thành nàng cũng là con gái của Thừa tướng đương triều, là Tây cung Hoàng hậu do Vũ Tiêu Nhiên hẳn thân phong, làm sao có thể đối xử với nàng như vậy? Không nhìn mặt tăng cũng phải nhìn mặt phật chứ?! (Câu này có lẽ đồng nghĩa với câu “Đánh chó phải nhìn mặt chủ” của VN mình)

Mộc Ly càng nghĩ càng cảm thấy trái tim buốt giá, càng nghĩ càng cảm thấy tức giận, nhưng lại dường như bất đắc dĩ, cục tức này không đòi lại được, nàng sẽ không yên tâm, nàng là người có thù tất báo. Nhưng lần này nàng đành chịu không thể hành động thiếu suy nghĩ, dù sao người đó cũng là kẻ thống trị có quyền lực nhất của quốc gia này. Làm không tốt cuối cùng ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, liên lụy Nhan gia phải chịu thua thiệt lớn. Cho nên việc quan trọng nhất trước mắt là sắp xếp ổn thỏa cho “gia đình” kia của nàng, như vậy nàng có thể một mình có thù báo thù có oán báo oán, không sợ liên lụy đến ai nữa.

Sắp xếp suy nghĩ xong, tâm tình của Mộc Ly lại tốt lên, nàng hít mắt gian ác cười rộ lên, còn Tuyết Lê đứng một bên nhìn sự biến đổi trên khuôn mặt của Mộc Ly lại rung mình lạnh run một cái, tiều thur... cười thật gian ác đáng sợ nha!

“Đi thôi!” Bàn tay mềm mại như ngọc khẽ vỗ vào vai Tuyết Lê. Mộc Ly cười đến vân đạm phong khinh (*), không giống như vì bị đưa vào lãnh cung mà không vui.

(*) “Vân đạm phong khinh”: Nhàn nhạt như mây trôi, nhẹ nhàng như gió thổi. Ý nói thái độ lạnh nhạt, không quan tâm đến chuyện gì.

“Đi đâu cơ?” Tuyết Lê sững sờ hỏi một câu, còn chưa lĩnh ngộ được gì từ sự biến hóa thần tốc trên gương mặt và suy nghĩ của Mộc Ly.

“Chui lỗ chó!”

“Tiều... tiều thur!” Tuyết Lê hoàn hồn lại, vốn dĩ muốn đi theo Mộc Ly. Nhưng khi ánh mắt thoáng nhìn thấy đám người từ phía xa đang đi về phía lãnh cung, vươn tay kéo lấy Mộc Ly đã bước ra một bước.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Người bốn hoàng hậu đánh chính là người 1

“Sao... thế...” Một chữ “hả” vẫn còn đang mắc ở cổ họng, nguy hiểm nheo đôi mắt lại. Mộc Ly dừng bước chân đang sai ra, trong bụng cười lạnh, tốt thôi! Ta không tới tìm người, người đã tự nộp mình đến cửa tìm chết rồi! Thì đừng trách cô nãi nãi ta lòng dạ độc ác!

Người tới là một phi tần mặc cung trang màu hồng, bao bọc vóc người xinh xắn đáng yêu trước lối sau lưng của nàng ta, da thịt trắng nõn nhẵn bóng như ngọc, nhưng trên mặt lại trát một lớp phấn trắng thật dày, trên mắt thêu hoa to nhãn ảnh xinh đẹp màu lam càng tôn thêm vẻ yêu mị của nàng ta, đi theo phía sau là một đám cung nữ và mỹ nhân từ cấp phi trở xuống.

Mộc Ly nhìn đám người càng ngày càng tới gần, trong lòng cười nhạt, điệu bộ to lớn nhĩ, nhỏ giọng phân phó Tuyết Lê một câu, trầm mồi tâm tư trong lòng Mộc Ly đã và đang cuộn trào.

“Ô! Hoàng hậu nương nương, sao người lại không mang giày thế? Bị cảm lạnh rồi thì sẽ không có thái y nào dám đến lãnh cung này điều trị cho người đâu”. Linh Phi gian ác nhếch khóe môi đánh giá Mộc Ly bị ghét bỏ (nguyên văn sùng đồ, ta nghĩ sùng đồ là để chỉ những người phụ nữ bị chồng ruồng bỏ), ngôn ngữ châm chọc rõ ràng, mặc dù mỗi câu nói đều cung kính, nhưng mỗi câu cũng đều mang theo dao.

Mộc Ly không buồn không giận nhìn đám người Linh Phi đã đi đến gần, linh quang không chút ảm áp liếc nhìn Linh Phi đang nhếch mép cười ác độc. Nàng, khóe môi nhếch lên vừa đứng bốn mươi năm độ, cười đến vắn đạm phong khinh, cười đến nghiêng nước nghiêng thành.

“Linh Phi nương nương kim an” Tuyết Lê không kiêu ngạo không siểm nịnh thình an đám người Linh Phi, khuôn mặt nhỏ thanh tú mang theo cung kính nhưng nụ cười lại lạnh nhạt, khiến người ta rất khó tưởng tượng tiểu nha hoàn nhỏ này lại có thể bình tĩnh như vậy.

Khinh thường quét mắt qua Tuyết Lê vẫn đang nửa quỳ thỉnh an nàng ta. Linh Phi cười càng không có chút kiêng nể nào. Người ta nói phượng hoàng bị thua còn không bằng gà, xem ra câu nói này thật không sai. Nếu như trước kia nàng ta làm gì có gan để cho người bên cạnh Hoàng hậu quỳ lâu như vậy.

“Tuyết Lê, bốn cung không bảo em quý, quý ai chứ? Mau đứng lên”. Mộc Ly cười cười, không nhìn đám phi tần trước mặt, vươn tay dịu Tuyết Lê đang quỳ đứng dậy, giống như đám người Linh Phi bọn họ là không khí không tồn tại vậy.

“Dạ! Hoàng hậu nương nương” Tuyết Lê cười ngọt ngào, thái độ này so với thái độ không rắn không mềm với Linh Phi chênh lệch cả mười vạn tám nghìn dặm.

“Lê nào bốn cung không phải người? Hay ngươi vẫn còn chưa mở to mắt ra?!” Linh Phi nhú đôi mày thanh tú lại, nhìn Mộc Ly ở trước mặt hoàn toàn không đặt nàng ta vào trong mắt, hận đến nghiến răng ken két, mà đám mỹ nhân sau lưng nàng ta chỉ đơn giản tới xem kịch vui thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Người bốn Hoàng hậu đánh chính là người 2

“Ngươi nói ai không mở to mắt?” Đôi mắt to như ngọc lưu ly híp lại nguy hiểm. Mộc Ly khinh thường ngẩng đầu nhìn lướt qua Linh Phi. Sau đó kiêu ngạo ngồi lên ghế ở một bên nhấc hai chân lên.

“Ngươi!” Khí thế hùng hổ dọa người, Linh Phi không chút nhượng bộ nhìn thẳng vào Mộc Ly. Nàng ta không tin, một Hoàng hậu bị đẩy vào lãnh cung còn có thể làm gì được nàng ta. Nhưng hết lần này đến lần khác Anh Mộc Ly nâng lại cứ khiêu khích nàng ta đó ta sao.

Đứng dậy từ trên ghế chậm rãi đến trước mặt Linh Phi, Mộc Ly cười rộ lên gian ác, đôi môi mông màu hồng đào khẽ nhếch lên, giống như đóa hoa u minh đua nở dưới Hoàng tuyền, khuynh thành tuyệt sắc, lại cũng khiến người ta nhìn mà rợn cả tóc gáy!

Linh Phi không tự chủ lùi lại một bước, mắt thoáng nhìn thấy đám phi tần mỹ nhân đến xem trò hay sau lưng mình lại không cam tâm mà bước tới gần Mộc Ly thêm một bước. Một đôi mắt hoa đào to đẹp cũng trừng lên ác độc. Mộc Ly nở nụ cười khinh miệt với nàng ta, giờ tay lên lấy tốc độ sấm đánh không kịp che tai tất một cái lên má trái của Linh Phi.

“Bốp!” Tiếng tát vang lên giòn giã, mọi người đều kinh ngạc trừng to mắt. Má trái của Linh Phi lập tức hiện lên dấu ấn năm ngón tay hồng hồng.

“Cái tát thứ nhất này, đánh cái sự độc ác đối trá của ngươi!” Dám hạ thuốc hại Nhan Khuynh Thành, thì phải có dũng khí chịu đựng cái tát cả ta. Mộc Ly vừa nghĩ tay cũng không ngừng nghỉ.

“Bốp!!” Lại là một tiếng vang còn to rõ hơn lúc này. Linh Phi kinh ngạc đứng nguyên tại chỗ, má trái vừa đỏ vừa sưng lên. Đám nha hoàn phía sau muốn tiến lên ngăn cản hành động của Mộc Ly, nhưng thân phận không tiện nên chỉ có thể vô vị đứng trước mặt nhìn hành động hung ác của Mộc Ly. Mà đám mỹ nhân nọ, chỉ đứng lẳng lặng nhìn trò vui, hoàn toàn không có ý muốn đứng ra ngăn cản. Với bọn họ mà nói, ai thắng ai bại đều không quan trọng, chủ yếu chính là không đắc tội người khác. Chuyện hậu cung ai có thể nói rõ ràng đây? Nói không chừng giờ khắc này còn là Hoàng hậu, khắc tiếp theo đã vào lãnh cung rồi, còn trái lại thì thôi!

“Cái tát thứ hai này, đánh cho ngươi biết trời cao đất rộng, không phân biệt được tôn ti!” Từng bước tới gần, nụ cười nơi khóe môi càng lớn ra, Mộc Ly đánh rất đã tay!

Ngay lúc Mộc Ly chuẩn bị giáng cho nàng ta cái tát thứ ba. Linh Phi từ trong kinh ngạc nhanh chóng lùi một bước trốn tránh cái tát Mộc Ly đánh giáng xuống, khuôn mặt sưng đỏ vằn vẹo, bàn tay Linh Phi nắm chặt thành quyền, nàng ta phun ra mấy chữ từ trong kẽ răng: “Ngươi chỉ là một Hoàng hậu bị đưa vào lãnh cung thì có tư cách gì đánh ta? Ngươi có biết ta là ai không?!”

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Người bốn Hoàng hậu đánh chính là người 3

Lỗ mũi phát ra tiếng hừ lạnh khinh thường, thân thủ Mộc Ly mạnh mẽ cũng không phải đã luyện uống phí, giờ tay lại một cái tát vang lên giòn giã giáng trên mặt Linh Phi, Mộc Ly cười hung ác: “Ta quân người là ai sao, người bốn Hoàng hậu đánh chính là người! Cho dù là Hoàng hậu bị đưa vào lãnh cung, Hoàng hậu cuối cùng cũng vẫn là Hoàng hậu. Mà phi tử, trước sau cũng không sánh được bằng Hoàng hậu, từ đầu đến cuối chỉ là một phi tử mà thôi!”

Phi tử, từ đầu đến cuối chỉ là phi tử, còn Hoàng hậu, cho dù có bị giam vào lãnh cung, chỉ cần danh hiệu Hoàng hậu này vẫn còn, thì sẽ lớn hơn phi tử như người. Giọng nói vang vang có lực, câu nào câu nấy như mũi nhọn đâm xuyên về phía Linh Phi và đám phi tử. Mỹ nhân cấp thấp, lời nói này hiển nhiên là không đem bọn họ bỏ vào mắt, khinh thường bọn họ chỉ là phi tử cấp thấp. Cho dù người ta có là Hoàng hậu bị giam vào lãnh cung thì các người có thể làm gì được người ta chứ? Bỗng chốc sắc mặt đám mỹ nhân đều lạnh xuống, mặt mày Linh Phi càng tái mét. Nhưng vì ngại thân phận khác biệt lại thêm vừa mới nếm thử thủ đoạn mạnh mẽ lúc này của Mộc Ly. Cho nên không ai dám nói gì!

Đối với sắc mặt thối nát và ánh mắt nhìn chằm chằm không nói của đám người kia. Mộc Ly thân nhiên dùng ánh mắt cao cao tại thượng nhìn lại bọn họ, trên mặt vẫn trước sau treo nụ cười nhạt cười như không cười. Mộc Ly như vậy càng làm cho trong lòng mọi người hận tới nghiến răng ken két.

Mộc Ly cảm thấy hơi thỏa mãn với kết quả mọi người bị như vậy. Nàng đánh Linh Phi một phần bởi vì nàng ta thật sự rất đáng đánh, phần còn lại muốn lấy Linh Phi ra làm gương cho mọi người nhìn. Nàng là Tây cung Hoàng hậu cho dù không nhận được sự sủng ái của Hoàng đế, dù có bị đày vào lãnh cung, cũng tuyệt đối không để bất kỳ người nào bắt nạt. Anh Mộc Ly nàng không có cái kiêu lương thiện rụt rè như người chủ trước của khối thân thể này đâu, lại càng không phải là trái hồng mềm dẽo cho bất cứ ai cũng có thể rà đi rà lại!

Danh ngôn của Mộc Ly là: Người kính ta một thước, ta trả người một trượng!

Nhường nhịn chịu đòn không phải là tính cách của nàng, nàng từ nhỏ đã lớn lên ở cô nhi viện. Hơn nữa nàng đã tốt nghiệp ở trường cảnh sát, càng hiểu rõ lấy màu sắc tự vệ gì để bảo vệ bản thân và những người xung quanh!

Cho dù nội tâm đang yếu đuối cũng sẽ không biểu hiện ra trước mặt người khác. Nàng mang đến cho người ta cảm giác vừa kiên cường vừa như một đóa hoa hồng có gai. Nàng có thể suôi ẩm người quyền rũ người, khiến cho người không thể không chế được mà yêu nàng. Nhưng đồng thời chỉ cần người dựa gần vào, nàng sẽ làm cho người thương tích đầy mình, khắp nơi dính đầy gai!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Muốn ở chung với bốn cung trong lãnh cung sao?

Yếu đuối vô năng sẽ chỉ khiến người ta càng xem thường người, một mực nhẫn nhịn sẽ chỉ khiến người ta nghĩ rằng người rất dễ ức hiếp. Cho nên nàng phải mạnh mẽ, nàng bắt buộc phải mạnh mẽ. Bởi vì thế giới này ngoài bản thân mình ra không có ai có thể giúp được người. Cho nên Anh Mộc Ly nàng cho dù trái tim mong manh đến mức vừa chạm vào liền vỡ ra, cho dù trong lòng bị thương đến máu chảy thành sông, thân thể cũng tuyệt đối không ngã xuống!

Trời đã vào thu, gió nhẹ hiu hiu thổi tới, làm cho ống tay áo màu trắng mỏng manh nàng mặc trên người bay lượn trong không trung, đôi chân trần lung linh tinh xảo chịu đựng mặt đất hơi lạnh. Nhưng nàng hoàn toàn không để vào mắt, đôi môi hồng đào nhẹ nhàng nhếch lên, nàng kiêu ngạo liếc nhìn đám nữ nhân đứng trước mặt.

“Thế nào? Lê nào các người muốn sống chung với bốn cung ở trong lãnh cung?” Nở nụ cười ma quái, Mộc Ly mím môi mỉm cười, sự nhẫn nại của nàng sắp tiêu hao hết rồi, nàng thật không muốn chơi đùa với đám nữ nhân vô vị này ở đây.

“Hừ!” Linh Phi lạnh lùng hừ một tiếng, nàng ta không cam tâm từ bỏ mắt nhìn Mộc Ly. Gương mặt vốn dĩ sung đỏ càng trở lên xanh mét: “Nhan Khuyên Thành! Một Tây cung Hoàng hậu bị tống vào lãnh cung như người thì có cái gì đặc ý? Một ngày nào đó sẽ có một Đông cung Hoàng hậu chính cung xử lý người!”

Bưng gò má bị Mộc Ly đánh sưng đỏ, Linh Phi không cam tâm cùng với đám mỹ nhân đi ra khỏi lãnh cung. Dựa vào cái gì mà Nhan Khuyên Thành có thể ngồi lên vị trí Tây cung Hoàng hậu, còn Linh Phi nàng lại phải chịu đựng cái tát của nàng ta? Không! Tuyệt đối không! Lúc trước tại sao độc kia không độc chết con tiện nhân này chứ?!!

“Linh Phi nương nương người đi cẩn thận, nô tì không tiễn người”. Bên này, Tuyệt Lê nhìn Linh Phi không cam lòng rời đi, trong lòng vui mừng đến độ muốn nhảy cẫng lên, nhất là lúc nhìn thấy Mộc Ly tát cho Linh Phi mấy cái, nàng càng hận không thể tự tay tát nàng ta vài cái để giải mối hận trong lòng.

Mộc Ly thu lại nụ cười trên mặt, biến thành vẻ uất ức, khẽ mím đôi môi anh đào đỏ mọng, nàng trừng mắt nhìn Tuyết Lê: “Đi tìm một đôi giày cho bốn cung!” Làm gì có người nào làm nha hoàn của người ta, đến chủ từ không đi giày cũng không biết.

“Xem ra ở lãnh cung này người sống rất thoải mái!” Không đợi Tuyết Lê đi lấy giày về, liền nghe thấy một giọng nói khác chứa đựng mỉa mai châm chọc nhưng đầy từ tính (lực hút).

Bước chân Tuyết Lê đi lấy giày nghe thấy giọng nói của vị khách không mời mà đến này, lập tức dừng lại, sắc mặt tái nhợt, lo lắng liếc nhìn Mộc Ly giống như không có chuyện gì. Ngay tức khắc nàng quỳ xuống thỉnh an người nọ, còn Mộc Ly chỉ đứng nguyên tại chỗ nhếch khóe miệng một cách đầy mỉa mai và khinh thường, con người lưu ly long lánh như sao, trong nháy mắt lạnh xuống, biến thành đôi mắt lạnh lùng không có tình cảm!

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Dịu dàng trong nháy mắt của Hoàng đế

Người đến toàn thân long bào màu vàng tươi tôn quý, trên long bào thêu kim long năm móng sinh động như thật, càng tôn thêm thân thể cường tráng cũng như sự cao quý như thiên thần của hắn. Ba ngàn sợi tóc đen tùy ý mà rũ biếng thả rồi tung trên vai, gương mặt anh tuấn không chút biểu tình đáng nói, đôi môi mỏng khẽ mím thành một đường thẳng, có thể nhìn ra hắn rất ít cười.

“Nếu cảm thấy thoải mái, người không ngại đến ở thử xem!” Liếc nhìn đế vương trẻ tuổi mặt không biểu cảm. Mộc Ly nhếch khóe miệng đứng bốn mươi năm độ, có thể nói là nụ cười không hề có nhiệt độ.

“Nhan, Khuyên, Thành”. Không ầm không phiền chỉ nỉ non gọi tên nàng, đột nhiên Vũ Tiêu Nhiên đưa gương mặt tuấn tú sát lại gần, gần đến nỗi thậm chí có thể nghe thấy tiếng hít thở bình ổn không chút chấn động của Mộc Ly. Mặt hắn không biểu cảm nhìn ngắm khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú của nàng, nhẹ nhàng lên tiếng: “Nếu, nàng lại không biết tốt xấu như vậy, trẫm sẽ để nàng ở lãnh cung này cả đời”.

Giọng nói của hắn nhẹ nhàng mềm mỏng, giống như lời nỉ non nhỏ nhẹ giữa tình nhân với nhau, nhưng mỗi từ mỗi câu kia lại như thiên lôi sét đánh vào lòng Mộc Ly, nàng nhìn gương mặt tuấn tú rõ rệt ở ngay trước mắt, biết rằng nam nhân này tuyệt đối nói được làm được!

Không biết vì hơi lạnh từ mặt đất và gió thu quấy phá, hay bởi vì hắn nói lời có tính lại tuyệt tình, đôi môi anh đào của nàng không tự chủ tái nhợt hai phần, đôi con ngươi như ngọc lưu ly ẩn chứa thương cảm và uất ức nhàn nhạt. Hắn nhìn ra những gì nàng đang cực lực che giấu, nhưng không nhìn ra đôi mắt ẩn chứa vẻ thương cảm kia đưa ra xa ngàn dặm.

Nhìn nàng vẫn ngây người đứng ở trên sân nhà lạnh lẽo, một bộ quần áo trắng mỏng manh trong gió thu se lạnh, thân thể nhỏ nhắn gầy yếu lại như được châm cứu thoải mái ngẩng đầu đứng thẳng, hai cánh tay như bạch ngọc nắm thật chặt tà áo trắng mỏng manh trên người mình, hắn thần xui quỷ khiến nhận lấy giày thêu Tuyết Lê cầm trên tay, nhẹ nhàng hạ mình ngồi xổm xuống thân thể vạn kim kia!

Đem tay ngọc thon dài của nàng khoác lên bờ vai rộng rãi của mình, đã gây trở ngại cho nàng bởi vì đứng không vững mà ngã nhào, bàn tay thon dài của hắn nhẹ nhàng nâng cao bàn chân đẹp đẽ tinh xảo của nàng, cẩn thận mang giày vào cho nàng, động tác của hắn ảm áp mà dịu dàng, giống như cử chỉ thân mật nhất của tình nhân vậy.

Tuyết Lê đứng ở một bên và Cao công công đang chậm chạp đi tới, đồng thời trợn to mắt bò giống như chuông đồng, không dám tin nhìn vị thiên tử trẻ tuổi đó ngồi xổm trên mặt đất mang giày cho Mộc Ly. Cao công công dụi dụi con mắt, nghĩ rằng do mắt mình mờ nên mới nhìn lầm!

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Hoàng đế như hàn băng vạn năm

Hoàng đế như hàn băng vạn năm. Nhưng, tất cả bọn họ đều không nhìn lầm, thiên tử trẻ tuổi nghe đồn lạnh lùng tàn nhẫn kia, quả thật đã ngồi xổm trên mặt đất mang giày cho một Tây Cung hoàng hậu bị chính hắn đẩy vào lãnh cung không được sủng ái!

Không khí xung quanh trong nháy mắt trở nên quý dị. Mộc Ly ngờ ngác nhìn một loạt động tác dịu dàng của hắn, gương mặt tuấn tú rõ ràng gần ngay trước mắt, trêu chọc trái tim đập cuồng loạn, đột nhiên nàng lùi lại một bước như bị động vào vết thương, con người sáng chói như lưu ly rụt rè lạnh lẽo, chỉ còn lại kinh ngạc và không thể tin. . .

Cái tên Hoàng đế lạnh lùng tàn nhẫn bóp cổ nàng bất tỉnh này lại có thể mang giày cho nàng dịu dàng như vậy? ! !

Không! Không! ! Nàng chắc chắn nhìn lầm rồi! ! !

Nhưng, thân thể hân tôn quý, gương mặt tuyệt mỹ, động tác dịu dàng đều chân thật như vậy, sự thật đã bày ở trước mắt, không cho phép nàng không tin!

Gió vào thu thổi xào xạc, khiến cho ba búi tóc đen lười biếng xoắn trên vai bay loạn nhảy múa trong không trung, có mấy sợi nghịch ngợm phe quết qua gương mặt nhỏ nhắn hơi có vẻ tái nhợt và kinh ngạc của nàng. Hắn đưa bàn tay hơi thô ráp vén mớ tóc thổi loạn ra sau đầu, nàng lại giống như tránh xa loài rắn rết lùi lại một bước, tránh được bàn tay của hắn đang đưa đến giữa không trung!

Bàn tay hơi chai cứng của hắn khựng lại giữa không trung. Đột ngột, hắn nhìn vào đôi mắt không có chút độ ẩm nào của nàng, giống như nhớ tới cái gì, chút dịu dàng trong đôi mắt phượng dải nhỏ tuyệt mỹ nhảy mất tan biến, thay vào đó là sự lạnh giá vô biên vô tận đủ để khiến cho cả thiên địa đều đóng băng.

Không nhìn được, không tự giác, bọn nô tài thái giám xung quanh lạnh run rẩy. Dường như tất cả có thể cảm nhận được máu trong cơ thể mình đã đóng băng vạn năm, do khí lạnh trên người thiên tử trẻ tuổi kia tỏa ra!

Bàn tay dừng ở giữa không trung đột nhiên chuyển động, hắn nắm chặt cái cổ trắng mịn trơn tuột của nàng, mảy liễu tình xảo khê nhú lại, khoe miệng nàng giương lên đầy mỉa mai, đôi mắt như ngọc lưu ly nhìn hắn như nhìn vật chết!

Nàng liền biết khoảnh khắc kia nhất định là hắn lại muốn giở thủ đoạn quyến rũ nàng.

Giống như lần trước ở ngự thư phòng, rõ ràng hắn đến mê hoặc nàng trước. Kết quả lại là nam nhân đáng chết này bóp cổ nàng khiến nàng lại một lần nữa đến địa phủ của Minh Vương.

Không biết khi kéo cái mặt nạ da người này xuống, dùng gương mặt tuyệt sắc kia của Nhan Khuynh Thành đi quyến rũ nam nhân này một lần thì sẽ ra sao nhỉ?

Ha ha ~~~ Nhất định là rất thú vị!!

Mộc Ly nghĩ như vậy liền không tự chủ được khẽ cười ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Nàng đang oán giận trầm đày nàng vào lãnh cung

"Nữ nhân, ngươi cười cái gì?" Bàn tay hắn cọ xát qua lại trên chiếc cổ trắng nõn của nàng, nơi vết chai mờ chạm qua lập tức để lại một dấu ấn màu đỏ, liếc nhìn đôi con ngươi không có tí âm áp nào của nàng đang nhìn mình như nhìn một vật chết, trong trái tim tối tăm của hắn bốc lên từng trận lửa giận.

Nữ nhân này, lại dám coi hắn như vật chết mà nhìn khinh thường!!

Hắn nhất định phải khiến nàng trả một cái giá lớn thật tương ứng!

"Ta cười ngươi..." Không xứng chạm vào chân ta, cái nhếch miệng trở nên cứng ngắt, câu nói cuối cùng kia bị Mộc Ly hung hăng bóp chết ở cổ họng. Nàng nhớ lại câu nói của Minh Vương lúc rời khỏi địa phủ "Nha đầu, đóa hồng liên này nhất định phải đợi đến khi nó đi từ trong lòng bàn tay ngươi tới cánh tay mới có thể phát huy tác dụng, trong khoảng thời gian này, ngươi thật sự phải tự bảo vệ mình cẩn thận! Bằng không, không ai có thể cứu được ngươi đâu" Vì vậy nàng mới nuốt xuống nửa câu sau.

Bởi vì không nắm chắc tên Hoàng đế hi nộ vô thường này, khi nào hắn lại nổi hứng bóp cổ nàng. Cho nên nàng nhìn, nhìn vì bản thân, cũng là nhìn vì dặn dò cuối cùng của Nhan Khuynh Thành. Bởi vì lúc nào Nhan gia cũng có thể vì mối quan hệ với mình mà bị liên lụy.

Vốn dĩ không muốn hỏi, nhưng nhìn thấy sự âm thầm chịu đựng và bất đắc dĩ nhàn nhạt trong mắt nàng, hắn vẫn mở miệng hỏi: "Ngươi cười ta cái gì?" Câu hỏi này giống như có chút tự tìm xui xẻo, nhưng hắn lại hít mí mắt đầy nguy hiểm, giống như chỉ cần nàng nói ra đáp án khiến hắn không vừa lòng, bàn tay dừng trên cổ nàng rất có thể lại một lần nữa không lưu tình mà dùng lực bóp chặt lấy.

"Ta cười ngươi là quân vương của một nước, công việc bận rộn, lại có thời gian đến thăm một Tây cung Hoàng hậu không được sủng ái bị đày vào lãnh cung như ta". Lùi lại một bước như không có chuyện gì xảy ra, thoát được khỏi đôi tay dày rộng mà vô tình của hắn. Mộc Ly cười đến vân đạm phong khinh(*).

(*) "Vân đạm phong khinh": Nhàn nhạt như mây trôi, nhẹ nhàng như gió thổi. Ý nói thái độ lạnh nhạt, không quan tâm đến chuyện gì.

"Nữ nhân, nói như vậy, người đang oán giận trăm đã đưa người vào lãnh cung sao?" Vừa lạnh lùng vừa gian ác, hần nhếch khóe môi vô tình, đôi tay lại thả lỏng ở sau lưng, bày ra một bộ dáng ưu nhã mà lười biếng.

Đôi môi anh đào phẩn nộn hơi mím, Mộc Ly chun cái mũi nhỏ xinh bất mãn, làm đủ mười phần bộ dạng cô vợ nhỏ bị ức hiếp, nhưng lại bĩu môi đầy bất mãn: "Ta là một Tây cung Hoàng hậu bé nhỏ, nào dám oán giận Hoàng đế đại nhân cao cao tại thượng?!!" Trong lòng Mộc Ly tự cảm thấy buồn nôn, rõ ràng muốn lạnh nhạt phản bác hần. Nhưng lại vì quan hệ giữa Nhan gia và tên Hoàng đế nếu không bản thân nàng căn bản khinh thường diễn ra đoạn kịch này.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 35: Bốn cung mời người xuất cung ăn một bữa hoành tráng

Hần đặt bàn tay lên bả vai gầy yếu mà quật cường của nàng, đột nhiên gương mặt tuấn tú tiến sát lại gần nàng. Lúc này đôi mắt phượng đã thu lại sự lạnh lẽo chỉ còn đầy đặc vẻ tươi tắn nhìn nàng, môi mòng khê mở, lời nói ra lại đủ lạnh lùng và vô tình: "Người, biết rõ bản thân mình nhất mà!"

Ném ra câu này, hần nhìn thấy vẻ kinh ngạc trong mắt nàng rồi mới nở nụ cười vô tình rồi đi, bước chân lại có chút vội vàng đến bản thân hần cũng không biết. Mộc Ly khẽ nhếch môi anh đào, sự kinh ngạc trong khoảnh khắc hần quay lưng đi đã nhanh chóng chuyển thành không chút ảm áp nào. Nhìn thấy bước chân của hần lao đi, môi anh đào nhẹ nhàng nhếch lên, cười khinh thường.

Bên này, Cao công công vội vã mang theo một đám nô tài đuổi theo bước đi rất nhanh của quân vương kia. Tuyết Lê nhìn Mộc Ly không sao, lặng lẽ thở ra một hơi trong lòng, dường như tiểu thư sau khi tỉnh lại thái độ đối với Hoàng thượng thay đổi không ít, mà Hoàng thượng lại càng kì lạ hơn. diễn&đàn.lê%quý*đôn

"Tuyết Nhi, ta đói rồi". Nhấn chiếc mũi xinh xắn, bộ dạng Mộc Ly tui thân mong chờ ôm cái bụng đói đến khô quắt nhìn Tuyết Lê, muốn thử chuyển biến sự nghi hoặc trong mắt Tuyết Lê.

"Không sao thì tốt". Trợn mắt bắt đắc dĩ nói với Mộc Ly, trong lòng Tuyết Lê ít nhiều có chút khúc mắc, tiểu thư, dường như thật sự thay đổi rồi!

Có lúc ánh mắt trở nên thật sắc sảo vô tình, thậm chí không có chút hơi ấm. Có lúc lại mây nhạt gió thưa, nhạt nhẽo xuất trần, so với tính cách ôn hòa như ngọc trước đây thật sự là không giống tí nào.

"Tuyết Nhi, ta đói rồi". Nhắc lại lời vừa nói một lần nữa, lần thứ hai đưa vấn đề ăn cơm lên trên mặt bàn. Mộc Ly thật sự đói rồi, dường như vẫn chưa ăn gì từ lúc tỉnh dậy tới giờ. diễn*đàn@lê.quý.đôn

"Tiểu thư, người đợi một chút, em đến Ngự Thiện Phòng tìm chút gì đó về ăn". Bất mãn mím môi, Tuyết Lê nói một câu lấy làm lạ, thật ra nàng cũng rất đói, buổi trưa có người đưa cơm tới. Chẳng qua là bị nàng vứt rồi, bởi vì những thứ đó đều đã bốc mùi không thể ăn được.

Nhìn thấy vẻ mặt ảo não rầu rĩ của Tuyết Lê, trong mắt Mộc Ly lóe lên một tia đau lòng. Xem ra nàng liên lụy đến quá nhiều người rồi, một Hoàng hậu ngày nào còn tổ chức hôn lễ đình đám nhưng lại bị đưa vào lãnh cung, xem thể lực tàn ác ghê người cao thái thấp (đối với người cao hơn thì ghen ghét, lấy lòng, người ở địa vị thấp thì bị ghét bỏ, đào thải) mà nói, ai sẽ đối xử tốt với bọn họ đây?!!

"Tuyết Nhi" Gọi với lại Tuyết Lê đang định đi ra ngoài, Mộc Ly nhấp nháy đôi mắt to tròn trong sáng: "Đợi thêm chút nữa, khi trời tối, bốn cung mời người xuất cung ra ngoài ăn một bữa thật hoành tráng!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 36: Tây cung Hoàng hậu chui chuồng chó

Đêm đen như mực, gió se lạnh thổi lá cây nghe xào xạc, bóng đêm nặng nề bao trùm tất cả mọi thứ nhìn không rõ. Hai bóng lao nhanh ra từ lãnh cung. Mộc Ly mặc áo bào màu đen dường như hòa vào làm một với màn đêm, chỉ có gương mặt nhỏ nhắn lộ ra bên ngoài, bị gió thổi cuồng loạn trở nên tái nhợt.

Thân thủ năng nhanh nhẹn đi phía trước mở đường, tránh thoát từng nhóm cây vệ như lang như hổ trong hoàng cung. May mắn là khu vực lãnh cung này ngoài binh lính tuần tra ban đêm, thì không có phòng thủ nào khác. Hơn nữa nhờ bóng đêm như mực này che giấu, cho nên nàng mang theo Tuyết Lê mặc áo lụa ám vân sắc đi sát phía sau rất nhẹ nhàng đến được nơi xuất cung, lỗ chó!

Nghe ngóng bên trái, quan sát bên phải, môi nhỏ phần nộn ảo não bĩu ra. Mộc Ly có chút ưỡ ỏi nhìn lỗ chó thật sự chỉ có thể bò mà không thể đứng thẳng đi qua được, vừa lúc mở miệng chịu thua: "Mẹ nó, hôm nay cô nãi nãi ta chui lỗ chó đều do tên bạo quân đó ban tặng, sẽ có một ngày, ta sẽ khiến hân đê kiêu tám người khiêng đưa ta ra khỏi cái hoàng cung này!"

Như những lời nàng nói, có một ngày nàng thật sự được đi kiệu tám người khiêng đưa ra khỏi hoàng cung này. Nhưng kết quả như vậy lại không phải là thứ mà nàng mong muốn. Bởi vì tất cả những điều chưa biết, luôn khiến người ta không thể đoán trước được!

Dứt lời, nàng không chút do dự cúi rạp người bò qua lỗ chó, còn Tuyết Lê nhìn tiểu thư nhà mình không chút sợ hãi nào như vậy, cũng cúi người xuống chui qua lỗ chó theo. May thay nàng và Tuyết Lê hai người đều thuộc vào dạng dáng người nhỏ nhắn gầy yếu. Cho nên bò qua lỗ chó không khó khăn lắm. Huống chi nàng không sợ trời không sợ đất, khổ cực khi còn nhỏ còn nhiều hơn mười mà hình cảnh quốc tế Anh Mộc Ly của thế kỉ hai mươi mốt ă!

Và còn, đêm nay. Tây cung Hoàng hậu không được sủng ái bị đẩy vào lãnh cung Nhan Khuyết Thành nọ, mang theo thiếp thân thị nữ của nàng Tuyết Lê, nhàn nhai tự đắc trốn ra khỏi Hoàng cung, phóng khoáng ở bên ngoài một đêm, khuấy động một đêm. Đồng thời cũng trồng nên một mầm mống không thể dự đoán cho tương lai của nàng sau này.

Về phần mầm mống này là họa hay là phúc, cũng có thể là loại Đế hậu, vậy thì xin đợi tác giả Hoa Vô Tâm hồi sau sẽ nói rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 37: Không có bạc thì vạn vạn không thể

Sau khi Mộc Ly chui qua lỗ chó, đầu tiên là dẫn theo Tuyết Lê chạy thẳng tới tiệm cầm đồ, muốn cầm cố tất cả đồ trang sức và vật đáng tiền trên người của mình. Mà ông chủ của tiệm cầm đồ này, lại đáng chết không dám nhận đồ của bọn họ. Về phần lí do, chính là bởi vì tất cả những thứ trên người bọn họ đều có ấn ký chuyên dụng Hoàng gia, ông chủ người ta trốn còn không kịp, làm sao còn dám nhận.

Cuối cùng Tuyết Lê đành rút vật duy nhất trên đầu ra, đó là một cây trâm bạc không phải của Hoàng cung để cầm. Mộc Ly vốn muốn ngăn cản, nhưng xoa xoa cái bụng khô quắt của mình và nhìn bộ dạng đói muốn chết của Tuyết Lê nên thôi. Nàng nghĩ, sau này đợi nàng có tiền thì sẽ giúp nàng ấy lấy về cũng giống nhau thôi.

Nhưng nàng không biết, cây trâm này rất có ý nghĩa với Tuyết Lê.

"Cây trâm bạc này, nếu người dám bán ra ngoài, cô nãi nãi ta đây sẽ giết cả nhà người". Trước khi đi Mộc Ly vẫn không quên ác độc uy hiếp ông chủ tiệm một phen, người bị hại còn tưởng mình đã gặp phải nữ còn đồ, mau chóng đóng cửa lại, việc làm ăn này vẫn nên đợi đến khi an toàn rồi hãy làm.

"Tiểu thư, toàn bộ tài sản của chúng ta chỉ có mười lạng bạc". Tuyết Lê cầm bạc vừa lấy từ tiệm cầm đồ ra, ảo não đau lòng nói. Đó là cây trâm mẹ nàng để lại cho nàng, mặc dù không đáng tiền, nhưng vì tiểu thư thì có sá gì.

"Ngân lượng không phải vạn năng, nhưng không có ngân lượng thì vạn vạn không thể!" Nhìn mấy cục bạc vụn trong tay Tuyết Lê. Mộc Ly đứng giữa đường lớn hét to một tiếng, thu hút ánh mắt của vô số người qua đường. Có vài người liếc mắt khinh thường, nhưng cũng có vài người gật đầu tán thành quan điểm của Mộc Ly. Dù sao đều là những lão bách tính nhỏ bé. Cho nên hết sức đồng tình và cảm thông với câu nói này của Mộc Ly.

Trong lòng Mộc Ly vô cùng chán nản, bởi vì nàng cảm thấy bản thân rất vô dụng, rõ ràng nàng nói mời Tuyết Lê xuất cung ăn một bữa no say. Kết quả lại là Tuyết Lê cầm cố chiếc trâm duy nhất trên đầu mình để mời nàng, mời người tiểu thư vô dụng này ăn. Vốn dĩ nàng làm Hoàng hậu thật vô dụng, nhưng ít nhất vẫn có thể ăn được một bữa cơm ở ngoài cung. Nhưng vì nàng đã đắc tội tên Hoàng đế lạnh lùng vô tình đó mà bị đẩy vào lãnh cung, thậm chí đến cả lương thực cơ bản cũng bị cắt mất.

"Tuyết Nhi, mười lạng bạc này của chúng ta, có thể làm gì đây?" Đôi mày liễu như vẽ bện chặt lại với nhau. Mộc Ly không hiểu ngân lượng này dựa vào tỉ lệ gì để tính toán, đến ngay cả trong kí ức của Khuyết Thành cũng không có khái niệm này, bởi vì Nhan Khuyết Thành trước đây ra ngoài cửa đều có nha hoàn theo sao giúp trả tiền, không cần phải lo lắng không có tiền mà khổ não.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\).Net](http://EbookFull(chấm).Net).

Chương 38: Búp bê, mỹ thiếu nam.

Tuyết Lê khẽ nhủ mày, nghĩ một lát nhanh như ngựa thần lướt gió, nhướn mi: "Mười lượng bạc này á, đã đủ cho lão bách tính nghèo khổ ăn suốt mấy tháng liền rồi đó!"

"Hả... Thật đúng là đáng tiền". Trợn trắng mắt, Mộc Ly nấn chiếc mũi nhỏ xinh, kéo Tuyết Lê còn đang đứng nguyên tại chỗ, thẳng tiến vào phố xá sầm uất.

Lúc này vừa đúng lúc đèn mới lên rực rỡ, Phụng Đô Thành (thủ đô của Phụng Lâm quốc) một mảng đèn đuốc sáng rực. Mặc dù không có bóng đèn cao cấp như của thế kỉ hai mươi mốt, nhưng lại có đèn lồng lưu ly đủ loại hoa mang phong vị cổ xưa. Mặc dù không có xe ô tô thể thao nổi tiếng ở thế kỉ hai mươi mốt, nhưng mọi người lại có xe ngựa cộng thêm hai chân của chính mình, vẫn có thể nói là một mảng cổ xưa à.

Đôi mắt to long lánh như ngọc lưu ly của Mộc Ly, chuyên tâm ngắm nhìn xe ngựa và dòng người qua lại. Nhưng trong lòng lại bắt đầu cảm thấy mất mát lạc lõng, không tự giác nghĩ đến đất nước Trung Quốc mình đã từng sống hai mươi mấy năm. Vẫn cứ muốn lấy những thứ này với "kiếp trước" ra so sánh, nằng ép buộc mình nghĩ về điều tốt. Nhưng tâm trạng lại bị xâm chiếm bởi cảm giác cô đơn lạc lõng cực độ. Ngay cả lúc tách xa khỏi Tuyết Lê cũng đồng cảm giác cô đơn lạc lõng không thể phân biệt rõ.

Phụng Lâm quốc nằm ở phía nam đại lục Vô Bi, với đặc sản là tơ lụa và lá trà xuất khẩu sang Hoàng triều Thiên Diệu ở phía Đông và Mạc Bắc ở phía Bắc và Lam Nguyệt Quốc ở phía Tây. Phía Đông của đại lục Vô Bi là phần đất do Thiên Diệu Hoàng triều chiếm giữ. Thiên Diệu Hoàng triều vốn là một nước nhỏ. Nhưng trong vài năm gần đây đã nhanh chóng lớn mạnh lên trở thành một nước lớn cùng nổi danh với Phụng Lâm và Mạc Bắc, giàu có như nhau, sản phẩm đặc biệt lại là vũ khí lạnh nhưng không xuất khẩu ra bên ngoài. Mà hết thấy công lao đều thuộc về vị kia, khinh thường thiên hạ, tàn bạo khát máu, làm việc mạnh mẽ vang dội, chỉ hỏi đến kết quả chứ không bao giờ hỏi quá trình, được mọi người gọi là Diêm La nhân gian đại Hoàng Thiên Diệu Tà Thương Tà!

Mạc Bắc ở phía Bắc của đại lục Vô Bi, là dòng dõi thiên kiều (con trời), chuyên sản xuất và tiêu thụ da thú cao cấp, có người nói đôi khi một bộ áo da thú cao cấp ngàn vàng cũng khó mà mua được, mà Mạc Bắc mặc dù chiếm giữ ở nơi hoãn binh dịch phụng Bắc. Nhưng trước nay chưa từng có ai dám đến cửa khiêu chiến, bởi vì Mạc Bắc có một kì tích được lưu truyền là bách chiến bách thắng, bị tấn công cũng không khách khí. Kì tích chiến thần, tam Hoàng tử của Mạc Bắc - Minh Mạch Hi chính là kì tích này!

Lam Nguyệt Quốc ở phía Tây. Vừa mới thành lập đã bị người ta thường xuyên chế nhạo phi nhỏ. Tất cả những điều này chỉ vì hai mươi năm trước người đăng cơ làm Hoàng đế không phải là nam tử, mà là một nữ tử. Trong cái thế giới nam quyền trọng nam khinh nữ này. Nữ Đế Lam Nguyệt quốc dùng thủ đoạn trị quốc riêng biệt của mình đã vượt qua hai mươi năm thử thách, cuối cùng khiến mọi người thừa nhận bà ta là một Nữ Đế!

Hai bên đường các loại tiểu thương hưng phấn hết lên sản phẩm nhà mình để chào mời khách hàng, tâm tình mất mát của Mộc Ly tan biến, khi đi qua một quán Thiên hạ đệ nhất lâu, đột nhiên nàng kéo tay của Tuyết Lê lại, ngẩng đầu lên toét miệng cười, nói: "Bốn nương nương nói là mời người đi ăn..." Vài từ phía sau bị nàng nuốt xuống bụng, nàng rốt cục phát hiện ra điểm không thích hợp, khuôn mặt đẹp như búp bê trước mặt, nào phải là thị nữ thấp thân kiêu mị mọi Tuyết Lê của nàng đâu?!!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Đừng mê luyện tử, tử so với truyền thuyết còn truyền thuyết hơn

Chiếc mũi nhỏ cao thẳng vênh lên thẳng đứng, hai mắt mỹ thiếu nam thật là to, long mi dày như quạt hương bồ che phủ đôi mắt, môi anh đào phấn nộn mím thật chặt, một gương mặt búp bê lung linh tinh xảo vạn năm khó gặp, còn đẹp hơn búp bê mười phần, càng khiến cho người ta vừa gặp đã thương, nhất kiến chung tình.

Làn da trắng ngần trơn bóng trên nền bóng đêm càng hiện lên sự tái nhợt, tóc đen như mực dưới kiệt tác của gió nhảy múa hỗn loạn. Toàn thân là cảm bào đen như mực tôn lên vóc người hoàn hảo của hắn, làm cho người ta ngạc nhiên chính là dáng người hoàn mỹ này lại rất phù hợp với khuôn mặt búp bê tinh xảo nọ. Không khiến người ta cảm thấy tức cười, trái lại tự có bản sắc nam nhi có một không hai. Mộc Ly dừng sờ nhìn chăm chú mỹ thiếu nam gần người trong ba phút. Hiện tại chuyện này thật sự đã phá vỡ kỉ lục không bị mỹ nam tử cuốn hút của nàng rồi.

Mỹ thiếu nam nhìn nữ nhân trước mặt đang cầm tay hắn đến mức ngây ra, đôi mắt to long lánh như hắc bảo thạch xinh đẹp chớp chớp, nhưng lại hết sức tự kỉ mà mở miệng: "Đừng mê luyện gia, gia chỉ là truyền thuyết mà thôi".

Nhãn đôi mày thanh tú, Mộc Ly phục hồi lại tinh thần buông tay mỹ thiếu nam ra, trợn trắng mắt, hung hăng mở miệng: "Đừng mê luyện tử, tử so với truyền

thuyết còn truyền thuyết hơn".

Vềh đôi môi anh đào đỏ mọng lên, cái nhếch môi này của mỹ thiếu nam thật có thể gọi là nghiêng nước nghiêng thành. Ánh mắt hần mang theo ý chơi đùa nhìn nữ nhân đang như có như không "liếc mắt đưa tình" với hần, híp mắt cười nói: "Gia so với người càng có vốn liếng khiến người ta mê luyện hơn đây, gương mặt này của người đi vào trong đám người là biến mất tiêu, giống như rác vứt vào đồng rác chẳng có chút đặc biệt nào".

Mộc Ly nghe thấy câu nói này của mỹ thiếu nam nhưng không tức giận, nàng chỉ liếc mắt nhìn hần giống như nhìn vật chết. Lúc mới đầu đã không cho là đúng, giọng nói lại đủ to để lọt vào tai những người đứng chân xung quanh: "Lớn lên như một người đàn bà, người đặc ý cái gì? Gương mặt này của người Anh Mộc Ly ta không thêm!"

Tên tiểu tử thời này đúng là có chiều hướng tự luyện, nhưng Mộc Ly nàng luôn ghét những người tự cho mình là đúng. Cho dù bề ngoài của mỹ thiếu nam này khiến nàng giật nảy mình thì sao. Anh Mộc Ly nàng trước giờ không phải là người ham mê sắc đẹp, người càng đẹp càng phải tránh xa, nhất là loại mỹ thiếu nam còn đẹp hơn cả yêu tinh này.

Nhiệt độ ở hiện trường vì câu nói này của Mộc Ly liền rớt xuống âm mấy mươi độ, đủ để khiến người ta tan vỡ từ trong băng và lửa. Mỹ thiếu niên híp nửa con mắt to, gương mặt búp bê tinh xảo đen đến sánh ngang với đất nồi, tóc đen như mực làm loạn trên không trung thay nhau phát ra tiếng. Lúc này toàn thân hần tỏa ra một loại hơi thở khiến người ta chết chóc.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Anh Mộc Ly một thân một mình

Không phải là loại khí lạnh ngàn năm khiến người ta đóng băng của Vũ Tiêu Nhiên, mà là hơi thở Tu La chết chóc. Mộc Ly vô cớ rung mình một cái, trực giác mách bảo tối hôm nay nàng đã nói lời không nên, chọc vào người không nên chọc.

Cổ đại tôn kính cái gì? Nam nhân là trời! Còn nàng lại bảo hần lớn lên giống như đàn bà, lời này hình như hơi quá đáng rồi. Trong lòng thầm phiền muộn vừa rồi nhất thời nhanh miệng. Mộc Ly vẫn không quên cảnh giác lui lại một bước.

Chính lúc Mộc Ly tưởng rằng mỹ thiếu nam muốn động thủ, thì hần lại chỉ thu về hơi thở Tu La tiết ra bên ngoài, nhẹ nhàng giương đôi môi anh đào cười không ra tiếng với Mộc Ly, cười đến nghiêng nước nghiêng thành, cười đến ánh trắng cũng vì nụ cười của hần mà lu mờ ảm đạm. Nhưng vẫn đáng sợ hơn địa phủ của Minh Vương nhiều. Sau đó, hần từ từ quay người bỏ đi, mất tích trong phố xá sầm uất của Phượng Đô.

Toàn thân mạnh mẽ run rẩy, nhìn thấy nụ cười lúc rời khỏi của mỹ thiếu nam, trong lòng Mộc Ly hoảng sợ toát mồ hôi lạnh. Mặc dù nụ cười kia thoát nhìn chẳng có khí thế gì, nhưng Mộc Ly cảm thấy nụ cười đó so với trực tiếp cầm con dao kề lên cổ nàng còn có lực uy hiếp hơn, bởi vì chưa biết, cho nên sợ hãi.

Lúc Mộc Ly kéo tay hần, cảm giác rõ trên tay hần có vết chai do cầm đao luyện võ mà ra. Tốc độ che giấu tâm tư của nam nhân này, vượt xa so với mảnh khóc của Mộc Ly nàng. Vô vô trái tim đập nhanh trong lồng ngực. Mộc Ly nặng nề thở ra một ngụm khí, để làm dịu sự hãi hùng vừa nãy!

"Ừng ục" Bao tử rung động, đưa tới ánh mắt cười thầm của đám người nọ. Mộc Ly ngượng ngùng vò tóc, xoay người đi đến Thiên hạ đệ nhất lâu, nàng nghĩ hôm nay nhất định phải làm nữ thổ phỉ một lần, ăn một bữa bá vương (ăn cơm không trả tiền).

Ai bảo trong người nàng không có bạc, mà bụng lại đói. Cho nên việc này cũng là bất đắc dĩ phải không?!!

Mà Mộc Ly, khi đi thẳng tới cửa Thiên hạ đệ nhất lâu, vẫn chưa phát hiện bên người thiếu mất một Tuyết Lê. Bởi vì kiếp trước bản thân là loại một mình, trước giờ đều một mình đến một mình đi đã quen rồi. Cho nên luôn luôn chỉ có bản thân, hơn nữa có thói quen này, vô cùng đáng sợ!

"Ồ! Cô nương, thật ngại quá, hôm nay bồn tiệm đã bị khách quý bao trọn rồi, hay là mời cô nương lần sau lại đến vậy". Vừa nhìn thấy Mộc Ly bước vào tiệm, tiểu nhị đã ha hả cười híp mắt ném cho Mộc Ly một câu không thể nghi ngờ giống như là thiên lôi vậy.

Đôi mắt lưu ly nguy hiểm híp lại, tâm tình của Mộc Ly hôm nay rất không thoải mái, hậu quả cực kỳ nghiêm trọng. Nàng cười lạnh với tiểu nhị: "Bồn cô nãi nãi, hôm nay nhất định phải ăn ở tiệm của người!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Cô nãi nãi, người ở bên trong cô không chọc vào được đâu

"Chao ôi!" Tiểu nhị khỏ sở khom lưng, nhú gương mặt cung kính giải thích với Mộc Ly: "Cô nương, người đừng làm khó tiểu nhân nữa, bốn tiệm quả thực đã bị khách quý bao hết rồi".

"Nếu như ta nhất định phải vào thì sao?!!" Ngang bướng đến mức cố chấp. Mộc Ly có chút giống như đứa trẻ không được ăn kẹo nhất quyết không chịu bỏ qua.

"Cô nãi nãi của tôi ơi, tôi cầu xin người lần sau lại tới!! Người ở trong đó cô nương không chọc vào được đâu". Làn da tiểu nhị ngăm đen xoắn xuýt vào nhau, dường như hẳn chưa từng gặp phải khách nữ nào không nói lý như vậy.

Không khí xung quanh trong nháy mắt lạnh xuống, tựa như có một luồng sát khí nặng nề ùn ùn kéo đến. Mộc Ly hí hóp nửa mắt quét qua một loạt mây người áo đen tùy ý ngồi trong đại sảnh, tai dựng thẳng lên giống như thiên linh, đang chuẩn bị thức thời quay đầu bỏ chạy, trực giác nói cho nàng biết, thời điểm này tuyệt đối rất bất lợi với nàng, phiền phức không ngừng, từng cái từng cái một bám sát lấy nàng.

"Nếu... nghĩ như vậy, thì không cần phải ra ngoài" Đúng lúc Mộc Ly đang chuẩn bị rời đi, một giọng nói trầm thấp mà lại đầy lực uy hiếp truyền ra từ trong căn phòng dành cho thượng khách ở tầng hai của Thiên hạ đệ nhất lầu, lười biếng tùy ý mà lại khiến người khác không lạnh mà run.

Bước chân đang nhảy ra ngoài nghe thấy tiếng nói liền dừng lại. Mộc Ly nói thầm trong lòng: Thật đúng là thời điểm bất lợi mà, hơn nữa còn vô cùng bất lợi, đôi môi anh đào không tự chủ nhếch lên đến một độ cong chế nhạo: "Nếu ta muốn đi, thì không có ai có thể ngăn cản được!"

"Vậy thì... phải xem người có bản lĩnh đi ra khỏi chỗ này hay không" Tiếng nói mang từ tính hấp dẫn lòng người, chậm rãi phun ra vài chữ. Nhưng không mang chút hơi ấm nào, không có cảm giác. Thậm chí đến một tia lạnh giá cũng không có, nếu có chỉ là sự lười biếng và trong sự lười biếng ấy lại toát ra một lực uy hiếp vô hạn.

"Nếu đã muốn biết bản cô nương có bản lĩnh hay không, sao lại không đích thân xuống lĩnh giáo? Chẳng lẽ muốn để vài con chó săn người nuôi đến giúp người?!!" Mỗi câu đều si nhục bức người, Mộc Ly giống như có ý định muốn kích người vừa nói những lời kia đi ra, lại giống như châm chọc người này chỉ nói miệng mà không dám làm.

"Ha..." Khẽ cười một tiếng, tao nhã đến mức nhạt như nước trong. Dường như chỉ cần nghe giọng nói cũng có thể đoán ra nam tử bên trong nghiêng nước nghiêng thành cỡ nào, tiểu nhị đứng ở bên cạnh không hiểu kì giống như đám người bên ngoài, hẳn chỉ cung kính đứng ở vị trí mình nên đứng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Thật ngại quá, xin đổi lại lời thoại mới mẻ hơn chút.

Nhưng Mộc Ly chỉ hừ mũi. Đối với người không say mê sắc đẹp như nàng mà nói, hôm nay đã là đặc biệt ngoại lệ rồi, ba phút kia nàng đã biết cái gì gọi là kinh sợ. cái gì gọi là được gặp Diêm Vương ở nhân gian một lần, báu vật nào nhìn qua còn xinh đẹp hơn búp bê và đáng sợ hơn Diêm Vương, ngẫm lại vẫn còn khiến Mộc Ly cảm thấy sợ hãi.

Mặc kệ người nào ở bên trong, nhưng khi nghe giọng nói này cũng biết người nọ có bao nhiêu mê hoặc lòng người. Anh Mộc Ly nàng đâu phải là một người dễ bị sắc đẹp làm cho mê muội.

"Nếu, ngay cả thù hạ của ta đều không phải người thường, vậy lấy tư cách gì đàm phán điều kiện với ta? Cái mạng này của người, cũng mong manh lắm đó." Lời nói thân nhiên của nam tử, nhẹ nhàng rơi vào trong lỗ tai Mộc Ly. Dường như làm cho người ta bị hấp dẫn, nhưng không phải là Anh Mộc Ly nàng.

Đôi mắt như ngọc lưu ly sáng rực rỡ hạ thấp nhiệt độ, biến thành lạnh băng đến mức không còn cảm giác. Anh Mộc Ly nàng cũng là một người rất vô tâm vô tính, mỉm cười đến vân đạm phong khinh, nàng xoay người bước từng bước đi về hướng phố xá sầm uất: "Người nói những lời này, lấy tư cách gì so chiêu với Anh Mộc Ly ta kia chứ? Nếu muốn lấy mạng sống của ta, thì phải luyện thêm mồm mép trước đi đã, bởi vì....Anh Mộc Ly ta sẽ chỉ làm người tức chết, mà sẽ không để người đánh chết."

"Người nói với bốn vương những lời này còn chưa chết, người.... là người đầu tiên."

"Thật ngại quá, xin hãy đổi lại lời thoại mới mẻ một chút đi." Thật đúng là một đám cỏ hủ, lời thoại này. Anh Mộc Ly nàng xem trên phim truyền hình nghe đến không biết bao nhiêu lần, không ngờ lần này khiến nàng đụng phải một tình huống như vậy!

Mở bàn tay trắng nõn mềm mại, một viên ngọc xinh đẹp sáng lấp lánh đỏ như máu chu sa vẫn nằm ở trên bàn tay. Mộc Ly liếc mắt nhìn thấy Hắc y nhân đã tiến tới gần, cùng với ánh vệ canh giữ ở Thiên hạ đệ nhất lâu, thầm nghĩ: Tại sao chứ, tại sao người không nhanh bỏ lên cánh tay để giúp ta chứ?

Bằng không, nàng sẽ không đến mức bụng rỗng so chiêu với mấy người này!

Đang nói đến việc điều động nhiều người như vậy. Hơn nữa thoát nhìn người nào cũng đều có bản lĩnh lớn. Mộc Ly không nắm chắc phần thắng. Huống chi dường như trong sách viết người ở nơi này đều có nội công gì đó. Trước mắt Anh Mộc Ly nàng vẫn chưa có cái năng lực ấy. Nàng nắm chắc nhất chính là công phu quyền cước huấn luyện hiện đại. Nếu thật sự phải đánh, nàng dự đoán bản thân vẫn chỉ có thể chạy trốn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Bốn đại gia cướp bạc trên người người.

Nhưng mà, chẳng lẽ cứ phải tùy ý để bọn họ mang nàng vào hay sao? Không đâu! Nàng không cam tâm! Dựa vào cái gì chứ? Nàng không nợ bọn họ gì cả, cho dù không thắng được, mất cả chì lẫn chài vẫn được mà?!!

Chẳng qua, tại sao vậy? Nàng hình như không trêu chọc ai, vì đâu mà toàn thân lại bị phiền phức tanh nồng thế này?

Nàng không được phép nghĩ nhiều, mấy người mặc đồ đen mặt không chút biểu tình đã tới gần, nhanh chóng từ bốn phương tám hướng đi tới. Dân chúng xung quanh còn không hiểu tình huống ra sao, tay chân Mộc Ly đồng thời cảm những chiếc đuă bạc lên, cười lạnh một tiếng, mười ngón tay dùng lực uốn lượn, giống như lò xo cây mạnh đột nhiên rung lên, mấy chiếc đuă bạc cùng nhau lướt qua bên người dân chúng, phi tới sát vào đại huyệt của người mặc đồ đen, sức lực to lớn, chuẩn xác trúng tâm huyệt đạo khiến mấy hắc y nhân phải liú lưỡi!

Lúc này trên đường phố vẫn đông nghịt người, dân chúng cảm theo nhiều loại đèn lồng hòa thuận vui vẻ tụ tập đông đúc. Bên đường dường như đều là thương nhân đến từ những nước khác đến đây buôn bán. Phố phường phồn thịnh, thậm chí còn không phát hiện ra sự khác thường ở trước cửa Thiên hạ đệ nhất lâu.

Đôi môi anh đào khẽ nhếch, Mộc Ly cười lạnh nhìn mấy người mặc áo đen chặt vật né tránh chiếc đuă ám khí của nàng, bị một người mặc áo bào màu đen bắt lấy cánh tay ngọc ngà. Gỡ một cây trâm từ trên đầu xuống, do tiện tay nắm lấy của một người trông có vẻ giàu có ở trên đường. Nhét cây trâm vào trong túi áo của người nọ, ghé sát lỗ tai của hắn, nói nhỏ với giọng điệu vô cùng thổ phỉ: "Bốn đại gia, cướp bạc trên người người, mau kêu lên!"

Người nọ nhìn thấy nữ tử đó cầm vật áo của mình, nghe nàng nói cướp bạc của hắn, trên khuôn mặt hiện lên vô vàng kinh ngạc và chấn động, còn không chờ hắn khôi phục lại sự kinh ngạc, túi tiền treo ở bên hông, đã bị Mộc Ly cầm trên tay lắc lư.

Chỉ thấy Mộc Ly không tìm không phổi cầm túi tiền của người khác đang đưa hai vòng trên tay. Mở lấy vàng bạc trong túi sau đó không chút do dự ném xuống đất. Tiếp theo hai cánh môi phấn nộn hé ra, không hề để ý đến hình tượng la to: "Mau nhìn này, vàng của ai rớt trên đất kia!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Cười khiêu khích.

Kiếp này, bất kể là thế kỷ hai mươi mốt hiện đại, hay là Phụng Lân quốc cổ đại trước mắt. Thậm chí bất luận là một quốc gia nào, bất luận chỗ nào, không có tiền thì nửa bước cũng khó đi. Một dân chúng nhỏ nhoi, chỉ đơn giản muốn kiếm chút bạc để cho bản thân hoặc gia đình tốt hơn. Không ai không có lòng tham, không có, muốn, là có, còn muốn hơn nữa.

Huống chi là những thỏi vàng trắng bóng rực rỡ rơi trên mặt đất, ai không muốn, ai không nhặt chứ?!

Kết quả là, buổi tối này, ở đầu đường Phụng Lân quốc, trước cửa chính của Thiên hạ đệ nhất lâu, bùng nổ tiết mục dân chúng tranh nhau nhặt vàng xura nay chưa từng có.

Từ một tiếng la này của Mộc Ly, tất cả mọi người đều đem tầm mắt chú ý đến nàng. Tiếp theo đem ánh mắt chuyển qua thỏi vàng trắng bóng óng ánh trên mặt đất, sau đó thì rối loạn, tất cả đều rối loạn.

Chỉ thấy dân chúng tiện tay ném những cây đèn lồng trước mặt xuống, giống như xài lang hổ báo lao tới phía tiền vàng trên mặt đất. Mộc Ly nhìn thấy cục diện hỗn loạn như vậy, xấu hổ lắc đầu, không ngờ chi tiện tay ném đi, nam tử ấy lại mang nhiều vàng bạc trên người như vậy. Còn hơn cây trâm dài cài trên đầu nàng đưa cho hắn, ít nhất chờ sau này nàng có tiền có thể trả lại. Anh Mộc Ly nàng, kỳ thật cũng không phải kẻ tà ác, chỉ ít nàng sẽ không vô duyên vô cớ làm như vậy.

Cái này chỉ vì chạy trốn không còn biện pháp nào khác không phải sao?!!

Nhìn thấy nàng đang đi tới chỗ những người mặc áo đen đang đứng thành một đám. Mộc Ly đứng ở Thiên hạ đệ nhất lầu ném lại một tiếng cười lạnh vô cùng khiêu khích. Tiếp theo thông thả biến mất ở con hẻm sâu uất.

Nàng tin với nụ cười khiêu khích đó, người trên lầu chắc chắn đã thấy toàn bộ. Chẳng qua nàng không sợ, cho dù băng đến nước đến thì ắt sẽ có đất ngăn.

Trên lầu của Thiên hạ đệ nhất lầu, một bộ cẩm bào màu đen, một nửa khuôn mặt bị mặt nạ huyền thiết che lấp. Chỉ lộ ra đôi mắt nam tử thâm thúy âm u có màu lam nhạt giống như nước biển, hai tay ôm bộ ngực đầy đặn đứng nghiêng tựa vào cột gỗ, nhìn nữ nhân đang xa dần dưới lầu, đôi mắt âm u lam nhạt hiện lên một tia châm biếm.

"Người cứ buông tha nàng như vậy sao?" Một nam tử áo trắng tuyết sắc đang đứng ở một chỗ khác, cùng nhìn theo hướng nữ tử nọ biến mất, nhún mày khó hiểu hỏi nam nhân đeo mặt nạ bên cạnh.

Nam tử có đôi mắt âm u màu lam nhạt liếc nhìn nam tử áo trắng, đôi môi đỏ mọng hơi nhếch lên cười mỉa mai, nụ cười không có chút gì khiến người ta cảm thấy đang tức giận. Hắn, thật đúng là xứng với cái danh Diêm vương: "Bắt được nàng thì thật sự chẳng có ý nghĩa gì."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Lần đầu tiên gọi

Mộc Ly bởi vì hai chuyện này mà chạy trốn chết nên không có tâm trạng ăn cơm. Bây giờ nàng thầm nghĩ muốn sớm tìm được Nhan phụ, khiến ông phải 'rời khỏi triều đình', như vậy Anh Mộc Ly nàng mới có thể không lo lắng về sau mà rời khỏi hoàng cung Phượng Lân, tiến tới cuộc sống mà nàng luôn mơ ước.

Mộc Ly theo trí nhớ trong đầu của Nhan Khuynh Thành tìm thấy Nhan Tướng phủ, rốt cuộc bắt tri bắt giác phát hiện bên người thiếu mất Tuyết Lê. Chẳng qua nàng cũng không lo lắng, nha đầu Tuyết Lê kia không giống những nha đầu máy móc bình thường, cho nên nàng tin Tuyết Lê sẽ không làm hại bản thân.

Từ hậu viên Nhan phủ Mộc Ly dựa vào thân thủ mạnh mẽ thoải mái bay qua bức tường cao bao quanh. Bên trong Nhan phủ nơi nơi đều treo nhiều loại đèn lồng lưu ly chiếu sáng, dải đèn cửu khúc treo trên cột trụ gỗ cùng với đèn lồng cứ cách mười bước treo một cái, khiến cả Nhan phủ sáng rực như ban ngày.

Nhìn thấy mỗi cây mỗi cỏ trong Nhan phủ, Anh Mộc Ly có cảm giác quen thuộc mà bản thân cũng không biết, nàng biết đây là do trí nhớ của Nhan Khuynh Thành quấy rối, tránh thoát thị vệ Nhan phủ, Mộc Ly đi thẳng đến phòng ngủ của Nhan phụ.

Ngon đèn trong phòng ngủ của chủ nhân tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt. Nhan phụ ngồi ở trên bàn, ánh mắt có chút tang thương ẩn dấu sự sáng suốt nhìn chằm chằm 'Phượng Lân sử' trong tay, mí mắt hơi rủ xuống, đôi mày kiếm nhăn lại, giống như có thể ép chết một con ruồi.

Bỗng nhiên, không biết hắn nghĩ đến cái gì, thờ ắt ra một hơi thật dài, ảo não bắt tay ném quyển sách lên bàn, đứng dậy từ ghế ngồi đi tới cánh cửa, cánh cửa lại vào lúc này vừa vặn bị Mộc Ly mở ra từ bên ngoài.

Mộc Ly đứng ở cửa có chút lúng túng nhìn Nhan phụ cũng một bộ dạng ngây ngốc đứng sau cánh cửa. Trong lúc nhất thời không biết nên lấy thân phận gì đối mặt với phụ thân của cơ thể này, càng không biết có nên gọi ông là 'phụ thân' hay không, hoặc trực tiếp gọi ông là đại thúc.

"Phụ... thân." Do dự hồi lâu, Mộc Ly rốt cuộc cũng gạt bỏ giọng gao nói ra hai chữ. Hai chữ này hai mươi hai năm nàng cũng không dám nghĩ có thể gọi. Hiện giờ rốt cuộc lần đầu tiên cũng gọi được một tiếng trên cơ thể lão nhân này.

Đôi mắt Nhan phụ bắt giác đỏ lên, ông yêu thương nhìn nữ nhi đang đứng chật vật ở ngoài cửa. Trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì, rõ ràng mới hơn một tháng không gặp, lại cảm giác như đã trải qua một kiếp lâu như vậy rồi.

Là người làm phụ thân này vô dụng, không chỉ không thể cho nữ nhi của mình một cuộc sống bình thường, còn khiến cho nàng bị cuốn vào chốn thâm cung lục viện, biết rõ loại cuộc sống này không phù hợp với một người tâm địa thiện lương từ khi còn nhỏ như nàng. Nhưng cũng không biết phải làm sao

để tránh đưa nàng vào đó. Trơ mắt nhìn nàng ở ngày đại hôn thứ hai trở thành trò cười của toàn bộ Phụng Lăng quốc, bị tống vào lãnh cung một cách tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Nam nhi có lệ khê búng là được, chỉ là chưa tới mức thương tâm.

"Sao con lại ở chỗ này?" Rõ ràng rất thương nữ nhi, nhưng Nhan phụ vẫn không nhìn được mà nhẹ giọng khiển trách một câu, dứt lời, ông lại không nhìn được mà rơi lệ.

Thường nói nam nhi có lệ khê búng đi là được, chỉ là chưa đến mức thương tâm thôi. Nhan Khuynh Thành, con gái thứ ba của Nhan Phong, từ nhỏ đã không có mẫu thân. Cho nên Nhan phụ càng yêu thương nàng hơn, che chở khắp nơi, đưa nàng vào hoàng cung, là do nàng tự nguyện, cũng là vì Nhan Phong ông không có cách nào khác.

Nhìn Nhan phụ vì mình mà nước mắt ngang dọc, trong lòng Mộc Ly cũng trở nên mềm mại, ngọt giống như ăn kẹo đường vậy. Nhưng nàng biết lệ này không phải rơi vì mình, mà là vì chủ nhân cũ của thân thể này, nữ tử tuyệt sắc nghiêng nước nghiêng thành ấy.

Mặc dù không phải vì Anh Mộc Ly nàng, nhưng nàng vẫn rất cảm động, đơn giản chỉ vì bản thân chưa bao giờ tiếp xúc qua thân tình, lần việc chưa từng có tình thương của cha. Nàng đè nén sự chua xót trong mũi, kiên quyết quỳ trên mặt đất gần như khăn cầu mở miệng: "Nữ nhi bất hiếu, có một chuyện muốn nhờ, chỉ xin phụ thân có thể thành toàn."

"Thành nhi, con là con gái của ta, có chuyện gì đứng lên rồi nói" Nhan phụ không đành lòng lau lau nước ở khóe mắt, vì tuổi đã già nên phải bước đi từng bước một, nhẹ nhàng nâng Mộc Ly quỳ ở dưới đất lên, Mộc Ly lại bưng bình kiên trì không chịu đứng dậy.

"Phụ thân không đáp ứng, con sẽ không đứng dậy." Ông không đồng ý, ta sẽ quỳ mãi không đứng dậy, xem ông có đồng ý hay không. Câu này nghe ra hơi giống như uy hiếp, nhưng Nhan phụ nghe lại thành tràn đầy mùi vị nũng nịu.

Ông cười ha hả vuốt bộ râu dài một tấc, nói: "Có phải Thành nhi muốn vì phụ rời khỏi triều đình hay không."

Ông nói nhẹ nhàng, nhưng cũng khẳng định, chẳng qua nụ cười đó cũng mang theo vài phần phiền muộn và thoải mái.

"Phụ thân!" Mộc Ly không nhìn được kêu lên một tiếng, nhẹ nhũn mi, nhưng lập tức thả lỏng: "Chẳng lẽ phụ thân....?" Chẳng lẽ Nhan phụ cũng có ý này?

Mộc Ly ngược đôi mắt ngọc lưu ly trong suốt hưng phấn nhìn Nhan phụ, nhưng mà sau đó bất đắc dĩ cười cười, tiếp theo lại khẳng định gật đầu.

"Cảm ơn phụ thân!" Cái gật đầu này của Nhan phụ, khiến cho Mộc Ly vui vẻ đến mức nhảy cẫng lên, nàng vốn tưởng rằng vì phụ thân hiền lành này, nói cái gì cũng sẽ không đồng ý còn cho là bản thân nàng hồ đồ, lại không nghĩ tới nàng và Nhan phụ đúng thật là 'phụ tử tương thông'.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hấn máu lạnh, rốt cuộc là sai lầm của ai?

"Thành Nhi, con đã trưởng thành rồi, biết cái gì nên làm, cái gì không nên làm, làm phụ thân như ta cũng không muốn phải nói nhiều với con". Nhìn nữ nhi từ này đến giờ vẫn vui mừng toét miệng cười đến tận mang tai, hai mắt Nhan phụ chứa đầy yêu thương, tựa như cảm thán, lại tựa như không biết làm sao.

Mộc Ly nghe hiểu cả, nàng biết Nhan phụ đang nói cái gì, ông đang thay đổi phương pháp để nhắc nhở nàng. Hiện tại nàng đã là nương tử của Hoàng đế, cho dù có được sủng ái hay không, trước sau đều không được tự ý xuất cung. Tội danh này có thể lớn có thể nhỏ, nặng thì mang họa diệt tộc, nhẹ thì đóng cửa xám hối, mà xem quan hệ trước mắt của Mộc Ly với Hoàng đế, hoàn toàn có thể để cho người khác nắm được nhược điểm mà hãm hại.

"Sao đột nhiên phụ thân lại nghĩ đến việc muốn rút lui khỏi triều đình?" Khẽ mím đôi môi đỏ mọng, thu hồi bộ dáng cả lợ phát phờ. Mộc Ly tự mình đóng chặt cửa, từ trên mặt đất đứng dậy ngồi vào ghế, nói sang chuyện khác đó cũng là một bí quyết.

Làm quan trong triều, mặc kệ người thanh liêm như thế nào, trước sau vẫn chạy không thoát rắc rối ân oán trong triều đình. Nàng biết Nhan phụ đột nhiên muốn rút lui khỏi triều đình, nhất định có nguyên nhân của nó, chỉ là có liên quan đến sống chết của Mộc Ly nàng mà thôi.

"Ai~". Nhan phụ đứng cạnh cửa sổ nhìn ánh trăng sáng tỏ, thờ dài một tiếng, bàn tay già đầy vết chai của ông vuốt chòm râu mép rất ngắn dưới cằm, suy nghĩ đã bay xa đến vài năm trước đây.

Dưới ánh trăng sáng vắng vạc, chiếu lên người nam nhân trung tuấn đứng bên cửa sổ, đối diện thiếu nữ đang ngồi trên ghế, kể về một âm mưu mà hiếm người biết đến.

...

...

"Sự tình từ đầu đến cuối, chính là như vậy".

"Hắn, khi đó vẫn chỉ là một thái tử, sao các người có thể nhẫn tâm với hắn như vậy?" Nghe xong câu chuyện của Nhan phụ, vành mắt Mộc Ly đã ửng đỏ. Cho dù nàng biết bản thân cũng chẳng phải người thiện lương gì, nhưng vẫn không nhịn được mà có chút kích động.

Người cha nhìn có vẻ hiền từ này, sao có thể hung ác như thế? Hơn nữa còn là bí mật lớn, nhưng vì cái gì ông lại tự nguyện nói cho mình biết, chẳng lẽ chỉ vì Nhan Khuynh Thành là nữ nhi của ông?

Đế vương trẻ tuổi ấy, lúc còn trẻ đáng lẽ phải là một Thái tử được hưởng thụ những thứ tốt đẹp từ địa vị của mình, tại sao trong một đêm liền biến thành máu lạnh vô tình như vậy, việc này rốt cuộc là sai lầm của ai?

Còn Tiên Đế đã qua đời, nếu có thể đoàn kết các nhi tử của mình lại với nhau, tự tay ngắm ngàng mưu tính một đứa khác, trái tim của ông ta rốt cuộc chưa cái gì?!!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Sự bất đắc dĩ của Đế vương

Nhan phụ quay gương mặt đầy tang thương nhìn Mộc Ly đang ngây người. Trong lúc nhất thời Mộc Ly chỉ cảm thấy gương mặt này khiến bản thân cảm thấy thật xa lạ, thực ra, vốn dĩ là xa lạ. Cho dù là trong kí ức của Nhan Khuynh Thành, hay tất cả những gì Anh Mộc Ly nhìn thấy lúc này, đều là xa lạ. Những yêu thương rõ ràng vừa mới diễn ra, vào lúc này thế nhưng trở nên xa lạ như vậy, đối trá như vậy.

Thế giới này, thật thật giả giả, ai có thể nhìn rõ ràng, nhìn thấu triệt?

Bất đắc dĩ lúc đầu, Nhan phụ thật ra cũng không dễ chịu gì, nhưng giọng nói của ông nghe qua lại không hề dao động như vậy, dường như tất cả những gì ông nói ra chỉ là một câu chuyện không liên quan: "Con à, chúng ta hiểu có một số việc biết rõ không thể làm, nhưng lại bắt buộc phải làm, đó, chính là bất đắc dĩ của Đế vương!"

Tang thương như vậy, bất lực như vậy, trên vai ông tựa như có gánh nặng ngàn cân đang đè lên mà đành bất lực, giống như những chiếc lá rơi bay lất phất lè loi kia, rõ ràng muốn cầm rễ nhưng lại không thể không rơi xuống, đó chính là bất đắc dĩ, những điều bất đắc dĩ trong cuộc sống, bất đắc dĩ của người làm thần tử, cũng là bất đắc dĩ của Đế vương.

Ông nói --- Con à, chúng ta hiểu có một số chuyện biết rõ không thể làm, nhưng lại bắt buộc phải làm, đó, chính là bất đắc dĩ của Đế vương!

"Con không tin, con không tin không có âm mưu độc ác coi mạng người như cỏ rác của các người, hắn không thể trở thành một đảng minh quân, là do các người đã phá hỏng cuộc đời tốt đẹp của hắn, thậm chí là tương lai của cả Phụng Lân quốc!" Rõ ràng là cúi đầu xuống, nhưng Mộc Ly lại nói không có chút hơi ấm nào, dường như, nàng không phải đang nói chuyện với một con người, mà là đang nói chuyện với một vật chết, găm nhẹ với Nhan Phong một câu như thế, Mộc Ly không chút do dự bước ra khỏi Nhan tướng phủ.

Mà mặt nàng so với băng càng lạnh hơn, đó là một loại, một chút cũng không hề tức giận, cảm giác đóng băng không có chút nhiệt độ nào, nàng không thể khiến người khác cảm giác được hơi lạnh, nàng chỉ có thể khiến người khác cảm giác được người, không hề có chút tức giận, giống như chỉ là một vật chết.

Ban đêm

Đầu đường Phụng Lâm chỉ còn mấy người nhỏ bé, một bóng lưng nữ tử gầy yếu lại ngẩng đầu đứng thẳng, nàng đang đón gió, từng bước từng bước quật cường đi về phía Hoàng cung Phụng Lâm, đôi con ngươi sáng long lanh như ngọc lưu ly không chút âm áp, thậm chí còn lạnh hơn ban đêm vào mùa đông vài phần, áo gấm màu đen nàng mặc trên người, dường như hòa vào làm một với màn đêm.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Tối nay, nàng từ đầu tới cuối không để nước mắt rơi xuống

Mộc Ly đứng bên tường bao ở cửa nam Hoàng cung, con ngươi sáng rực ngẩng lên nhìn dãy tường cao cao, nàng đang suy nghĩ treo tường về nguy hiểm, hay là chui lỗ chó về an toàn, cuối cùng, nhẹ nhàng thở dài một hơi đi về hướng lỗ chó ở cổng Tây, bóng lưng quật cường nhưng chẳng biết tại sao lại sinh ra vài phần tang thương và hiu quạnh không phù hợp với tuổi của nàng.

Bên trong lỗ chó, có một nữ tử dùng hai tay ôm chân ngồi chồm hổm dưới đất, nàng cúi đầu sâu xuống ngực, gió mùa đông lạnh lẽo thổi tới, vai nữ tử có chút run rẩy không ngừng. Mộc Ly đi tới, nhẹ nhàng ôm thân thể lạnh cóng của nữ tử vào lòng, cuối cùng, một giọt nước mắt từ trong mắt của Mộc Ly cũng nhịn không được rơi xuống chiếc cổ mịn màng của nữ tử.

Nữ tử trong ngực nàng từ từ ngẩng khuôn mặt đầm nước mắt lên, nhìn thấy Mộc Ly đầu tiên là sững sờ, sau đó thì gào khóc thảm thiết.

Tối nay, lần đầu tiên Mộc Ly nuốt lời với Tuyết Lê, nàng nói muốn đưa nàng ấy xuất cung đi ăn một bữa no nê, kết quả cả hai người đều vác bụng đói trở về.

Tối nay, Tây cung Hoàng hậu dẫn theo nha hoàn của nàng bụng đói từ lỗ chó chui ra, lại vác bụng đói từ lỗ chó chui vào lãnh cung.

Tối nay, Mộc Ly không nói câu nào trở về lãnh cung của nàng, trên mặt không nhìn ra bất cứ chút biểu tình không vui nào, con ngươi của nàng vẫn sáng rực rỡ, chẳng qua bên trong không tìm được một tia ấm áp nào. Mộc Ly như vậy, lại khiến Tuyết Lê nhìn mà có cảm giác đau đớn tan nát cõi lòng.

Tối nay, nhưng vẫn trở thành đêm vui thú đầu tiên của các nàng ở Hoàng cung, về đến lãnh cung cũng đã gần rạng sáng. Mộc Ly mạo hiểm bỏ qua nguy cơ bị đóng băng, đem vài con cá không biết rõ từ hồ sen của Phụng Lâm hoàng cung về lãnh cung nướng lên ăn với Tuyết Lê, cho nên tối nay Mộc Ly trước sau vẫn không để cho Tuyết Lê đói bụng.

Ngồi bên đống lửa Mộc Ly kể chuyện cho Tuyết Lê nghe, nàng kể cho Tuyết Lê nghe một câu chuyện rất dài rất dài, kể một câu chuyện gọi là chuyện của Anh Mộc Ly. Bắt đầu kể từ lúc nhỏ vào ở trong cô nhi viện, kể đến nàng đi học tiểu học, và đi học với đám con nít ở cô nhi viện bị bạn bè ức hiếp. Sau đó, nàng bắt đầu luyện công phu quyền cước như con trai, chỉ vì bảo vệ những đứa trẻ không có ai bảo vệ.

Dần dần trưởng thành, những đứa trẻ ở cô nhi viện, cũng từng đưa một được cha mẹ dẫn đi, mà chỉ có Mộc Ly nàng trở thành lẻ loi cô độc một mình, nhìn thấy phòng trách phạt những đứa trẻ ồn ào làm sai nay chỉ còn lại một mình nàng. Mộc Ly quật cường ngẩng đầu lên không để cho nước mắt chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Tuyệt sắc hoàng tử 1

Mãi kể chuyện, không biết từ lúc nào vành mắt nàng đã tràn đầy nước, ánh lửa rừng rực chiếu lên khuôn mặt tái nhợt bị thương của nàng, nhìn qua khiến người ta vô cùng đau lòng. Mộc Ly ngẩng đầu lên nhìn bầu trời đêm giống như lúc nhỏ, mạnh mẽ dồn nước mắt đang trực trào ra trở lại, nàng nghĩ, tại sao từ khi còn nhỏ, nàng đã bị người ta lừa gạt và vứt bỏ rồi?

Tuyết Lê vừa lặng lẽ ngồi ăn cá, vừa nghe Mộc Ly kể chuyện, cá nướng vốn dĩ thơm ngào ngạt, vừa ăn vừa gặm, không biết lúc nào lại cảm thấy ăn không thấy vị nữa, đặc biệt khi nhìn thấy Mộc Ly kiên cường nhịn không cho nước mắt chảy ra, nàng càng bắt tri bắt giác khóc lên.

Đôi con ngươi sáng rực rỡ liếc nhìn Tuyết Lê một cái, Mộc Ly thờ ơ mở miệng: "Bây giờ em đã tin ta không phải tiểu thư Nhan Khuynh Thành nhà em rồi chứ?"

Nhìn Mộc Ly như vậy, Tuyết Lê không tự chủ gật đầu, nàng tin nàng ấy không cần phải lừa dối mình, huống chi tính cách tiểu thư trước đây với tiểu thư hiện tại này hoàn toàn không giống nhau, hơn nữa không có chuyển biến trong thời gian dài, mặc dù không thể giải thích được, nhưng nàng vẫn gật đầu.

"Ta cũng cảm thấy thật không thể giải thích được! Tuyết Lê, bây giờ ngươi đã nghe hết rồi, ta không phải tên Nhan Khuynh Thành!" Mộc Ly cười, lần này là cười thật, đến cả đôi con ngươi vốn không chút âm áp lúc này cũng rạng rỡ lấp lánh theo, nàng cầm một thanh củi nướng theo ánh lửa mà viết tên mình lên trên mặt đất, sau đó nàng đọc từng chữ một cho Tuyết Lê nghe: "Ta, tên, Anh, Mộc, Ly! Ba chữ trên đất này chính là tên ta".

"Cái tên thật ý nghĩa!" Không đợi Tuyết Lê nói gì, lúc này một giọng nam vô cùng tao nhã vang lên, Mộc Ly cầm thanh củi trên tay, ba ba vài cái, liền dùng tro bụi xóa sạch mấy chữ nàng mới viết.

"Kẻ hèn này cũng không phải người xấu, Anh Nhi ngươi căng thẳng như vậy làm gì chứ?" Nam tử trẻ tuổi bấu đôi môi đỏ mề người, chậm rãi đi ra từ trong màn đêm, mà giọng điệu này, giống như là hân và Mộc Ly nàng rất thân quen vậy.

Mộc Ly và Tuyết Lê đang kinh ngạc, nhờ ánh lửa hồng mà đánh giá vị khách không mời mà đến trước mặt này, chỉ thấy nam tử một thân áo gấm Vân La màu đỏ như lửa nhưng so với ánh lửa đang bốc cháy trên mặt đất còn đỏ hơn vài phần, da thịt của hắn trắng nõn mềm mại như trẻ sơ sinh, ngũ quan vô cùng tinh xảo, đặc biệt là đôi mắt hoa đào nhìn ngươi như biết nói chuyện càng thêm đẹp đẽ.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Tuyệt sắc hoàng tử 2

Trái tim Mộc Ly nhảy lên tận cổ họng, nàng không biết lời nàng vừa nói bị hắn nghe được bao nhiêu, cũng không biết hắn đến từ lúc nào, càng không biết nam tử trước mặt đây có thân phận gì, mặc dù cảm thấy trong lòng bất an, Mộc Ly vẫn trước sau như một cười lạnh: "Ngươi có nghe nói đến người xấu tự nói mình là người xấu sao? Còn nữa, ta tên Nhan Khuynh Thành, không phải Anh Nhi gì cả".

Còn Anh Nhi, nàng muốn ói, hình như nàng chưa thân với hắn đến mức như thế này.

Nam tử không thèm để ý gỡ mớ tóc dài của mình, vẫn vô cùng tao nhã mở miệng: "Là chính ngươi nói tên ngươi là Anh Nhi mà, ta cũng không nói oan cho ngươi. Lại nói, nếu ta là người xấu, còn đứng ở đây nói chuyện với ngươi làm gì?"

Nếu như hắn là người xấu, những người này đã sớm đi gặp Diêm Vương rồi! Hắn chỉ là không cẩn thận nghe được câu chuyện nàng kể, và tên của nàng, chỉ đơn giản cảm thấy chơi vui mà thôi.

"Vậy ngươi đến lãnh cung làm gì?" Tuyết Lê đứng dậy khỏi mặt đất, không cam chịu bị rút lại phía sau trừng mắt nhìn nam tử.

Nam tử nhướn đôi lông mày xinh đẹp lên, quét đôi mắt đào hoa: "Tiểu nha đầu, bốn vương đang nói chuyện với chủ nhân của ngươi, không có chuyện của ngươi, chớ tùy tiện xen vào".

"Ngươi..." Tuyết Lê trừng to đôi mắt thành mắt rồng, Mộc Ly nháy mắt ra hiệu với nàng ấy, nàng ấy mới chịu uất ức mà yên lặng, ai bảo nàng ấy không phải chủ nhân cơ chứ!

"Ngươi là Vương gia của nước nào? Ta nhớ là, Phụng Lân quốc chúng ta không có vị Vương gia nào như ngươi!" Mộc Ly vừa nhìn chằm chằm nam tử vừa đánh giá toàn thân từ trên xuống dưới của hắn một phen, nàng dựa theo trí nhớ của Nhan Khuynh Thành và hiểu biết với Phụng Lân quốc, chả hề biết được có vị Vương gia nào như vậy.

Nam tử cầm lấy xương cá nướng Mộc Ly chưa kịp ăn, động tác tao nhã xé một miếng, tùy ý đáp: "Ta đến từ Lam Nguyệt Quốc".

"Lam Nguyệt Quốc không phải hai mươi năm trước có Nữ đế lên cầm quyền sao? Có Vương gia lúc nào?" Mộc Ly cũng tùy ý hỏi một câu, chuyện quốc gia đại sự ở lục địa Vô Bi, nàng hoàn toàn không có chút hứng thú gì.

"Ờ..." Nam tử ném con cá nướng trên tay đi, ói ra đất, mày kiếm anh tuấn xoắn xuýt thật chặt lại một chỗ, hắn trước giờ chưa từng ăn con cá nào khó ăn như vậy, không có chút hương vị gì, lại còn tanh tanh, khó ăn chết đi được.

Hắn đương nhiên không biết con cá không có chút hương vị nào này, chính là do Mộc Ly mạo hiểm bỏ qua nguy cơ bị đóng băng, vớt ra từ trong nước lạnh rét mướt. Hơn nữa trong lãnh cung không có gia vị gì, có thể ăn đã là không dễ rồi, lại còn bị hắn đập hư như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Đánh cướp hoàng tử

Mộc Ly thờ ơ liếc mắt nhìn hồng y nam tử không quen biết trước mặt, ăn mất cá nướng của nàng không nói làm gì, đã ăn rồi còn nhổ ra, lãng phí nguyên cả con cá nướng của nàng, ngọn lửa vô danh trong lòng nàng bốc lên, một cú đá lượn vòng đẹp mắt, một chân của Mộc Ly đạp thật mạnh vào mông của nam tử, nàng mặc kệ hắn là Hoàng đế cũng được, Vương tử cũng chẳng sao, chọc giận nàng, cho dù là Diêm vương lão tử nàng vẫn sẽ làm như vậy không nề tình.

Nam tử nọ nhanh nhẹn xoay người vừa kịp tránh một cước của Mộc Ly, cầm bào đồ thẳm vẽ ra một độ cong hoàn mỹ trên đất, hắn tao nhã nhíu cặp môi hồng phấn nộn, chớp đôi mắt đào hoa, cười híp mắt không sợ chết mở miệng nói với Mộc Ly: "Thứ gì khó ăn quá đi, Anh Nhi, làm sao nàng nuốt trôi được?!"

Mộc Ly híp đôi mắt to như lưu ly thành một khe hở, cười híp mắt nói với hắn: "Sao ta có thể nuốt trôi ư? Nếu mà ta ăn rồi còn đến lượt người lãng phí sao?"

Đang nói, Mộc Ly nhếch đôi môi hồng phấn nộn cười gian ác, mắt to chớp chớp với hắn, nắm đấm phát ra những tiếng "kèn kẹt, răng rắc", cuối cùng, dốc hết toàn lực đánh thẳng một chưởng về phía cặp mắt hoa đào của nam tử, nam tử nhếch khóe môi cười nhạt một tiếng, vốn có thể dễ dàng tránh thoát, nhưng lại bị người ta dùng vật nặng đánh một cái sau ót.

Tiếp đó, chỉ thấy trong đôi mắt đào hoa đẹp đẽ của nam tử bị đánh dấu, ôm sau gáy. Sau đó, hai mắt tối lại ngất đi, mà phía sau nam tử, Tuyết Lê cầm cây mộc côn cứng cáp cười híp mắt nháy mắt với Mộc Ly.

Ý là "Sao, em phối hợp rất tốt chứ", Mộc Ly liếc mắt nhìn nam tử tuyệt sắc ngã dưới đất, trả cho Tuyết Lê một nụ cười gian trá, ý là "cướp trước rồi nói".

Kết quả là, Tây cung Hoàng hậu vô tâm vô tính, mang theo thị nữ của nàng, đã cướp đi tất cả những vật đáng tiền của người tự xưng là Vương Tử đến từ Lam Nguyệt quốc, sau đó hai người còn giở trò lưu manh, lột sạch quần áo trên người Hoàng tử tuyệt sắc, tiếp theo đó ném ra khỏi lỗ chó của lãnh cung, phui tay, xong việc.

Mặt trời mọc.

Buổi sáng bầu trời âm u, nghìn dặm không mây, gió đầu đông thổi lạnh lẽo, cửa sổ rách nát ở lãnh cung dưới tác động của gió, bị đập ra những tiếng lạch cạch, lác lác không thôi. Mộc Ly vừa cùng Tuyết Lê dọn dẹp lãnh cung một phen, vừa không quên chửi rủa tác giả đã khiến nàng bị đẩy vào lãnh cung.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Ta mới không cùng tên bạo chúa đó kết làm phu thê.

"Tiểu Tuyết, em nói xem có phải ta và tên Hoàng đế của bọn họ có oán cừu gì không?" Mộc Ly cầm chổi vừa quét dọn, vừa hỏi Tuyết Lê đang lau bàn, nàng cảm thấy nàng và vị Hoàng đế này thật sự là phải có cừu oán của đời trước. Nếu không thì tại sao gần đây, phiền phức đều là vì hắn mới xảy đến chứ.

"Em thấy nhất định không phải..." Tuyết Lê chăm chú lau bụi ở trên bàn, cười với Mộc Ly trêu chọc nói: "Em nghe người ta nói kiếp trước là phu thê kiếp này mới có duyên là oan gia, nói không chừng, tiểu thư Mộc Ly và Hoàng thượng chính là một đôi oan gia ưa thích nha."

Tối hôm qua, sau khi Mộc Ly kể hết tất cả các sự việc cho Tuyết Lê nghe xong, Tuyết Lê dù ở chỗ không người vẫn cứ tiếp tục xưng Mộc Ly là 'Tiểu thư Mộc Ly', mặc dù Mộc Ly đã từng trực tiếp kháng nghị gọi tên là được rồi, nhưng dường như không có hiệu quả gì.

Lúc này chỉ thấy Tuyết Lê tay cầm khăn lau phá lên cười 'khanh khách', trên gương mặt trắng nõn còn có tro bụi do quét dọn không cẩn thận lưu lại, trên người mặc bộ váy lụa dài màu xanh nhạt, cũng bị nước bắn bắn lên người, nàng lại hoàn toàn không để ý chút nào, trên người cũng không hề có một chút tư thế hèn mọn của đại cung nữ, mà Hoàng hậu dường như lại càng không giống Hoàng hậu.

Mộc Ly thay một bộ quần áo gấm màu xanh nhạt, thực ra nàng cũng không muốn mặc đồ màu trắng lúc quét dọn, chẳng qua không còn cách nào khác, lãnh cung này ngoại trừ vài bộ quần áo thô ráp, những cái khác, cười một cách kỳ lạ, Mộc Ly cầm chổi trong tay, làm thế đánh tới Tuyết Lê.

Tuyết Lê đâu dễ cho nàng cơ hội, nàng ấy ném giẻ lau trong tay về phía Mộc Ly, một cái lắc mình thông minh, người đã kịp chạy ra khỏi cửa lãnh cung. Mộc Ly không cam lòng đuổi sát phía sau, coi chổi thành vũ khí đuổi đánh Tuyết Lê, giơ chổi thật cao đuổi theo Tuyết Lê, bờ môi đỏ phẩn nộ của Mộc Ly vui vẻ cười lớn: "Tiểu Tuyết, ai cho em nói lung tung như vậy, tiếp chiêu của ta."

Tuyết Lê làm thành một cái mặt quỷ với Mộc Ly: "Em có nói lung tung sao? Nhưng mà chuyện kiếp trước ai biết được, nói không chừng thực sự bị ta nói trúng rồi, kiếp trước người và Hoàng thượng chính là phu thê mà!"

Kiếp trước? Cùng bạo chúa đó là phu thê? Mộc Ly sợ run người một chút, thế ki hai một có tính là kiếp trước không?

Lông mi khẽ nhếch, Mộc Ly tràn đầy tự tin mở lời: "Ta sẽ không làm phu thê với tên bạo chúa đó đâu! Bất kể kiếp trước, hay kiếp này, hoặc kiếp sau sau nữa, vĩnh viễn đều không thể!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Mặt nạ của Hoàng đế và Hoàng hậu 1.

Nàng và tên bạo chúa đó là phu thê? Lắc đầu, Mộc Ly ngẫm nghĩ cảm thấy thật kinh khủng, để nàng và tên thiếu niên ấy kết làm phu thê thì còn có thể, nhưng nếu là vị Hoàng đế cao cao tại thượng này, vậy thì không bằng để nàng ngày ngày đối mặt với khối băng điêu khắc còn tốt hơn nhiều.

"Không thể sao? Trẫm cũng hiểu được là không thể!" Giọng nói lạnh như băng ẩn chứa cơn thịnh nộ bỗng nhiên vang lên đằng sau đầu Mộc Ly, người tới dường như mang theo vô vàn băng giá và tức giận, khiến cho bầu không khí ở đây trở nên lạnh giá, cũng tự cảm thấy nhiệt độ thấp đi vài phần, tâm tư Mộc Ly không tự chủ mà run rẩy, bất tri bất giác ném chổi trong tay qua một bên.

Nụ cười tươi trên mặt Tuyết Lê cũng lập tức cứng ngắc, hai mắt kinh ngạc ngơ ngác nhìn. Mộc Ly đứng nguyên tại chỗ, trong lòng đột nhiên lo lắng, sau đó liền quỳ trên mặt đất cung kính thỉnh an người vừa tới, người này giống như có một loại ma lực, khiến người ta bất giác bị khuất phục trước hân.

"Hoàng thượng giá....lâm." Người phía sau là Cao công công, người chưa đến, nhưng giọng nói đã đến trước, đợi tới khi hân thấy một màn quyết đấu trong lãnh cung băng lạnh này, liền tự động cầm nín.

Đây là Cao công công Cao Minh Hải, người ta đã theo hầu bên cạnh lão Hoàng đế được gần hai mươi năm rồi, theo hầu vua sớm như vậy không phải cũng thông minh hơn rồi sao?!!

Vũ Tiêu Nhiên toàn thân khoác hoàng bào càng già tăng thêm sự tôn quý, bàn tay dày rộng của hân đặt sau lưng, hai mắt lạnh như băng sắc bén nhìn thẳng Mộc Ly đứng cứng ngắc ở phía sau lưng, giống như muốn đóng băng Mộc Ly mới chịu bỏ qua.

Lúc này Mộc Ly đã đứng ở trước người Vũ Tiêu Nhiên, chỉ cần nàng xoay đầu là sẽ thấy tấm lưng rộng lớn này, còn có thể va chạm thân mật với hân, nhưng nàng lại dứt khoát đứng tại chỗ, ngay cả khi cơ thể nàng vẫn có vài chỗ cứng nhắc không được linh hoạt.

Nàng không biết Hoàng đế Vũ Tiêu Nhiên này sẽ tới đây nhanh như vậy, cũng không biết hân tới lãnh cung này làm gì, nhưng nàng biết thêm rằng, chỉ cần bản thân quay đầu lại thì có thể nhìn thấy khuôn mặt lạnh lẽo vô tình của hân, nhưng nàng do dự, vì không biết nên lấy thái độ gì để đối mặt với vị đế vương nhân hậu nhỏ tuổi này.

Nếu ngày hôm qua không nghe theo lời Nhan Phù tỏ thái độ làm người, nàng có thể sẽ dùng mặt nạ lạnh băng hoàn toàn giống như trước đây để đối mặt với hân, nhưng lúc này, Mộc Ly thực sự lưỡng lự.

Nhìn thấy ánh mắt của Tuyết Lê quỳ trên mặt đất, với cái lãnh cung bị tàn phá đổ nát này, trong lòng Mộc Ly tự thở dài một hơi, nàng không muốn liên lụy ai, lại càng không muốn người khác vì mình mà bị vị quân vương này trách phạt, cho nên nàng quyết định sử dụng chính sách dụ dỗ!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Mặt nạ của Hoàng đế và Hoàng hậu 2.

Đôi môi giương lên nụ cười ba phần cung kính, năm phần khéo léo, cùng hai phần không muốn người biết. Mộc Ly tao nhã xoay người, cung kính hạ bái vị vua trẻ tuổi ấy: "Nô tì khấu kiến Hoàng thượng, không biết Hoàng thượng đại giá quang lâm, có nhiều chỗ đắc tội, kính mong Hoàng thượng rộng lòng tha thứ."

Loại lời nói khéo léo hào phóng này, thanh nhã hèn mọn, nàng đã tự cho mình là nô tì, trong đó tự nhiên phần nhiều vì nàng là thể tử của hắn, bản thân hắn là trọng phu của nàng, thừa nhận là điều đương nhiên. Chẳng qua khi nhìn thấy bộ dạng ngoan ngoãn xa cách hoàn toàn khác với thái độ lạnh nhạt cách đây vài hôm, lập tức khiến cho hắn lâm vào trạng thái thất thần đứng im tại chỗ, ngay cả đôi môi vốn nhếch lên cũng có một chút run rẩy

Nhưng chỉ trong nháy mắt, đôi môi vốn thất thần đã khôi phục lại hiện trạng ban đầu, ánh mắt tựa hồ khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo hơn.

Mà Mộc Ly lại cố tình cung kính quỳ trên mặt đất, dường như nàng đã quên mất một vấn đề, nàng vừa mới lớn tiếng ồn ào không thể là phu thê với hắn, lúc này lại tự cho mình là nô tì, đây không phải là tự tát vào mồm sao?!!

Nữ tử này vừa mới nói không thể là phu thê với hắn, lúc này lại còn tự cho mình là nô tì, ai..... nữ tử này đang có chủ ý gì đây? Chẳng lẽ chịu khổ ở lãnh cung mới hai ngày, khiến tính cách nàng biến đổi lớn đến như vậy sao? Hay là....

Bờ môi bạc nhanh chóng hiện lên nụ cười chết chóc, nói ra một giọng mỉa mai, nhìn ánh mắt của bóng dáng nhỏ gầy đang quỳ trên mặt đất, càng thêm vài phần dò xét và tự đắc.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Mộc Ly có chút tái nhợt, vẫn ba phần cười yếu ớt như cũ, không hề có chút nào không kiên nhẫn và bất kính, phần còn lại nhiều hơn là sự thần nhiên từ trong ra ngoài, ở trong mắt Cao công công, dường như nàng chỉ trong một đêm đã biến từ Hoàng hậu Tây cung lạnh băng cao ngạo không ai địch nổi thành một nữ tử dịu dàng yếu đuối, nhưng từ đầu đến cuối vẫn có chút không đúng, hình như Tây cung nương nương tiến cung lúc ấy mới chính là nữ tử dịu dàng yếu đuối mà.

Rất lâu sau đó vẫn chưa có người lên tiếng, ngoại trừ gió lạnh gào thét bên tai, chung quanh yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy được tiếng cây kim rơi trên mặt đất.

"Đứng dậy." Giọng nói không nóng không lạnh, dường như đã trải qua một thế kỷ.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lạnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Cái liếc mắt này, cũng đủ vạn năm!

Nhẹ nhàng thờ phào nhẹ nhõm, cho dù là thời tiết lạnh như thế này, trán Mộc Ly vẫn toát mồ hôi hột. Nàng dịu dàng nhu thuận đứng dậy, thân hình nhỏ nhắn gầy yếu, làm cho người ta không nhận được mà thương tiếc, mà đôi mắt trong trẻo như lưu ly của nàng vẫn chưa từng một lần liếc nhìn nam tử cao cao tại thượng đó: "Tạ ơn Hoàng thượng! Tiểu Tuyết, còn không mau pha trà cho Hoàng thượng."

"Không cần." Hai chữ nhàn nhạt, lập tức ngăn cản Tuyết Lê đang định đi 'bồi mồi'. Vũ Tiêu Nhiên nhẹ nhàng nâng cằm Mộc Ly lên, bắt buộc nàng phải nhìn mình.

Mộc Ly không kháng cự, nàng dùng ánh mắt dịu ngoan như con cừu nhỏ đợi làm thịt nhìn vào đôi mắt lạnh lẽo đang nghiên cứu tìm tòi của hắn. Chẳng qua cái nhìn này giống như đã vạn năm, khiến bọn họ đều kinh ngạc, cũng đồng thời bị hấp dẫn sâu sắc.

Đó là một loại lực hút trí mạng, giống như hai người không quen biết nhau mà trong đám người xa lạ lại có thể tìm được đối phương, sau đó thần nhiên cười giong hết như vậy, nắm tay nhau, cái loại cảm giác này thật kỳ diệu, không làm người ta cảm thấy xa lạ.

Khi hai mắt nàng nhìn về phía hắn, đôi mắt ngọc lưu ly đen trắng đó rõ ràng có một loại lực hấp dẫn ngay cả bản thân hắn cũng không tự chủ được mà thoáng lóe lên một tia thương tiếc, rất nhanh, nhanh đến mức hắn không kịp truy đến cùng, rồi lại bị đôi mắt trong suốt sâu thẳm đen trắng phản ánh lại hấp dẫn, đến mức bị hút vào, nàng nhẹ nhàng nâng mắt, khi thì chuyên chú nhìn vào mắt hắn, sau đó hình ảnh song song giống như bị đui mù.

Hắn phát hiện, vốn dĩ, nàng cũng không phải kiêu chán ghét như trong tưởng tượng.

Nàng phát hiện, kỳ thật, mặt ngoài của hắn cũng không chán ghét đến như vậy.

Bọn họ, chỉ với cái liếc mắt này, cũng đã là vạn năm, giống như hoa lá thông dong mà điên cuồng rơi rụng.

Chỉ một cái liếc mắt, cũng đủ bị hút vào.

Chẳng qua giữa bọn họ, tình cảm đối với nhau khi đó còn quá non nớt, quá bướng bỉnh, đã đến mức có thể ôm nhau, nhưng lại giống như gặp thoáng

qua.

Thế gian có đủ loại hấp dẫn, nhưng cũng không xâm nhập làm phiền giấc mộng của ta, núi cao đường xa không ngăn được ta, lần theo dấu vết nụ cười tuyệt mỹ của người, lúc treo cao thờ đốc mới hiểu, trước sau đau lòng vì người, cúi đầu giống như bông hoa lay động, đều là gió xuân trên đầu.

Thế gian đủ loại mê hoặc, đều vì người mà mới sai, lúc tất cả biến mất như mộng, ngay tại núi xa bị tuyết thế bụi phủ, ánh trăng giao hòa trong nước, miêu tả bầu trời đêm rực rỡ này, sinh từ cùng theo đến cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Hoàng thượng, người nhìn đủ chưa?

"Hoàng thượng, người nhìn đủ chưa?" Con người đen trắng rõ ràng của Mộc Ly nhìn thẳng vào mắt hắn, nhưng hắn vẫn không lên tiếng, nàng không thích loại cảm giác này, vì nó sẽ khiến cho trái tim của nàng đập loạn nhịp.

Mấy nô tài ở đây và Cao công công nghe được những lời này của Mộc Ly đều cả kinh, nàng ta đã biến thành như vậy mà còn không biết tốt xấu, điều này không phải rõ ràng là làm cho Hoàng thượng mất mặt hay sao? Mặc dù bọn họ đều biết đáng về Hoàng đế nhìn phi tử của mình cũng không phải chuyện gì lớn, nhưng ở trước tình thế hiện giờ của Tây cung Hoàng hậu và Hoàng thượng mà nói, rất có thể Hoàng thượng chỉ cần một lần khó chịu sẽ giam nàng ta ở lãnh cung mãi mãi.

Con người lạnh như băng, tay Vũ Tiêu Nhiên tăng thêm lực đạo, vốn chuyên tâm nhưng bỗng nhiên bị một con lạnh thay thế, chẳng qua đôi mắt đen sâu thẳm như bảo thạch kia lại đang cực lực che giấu một tia bối rối, mà Mộc Ly vẫn giữ nguyên bộ dạng hèn mọn từ đầu đến cuối không chút nào mang theo con sóng dữ, bộ dạng nhiều nhiều ít ít này khiến cho vị đế vương cao cao tại thượng nọ rất muốn nổi điên.

"Nô tì, thỉnh an Hoàng thượng, Hoàng hậu nương nương." Một giọng nói vang lên thanh thoát giống như những mảnh ngọc đang va chạm vào nhau trong không khí xuất hiện ở phía sau lưng bọn họ, đúng lúc khiến Vũ Tiêu Nhiên bỏ tay ra khỏi hàm dưới của Mộc Ly.

Hắn áp chế con thịnh nộ trong ánh mắt, cánh tay vòng qua chiếc eo nhỏ nhắn của nữ tử, bờ môi mỏng bạc rõ ràng khẽ nhếch lên một nụ cười, nhẹ nhàng nói: "Ái phi, sao giờ này nàng mới tới?"

Mộc Ly nghe thấy giọng nói này liền giống như sét đánh nhanh chóng lùi ra sau một bước, lập tức con người biến mất sự dịu dàng ngoan ngoãn khi này, trở lại là một đôi mắt không hề có tình cảm lạnh lẽo đến mức không còn tình người, hắn vậy mà, hắn vậy mà cố ý mang ái phi của hắn tới đây nhục nhã nàng! Hơn nữa đối tượng còn là Tô quý phi một lòng muốn trừ khử Mộc Ly!!

Tất nhiên sự biến hóa trong con người của Mộc Ly đã lọt vào tầm mắt của Vũ Tiêu Nhiên, hắn biết nữ tử đó chỉ đang diễn trò, hơn nữa còn giả bộ dịu dàng trước mặt hắn, hắn đặc ý ôm chặt vòng eo nhỏ nhắn của Tô quý phi, hôn lên bờ môi anh đào của nàng ta.

Tô quý phi chợt kinh hoàng, cảm bảo màu xanh nhạt trên người cao quý sáng ngời đối lập với áo bào trắng thướt tha màu đồng thành hình tiên minh thô ráp trên người Mộc Ly, khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng ta hiện lên một nụ cười nhẹ, khẽ nói với Mộc Ly: "Nô tì mới vừa đi tới ngự thư phòng làm chút điểm tâm mang cho muội muội, hi vọng muội muội có thể nhận."

Dứt lời, Tô quý phi tiếp nhận từ trong tay nha hoàn một cặp lồng đồ ăn, khuôn mặt tuyệt mỹ cười dịu dàng, đồng thời bước tới vị trí Mộc Ly đang đứng, rõ ràng nàng ta vẫn còn ở khá xa. Nhưng Mộc Ly lại cảm thấy nụ cười trên mặt người nữ tử này, làm cho nàng có loại cảm giác không thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Phi bị thương, Đế vương giận 1

"Muội muội, đây là đồ mà tỷ tỷ đã cố ý mang từ ngự thư phòng đến cho muội đó." Hai tay nhẹ nhàng đỡ thức ăn trước mặt Mộc Ly, trên gương mặt tuyệt mỹ của Tô Liên Hinh hiện ra một nụ cười vừa khéo léo vừa vô hại, nàng ta càng cười sáng lạn càng khiến Mộc Ly nhìn thấy khó chịu hơn!

Nữ tử này, tâm địa rắn rết, nhưng lại có thể cười vui vẻ và diễn trò tốt như vậy, quả thực có nhiều điểm rất giống với Tô Đất Kỷ của Thương triều. Sao

Mộc Ly có thể quên, chính nữ tử trước mặt này đã sai khiến Linh Phi hại chết một nữ tử khác nghiêng nước nghiêng thành! Mới làm cho nàng bị một lũ u hồn đưa tới nơi đây.

Điều này càng khiến Mộc Ly cảm thấy tức giận hơn, nếu không vì người nữ tử này, bản thân không phải đã bình yên đầu thai rồi sao? Nếu không phải vì nàng ta, bản thân sẽ không bị đố kỵ, bị cầu Hoàng đế đánh vào lãnh cung. Mộc Ly đem tất cả đổ hết lên người Tô Liên Hinh, nhưng vẫn không phát ra sự nóng nảy của mình đối với nàng ta!

"Bản cung không cần lòng tốt giả tạo của ngươi, chú ý cấp bậc lễ nghĩa của mình." Một nụ cười lạnh lùng, hai tay Mộc Ly vắt chéo sau lưng, không thèm nhìn đến những thứ đồ ăn Tô Liên Hinh dâng lên. Giờ phút này, cho dù nàng ngày ngày ở lãnh cung nhưng vẫn là một kiều nữ thiên tài khí khái vẹn toàn.

Đang ở lãnh cung còn không quên đeo lên cái giá của Hoàng hậu, nữ tử đó quả nhiên không đơn giản, đôi môi bạc mỏng của Vũ Tiêu Nhiên khẽ nhếch lên đứng ở một bên xem trò vui giống như chuyện nợ không liên quan đến mình, hẳn muốn xem nàng ta còn có thể làm trò gì, lúc cần giúp, hẳn vẫn sẽ 'giúp' thỏa đáng.

"Hoàng hậu nương nương, nói thế nào thì bản cung là có lòng tốt, người không nhận chẳng phải đã khinh thường bản cung và Hoàng thượng rồi sao? Chung quy, bản cung cũng vì yêu cầu của Hoàng thượng nên mới đến đây." Đôi môi đỏ mọng khẽ nhếch, hàm răng cắn nhẹ. Tô Liên Hinh đưa lưng về phía Vũ Tiêu Nhiên, nàng ta quay đầu dùng ánh mắt to vô tội nhìn thoáng qua Hoàng đế đứng ở phía sau, sau đó xoay lại cười đắc ý với Mộc Ly.

Gương mặt này của Mộc Ly không muốn bán cũng phải bán, người ta đã lấy Hoàng đế ra làm lá chắn rồi, cho nên dù không nể mặt tăng cũng phải nể mặt phật không phải sao?

Tô Liên Hinh thật sự khẳng định như vậy, nhưng Anh Mộc Ly nàng sao có thể dễ dàng phán đoán như vậy được? Nếu thực sự chọc giận nàng, bản lĩnh khác thì không có, nhưng ở đội cảnh sát thế kỉ hai một lâu như vậy, chỉ cần sản xuất một ít súng ống đạn dược là đã có thể nổ hết người Tô gia nàng ta rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Phi bị thương, Đế vương nổi giận 2

Nhếch đôi môi đỏ cười lạnh với Tô Liên Hinh, nụ cười này của Mộc Ly không chút độ ấm, trong con ngươi cũng không có nửa điểm tình cảm, nàng giờ một nắm nắm lên cướp lấy hộp thức ăn trên tay Tô Liên Hinh. Gương mặt Tô Liên Hinh vốn dĩ đang có biểu cảm lo lắng sợ sệt, nhưng khi nắm nắm của Mộc Ly tiến tới lại cười một cách âm hiểm.

Nhìn thấy nụ cười xảo trá của Tô Liên Hinh, và tên Hoàng đế đứng ở phía xa xem kịch hay, trái tim bất an đập mạnh vài nhịp, trong lòng Mộc Ly biết mình đã trúng kế, muốn thu tay nhưng đã muộn, nắm tay vừa nghiêng xuống, trường phong nhẹ nhàng mon tron cảm bào màu nguyệt bạch của Tô Liên Hinh, hộp cơm rơi xuống đất vang lên một tiếng "loảng xoảng" nặng nề. Sau đó, Mộc Ly chỉ trông thấy Tô Liên Hinh thuận theo nắm nắm của nàng ngã nhào trên mặt đất lăn người đến mấy vòng liền, tiếp theo tiếng khóc kinh sợ kêu trời trách đất của Tô Liên Hinh vang lên, cùng với âm thanh chấn động kinh hô của đám nô tài.

"Nương nương, người sao rồi?"

"Nương nương người có sao không?!!!"

"Mau! Mau gọi thái y, nương nương, người..." Một tên nô tài kinh hoàng hô to chỉ vào thân dưới của Tô Liên Hinh đang chậm chậm chảy máu.

Vũ Tiêu Nhiên vốn dĩ đang mắt lạnh chán ghét nhìn Mộc Ly, lúc nghe được nô tài nói câu này, lập tức bế Tô Liên Hinh đang nằm dưới đất ôm bụng đau khổ lăn lộn lên, giận dữ rống một tiếng với thị vệ: "Giám Tây cung Hoàng hậu vào Thiên lao, chờ thẩm xử lý!"

"Dạ!"

"Nếu như con của trẫm có mệnh hệ gì, trẫm sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!" Nói xong câu này, Vũ Tiêu Nhiên không thèm ngoảnh đầu lại ôm Tô Liên Hinh rời đi.

Tô Liên Hinh nép ở trong lòng Vũ Tiêu Nhiên, khuôn mặt tuyệt sắc vụn vẹo vào một chỗ, sau đó nàng ta nhìn qua khe hở cười một cách âm hiểm đắc ý với Mộc Ly.

"Giám vào Thiên lao?" Nhìn nắm tay của mình và Hoàng đế đang ôm Tô Liên Hinh đi xa. Mộc Ly đè thấp âm thanh tự lẩm bẩm một mình, khuôn mặt nhỏ tái nhợt tràn đầy mơ hồ, dường như vẫn chưa hiểu được sự việc vừa xảy ra, sau đó nàng nói với nắm tay của mình: "Ta không sao đâu, nắm nắm này của ta vốn chưa động đến nàng ta, là nữ nhân đó tự mình ngã xuống, nhưng mà, các người ai sẽ tin ta đây?!"

Nàng mê muội ngẩng đầu lên, đôi mắt to vô tội quét qua đám nô tài xung quanh một lượt, cuối cùng ánh mắt dừng ở trên người Cao công công còn chưa đi.

Khóe miệng Cao công công giật giật, muốn nói gì đó, cuối cùng vẫn yên lặng mà rời đi, nữ tử âm ngoan độc ác như vậy, trong cung xuất hiện quá nhiều rồi, có lẽ cần bản không cần nói gì với bọn họ, chẳng qua kết quả như vậy thật sự có thể nói là chính xác sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Vua Tu La, tả thương tà

Chậm rãi buông cánh tay đang giơ cao, gương mặt nhỏ tái nhợt nở nụ cười vô cùng khinh thường, cười thê lương, cười bi thương, đã từng xem N lần trên phim truyền hình, những tình tiết phim bị Anh Mộc Ly nâng cười N lần, hôm nay lại chân thực xảy ra với nàng, không thể bị ai sao?

Đệ nhất lâu đông như tuyết hội, buồn bán vẫn cứ tấp nập, chẳng qua nơi làm ăn lại chỉ hạn chế ở lầu một. Trên lầu hai, nam tử đeo mặt nạ huyền thiết mặc áo bào màu đen hoa văn hình rồng, đôi môi mỏng phẫn nộ khẽ mím, trông mặt âm u màu lam mị hoặc lòng người bắn thẳng đến hắc y nam tử đang cung kính đứng ở cách đó không xa.

Thân thể hắc y nam tử khẽ run một cái, sau đó cúi đầu thấp hơn nữa.

Nam tử đeo mặt nạ khẽ nhếch môi cười với hắc y nam tử, nhưng nụ cười đó so với địa ngục Tu La còn đáng sợ hơn, môi đỏ khẽ nhếch, hắn chậm rãi phun ra vài câu lạnh lùng: "Quay trở về nói với chủ nhân của các người, mặc kệ dùng cách gì, trong vòng nửa tháng qua nhân muốn nhìn thấy Hoàng đế Phụng Lân quốc phế hậu, còn nữa, sau này đừng để cho nàng ta tùy tiện phỏng đoán tâm tư của quả nhân, bằng không, chủ nhân nhà các người không gánh nổi hậu quả đâu".

"Dạ!" Hắc y nam tử cung kính chấp tay, xoay người một cái, liền nhanh chóng biến mất dưới lầu một, đi về hướng Hoàng cung Phụng Lân.

Nam tử nói xong mấy câu, hai tay ôm ngực nghiêng người dựa vào cửa, khóe miệng lộ ra nụ cười tàn khốc giống như Tu La vậy.

Chỉ nhìn thấy bóng người vừa lóe, một bạch y nam tử tuyệt sắc đã đứng trong lầu các của thiên hạ đệ nhất lâu, trên khuôn mặt anh tuấn trắng mịn còn mang theo vài giọt mồ hôi nhỏ, nhưng hắn lại khẽ mím cười nhìn nam tử đang đứng dựa vào cửa, nụ cười đó, nghiêng nước nghiêng thành, có một tin tức thuộc về Dương Quang: "Tà, ta tra ra rồi".

"Ừ, nói nghe xem nào" Nam tử đeo mặt nạ được bạch y nam tử gọi là 'Tà', lười biếng tùy ý hỏi một câu, giống như không hề chú ý đến kết quả.

"Mục đích lần này sứ giả Lam Nguyệt quốc đến Phong Lân chính là muốn hòa thân chuẩn bị gả Đại công chúa cho Hoàng đế Phong Lân quốc, về phần mục đích hòa thân thì không biết được" Bạch y nam tử từ từ nói rõ tình hình hắn thám thính được.

"Người đến là ai?"

"Tiểu Hoàng tử của Lam Nguyệt quốc".

"Dặn dò bên dưới, lập tức khởi hành quay về Dĩnh thành" Tà giương khóa miệng cười lãnh khốc, liếc nhìn bầu trời xanh biếc, con người âm u màu lam mang theo hơi thở Tu La dành riêng cho hắn...

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Xã hội phong kiến đại gian ác

Gần đến mùa đông, khắp nơi trong nhà tù ẩm ướt âm u đều tản ra mùi mục nát, đã hai ngày rồi, Mộc Ly thật thà ngồi trên giường nhìn lên trần nhà, nàng không hiểu, tại sao trước giờ chưa từng nghe qua tin tức Tô Liên Hinh có thai? Một năm đêm chưa đánh đến chỗ của nàng ta, vì sao lại có thể khiến nàng ta sinh non được?

Lẽ nào nữ nhân đó thật sự không tiếc bất cứ giá nào muốn dồn mình vào chỗ chết sao? Hay là nàng ta đã chuẩn bị từ trước rồi đến, nàng ta căn bản không hề mang thai?

Nhưng mà ai có thể tin nàng đây? Lời nói tàn khốc lạnh lùng và bóng lưng tuyệt tình của Vũ Tiêu Nhiên trước khi đi, giống như một cây trâm, ghim vào trong lòng nàng đau nhói. Mộc Ly vẫn không hiểu, chính là trong tiềm thức hi vọng hẳn tin tưởng nàng, nhưng cuối cùng lưu lại cho nàng chỉ là một bóng lưng vô tình và ánh mắt hèn mọn khinh thường của mọi người.

Từ khi nào bắt đầu thay đổi đây?

Là từ khi Nhan phụ biết được cảnh ngộ của hắn, hay là đôi con người sâu thẳm âm u như hắc bảo thạch kia? Mộc Ly tự lẩm bẩm, cuối cùng, nhếch đôi môi có chút tái nhợt cười mỉa mai. Có lẽ việc quan trọng bây giờ không phải là làm rõ những thứ vô nghĩa này, việc cần làm trước mắt chính là làm sao thoát ra được?!!

Suy sụp tinh thần rũ đầu xuống, ánh mặt trời u ám chiếu qua cánh cửa sổ nhỏ trên mặt phòng giam lên gương mặt không chút huyết sắc của nàng, lại tự phát ra một loại vẻ đẹp chán chường. Mộc Ly phát hiện toàn thân mình vô lực, bây giờ nàng ngay cả chạy trốn cũng không thể! Nhan phụ cái lão hồ ly đó vẫn chưa chính thức rời khỏi triều đình, hiện tại nếu nàng sợ tội bỏ trốn, tất sẽ liên lụy tới Nhan Phong một nhà trên dưới một trăm hai mươi sáu mạng người!

Nàng có thể mặc kệ lão hồ ly đó, nhưng còn hơn trăm mạng người vô tội, làm sao có thể trơ mắt nhìn bọn họ bị mình liên lụy đây?

Nắm tay càng chặt, Mộc Ly đóng chặt đôi mắt to như ngọc lưu ly lại, lông mày đẹp dễ đau khổ xoắn xuyết vào nhau, gương mặt nàng đau khổ nhìn xung quanh.

Đợi đến khi mở mắt ra, trước mắt đột nhiên bị một trận bóng tối che lại, Mộc Ly cúi đầu nhìn đôi giày Kim long màu vàng trên mặt đất không biết đã đến đây lúc nào, trong nháy mắt tâm lung lay yếu trở nên cứng nhắc, nhưng lập tức lại cười tự giễu.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Tên Hoàng đế kì quái

Lẽ nào người trước mặt thật sự đến không thấy bóng đi không thấy hình sao? Nếu không tại sao nàng không biết hắn ta đến khi nào chứ, năng lực phòng ngự của bản thân từ khi nào lại thấp đến nỗi kẻ địch đứng ngay trước mắt cũng không biết?

Vũ Tiêu Nhiên vẫn không nói gì, hắn ngồi ở trên cao nhìn xuống Mộc Ly đang cúi thấp đầu, con người thâm sâu như hắc bảo thạch dán chặt lên người Mộc Ly, đôi mắt đã gỡ bỏ sự lạnh lùng và vô tình thường ngày. Tuy rằng Mộc Ly đang cúi đầu, nhưng lại lấy được hai mươi vạn phần tinh thần, chẳng biết vì sao, nàng vẫn cảm nhận được hơi thở lạnh như băng không giống bình thường trên người Vũ Tiêu Nhiên.

Dường như bên người không có thay đổi từ loại cảm giác lạnh lạnh đó trở thành bình ổn hài hòa?

Lặng lẽ giường đôi mất sáng mang theo sự hoài nghi, đối diện lại là đôi con người đen nóng rực sâu thẳm, mang theo sự tiếc thương nhàn nhạt, mang theo một chút rầu rĩ, thậm chí còn mang theo một chút ảo não, không còn sự lạnh lùng thường ngày, càng không còn sự lãnh khốc vô tình trước kia, khuôn mặt Mộc Ly nhất thời đỏ lên, nàng dường như đã sinh ảo giác rồi, đây mới thực là Vũ Tiêu Nhiên sao?

Chắc không phải đâu!!

Nhưng mà đâu có ai quy định trời sinh phải như thế nào chứ?

Đôi chân vừa nhấc lên, Vũ Tiêu Nhiên không hề bận tâm đẩy Mộc Ly cùng ngồi trên giường gỗ cứng nhắc, không đợi Mộc Ly khiếp sợ nhảy dựng lên, hắn kịp thời lên tiếng: "Đêm qua phủ Thừa tướng bị người ám sát, bây giờ Nhan Tương đang bệnh phải nằm liệt giường".

"Cái gì?" Mộc Ly không khỏi đỏ mặt, kinh ngạc quay mặt sang khuôn mặt bình thản mà tuấn tú của Vũ Tiêu Nhiên, nàng không hiểu tại sao hắn lại kì quặc chạy đến nói với nàng những lời như có như không này, chuyện khiến nàng kinh ngạc cũng không phải là chuyện Nhan tướng phủ bị người ta ám sát, mà là sự thay đổi thái độ của hắn.

Không phải Anh Mộc Ly nàng máu lạnh, nàng cũng không phải không lo lắng cho người Nhan gia, mà nàng biết đây chỉ là mưu kế Nhan Tương dùng để rút lui khỏi triều đình, chỉ cần Nhan Tương "chết" đi rồi, mới có thể hoàn toàn thoát khỏi sự phân tranh trong triều đình.

Nàng mới hại quý phi của hắn sinh non, hắn không phải nên đến tìm nàng tính sổ sao? Sao lại thành đến truyền tin tức thế này?

"Trẫm đã phái ngự y tốt nhất qua đó, những việc này, nàng không cần lo lắng" Những việc này nàng không cần lo lắng, chỉ ít việc cần phải lo lắng không

phải những việc này. Vũ Tiêu Nhiên liếc nhìn Mộc Ly kinh ngạc há hốc mồm, chỉ nghĩ rằng nàng đang lo lắng cho thương thế của thừa tướng, không biết nói gì, cho nên trước tiên nói lời an ủi nàng đã. Dù sao, trong lòng cũng thẹn với người ta!

Những việc này nàng không cần lo lắng, có thể yên tâm lên đường rồi! Mộc Ly bực mình nghĩ, sao lại có cảm giác giống như dặn dò nàng về việc hậu sự thế này?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Nụ hôn bá đạo

Dừng đứng liếc nhìn gã Hoàng đế bên cạnh đang có chút khó chịu, quả nhiên dân thường không thể dự đoán được, ngồi nền nhà mà cũng khó chịu như vậy, vậy thì việc gì phải ngồi xuống cùng với nàng chứ? Nàng không có bắt buộc hần mà!

Mộc Ly quay đầu cúi xuống, ừ ừ nói: "Người có việc gì muốn nói thì cứ nói thẳng ra đi!"

Chắc là có chuyện muốn nói với nàng, nếu không tại sao trong nhà tù chỉ còn lại hần và nàng?!!

Vũ Tiêu Nhiên thấy Mộc Ly bực mình cúi đầu, nhẹ nhàng hít một hơi, vênh đôi môi mỏng phân minh lên đề thấp âm thanh đến không thể nghe thấy được khẽ nói bên tai nàng: "Còn kiên cường hơn ta tưởng, nàng như vậy, rất tốt!"

Kiên cường hơn ta tưởng, nàng như vậy, cho dù gặp phải khó khăn gì vẫn có thể phản kháng, cũng quyết không để cho mình chịu thiệt, cho nên, rất tốt!

Hần xưng là "ta" mà không phải "trẫm", giống như những gì Mộc Ly nói lúc đầu, đứng ở góc độ của một người bình thường, chứ không phải một Thiên tử cao cao tại thượng!

"Vũ Tiêu Nhiên, người có ý gì?" Không có xưng hô, nàng gọi thẳng tên hần, sẽ không thực sự tiến nàng lên đường chứ? Nhẹ nhàng, Mộc Ly hỏi rất khẽ, đôi mắt lưu ly long lanh ánh nước nhìn thẳng vào tên Hoàng đế đang khẽ cau mày, nàng tin nếu hần thật sự muốn nàng chết, nàng không thể không chết! Nhiều nhất chỉ có thể gãy chết mà thôi.

Chỉ vì dấu chu sa xinh đẹp trên tay vẫn chưa thể bảo vệ nàng, chỉ vì hần là vị vua lạnh lùng vô tình của Phụng Lân quốc, cho dù Anh Mộc Ly nàng có trí tuệ tiến hóa hơn bọn họ mấy ngàn năm, cuối cùng cũng là ở trong địa bàn của người ta, đâu không lại hần!

Ai mà không sợ chết? Anh Mộc Ly nàng cũng sợ! Huống chi còn chết oan uổng như vậy!

Đoán được trong lòng nàng nghĩ gì, hần nhếch khóe môi mỏng khẽ nở nụ cười với nàng, nụ cười này nghiêng nước nghiêng thành, nụ cười này sáng lạn như ngưng tụ tinh hoa của đất trời, nụ cười này không có chút xa cách nào, giống như hần và nàng vốn dĩ nên tay bắt mặt mừng, chứ không phải lạnh lùng đối đầu với nhau, cũng là nụ cười này đã khiến cho những thứ vốn không nên xảy ra chậm rãi đâm rễ sâu vào tận đáy lòng.

Đột nhiên, lúc Mộc Ly nhìn Vũ Tiêu Nhiên đến sững sờ, hần thuận thế tiến công hung hăng hôn lên đôi môi mọng nước có chút tái nhợt của nàng, thân thể hần nóng hổi dán chặt lên tấm thân nhỏ bé gầy yếu của nàng, bá đạo không để lại chút vết tích, bàn tay to rộng nắm chặt lấy cánh tay đang giãy giụa loạn xạ của nàng!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 64: Dựa vào trẫm là Hoàng đế!

"Vũ... Ô!!" Mộc Ly vừa mở miệng liền bị Vũ Tiêu Nhiên hung hăng tấn công, nụ hôn của hần vừa bá đạo vừa mang theo sự xâm chiếm không ai bì nổi. Mộc Ly muốn giãy giụa, nhưng sức lực làm sao qua được vị thiên tử trẻ tuổi cao cao tại thượng này?

Vũ Tiêu Nhiên nhắm chặt mắt dường như hôn rất nhập tâm, Mộc Ly đau khổ phát hiện ra rằng người nam nhân này không những rất đẹp trai mà lông mi còn đặc biệt dài, nhìn về mặt đang say đắm của hần Mộc Ly dần dần không giãy giụa nữa, nàng không nghiêng đón hần, nàng chỉ đứng im mặc cho hần hôn.

Hiện tại nàng không hiểu tâm tư của hắn, cũng không biết rốt cuộc hắn sẽ xử lý nàng thế nào, nếu đã không phản kháng được, thì thôi không phản kháng nữa, dù sao cũng chỉ là một nụ hôn thôi mà, nàng mới không đi tính toán một cái hôn như những người khác, cái thứ không có tình cảm này chẳng có ý nghĩa gì với nàng!

Đại lao u ám ẩm ướt, trên chiếc giường cứng, hai thân thể nóng như lửa cách một tầng áo quần ôm hôn nhau thật chặt, đến gần mới nhìn rõ, nam nhân bá đạo đang giữ chặt cánh tay nhỏ nhắn giữa của nữ nhân, dần dần có lẽ đã hết sức rồi, cho nên nữ tử không giãy giụa nữa, đứng im mặc cho hắn hôn.

Vũ Tiêu Nhiên hôn cuồng nhiệt, hôn hết lòng hết dạ, nhưng ai mà biết được sau khi nụ hôn này qua đi thì sao chứ?

Mãi đến khi hai người đều thở hồng hộc Vũ Tiêu Nhiên mới không cam lòng mà buông tay, Mộc Ly trừng mắt nhìn tên đầu sỏ đang tỏ vẻ đắc ý, không cam lòng giờ tay lên chuẩn bị chửi đời mỗi sưng đỏ, lại bị Vũ Tiêu Nhiên ngăn lại.

"Không được lau!" Híp mắt lại đầy nguy hiểm, Vũ Tiêu Nhiên liếc nhìn bộ dạng Mộc Ly không cam lòng, khoe miệng cũng vì thế không tự chủ mà giương lên.

"Dựa vào cái gì?" Mộc Ly cười lạnh, tay dùng chút lực, cuối cùng vẫn lau sạch vết tích Vũ Tiêu Nhiên lưu lại trên môi nàng, nàng không biết tại sao mình lại hỏi một câu giống như người tình nhỏ giận dỗi vậy, đợi đến khi muốn nuốt lại, thì đã muộn rồi.

"Dựa vào trẫm... là Hoàng đế" Âm thanh nhỏ như muỗi, mấy chữ sau bị nuốt vào trong, chỉ vì không chắc chắn, không thể nói, thậm chí không dám nói, hắn là một Đế vương, có trách nhiệm của hắn, cũng có tôn nghiêm của bậc Đế vương, bất cứ ai cũng không được xem thường tôn nghiêm của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 65: Ba ngày sau phế Hậu

"Dựa vào việc trẫm là Hoàng đế!" Mộc Ly lâm bầm nhắc lại câu này, cuối cùng, nhếch đôi môi sưng đỏ lên cười lớn: "Đại lao ẩm ướt, người long thể tôn quý, thật không thích hợp ở nơi này, nó thì cung tiền Hoàng thượng!"

Sao nàng lại ngốc đến mức quên được, hơi thở trên người này phát ra sự lạnh nhạt và nhả nhận, hắn vẫn là một Hoàng đế cao cao tại thượng!

Còn Anh Mộc Ly nàng, sao ngốc tới nỗi nghe câu chuyện của Nhan phụ mà thay đổi cách nhìn với hắn? Có lẽ cái tính coi mạng người như cỏ rác chỉ là một mặt, ai có thể biết được rốt cuộc hắn là người như thế nào? Một Hoàng tử có thể bình an lớn khôn trong thâm cung tất phải có thủ đoạn hơn người!

Còn Mộc Ly, thật sự là quá ngốc, quá ngốc, lòng dạ trước sau vẫn không đủ tàn nhẫn, vốn cho rằng bản thân đã đủ bình tĩnh, đủ ác độc, lại không ngờ tới còn lâu mới đủ!

Vũ Tiêu Nhiên thật sự giận rồi, hắn đứng dậy khỏi giường, hai tròng mắt lạnh như hắc diệu thạch từ trên cao vô tình liếc nhìn Mộc Ly, hơi thở ở trên người cũng nhảy mất liên thay đổi thành lạnh như băng, hắn cười lạnh, phun ra từ kẽ răng vài chữ nghe rất vô tình: "Ba ngày sau phế Hậu, người tốt nhất nên chuẩn bị cho tốt!!"

Vòm ngực bình tĩnh đã lâu không nhảy loạn, có loại tức giận khiến hắn không đề nén được, giống như muốn nổ tung ra vậy.

"Vậy sao?" Nhướn lông mày lên, Mộc Ly bình thản tiếp lời hắn: "Vậy Nhan Khuyên Thành ta lại lần nữa cảm tạ Hoàng đế bệ hạ rồi!"

Sau đó, Mộc Ly cúi người, cung kính ưu nhã lạy Vũ Tiêu Nhiên một cái, biểu thị sự cảm tạ, rõ ràng biết như thế sẽ càng khiến vị Đế vương trẻ tuổi này nổi giận, nhưng không thể không làm như vậy.

Là cảm tạ, không hề để ý đến chút đau lòng như có như không ở trong tim, là thật lòng cảm tạ, nàng vốn một lòng muốn rời khỏi cung, nghe được tin này thật sự là nên cảm tạ!

Chẳng qua phế Hậu thật sự dễ dàng như vậy sao? Trực giác nói cho nàng biết, âm mưu bên trong này nàng không nên đụng vào, bởi vì nước quá sâu, hoặc là trước khi bản thân biết được chân tướng đã phải bỏ mạng.

"Nhan, Khuyên, Thành, người thật sự là Nhan Khuyên Thành sao?" Mỗi từ mỗi câu, rất nhẹ rất mềm truyền đến, nhẹ đến nỗi nếu như Mộc Ly vĩnh tai lên chăm chú nghe, căn bản không hiểu được hắn đang nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Hay cho một Nhan Khuynh Thành

"Cái gì cơ?" Phan xạ có điều kiện hỏi lại một câu, trong lòng Mộc Ly càng có dự cảm chẳng lành.

"Ha ha, hay cho một Nhan Khuynh Thành!" Vũ Tiêu Nhiên không đợi nàng phản ứng lại, đôi con ngươi sáng như sao nhìn chăm chăm vào cây cột gỗ của nhà lao chứ không nhìn nàng, chỉ cau mày không dò xét được gì, tiếng cười lớn "ha ha" châm chọc đã tắt.

Tà áo nhẹ bay, cấm bảo hoa văn tối màu vẽ lên một đường cong trên không trung, Vũ Tiêu Nhiên dứt khoát rời đi, đi một cách quyết liệt không dây dưa, khuôn mặt phân rõ trắng đen thoát nhìn chẳng có chút gọn sóng, con ngươi đen như hắc thạch chỉ còn lại sự băng lãnh bất tận, chỉ là nhói đau trong lòng đã bán đứng hắn.

Tục ngữ nói, lừa được người khác, nhưng không lừa được chính mình.

Phụ hoàng đã từng nói với hắn, bất kể người phụ nữ nào làm Hoàng hậu cũng chỉ có thể làm một quân cờ, khi mà quân cờ này ở trong tay mà không phát huy được tác dụng của nó, thì nàng ta chính là một quân cờ chết.

Trương đối mà nói, một quân cờ chết ở trong cung của mình không có tác dụng gì, vậy thì phế đi, đưa đến một cung điện khác mà nó có thể phát huy hiệu quả có phải là kết quả tất yếu không?

Ra khỏi địa lao không nhìn thấy mặt trời, giày kim long màu vàng trong nháy mắt dừng lại trước cửa nhà lao, sau đó, môi mỏng kéo ra một tia cười như có như không, vô cùng tàn khốc, lại rất lạnh lùng, như những con sóng lớn cuộn trào mãnh liệt trên biển rộng, vô cùng vô tận.

Cao công công đứng trực ở cửa không nhìn được rùng mình một cái, trên miệng không kìm được lộ ra một tia cười mừng rỡ, nhưng trong sự mừng rỡ lại mang theo một tia bất đắc dĩ nhàn nhạt, là bởi vì vị Hoàng tử lão đã nhìn từ nhỏ đến lớn, lão biết Thiên tử trẻ tuổi này đã quyết định chuyện gì thì sẽ không dễ dàng thay đổi.

Bởi vì hắn là một Đế vương, hắn phải có bất kì điều kiện nào mà một Đế vương phải có, làm việc quyết đoán tàn nhẫn, từ việc không dễ dàng để lộ tình cảm của mình ở trước mặt người khác, lợi dụng tất cả những gì có thể lợi dụng được ở quanh mình, giúp bản thân diệt trừ những kẻ đối lập, cho dù có do dự trong chốc lát hắn cũng có thể hồi phục rất nhanh.

Gió mùa đông thổi lạnh giá, Cao công công sau khi thất thần đột nhiên kinh hãi mà hoàn hồn, nhìn thấy vị Hoàng đế đã đi xa, phản phó với đám thị vệ nhà lao một câu: "Các ngươi trông coi kĩ vào". Sau đó phui mờ ngêng ngang đi theo Hoàng đế.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Gặp lại hoàng tử Lam Nguyệt 1

Hai tên tiểu tốt canh giữ ở nhà lao cùng đưa mắt nhìn nhau một cái, cúi đầu cung kính đồng thanh đáp: "Dạ! Cao công công".

Nhưng mà lời còn chưa dứt, một nam tử tuyệt sắc mặc hồng y đã đứng trước mắt hai người, nam tử chớp cặp mắt đào hoa ném cho tiểu tốt một cái nhìn quyền rũ, sau đó chỉ nhìn thấy hai người đó từ từ ngã lún ra đất ngất xỉu.

Không ai nhìn rõ nam tử vào nhà lao bằng cách nào, bởi vì người nhìn thấy được cũng sẽ không còn tồn tại trên thế gian này nữa.

Một nụ cười câu hồn như vậy, hồng y nam tử hí hóp đôi mắt đào hoa quét qua một vòng nhà tù trông thật khó coi này, đôi lông mày đẹp để không nhìn được khẽ nhíu lại. Sau đó, ung dung đi từ trên mặt đất xuống nhà lao, hoàn toàn không có cảm giác mình đang ở trên địa bàn của người khác.

Cấm bảo màu đỏ máu trong một khoảng địa lao u ám, rất chói mắt, cái cổ trơn bóng mịn màng như em bé mới sinh của nam tử hoàn toàn lộ ra ngoài không khí lạnh, hắn nhếch khóe môi mỏng xinh đẹp, bước chân nhỏ nhẹ bình tĩnh thông dong tiếp tục đi vào phòng giam trong cùng.

Nghe thấy tiếng động, từ ngay người Mộc Ly thoáng vui mừng ngẩng đầu lên, nhìn thấy hồng y nam tử trước mặt đầu tiên là sững sờ, tiếp đó không mặn không nhạt hỏi một câu: "Ngươi vào đây làm gì?"

Ngươi vào đây làm gì, không làm gì thì không thể đến sao, hơi buồn bực tiếp tục cúi đầu, Mộc Ly dường như rất không thích người mới tới.

Ánh mắt nam tử khẽ liếc, đôi mắt đào hoa nhìn chăm chăm chiếc cổ mịn màng của nàng trong khoảnh khắc nàng cúi đầu xuống, giống như muốn nhìn xuyên qua nàng mới thôi, tiếp nhận đường nhìn mãnh liệt nóng rực này, Mộc Ly vốn đã không vui vẻ gì liền ngẩng đầu lên lạnh mặt tức giận quát một

tiếng: "Nhìn cái gì mà nhìn? Có cần gia đến Di hồng viện tìm mấy cô nương lột sạch ra cho người xem không?"

Di hồng viện, kĩ viện trong ti vi, dường như đều lấy cái tên này, cái nơi mà ngọp trong vàng son, long ngư lẫn lộn nhưng cũng là nơi tốt nhất để các đại nhân vật thu thập tình báo.

Một câu nói ra đậm ý tứ châm chọc, Mộc Ly giống như là ăn thuốc nổ, tâm tình có phiền não thế nào cũng không nhận được mà giải phóng, vốn muốn một mình giữ trong lòng, nhưng lại hết lần này tới lần khác không thức thời mà bày ra một bộ dạng không sợ chết.

"Được thôi, Anh Nhi nếu muội không ngại, ta tất nhiên là mỗi mắt mong chờ " Ánh mắt vẫn như cũ dính chặt lên người Mộc Ly, nam tử liếc mắt nhìn xung quanh nhà giam, không ôn hòa không buồn bực tiếp lời nàng, khuôn mặt anh tuấn cười đến nở hoa.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Gặp lại hoàng tử Lam Nguyệt 2

"Chưa từng gặp qua nữ nhân nào tự xưng gia cả, Anh Nhi, nàng quả nhiên... rất thú vị!" Ngừ điệu nhân nhật, phong thái phóng khoáng ưu nhã, nam tử lại một lần nữa không sợ chết khiêu khích tính nhẫn nại của Mộc Ly.

"Người thật sự nghĩ rằng rất thú vị sao?" Khuôn mặt bình tĩnh đã lộ ra một chút không kiên nhẫn. Mộc Ly mở to đôi mắt nhìn chăm chăm nam tử đối diện, chút giận dữ phiền toái ban đầu đã bị nàng che giấu rất tốt.

Nam tử tiếp nhận ánh mắt của nàng, ánh mắt hai người đấu nhau kịch liệt trong không trung, phát ra những tia lửa điện roẹt roẹt, một đôi mắt đào hoa đầy ý trêu đùa, một đôi mắt to sáng như lưu ly, một bên không ngừng khiêu khích, một bên lạnh lùng, mười mấy phút sau...

Nam tử không nhận được chớp mắt một cái, cặp mắt đào hoa hí thành một đường: "Chỉ cần là lời Anh Nhi nói, ta đều sẽ thấy rất thú vị".

Ánh mắt đối diện xem ra không hợp với hắn, hoặc là do lời nói ra không hợp với cả hắn và nàng, ánh mắt của nàng rõ ràng lạnh lẽo như vậy, hơn nữa còn mang theo khoảng trống mờ mịt, nhưng bản thân dường như vẫn cứ bị đôi mắt không chút cảm tình đó hấp dẫn.

Cảm nhận như vậy khiến nam tử có chút sững sờ, nhưng lập tức lại lắc đầu cười tự giễu.

"Ta cho người đi chết, có phải người cũng sẽ cảm thấy rất thú vị không? Hoàng tử Lam Nguyệt!" Từng câu từng chữ, đột nhiên giọng nói của Mộc Ly lạnh lẽo, chẳng qua nụ cười tự giễu của nam tử trước mặt làm đau mắt nàng, nàng không thích, thậm chí có chút hận kiểu tự giễu này, nhất là dưới tình huống như vậy, muốn để mình không thấy cũng khó.

Từ nhỏ đến lớn, kiểu cười đó nàng hận thấu xương cũng không đủ, không ai có tư cách cười tự giễu tự xót thương như vậy trước mặt nàng, như vậy chỉ khiến cho nàng thêm đau khổ, đau thấu xương, sâu tận trong xương tủy.

Giống như một con ác mộng đáng sợ, rõ ràng người đã tỉnh rồi, trong tâm lại vẫn mãi dừng lại ở bóng ma đó, mãi mãi rửa không sạch, không thể quên được. Cho dù trải qua sự phai nhạt của thời gian khiến cho người dần quên nó đi, nhưng chỉ cần nhắc tới, nó sẽ lập tức chạy tới nuốt chửng lấy người.

Nam tử bình tĩnh nhìn Mộc Ly, nhưng không tỏ thái độ bất mãn gì với những lời nói lạnh thấu xương của nàng, mà sau đó, hắn cúi người xuống nhìn vào đôi mắt lạnh lùng của Mộc Ly, cặp mắt hoa đào quyến rũ ít đi vài phần cười đùa lại đậm ý muốn tìm tòi nghiên cứu, từng câu từng chữ nghiêm túc nói với Mộc Ly "Ta tên là, Phụng... Lâm!"

Ánh mắt lại thờ thẩn khác khác nhìn về phía chiếc cổ trắng mịn của Mộc Ly, tự như đang thăm dò cái gì, lại giống như chỉ nhìn ngắm một cách đơn giản mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Tốt đẹp như vậy

"Ta tên Phụng Hoàng" Còn Phụng Lâm, Mộc Ly cười lạnh, không thèm để ý đến lời Phụng Lâm nói, hẳn là loại người nào, tên gì, đều chẳng liên quan đến nàng, nàng cũng không có hứng biết.

Phụng Lâm bật cười vì lời nói của Mộc Ly, cười hết sức thoải mái, cười cực kỳ xinh đẹp, như gió xuân thắm ba mơn trớn, khiến cho người ta quên nghỉ ngơi, hẳn lấy một miếng ngọc bội rất tinh xảo từ trong ngực đưa cho Mộc Ly, trong nụ cười lộ ra chút nặng nề: "Miếng ngọc này nàng hãy nhận lấy, sau này nhất định có chỗ dùng đến".

Không nghe ra sự nặng nề trong lời nói của Phụng Lâm, Mộc Ly cũng không kháng cự đưa tay ra nhận lấy miếng ngọc bội Phụng Lâm đưa cho. Chẳng qua đôi con ngươi như nước ấy lóe lên một tia sáng, nàng chẳng tin miếng ngọc bội hẳn tặng nàng có tác dụng gì, nhưng mà... Sau này có lẽ còn có thể sử dụng trong lúc cấp bách, ví dụ như lúc trên người không có bạc để ăn cơm.

Lúc Phụng Lâm đi đã là sẩm tối, sau khi hẳn đi không lâu, nhà lao không nhìn thấy ánh sáng mặt trời lại phải đón tiếp một vị khách không mời mà đến khác.

Mặt trời ngả về Tây, ánh chiều tà từ trên Tây Sơn hắt xuống, mọi thứ trên mặt đất đều được phủ lên một mảng màu hồng mơ hồ.

Lúc này, mặt trời chỉ một màu đỏ tươi, ánh sáng của nó như bị ai cướp mất, không còn làm chói mắt người nữa, mà sáng vô cùng dịu dàng, nó chậm rãi biến mất ở phía Tây, như một thiếu nữ xinh đẹp nghỉ ngơi, chìm vào yên tĩnh.

Ánh nắng chiều lọt qua cửa sổ nhỏ nơi nhà giam chiếu từng mảng hồng tươi lên khuôn mặt xinh đẹp tựa tiên nữ giáng trần của Mộc Ly, nàng ngẩng đầu đón ánh nắng, nhắm mắt lại, lông mi cong dài khẽ run, giống như bờ công anh trong gió, mỏng manh như lúc nào cũng có thể biến mất, thân hình nhỏ bé mềm mại của nàng hơi uốn éo, gương mặt xuất trần tuyệt thế mang theo chút lạnh nhạt, phảng phất ý cười trong suốt như thủy tinh, giống như một bức họa tuyệt mỹ, khiến lòng người khẽ run.

Bởi vì nàng tốt đẹp như vậy, mềm yếu im lặng như vậy, dường như căn bản không thuộc thế giới này.

Hồi lâu, nàng vẫn duy trì dáng vẻ này, giống như một pho tượng đã trải qua thử thách hàng ngàn năm, đứng sừng sững không đổ, nếu không phải có người đến quấy rối, dường như nàng sẽ tiếp tục như vậy mãi, mãi đến khi sông cạn đá mòn, sánh ngang cùng trời đất.

Trong không trung, là trái tim ai đang khẽ run lên, là ai đến hô hấp cũng không dám tiếp tục, là bước chân ai gắng gượng dừng ở bên ngoài bức tường nhà lao.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Vô tình nhất là gia đình đế vương

Bên trong nhà lao rất yên lặng, yên lặng tới nỗi ngoài tiếng hít thở của vài người ra thì chỉ có thể nghe được tiếng cây kim roi, lông mi dài khẽ rung. Mộc Ly chậm rãi mở mắt, vừa vận liếc thấy một góc của Minh Hoàng khi đó đang vội vã rời khỏi nhà lao, thân thể không kìm được khẽ run, nàng nở nụ cười lạnh nhạt với Thái hậu đã yên lặng ngồi ở trong nhà lao một lúc lâu.

Cười đến bi thương, cười đến thê lương, nhưng cũng rất hồ hởi, nàng vốn là người con gái lạnh nhạt thích yên tĩnh như vậy, chỉ bởi vì bản thân nàng không cho phép.

"Được... Ta, đồng ý với bà". Khẽ nhíu đôi môi tái nhợt, giống như đã sống lâu như vậy, nàng mới nhẹ nhàng chậm rãi đưa ra một quyết định, nhưng khiến cho Hoàng thái hậu này giờ vẫn đợi ở chỗ này thờ hắt ra một tiếng, không ai phát hiện ra hình bóng lão đạo rời đi bên ngoài nhà lao.

Không khí bên trong nhà lao vẫn không vì câu nói của Mộc Ly mà thoải mái lên tí nào, trái lại còn thêm áp lực, cũng không biết từ người nào tỏa ra nữa, tên mặc y phục thái giám xanh lam lẳng lặng đứng bên Hoàng thái hậu cao quý đoan trang, đôi mắt sâu thẳm nhìn Mộc Ly chằm chằm, Mộc Ly cũng nâng đôi mắt to sáng như thủy tinh đáng giá tên thái giám to gan này một phen.

Không giống những tên thái giám khúm núm vâng vâng dạ dạ bình thường, xem ra tên thái giám này rất to gan, hẳn mặc y phục thái giám trong cung màu lam, một tay cung kính đỡ Hoàng thái hậu, diện mạo bình thường khiến người ta liếc qua một lần sẽ không còn nhớ nữa, lại có một đôi mắt đen như hắc bảo thạch, hẳn cứ nhìn chằm chằm Mộc Ly, trong đôi mắt ấy hiện lên sự nghi hoặc, dường như đang có chuyện gì đó mà đến bản thân hẳn cũng nghĩ không ra, nhìn thấy tên thái giám này, nhưng Mộc Ly lại không cảm thấy chán ghét ánh mắt đánh giá mình của hẳn.

"Khuynh Thành, việc này làm khó cho người rồi" Từ lúc vào đến giờ Hoàng thái hậu vẫn chưa từng nói một câu, trong giọng nói vẫn lộ ra sự uy nghiêm, nói bà ưa thích nàng, nhưng giọng nói của bà lại không có chút tình cảm dư thừa nào.

Mộc Ly không chỉ hoài nghi, dưới có Hoàng đế trẻ tuổi, trên có Hoàng thái hậu mấy chục tuổi, lẽ nào người trong Hoàng gia trời sinh đều không có tình cảm như vậy sao? Hay là bọn họ đều diễn kịch quá giỏi? Cũng có thể, thật sự là, vô tình nhất chính là gia đình Đế vương?!!

Mộc Ly cười, nụ cười tà mị, can rở, nụ cười vô cùng lạnh: "Làm khó? Không phải người cũng đã lên tiếng rồi sao?"

Đe dọa dụ dỗ cũng được, lời cũng đã nói ra rồi, cũng không cần phải bày ra bộ dáng khó xử phải không?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Khuynh quốc phế hậu 1

Như vậy chỉ khiến người ta càng ghét, những phi tử trước kia của Hoàng đế không dám nói với Hoàng thái hậu như vậy, thế mà Anh Mộc Ly nằng lại dám.

"Nhan Khuynh Thành! Lẽ nào, ngươi muốn nuốt lời?" Hoàng thái hậu nóng nảy lên tiếng, đồ trang sức cao quý trên đầu hơi rung động, trong đôi mắt phượng mang theo sự tức giận và khinh thường nhìn Mộc Ly, người phụ nữ tôn quý nhất của nước Phụng Lân, chẳng bao giờ có ai dám ăn nói với bà như thế, đó chẳng phải là tự tìm đường chết sao?

Ngược lại thái giám áo lam bên cạnh trong con ngươi lại hiện lên ý cười nhàn nhạt, tựa như đối với hành động này của Mộc Ly hẳn không có chút cảm giác kì quái nào.

Mộc Ly nhướn lông mày, không xem sự tức giận của bà ra gì: "Người yên tâm, nếu ta đã đồng ý với người thì sẽ không nuốt lời. Còn nữa... người có thể đi được rồi, ta không tiễn!"

Một bà già chỉ hiểu quyền thế và lợi ích, Mộc Ly cảm thấy đến lời nói qua loa hay hành động đơn giản vẫn không đáng làm đề cho bà ta xem, cho dù lấy thân phận tôn quý thì làm sao, còn không phải chỉ là một con chim bị nhốt trong cái lồng vàng.

"Nhan Khuynh Thành! Ngươi đừng quá đắc ý, bốn cung lúc nào cũng có thể phá hủy Nhan phủ!" Ngực lập tức phập phồng kịch liệt, cho thấy Hoàng thái hậu vô cùng tức giận, hung hăng trừng mắt nhìn Mộc Ly, Hoàng thái hậu được thái giám áo lam điu ra khỏi nhà lao.

Nhìn theo bóng dáng Hoàng thái hậu giận run đi ra khỏi nhà lao, Mộc Ly vui vẻ mở miệng: "Mẫu thân của Hoàng đế! Ngươi nhớ cho kĩ, ta không phải Nhan Khuynh Thành, ta là Anh Mộc Ly, người nhớ lấy lần sau đừng có gọi nhầm nữa nhé, à không đúng... không có lần sau nữa rồi".

Lão Thái hậu đã nói như vậy rồi, làm sao có thể đến nữa, chứ đừng nói bà ta không muốn gặp nàng, Anh Mộc Ly nằng cũng không thèm gặp bà ta.

Hoàng thái hậu lạnh lùng hừ một tiếng, không thèm để ý nàng, trái lại thái giám áo lam không nhịn được quay đầu liếc Mộc Ly một cái, con ngươi đen lầy dán chặt lên vẻ mặt sinh động của Mộc Ly, môi mím kéo ra một nụ cười đầy hứng thú, từ từ biến mất ở khúc quanh nhà lao.

Sau khi Hoàng thái hậu đi khỏi thiên lao lại trở lại yên tĩnh như cũ, đồng thời triều đình cũng gió thổi mây phun.

Chuyện Tây cung Hoàng hậu Nhan Khuynh Thành, trong lãnh cung đã bóp chết đứa con chưa chào đời của Tô quý phi, lan truyền khắp hoàng cung Phụng Lân quốc, trong khoảng thời gian ngắn trong triều đình, quần thần khiếp sợ, gió thổi mây phun!

Bộ tộc quân hầu Tô thị dồn dập dâng tấu buộc tội Tây cung Hoàng hậu, nói rằng thân làm chủ hậu cung không chỉ ghen ghét đố kỵ các phi tần khác mà tâm địa còn độc ác, sát hại Hoàng tử, các tấu chương đòi phế hậu thì nhau mà tới, cùng lúc Tô gia dâng tấu buộc tội Tây cung Hoàng hậu, hữu Thừa tướng Nhan Phong lại bị người truy sát suốt đêm, lâm trọng bệnh nằm trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Khuynh quốc phế hậu 2

Quần thần lúc trước vốn ủng hộ Tây cung Hoàng hậu nhưng hiện tại đều đã trở mặt, ban đầu ủng hộ Nhan Khuynh Thành là vì Hoàng thái hậu nổi con thịnh nộ cho phép làm việc này. Nhưng bây giờ, Tây cung Hoàng hậu có thể nói là một người cô độc.

Dù sao đó cũng là đứa con đầu tiên của Hoàng đế Phụng Lân quốc, hẳn rất thương tâm cho nên đã hạ lệnh bãi triều hai ngày, ngày đêm ở trong Liên Trì Cung với Tô quý phi, ngày thứ ba Hoàng đế vừa ra khỏi Liên Trì Cung liền lập tức gọi quần thần đến thương nghị chuyện này, nhiều lần tranh cãi, kết

quả cuối cùng là -- phế Hậu!

Phế hậu! Đây là kết quả của việc Tây cung Hoàng hậu giết chết Hoàng tử và áp lực buộc tội từ quần thần mà ra.

Trời cao trong xanh, Mộc Ly yên tĩnh ngồi trên chiếc giường gỗ trong nhà lao nghe Cao công công lâm bẩm đọc một đạo thánh chỉ dài dằng dặc.

"Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Tây cung Hoàng hậu Nhan Khuynh Thành, không hiền không đức, sát hại Hoàng tử, nhưng thứ cho là ngộ thương, giáng xuống làm thứ dân, giam cầm trong Tương Tư Các, khâm thủ".

Đợi sau khi Cao công công đọc xong, Mộc Ly vẫn ngây ngô chưa khôi phục tinh thần lại. Cao công công đọc một chuỗi dài, nhưng Mộc Ly chỉ hiểu được vài chữ, giáng xuống làm thứ dân, cũng có nghĩa là, nàng người mà được gọi là Tây cung Hoàng hậu đã bị phế rồi, thật sự bị phế rồi!

Cuối cùng cũng đã bị phế như nàng mong muốn, nên vui, nên cười mới phải.

Mộc Ly thật sự đã cười, nụ cười rất nhẹ rất nhạt, như gió xuân tháng ba, tới một cách lờ mờ, nhưng cũng yên lặng ra đi, không có thương cảm, chỉ vì tất cả đã sớm nằm trong dự liệu rồi.

"Đa tạ công công" Hai tay tiếp lấy thánh chỉ, không oán, không hận, tất cả đều tự nhiên như gió, thậm chí Mộc Ly còn cảm tạ Cao công công.

Trên mặt Cao công công có nét kinh ngạc không để người khác biết, chẳng có nữ tử nào nghe được tin mình bị phế mà lại có thể bình tĩnh đối đáp như thế. Có lẽ, Nhan Khuynh Thành nàng là người duy nhất, hoặc là, Cao Minh Hải lão lại một lần nữa nhìn nhầm rồi.

"Đừng khách sáo, đó là việc nô tài nên làm" Khuôn mặt già nua đầy nếp nhăn vẫn cung kính như thường ngày, nhưng trong con ngươi lại có chút cảm thán, mới được bao lâu đâu, thôi quên đi, từ lúc nữ tử trước mặt này đến làm chủ Mật Ương cung mới được 2 tháng, giờ tất cả đều thay đổi rồi.

Haiz! Có lẽ đây chính là nỗi khổ của những người sinh ra là nữ nhân của Đế vương! Mỗi người đều sẽ phải trải qua nỗi khổ khác nhau, chẳng qua xem ngươi dùng thái độ gì để đối mặt với nó thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Giam cầm Tương Tư các

Mà lúc này Mộc Ly rõ ràng đang mang một bộ dáng vân đạm phong khinh, nàng không phải không bị tổn thương, không phải không thể yếu đuối, chẳng qua nàng đã quen rồi, đã quen giấu kín tâm tư của mình, đã quen dùng vẻ mặt hờ hững để che giấu chính mình.

Thảo phượng bội đeo ở bên hông xuống, Mộc Ly chẳng thèm nhìn lấy một cái, không chút do dự đưa cho Cao công công, phía sau lập tức có nô tài hiểu ý đưa hai tay đỡ lấy, sau đó lần lượt là đồ trang sức trên đầu và trên tay, toàn bộ đều đỡ xuống. Chỉ vì tất cả những thứ đó đều là vật chuyên dụng của Tây cung Hoàng hậu, còn bản thân nàng, chẳng qua là một tiện dân, một tiện dân lòng dạ độc ác trong mắt mọi người!

Tương Tư các, tên là tương tư nhưng lại chẳng tương tư, chỉ vì chẳng có ai tương tư cho nên vẫn chưa tương tư.

Mà nay, nơi này lại trở thành cấm địa giam giữ Tiễn Tây cung Hoàng hậu Nhan Khuynh Thành.

Một thân trường bào màu trắng bạch nguyệt, hai tay Anh Mộc Ly lười biếng bắt chéo sau lưng, nghe thấy giọng nói của hai nha hoàn bên ngoài cách một bức tường đang thảo luận tin tức Hoàng tử Lam Nguyệt quốc đến viếng thăm

"Nghe nói lần này Hoàng tử Lam Nguyệt Quốc đến đây là để trao đổi chuyện hòa thân với Bệ hạ hả?"

"Đúng vậy đúng vậy, ta cũng nghe mấy vị nương nương không cần thận nói ra mới biết đó".

"Hòa thân với ai?"

"Việc này ta cũng không biết, dù sao không lâu nữa Bệ hạ tuyên bố thiên hạ thì sẽ biết thôi".

"Mau đi thôi, ta còn phải đến báo chuyện này cho Linh phi nương nương"

"Vậy ngươi cẩn thận nhé, ta cũng đi đây".

Lặng lẽ thở dài một hơi, Mộc Ly mặt ủ mày chau quay trở lại nội viện Tương Tư các, chẳng ngờ cái tên Phượng Lâm tự xưng mình là Hoàng tử Lam Nguyệt quốc lại là Hoàng tử thật. Mới đầu Mộc Ly hoàn toàn không tin những lời Phượng Lâm nói là thật, bây giờ xem ra không tin cũng phải tin rồi, dù

sao người ta hình như không có lí do gì để lừa gạt người cả, vậy thì tại sao hẳn lại tặng ngọc bội cho nàng?

Vuốt ve ngọc bội hắt bóng, Mộc Ly chẳng hiểu nổi, vì sao vô duyên vô cớ tặng nàng miếng ngọc bội tốt như vậy? Nàng với hắn cũng chẳng thân thuộc gì, chẳng qua đã từng gặp nhau hai lần, lần thứ nhất trong Lân cung, nàng và Tuyết Lê đánh hắn ngất xỉu, hơn nữa còn lột sạch y phục, lấy hết bạc trên người hắn. Lần thứ hai, hắn lẳng lặng chạy vào nhà lao, không những không tìm nàng tính sổ, mà còn tốt bụng tặng cho nàng miếng ngọc bội.

Việc này nên giải thích thế nào đây? Mộc Ly không thể nào hiểu nổi!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lân Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Ông ta quả nhiên là một lão hồ ly

Thu lại ngọc bội bên người, Mộc Ly đảo mắt nhìn một lượt Tương Tư các. Sau đó ừ rừ cúi đầu xuống, bị giam trong Tương Tư các được hai ngày rồi, điều kiện đãi ngộ ở đây tốt hơn nhiều so với Lân cung, chẳng qua Mộc Ly chưa nhìn thấy người nào, ngoài nha hoàn hờ hững lạnh nhạt mỗi ngày đều đưa cơm đến cho nàng ra thì Mộc Ly quả thật chưa từng nhìn thấy ai khác!

Không biết Tuyết Lê ra sao rồi? Không biết Vũ Tiêu Nhiên định xử lý nàng ấy như thế nào?

Nghĩ đến tên Hoàng đế cao ngạo tự đại đó, trong lòng Mộc Ly có chút đau đớn mơ hồ, nhớ lại những lời nói kì quái của hắn trong nhà lao và chuỗi hành động kì lạ của hắn, khiến Mộc Ly càng không thể hiểu được, và cả đứa bé trong bụng Tô Liên Hinh nữa, rốt cuộc là thật hay giả?

Một chuỗi câu hỏi khiến Mộc Ly nhức hết cả đầu, xoa xoa huyệt thái dương đau nhức, nhìn sắc trời dần tối. Mộc Ly quyết định tối nay phải xuất cung một chuyến, có vài chuyện nhất định phải mau chóng giải quyết, cứ như thế này mãi, khuôn mặt tuyệt sắc của Nhan Khuynh Thành cũng chỉ có thể đợi chết già ở trong cung thôi!

Thừa dịp đêm dần tối như mực, Mộc Ly đổi cảm bào nguyệt bạch trên người thành tổ bào màu đen hòa vào bóng đêm, trước cửa có thị vệ canh giữ, Mộc Ly leo tường ở hậu viện Tương Tư các, tiếp theo chạy thẳng đến lỗ chó ở Lân cung, lần này Mộc Ly không chui lỗ chó, bức tường như thế này đối với nàng mà nói chỉ là chuyện nhỏ, sợ dĩ lần trước phải chui lỗ chó là vì có Tuyết Lê bên cạnh, không thể một mình leo tường còn người khác thì chui lỗ chó phải không?!!

Theo con đường lần trước, Mộc Ly một khắc cũng không dám chậm trễ chạy thẳng tới Nhan tướng phủ, vẫn là chỗ lần trước, leo tường, qua chín khúc hành lang dài tránh xa tai mắt của người trong phủ, Mộc Ly đã đứng trước cửa phòng Nhan phụ, nhìn ánh nến nhàn nhạt bên trong, Mộc Ly không do dự lách mình đi vào phòng.

"Thành Nhi!" Nhan phụ ngồi trước ánh nến, một thân y phục màu trắng càng khiến sắc mặt ông thêm trắng nhợt, nhưng trên mặt vẫn không ngớt ý cười nhìn Mộc Ly.

Mộc Ly khẽ nguyên rủa một tiếng trong lòng, ông ấy quả nhiên là một lão hồ ly, sớm đã đoán được nàng sẽ đến đây, không những đoán trước nàng sẽ đến, hơn nữa một màn ám sát kia cũng là do lão tự thiết kế, điều này khiến Mộc Ly thở phào nhẹ nhõm, ít nhất Nhan phủ đã có bảo đảm an toàn cơ bản nhất!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lân Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Mỗi bước thận trọng, nơi nơi cẩn thận

"Phụ thân, người tính khi nào rút lui? Chẳng lẽ người muốn nhìn nữ nhi người chết già trong cung sao?" Trước lạ sau quen, Mộc Ly đi thẳng vào vấn đề, tiếng "phụ thân" nàng gọi nghe cực kì thuận miệng, tuy trong lòng không vui, nhưng cũng không có biện pháp khác mà?!!

Nếu đã nhập vào thân thể của con gái ông ta, tiếng "phụ thân" này xem như không thiệt thòi mấy.

"Chẳng lẽ con ngốc đến mức nghĩ rằng hẳn ta sẽ bỏ qua cho con?" Nhan phụ khẽ xoa chòm râu dê dưới cằm, khuôn mặt già nua tái nhợt lại bị nét ưu sầu bao phủ, ông biết vị quân chủ cao cao tại thượng đó sẽ không dễ dàng tha cho nữ nhi của mình. Nếu không, sẽ không chỉ là nhốt vào Tương Tư các mà đã trực tiếp đá ra khỏi cung rồi.

Tất nhiên Mộc Ly biết “hắn” trong miệng Nhan phụ đang nói đến ai, nàng thừa hiểu Vũ Tiêu Nhiên sẽ không buông tha cho nàng đơn giản như vậy, nhưng cái này không phải là mấu chốt. Thủ vệ ở Tương Tư các không đông lắm, chỉ cần Nhan phụ nhanh chóng rút lui, nàng có thể trốn ra sớm một chút, điểm này thì Anh Mộc Ly nàng vẫn nắm chắc.

Nhưng cuối cùng phải xem ai cao tay hơn, là nàng Anh Mộc Ly, hay là hắn Vũ Tiêu Nhiên.

“Thành nhi à, con đâu không lại hắn đâu.” Đường như nhìn ra được Mộc Ly đang suy nghĩ cái gì, Nhan phụ chỉ ra suy nghĩ trong lòng nàng, tâm kế của thiếu niên thiên tử, một con nhóc con sao đâu lại được?

“Phụ thân, chỉ cần người sớm ngày rút lui là được, con sợ thời gian quá lâu, sẽ khiến hắn sinh nghi.” Mộc Ly tự tin cười, đâu được hay không phải xem bản thân mình. Lúc trước Tiêu Khuynh Thành có đâu được hay không thì nàng không biết, tối thiểu thì Anh Mộc Ly tin tưởng vào bản thân mình bây giờ, nàng không tin một người có trí tuệ tiền hóa hơn hẳn ngàn năm sẽ đâu không lại được một cổ nhân.

Nhưng Mộc Ly đã quên, cổ nhân cổ hủ này không phải ai khác, hắn chính là người từ nhỏ đã sống trong hoàng cung đầy âm mưu quỷ kế!

“Nhiều nhất là nửa tháng nữa, Thành nhi, về sau con phải thận trọng, nơi nào cũng phải cẩn thận, vì phụ không giúp được con!” Mắt thấy sắp đến lúc từ biệt, mắt Nhan phụ hơi đỏ lên, ông đưa cho Mộc Ly một cái nhãn, cẩn thận dặn dò: “Cầm lấy cái nhãn này, về sau có chuyện gì cần hỗ trợ, toàn bộ ‘Vạn Hoa lâu’ trên Vô Bi đại lục đều có thể dùng được.”

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Người tính không bằng trời tính

Đêm, càng lúc càng đến gần, Mộc Ly là người lạc quan, nàng vuốt chiếc nhẫn trên tay, tâm tình rất tốt, nàng không phải là con gái thật sự của Nhan Phong, cho nên không hề có cảm giác gì với sự ly biệt, nhưng Nhan Phong đã xem nàng như con gái ruột. Đưa cho nàng một chiếc nhẫn có thể thông hành “Vạn Hoa lâu” trên toàn Vô Bi đại lục, điểm ấy khiến Mộc Ly có một tia áy náy đối với Nhan Khuynh Thành chân chính, nàng không chỉ chiếm thân thể của nàng ấy, mà còn cướp đi cả sự sủng ái của phụ thân.

Bàn tay vuốt dần lên dấu chu sa xinh đẹp, khóe môi Mộc Ly khẽ cười lạnh nhạt, xem ra bùa hộ mệnh phải chờ một thời gian mới được sử dụng của nàng cũng đã phát huy tác dụng!

Thông thả bước tới hoàng cung, thoáng cái nàng đã xuyên vào Nhan Khuynh Thành được hai tháng, hôm nay khó khăn lắm Mộc Ly mới được thoải mái một chút. Lúc trước ở trong cung luôn phải lo lắng đề phòng đám phi tử của Vũ Tiêu Nhiên có âm thầm sử dụng âm mưu quỷ kế để hãm hại mình không. Hôm nay thì khác, giờ nàng không phải Tây cung Hoàng Hậu, hơn nữa chuyện của Nhan Phong chắc sẽ nhanh thôi, nghĩ đến không lâu nữa có thể thoát khỏi cái nhà giam này, tâm trạng của Mộc Ly rất tốt.

Nhưng mọi chuyện sẽ dễ dàng như tưởng tượng của Mộc Ly sao? Điểm ấy chúng ta ai cũng không biết rõ được, dù sao, người tính không bằng trời tính!

Sau khi thuận theo qua Tây Môn tường, Mộc Ly tránh cảm y vệ, lên vào Tương Tư các từ cửa sau, trong các mơ hồ có thể thấy được ngọn đèn dầu Mộc Ly cố ý đốt.

“Cuối cùng nàng cũng trở lại.” Mộc Ly vừa đẩy cửa vào, bên trong truyền đến một giọng nói trầm ấm. Ngẩng đầu, nàng thấy một nam tử đang dựa vào cạnh cửa, đôi mắt đen sâu như bảo thạch mang theo ánh sáng tà tử nhìn Mộc Ly.

Mộc Ly kinh ngạc, là hắn? Hắn ta đến làm gì chứ?

“Người đang đợi ta? Có chuyện gì à?” Nhíu mày, Mộc Ly rót hai ly trà, một chén tự mình uống cạn, một chén thì đưa cho nam tử kia: “Không có cái gì ngon, trước uống ly trà nóng.”

Ngừ khí như vậy, giống như họ sớm đã biết nhau, thực ra thì không phải vậy.

“Sao? Không có việc gì thì ta không được đến tìm nàng sao? Mà hình như nàng không kinh ngạc khi thấy ta xuất hiện?” Nam tử nhận lấy ly trà Mộc Ly đưa, nhìn khuôn mặt bình tĩnh không một gợn sóng của nàng, quả nhiên là nàng, nữ tử vừa lớn mật lại vừa đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Lời đồn mãi là lời đồn

“Ta không phải là người của Hoàng Thái Hậu, người rảnh rồi không có chuyện gì làm hay sao mà đến nơi lao ngục này?” Mộc Ly cười nhìn hắn, trên mặt lộ rõ vẻ mỉa mai. Thái giám này, không, nam tử này, nàng chỉ cần liếc mắt liền nhận ra hắn chính là tên thái giám áo xanh ngày đó đi với Hoàng Thái Hậu đến đại lao “thăm” mình. Giờ nghe giọng nói và ngữ điệu của hắn, rõ ràng hắn không phải là thái giám, đôi mắt đen như hắc bảo thạch đó, người đã gặp qua có mấy người quên được?

“Ta đối xử với nàng rất tốt, nhưng nàng lại không dịu dàng như lời đồn đãi. Trái lại, còn rất to gan, không giống như một thiên kim khuê các.” Hắn đảo cái ly trên tay hai vòng, đôi mắt sắc bén nhìn chăm chăm vào Mộc Ly, không bỏ sót tia cảm xúc nào trong mắt nàng.

“Tò mò ư? Tò mò có thể hại chết mèo đấy, có phải ngươi thích ta nên tò mò không?” Nói ra những lời này, Mộc Ly có chút ngượng ngùng, nhún mày, nhưng lại lập tức mỉm cười nhìn hắn: “Lời đồn cũng chỉ là lời đồn thôi.”

“Đúng vậy, lời đồn vẫn mãi là lời đồn, cho nên hôm nay ta mới đến xem nó như thế nào.” Không chút để ý nhìn Mộc Ly, nam tử khẽ nhắm đôi mắt phượng tà tứ mị hoặc, ngửa đầu uống hết trà.

Khóe miệng Mộc Ly khẽ nhếch lên, đôi mắt cong thành mảnh trăng non: “Xem xong chưa, xong rồi thì trả lời mấy vấn đề của ta!”

Ngữ khí không mặn không nhạt, trong lời nói của Mộc Ly thiếu vài phần ấm áp, mà nhiều hơn một phần ý lạnh, nàng nhẹ nhàng dựa vào ghế, cười tà (kiểu cười không đúng đắn ấy) nhìn nam tử.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Tối đây có mục đích gì?” Không đợi nam tử hồi phục tinh thần, đôi mắt lợi hại của Mộc Ly nhìn thẳng hắn, tiếp tục truy vấn: “Ngươi giả làm thái giám vào cung để làm gì, nấp ở chỗ nào?”

Lời vừa ra khỏi miệng, Mộc Ly đã bắt đầu hối hận, nàng đang làm cái gì thế? Sao lại có thể lo lắng thay cho Vũ Tiêu Nhiên, sợ nam tử giả dạng thái giám trước mặt này hại hắn?

Để vương lạnh lùng như núi băng đó, người bình thường có thể tính kế nổi sao? Có lẽ, hắn đã sớm biết rồi chẳng? Mà nam tử trước mặt này, hình như trên người không có sát khí, đây là trực giác của Mộc Ly.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Sự xuất hiện của Hoàng Bồi

“Quên đi, ta tùy tiện hỏi vậy thôi, ngươi không cần trả lời đâu.” Vô lực cúi đầu, Mộc Ly hoàn toàn từ bỏ, đây không phải là vấn đề nàng nên hỏi, cũng không phải vấn đề nàng cần lo lắng, dù cho Vũ Tiêu Nhiên đã chết, cũng không phải chuyện liên quan đến Anh Mộc Ly nàng, hắn không phải là người của nàng, mà nàng cũng chẳng có quan hệ gì với hắn, nên càng không phải là người hắn cần lo lắng.

Nam tử nghi ngờ nhìn Mộc Ly đang ủ rũ, đôi mắt đen như hắc thạch lóe lên tia sáng kì dị, đôi môi mỏng khẽ nhếch lên tà tứ, vẫn không tức giận với lời lẽ sắc bén lúc nãy của Mộc Ly: “Nàng thiếu ta một lần nhân tình.” Một lần nhân tình mà hắn cho là thú vị, đồng thời là nhân tình khiến hắn rung động.

“Ta không biết ngươi, càng miễn bàn đến cái nhân tình chó má đó.” Mộc Ly ngẩng đầu, nhìn hắn đầy châm biếm, nàng không nhớ rõ lần thứ ba gặp hắn ở đâu, càng đừng nói đến nhân tình nào, thứ hắn đang nói có thật sao?

“Đúng vậy, nàng không biết ta, nhưng nàng thật sự đã thiếu ta một lần nhân tình.” Nam tử kia vẫn kiên trì.

Mộc Ly cười, một nụ cười lạnh nhạt, không mang chút độ ấm, nàng không muốn nói tiếp cái vấn đề nhàm chán này nữa, tùy ý hỏi câu khác: “Ngươi tên là gì?”

Nam tử cũng cười, cười một cách đường hoàng, cười đến nỗi không kiềm chế được, hắn nhún mày nhìn Mộc Ly, khuôn mặt tuấn tú dựa sát vào khuôn mặt nhỏ nhắn hơi tái nhợt của nàng, nhẹ nhàng phun ra vài chữ: “Tên ta là Hoàng Bồi, nhớ kỹ đấy, nàng thiếu ta một lần nhân tình, bất cứ lúc nào ta cũng có thể tới đòi lại đó.”

Giọng nói của hắn nhẹ nhàng uyển chuyển, như tiếng tình nhân nỉ non, mang theo sự mê hoặc lòng người. Mộc Ly thầm nghĩ, đúng là TM* muốn hại não nàng mà, nàng muốn chuyển đề tài mà sao khó vậy, im lặng lui lại vài bước. Mộc Ly nhìn thẳng vào đôi mắt đen sâu thẳm ấy, hai tròng mắt hắc bạch phân minh khẽ động.

“Hoàng Bồi. ... Hoàng. ... Bồi. ....” Nhẹ giọng nỉ non đôi câu, tầm mắt Mộc Ly vẫn nhìn thẳng vào Hoàng Bồi, lơ đãng ngâm dài âm cuối, trong đầu

chợt lóe lên điều gì đó, nhưng khi nàng muốn bắt lấy, nó lại biến mất vô tung vô ảnh.

“Hừ.” Đắc ý hừ mũi một tiếng, Hoàng Bùi nhìn thấy ánh mắt rồi rầm của Mộc Ly, bĩu môi, cười tà mị: “Xem ra nàng rất thích tên của ta nhỉ? Ly nhi!”

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Thật TMD tuyệt!*

TMD: cmm=w=””

Ly nhi? Mộc Ly toát mồ hôi lạnh, sao người cô đại cứ thích thêm chữ nhi sau tên thế nhỉ? Thật là tai hại!

Mộc Ly bắt đầu hồi hận, hồi hận vì sao ở hiện đại không thích xem cổ văn, nếu không sẽ không đến nỗi cái gì cũng không biết như bây giờ.

“Người không những tiểu nhân, mà còn tự ki ki nữa.” Mộc Ly nhú mày nhìn hắn, đôi môi đỏ mọng như trái anh đào nhếch lên 45 độ, cười đoan trang mà thanh lịch, nhưng tia cười nhạo bên miệng nàng lại tiết lộ tâm trạng thật sự của nàng bây giờ.

Nàng muốn cười cho nam nhân này xem, cười nhạo hắn, còn vì sao phải cười nhạo thì chỉ có Mộc Ly biết. Tao nhả hào phóng gì chứ, đều là chó má cả, Mộc Ly biết, nếu không phải một người trời sinh tao nhả, dù có cố thế nào cũng không được.

“Tự ki là trời cho, tiểu nhân ư? Vậy làm phiền Ly nhi giải thích cho ta từ này với.” Hoàng Bùi cười tà tứ, nhìn chăm chăm vào cần cổ trắng nõn không tì vết của Mộc Ly, đôi đồng tử đen như mực hiện lên tia sáng kì dị.

“Tiểu nhân. ....” Mộc Ly nhú mày, chỉ cửa sổ đang mở, cười tà mị mà vô hại: “Tiểu nhân thì tất nhiên là không dám đi vào bằng cửa chính, cái gọi là tiểu nhân chính là chỉ những tên lén vào lúc chủ nhà không ở nhà. Mà ta nghĩ người chính là cái loại tiểu nhân đó.”

Không dám tiến vào bằng cửa chính, lén đi vào? Khóe miệng Mộc Ly giật giật, mình mắng hắn quá rõ ràng rồi? 囧. . .

“Ha ha. ....” Đột nhiên Hoàng Bùi cười to hai tiếng, chợt lóe lên một cái, để lại câu: “Ta sẽ tìm nàng sau”, người đã biến mất sau hậu viện Tương Tư các.

Chân trước Hoàng Bùi vừa mới đi, sau lưng, đại môn Tương Tư các cũng bị Vũ Tiêu Nhiên đẩy ra. Nhìn Hoàng Đế một thân áo trắng đột nhiên xuất hiện, còn ngay sau khi Hoàng Bùi rời đi, trên mặt Mộc Ly hiện lên tia kinh ngạc, nhưng chợt hiểu ra, khẽ cười, nếu không phải dưới tình huống này, nàng nhất định sẽ vỗ tay, quát to một tiếng: Thật TMD tuyệt!

Đáng tiếc hoàn cảnh hiện tại không cho phép, nàng cũng không thể không quỳ xuống hành lễ, hết cách, ai bảo người ta là chúa tể của quốc gia này?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Đứa nhỏ của trẫm, không phải người nào cũng có tư cách sinh.

“Hoàng Thượng vạn tuế.” Mộc Ly miễn cưỡng ra vẻ thính an, giọng nói này Vũ Tiêu Nhiên chưa từng nghe qua. Trước đây, không phải lạnh như băng thì cũng là tròn mắt nhìn hắn.

Giờ này, ngày này, hôm nay, nàng đã không còn là người trong tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần của hắn nữa, tất nhiên không cần phải tự xưng nô tỳ với hắn, mà hắn, tuy là chúa tể của quốc gia, cũng không cần liên quan gì đến nàng. Nhưng mà vì cái gì hắn lại bỏ lại đám tùy tùng, nửa đêm đi đến Tương Tư các chứ? Có lẽ chính hắn cũng không biết tại sao?

“Đứng lên đi.” Hần miễn cưỡng lên tiếng, trên khuôn mặt tuấn tú hiện lên nét mệt mỏi, tầm mắt lại chưa từng rời khỏi người Mộc Ly.

Đây không phải ánh mắt lạnh như sương, cũng không phải ánh mắt tìm tòi đánh giá. Vũ Tiêu Nhiên nhìn thấy trong ánh mắt của nàng hân như người xa lạ.

Không biết được hân đang nhìn cái gì, dù sao thì Mộc Ly bị hân nhìn đến mức khó chịu, hơi quay đầu đi một chút, giọng nói Mộc Ly có chút cứng nhắc: “Tạ ơn Hoàng Thượng.”

“Ừ...” Hần hừ mũi, miễn cưỡng coi như là đáp lại.

Sau đó, cả hai yên lặng, Vũ Tiêu Nhiên ngồi trên ghế yên lặng, Mộc Ly nằm trên ghế Quý phi yên lặng, nàng coi hân như không khí mà hân cũng vậy.

Trừ lúc đầu vua và dân còn ân cần thăm hỏi nhau, còn sau đó hai người bọn họ cứ im lặng mà ngồi như vậy.

Đêm, đen như mực, trên hành lang treo đủ loại đèn lồng lưu ly, từng tắc tự thiêu đốt bản thân để thấp sáng cho người khác, gió lạnh từ cửa sổ thổi vào làm đèn lồng lắc lư, chiếu lên trần như bóng ma, không khí này, có chút quỷ dị!

Mộc Ly kéo chặt cẩm y đen tuyền trên người mình, nhìn không được mở miệng: “Nó... Đứa bé, đứa bé của Tô quý phi thật sự đã không còn nữa sao?” Quà nhiên, độ nhẫn nại của đế vương người bình thường có thể sánh bằng được sao? Nếu không, sao Mộc Ly phải mở miệng trước chứ!

Nhắc tới đứa bé, trong nháy mắt khuôn mặt Vũ Tiêu Nhiên cứng đờ, lập tức lại cười tàn khốc: “Đứa nhỏ của trẫm, không phải ai cũng có tư cách sinh!” Hân lên ngôi ba năm, đến giờ ngay cả một đứa con cũng không có, nguyên nhân trong đó, không thể hiểu hết được.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Sự châm chọc khiêu khích của nàng

Mộc Ly nghe hân nói vậy, thân thể run nhẹ, trong lòng rét lạnh, từng tắc bị đóng băng. Người ta nói vô tình nhất chính là bậc đế vương không phải không có đạo lý, ngay cả con ruột mình còn có thể lợi dụng thì làm gì còn tình người nữa? Quyết tuyệt như thế, tàn khốc như thế, hân có nghĩ tới không, hân cũng đã từng bị chính phụ hoàng của mình lợi dụng như vậy?

Thất vọng đau khổ, Mộc Ly không quên hỏi thăm cả nhà hoàng gia một hồi, quả nhiên là cha nào con nấy.

Lúc đầu khi nghe được mọi chuyện trong miệng Nhan phụ, lòng thương tiếc đã biến mất không còn gì nữa, Mộc Ly cười trào phúng: “Ngài đúng là hoàng đế tốt!” Cũng là phụ thân tốt.

Đúng vậy, sức dụ hoặc của tấm bản đồ kia người có hùng tâm ai lại không muốn? Nếu không nói đến chuyện hân trăm mưu ngàn kế ngay cả con ruột mình vẫn không tha, hân đúng là hoàng đế tốt được vạn dân kính ngưỡng, nhưng không phải là người cha tốt, điểm ấy Mộc Ly không phủ nhận.

Nhận ra ý trào phúng trong miệng Mộc Ly, Vũ Tiêu Nhiên kinh ngạc, đôi mắt đen tuyền lóe lên tia âm trầm. Có vài việc nếu đã quyết định, sẽ không còn đường lui, có vài việc biết rõ là hiểu lầm, nhưng cũng không có biện pháp giải thích, chỉ đành kéo dài, hiểu lầm cứ thế tiếp diễn, cho đến lúc cả hai bên thương tích đầy mình, không còn sức rồi đi.

Sau đó, bỏ qua mọi chuyện, lại đành trở mắt nhìn người kia lướt qua mình, loại cảm giác này, khiến người ta bắt đầu sợ hãi, nhưng vì mục tiêu cuối cùng, một số cái nhất định phải hi sinh, mà một chữ tình, nhà đế vương không bao giờ được chạm đến.

Lần đầu tiên, hân không tức giận vì bị nàng châm chọc khiêu khích. Lần đầu tiên, hân không cãi cò mà trừng mắt với nàng, nhưng điều này lại khiến lòng Mộc Ly lạnh lẽo, như ngâm trong hồ băng vạn năm, dù người kia có cố sưởi ấm nhưng vẫn không thể làm tan băng trong lòng nàng.

“Nàng ngủ sớm, trẫm đi trước.” Vũ Tiêu Nhiên vẫn còn đắm chìm trong suy nghĩ của mình, không mặn không nhạt bỏ lại một câu, âm trầm xoay người mở cửa bước đi.

“Vũ Tiêu Nhiên!” Mộc Ly đứng dậy, gọi theo bóng lưng cô tịch của hân.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 82: Thái bình thịnh thế

“Sao vậy?” Hần đã bước tới cửa, bóng dáng hiu quạnh chợt khựng lại.

Nhìn hai thị vệ đang cung kính quỳ trước cửa, Mộc Ly mở miệng, giọng điệu hàm chứa ý cầu xin, nàng nói: “Ta muốn ra ngoài một chút, xem thời đại thái bình thịnh thế không ai xâm phạm, cũng vĩnh viễn không xâm phạm người khác mà người tạo nên, được không?”

Thời kì thái bình thịnh thế, không bị người xâm phạm, cũng không xâm phạm người, có lẽ là lý tưởng của tất cả hoàng đế. Sở dĩ Mộc Ly nói như vậy, là vì nàng không muốn bị nhốt ở đây, nàng muốn quang minh chính đại đi xem Phụng Lân quốc, chứ không phải mỗi tối treo tường ra ngoài.

Vũ Tiêu Nhiên nắm chặt tay, lạnh lùng bỏ lại một câu: “Tùy nàng!” Sau đó xoay người, không chút do dự rời đi, chỉ để lại một bóng dáng cô quạnh tịch.

Vũ Tiêu Nhiên đi rồi, Mộc Ly vẫn thản nhiên ngồi trên chủ vị, khoe miệng hơi cong lên, đôi mắt híp thành mảnh trăng non.

“Hoàng Thượng, đêm nay ngài định đến cung của nương nương nào?” Cao công chờ bên ngoài, vừa thấy Hoàng Đế bước ra khỏi Tương Tư các, lập tức chạy nhanh đến.

“Không đi đâu cả, quay về Dưỡng Tâm điện.” Lưu lại vài chữ lạnh như băng, Vũ Tiêu Nhiên bước nhanh về tẩm cung của mình.

“Nhưng mà.....” Đã lâu rồi ngài không ngủ lại hậu cung, những lời này Cao công công chưa kịp nói ra, đành chạy theo bước chân của Hoàng đế.

Sáng hôm sau

Bầu trời sáng sủa, ngàn dặm xanh lam, thời tiết hôm nay thật tốt, giống như tâm trạng của người nào đó, hay chỉ đơn giản bởi vì tâm trạng tốt, nên nhìn cái gì cũng tốt?

Sáng ngủ dậy không nhìn thấy mấy vị ôn thần gác cửa, tâm tình Mộc Ly cực kì kích động, thật tốt quá, rốt cuộc nàng không cần nhốt mình cả ngày trong Tương Tư các nữa rồi, hơn nữa có thể quang minh chính đại bước ra ngoài, tuy rằng bây giờ chỉ hạn chế trong phạm vi hoàng cung, nhưng vẫn tốt hơn rất nhiều rồi.

Mộc Ly mặc một bộ quần áo dài màu lam nhạt, tóc đen ba ngàn chỉ dùng một cây trâm gỗ búi lên một nửa, nửa còn lại xoa trên vai, gió khẽ thổi bay, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi ngẩng lên, trên mặt lộ ra nụ cười lạnh nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 83: Nói trắng ra không phải là tiểu thiếp sao

Chấp tay sau lưng, Mộc Ly vừa đi vừa hát tới Ngự Thư phòng, lúc đi ngang qua hoa viên, nhìn mấy nữ nhân đang nói chuyện phiếm trong đó, vốn Mộc Ly định bỏ đi luôn, không ngờ đối phương không tha cho nàng.

“Từ từ đã!” Người đầu tiên nhìn thấy Mộc Ly là Linh Phi, mấy phi tử phía sau đều nhìn về phía Mộc Ly, ánh mắt kia có hèn mọn, có thờ ơ, có cả vui sướng khi người khác gặp họa, chỉ có một ánh mắt là thản nhiên mang theo tia thương tiếc.

Mộc Ly cao ngạo ngẩng đầu, mặc kệ tiếng kêu của Linh Phi, nàng không có hứng chơi với mấy phi tử âm mưu quỷ kế này, bây giờ địa vị của nàng có thể mặc kệ bọn họ đứng không?

“Nhan Khuyên Thành, người đứng lại!” Âm thanh lại cao lên quãng tám, Linh Phi này không tiến bộ chút nào cả, người ta đã không muốn nói chuyện với nàng, nàng còn không biết sống chết lời cả tên cả họ người ta ra, chẳng lẽ mấy cái tát lần trước vẫn chưa đủ?”

“Sao vậy, Linh Phi nương nương?” Mộc Ly dừng lại nhìn Linh Phi, nếu người ta đã gọi thẳng tên ra rồi, Mộc Ly cũng không thể trở về được? Nếu không, người ta lại nghĩ Tây cung hoàng hậu bị phế này lại sợ Linh phi nhất?

“Chẳng lẽ thấy bốn cung không cần hành lễ sao? Đầu óc người bị đánh đến nỗi ngu rồi, ngay cả lễ nghi cơ bản cũng không hiểu?” Trước giờ Linh Phi đều kiêu ngạo, nhưng lần này nàng ta làm quá rồi. Trước kia, Mộc Ly là Tây cung hoàng hậu, nàng còn chút bận tâm, giờ đã bị phế, nàng ta lại muốn tới làm phiền, lần trước ăn mấy cái tát, giờ chắc muốn đòi lại đây.

“Lẽ?” Mộc Ly khinh thường nhún mày, ánh mắt không che dấu sự chán ghét đối với Linh Phi: “Ta chỉ hành lễ với người đáng tôn kính, về phần người?”

Không xứng!”

Ngươi kính ta một ly, ta nhường ngươi một trượng! Đây là tôn chỉ của Mộc Ly, giọng nói của nàng lạnh lẽo như băng tuyết, mang theo ý tứ chán ghét Linh Phi nồng đậm, mấy vị phi tử ở đây đều nghe được, cũng hiểu ra sự khinh thường trong đó.

Ngay cả lễ tiết cơ bản nhất cũng không rõ, lấy đâu ra tư cách đòi người khác hành lễ, phi tử của Hoàng đế thì thế nào? Nói trắng ra cũng chỉ là tiểu thiếp mà thôi, còn không phải chỉ là một người trong tam cung lục viện?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84

nguồn không có chương 84, mời bạn đọc tiếp chương tiếp!!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Lòng người khó lường

Linh Phi tái mặt nhìn Mộc Ly đang đắc ý, lạnh lùng hừ mũi, mắt phượng phẫn nộ nhìn thẳng vào Mộc Ly: “Các ngươi không dám động thủ, vậy để bản cung đích thân giáo huấn con tiện nhân này!”

Dứt lời, Linh Phi ngẩng cao đầu, vẻ mặt vạn vật tà ác, trước mặt đám mỹ nhân bước tới chỗ Mộc Ly. Mộc Ly khoanh tay, cười tủm tỉm nhìn Linh Phi đang tới gần, thầm nghĩ: Tốt! Ta không động thủ, ngươi lại không biết sống chết tự dâng lên cửa, cô nãi nãi ta đang ngứa tay đây!

“Linh Phi tỷ tỷ, mong tỷ tha cho nàng ấy.” Một nữ tử đột nhiên chạy tới, nhìn Linh Phi đang tức giận mà cầu xin, âm thầm nháy mắt với Mộc Ly, ý bảo nàng chạy mau.

Mộc Ly bị nữ tử vô danh này làm cho kinh hãi, lúc này ai mà không vui sướng khi thấy người gặp họa, nhưng nàng ấy chẳng những không bỏ đi mà còn cầu tình thay cho nàng, một chút vậy thôi cũng khiến Mộc Ly cảm động, nhưng trong thâm cung, thật sự có người vẫn giữ được tấm lòng tinh khiết lương thiện sao?

Dù sao, lòng người khó lường, ai mà rõ được?

Linh Phi ngạo nghễ liếc nhìn nữ tử xinh đẹp yếu đuối trước mắt, đẩy nàng ra, tức giận nói: “Như phi, ngươi ít xen vào việc của người khác đi, chuyện của bản cung không tới phiên ngươi nhúng tay vào!”

Thân mình Như phi vốn mảnh mai, bị Linh Phi dùng sức đẩy như vậy, lập tức ngã xuống, may mà mặt đất không có cái gì cứng nên không bị thương, Như Phi dùng tay đỡ mình dậy, cầu xin nói: “Linh Phi tỷ tỷ.....”

“Câm mồm!” Còn chưa nói xong, đã bị mỹ nhân điểm lệ đưa tay chặn mồm, ngăn không cho nói những lời cầu tình.

Ngoan độc trừng mắt nhìn Như Phi một cái, Linh Phi không để ý tới sắc mặt Mộc Ly khê biến đổi, vẫn bước tới chỗ nàng.

Mộc Ly âm thầm động âm thầm nắm chặt tay, khóe môi kín đáo nở ra một nụ cười tàn khốc. Mộc Ly giận rồi, thật sự tức giận, nàng nhất định phải giáo huấn nữ nhân không biết tốt xấu này cho tốt, nếu không, nàng ta sẽ càng không coi ai ra gì!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Mau bắt tiện nhân kia

Sau đó, Mộc Ly còn chưa kịp động thủ, Linh Phi vẫn chưa kịp tới chỗ Mộc Ly, đột nhiên một cảm y vệ nhảy ra cản đường.

Chỉ thấy cảm y vệ kia chạy tới trước mặt Linh Phi, cung kính hành lễ: “Linh Phi nương nương, đề bọn nô tài giúp người!”

Trên mặt Linh Phi hiện lên nét mừng rỡ, nhưng lập tức lại vắn vẹo, nói với hai cảm y vệ: “Vậy làm phiền.”

Mộc Ly khó hiểu, vừa rồi không phải nói không có lệnh của Hoàng thượng thì không thể tự tiện làm việc sao? Chẳng lẽ.....

Âm thầm nhìn bốn phía một vòng, không thấy bóng dáng màu vàng đỏ ở đâu, điều này khiến Mộc Ly càng tức giận, vì sao cảm y vệ đã đi còn quay lại? Rốt cuộc là nghe lệnh của ai? Của Vũ Tiêu Nhiên sao?

Nhưng Mộc Ly còn chưa kịp suy nghĩ lại, hai cảm y vệ kia đã thi triển khinh công, một trước một sau đánh bọc Mộc Ly. Mộc Ly khẽ nhú đôi mày thanh tú, lạnh lùng nhìn hai người, hừ lạnh nói: “Sao, các người đòi chủ nhanh vậy ư? Dám cãi lại lệnh của chủ tử, tự ý hành động?” Vừa nói, Mộc Ly âm thầm lui chân về bên trái, mặc kệ người nào muốn chinh mình, cái gọi là lui một bước trời cao biển rộng, lúc nên trốn thì phải trốn, co được dân được mới là một nữ tử tốt.

Nét mặt hai thị vệ ấy hiện lên sự kỳ lạ, không lên tiếng ép sát Mộc Ly. Mộc Ly lạnh lùng cười, khuôn mặt trắng nõn dưới ánh mặt trời tỏa sáng như viên ngọc, đôi mắt lưu ly hiện lên tia mỉa mai, nàng quay lại hung hăng đá ra, ngăn hai tên thị vệ lại gần mình.

Hai tên cảm y vệ kia cả kinh, không ngờ nữ tử thoát nhìn bé nhỏ gầy yếu lại khỏe như vậy, còn đôi mắt sáng như ngọc dưới ánh mặt trời kia, khiến chúng chói mắt, đó là một loại ánh mắt tự tin, cao quý, không thể khinh nhờn, giống như nữ thần trên chín tầng trời, từ trên cao liếc xuống dưới.

“Các người còn ngần ra đây làm gì, còn không mau bắt con tiện nhân kia lại!” Mắt thấy Mộc Ly lùi sang một bên, Linh Phi gấp đến nhấc chân, giờ khắc này nàng ta thật chờ mong có thể trả lại Mộc Ly mấy cái tát lần trước, sau đó phải chính nàng ta thật tốt!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Bị Linh Phi đánh

Hai thị vệ hoàn hồn, nhìn nhau xấu hổ, thầm nghĩ tốc chiến tốc thắng. Mộc Ly toàn lực xuất ra một chương, một tên cảm y vệ lắc mình né được, diễm vài cái lên người Mộc Ly, nháy mắt Mộc Ly bị định trụ, không thể động đậy, chỉ có cặp mắt muốn phun lửa nhìn Linh Phi đang đắc ý.

Linh Phi hừ mũi, nhướn mày cao ngạo nhìn Mộc Ly, ác độc nói: “Nhan Khuyên Thành, bản cung đã từng nói, sớm hay muộn cũng sẽ xử lý người, giờ người đã bị biến thành thứ nhân, dù có chết trên tay bản cung cũng đáng.”

“Phải không?” Mộc Ly khinh thường hừ lạnh, đôi mắt lạnh băng nhìn Linh Phi: “Thứ nhân thì làm sao? Ta thấy người thật đáng thương, muốn cùng chồng với ba ngàn nữ nhân, cả ngày phải tính kế với tiểu lão bà của tướng công. Thật đáng tiếc, người tính đi tính lại, nhưng chỉ là làm áo cưới cho người, Hoàng thượng có yêu người sao? Vị trí Đông cung hoàng hậu có phần của người không? Đừng nói là Đông cung, ngay cả vị trí quý phi người cũng đừng mơ tới!”

Một nữ nhân ngu ngốc, bị người lợi dụng còn đắc ý, Mộc Ly cảm thấy đáng tiếc thay nàng ta.

Linh Phi bị Mộc Ly nói như vậy, sắc mặt xanh mét, hai mắt phun lửa đầy cừu hận nhìn Mộc Ly, nàng ta bước từng bước lại gần Mộc Ly, bàn tay run rẩy định tát, Như Phi vội cầu xin: “Linh Phi tỷ tỷ, xin tỷ tha cho nàng ấy.”

“Im ngay!” Mỹ nhân diễm lệ liếc Như Phi một cái, hai tay túm chặt lấy thân thể gầy yếu của Như Phi, lạnh lùng nói: “Người muốn nhúng tay vào chuyện của Linh Phi tỷ tỷ, không muốn sống nữa à?”

Mộc Ly vội giẫy dụa, muốn tránh nhưng không được, muốn đánh trả nhưng thân thể lại không động đậy được, trong lòng nghiêng răng hỏi thăm mười tám đời hai tên cảm y vệ kia. Mộc Ly đành tro mắt nhận một cái tát của Linh Phi.

Như Phi la lên một tiếng nhưng vẫn không thể ngăn lại bàn tay của Linh Phi, “Bốp” một tiếng vang dội, tát thẳng vào khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Mộc Ly. Chỉ nghe tiếng, cũng biết được cái tát này của Linh Phi mạnh thế nào, may Mộc Ly mang mặt nạ da người, nên không sẽ để lại vết sưng, nhưng mà cũng rất đau nha. Cơ thể này của Nhan Khuyên Thành vốn mềm mại, đến giờ chưa từng bị đánh, bởi vậy nên chịu cái tát này xong, khóe miệng xuất hiện một ít máu.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Hôm nay ta không chết, ngày sau người sẽ vong

Lửa giận hừng hực thiêu đốt trong tim Mộc Ly, đã bao lâu rồi nàng không bị người khác đánh? Lúc ở cô nhi viện bị người bắt nạt, nàng hung hăng đánh lại, đánh đến khi không ai dám bắt nạt nàng nữa. Hôm nay không ngờ lại bị một người cổ đại mình không hề mất mát một cái thật đau, Mộc Ly không cam tâm?

Nhìn những nữ nhân đang đứng đằng sau vui sướng khi thấy người gặp họa, bao gồm cả Tô Liên Hinh không biết đã đứng gần đó xem kịch vui từ lúc nào. Mộc Ly cảm thấy vô cùng phẫn nộ và bị ai. Cái cảm giác phẫn nộ này thiêu đốt tâm trí nàng, nếu lúc này trên tay Mộc Ly có một khẩu súng, nàng nhất định sẽ không do dự nã thẳng vào đầu Linh phi!

Tô Liên Hinh mặc một bộ váy trắng thướt tha, đứng cách ngư hoa viên hơn một trượng, đám nữ nhân đều đang chú ý tới Linh phi và Mộc Ly, vậy nên không ai phát hiện ra nàng ta, tóc đen mềm mại buộc thành kiểu đầu quý phi, Tô quý phi khinh miệt liếc nhìn Mộc Ly, đôi môi đỏ mọng thâm cười yếu ớt.

"Ha ha! Nhan Khuyên Thành, bản cung xem ngươi đắc ý thế nào, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!" Linh phi nhìn bàn tay đỏ hồng của mình, khuôn mặt vận vẹo ác độc, cuối cùng nâng tay lên, tát Mộc Ly thật mạnh.

Khuôn mặt Mộc Ly tái nhợt, tia máu đỏ tươi chậm chậm chảy xuống theo khóe môi hồng, rơi xuống mặt đất trong Ngự Hoa viên, giống như hàn mai nở giữa mùa đông, làm lòng người giá lạnh. Mộc Ly lạnh lùng nhìn Linh phi, lại đảo qua người những phi tử đang đứng xem kịch vui, nghiêng răng nhả ra từng chữ: "Hôm nay ta không chết, ngày khác sẽ là ngươi vong!"

Hôm nay, nếu Anh Mộc Ly ta không chết, ngày khác sẽ là ngày chết của các ngươi!

Ánh mắt Mộc Ly lạnh như băng, mang theo ánh sang khác máu đến từ Tu La địa ngục, nhìn qua từng người một. Những phi tử bị Mộc Ly nhìn đều lạnh người, ánh mắt này rất đáng sợ, dường như chỉ cần bị nàng nhìn, sẽ có cảm giác như ở trong địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Bốn cung muốn cái mạng hèn của ngươi

Lập tức xung quanh đột nhiên trở nên yên tĩnh lại, nhất là Linh Phi đang đứng gần Mộc Ly, cơ thể nàng ta run rẩy lao đảo lùi lại một bước, mắt phượng hàm chứa sự hoảng sợ, Cẩm y vệ đang kiềm tay phải và trái của Mộc Ly cũng bị sửng sốt ngừng lại động tác, Tô quý phi đứng ở góc khuất thoáng kính ngạc, lát sau ánh mắt lộ ra sự ác độc và sắc bén hơn, nữ tử này cần phải loại trừ. Nếu không, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến địa vị của nàng trong lòng "hắn", chuyện phế hậu lần trước đã khiến cho nàng có dự cảm vô cùng xấu.

"Vậy hôm nay Bốn cung trước hết muốn cái mạng hèn của ngươi!" Linh Phi phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng rút thanh đao sáng loáng từ Cẩm y vệ, ác độc nhìn Mộc Ly, trong mắt chứa đầy sự cứng rắn không sợ chết, ả ta không chết thì mình chết, như vậy thì ả ta chắc chắn phải chết.

Nhưng Linh phi có nghĩ đến không? Giờ phút này nàng ta đang đứng ở đó, đây là hoàng cung Phụng Lân, không phải nơi nàng ta có thể tùy ý làm bậy, chúa tể của nơi này là Vũ Tiêu Nhiên, tính mạng của nàng cũng bị nắm trong tay bất cứ lúc nào, không có mệnh lệnh của hắn, nàng ta tự ý tra khảo Mộc Ly, nàng ta cũng sẽ phải chôn theo. Cho dù hiện tại Nhan Khuyên Thành nàng không phải Tây Cung Hoàng hậu, nhưng đừng quên, nàng còn là thiên kim của phủ Tề Tướng, con gái yên của Nhan Phong.

"Linh Phi nương nương, ngài để đao xuống đi, đây là hoàng cung, nếu dễ xảy ra chuyện ai cũng không gánh vác nổi." Cẩm y vệ đứng ở bên tay trái Mộc Ly không nhìn được khuyên can Linh Phi, hắn cho rằng chỉ cần Linh Phi dạy dỗ Mộc Ly một chút là được, ai ngờ thừa dịp hắn không chú ý rút đao của hắn, nếu dễ xảy ra chuyện gì, bọn họ gánh không nổi đâu.

"Đứng vậy đó, Linh Phi tỷ tỷ ngài nghĩ lại đi!" Mỹ nhân xinh đẹp Như Phi không nhìn được cầu khẩn một tiếng, nàng là thiên kim Lưu Đại học sĩ, vào cung không lâu, vẫn không tranh không giành, thậm chí còn chưa được nhìn thấy thánh nhan, một lòng chỉ cầu xin có thể sống an ổn qua ngày, không gây ra phiền toái cho phụ thân, nhưng vừa vào cửa cung sâu như biển, có một số việc sao lại có thể làm như không thấy!

Vệt sáng chợt lóe lên, chói mắt Mộc Ly, nghe giọng nói van nài của Như Phi bên tai, nàng khép chặt đôi mắt như ngọc Lưu Ly, đợi đến khi mở ra thì trong mắt đã là một mảnh tĩnh mịch, nhìn tay Linh phi cầm đao dường như hơi run rẩy, Mộc Ly khinh thường nói: "Linh Phi, không nghĩ tới tay ngươi cầm

cây đao mà cũng có thể run thành như vậy, nhát gan như thế, ta thật sự lo lắng người chém không được đó!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Lấy cái chết để chứng minh sự quật cường của nàng

Nàng sợ chết sao? Có lẽ Anh Mộc Ly nàng sợ, dù sao không ai có thể thấy chết mà không sợ, nhưng nếu để nàng nhận thua, vậy thì lấy cái chết để chứng minh sự quật cường không khuất phục và khinh thường của nàng!

Tay Linh Phi cầm đao hung ác không còn run nữa, sau đó nhú mắt lại, tàn nhẫn nâng thanh đao sang loáng lên, lúc mở ra trong mắt phượng chỉ còn một mảnh tuyết tuyệt và ác độc: "Vậy hãy để Bồn cung lấy hành động chứng minh."

Dứt lời, Linh phi không chút do dự cầm đao nhắm ngay trái tim Mộc Ly ác độc đâm vào, Mộc Ly vẫn mở mắt nhìn, cho đến khi mũi kiếm kia cách trái tim mình 1 cm. Mộc Ly trước sau vẫn không nháy mắt một cái, đám phi tử xinh đẹp cũng kinh hãi trừng lớn mắt nhìn hành động điên cuồng của Linh Phi, họ hoàn toàn không ngờ đến Linh Phi có thể liều mạng như thế.

Tô quý phi bên cạnh, gương mặt tuyệt sắc khuynh thành mừng rỡ như điên, không nghĩ tới đơn giản như vậy là có thể giải quyết xong nữ nhân này, điều này thật sự nằm ngoài dự đoán của nàng rồi, sớm biết như thế nàng nên hành động sớm một chút.

Bốn phía bỗng chốc yên tĩnh lại, dường như ngay cả trời đất cũng lập tức im lặng, sắc mặt mọi người đều ngưng tụ ở trên cây đao Linh Phi đang cầm, Như Phi khiếp sợ nhìn, gương mặt xinh đẹp kinh ngạc đứng tại chỗ, những phi tử khác đều trừng lớn mắt không thể tin, các nàng đều là thiên kim, từ nhỏ sống ở khuê phòng, bình thường chỉ thấy những chuyện như hạ độc, hãm hại người ta vào đường cùng, làm gì được thấy hành động điên cuồng như vậy.

Đang lúc mọi người sững sờ kinh hãi, bất ngờ một bóng dáng xẹt qua. Sau đó, chỉ thấy Tô quý phi vẫn đang cười, sự hả hê trong mắt từ từ biến mất, hai bàn tay bạch ngọc từ từ xiết chặt lại.

‘Keng’ Tiếng roi trên mặt đất phát ra âm thanh thanh thúy, đao trên tay Linh Phi đã bay ra ngoài, thức tỉnh tất cả các mỹ nhân đang ngây ngốc, chỉ thấy một con cánh tay dài nhỏ chỉ dùng hai ngón tay đã nhẹ nhàng kẹp tay Linh Phi lại. Linh Phi giãy dụa, nhưng làm sao cũng không thoát được hai ngón tay kia, đột nhiên Linh Phi quay đầu lại hung ác nhìn chằm chằm người phía sau, tức giận nói: "Người là ai, lại dám xen vào chuyện của Bồn cung?"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Người rút cuộc cũng nói được một câu tiếng người

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng ta là người không sợ chết!” Nam tử cười lạnh hai tiếng, đôi mắt đào hoa óng ánh hiển nhiên đã tức giận, quần áo đỏ tươi vẽ ra một đường cong hoàn mỹ trên không trung, lại là hắn, Hoàng tử Phượng Lâm của Lam Nguyệt!

Linh Phi cau mày, liếc nhìn nam tử đào hoa mang theo tức giận trước mặt, sau đó từ từ dời đến bộ quần áo màu đỏ trên người hắn, cuối cùng giống như nhớ tới cái gì sững sờ mở miệng: "Người là Hoàng tử Lam Nguyệt?"

Nghe nói, gần đây Hoàng tử Phượng Lâm của Lam Nguyệt Quốc đi đến Phượng Lâm, quần áo màu đỏ hết sức chói mắt, đã sớm lan truyền từ trên xuống dưới ở trong cung, nhưng số người nhìn thấy vẫn rất ít.

"Đúng thì sao? Không phải thì thế nào?" Phượng Lâm cười lạnh, hai ngón tay thon dài nhẹ nhàng xiết chặt cánh tay Linh Phi, hoàn toàn không thấy hắn dùng sức, nhưng lại làm cho Linh Phi đau đến mức run lấy lấy, Mộc Ly ở một bên âm thầm nóng nảy, Phượng Lâm chết tiệt vì sao không giải khai huyết đạo trên người nàng trước!

Tức giận trừng mắt liếc Phượng Lâm, Linh Phi không sợ chết phản bác: "Không phải thì tốt, khuyên người tốt nhất bớt can thiệp vào chuyện của Bồn cung, hiện tại Bồn cung muốn giáo huấn tiện nhân này, người buông tay bản triều của mình ra ngay!"

Đôi mắt đào hoa hẹp dài khẽ nheo lại, Phượng Lâm nhanh chóng điểm mấy cái ở trên người Linh Phi. Sau đó, đôi môi mỏng lưu manh huyết sáo về phía Mộc Ly, nhếch miệng cười nói: "Anh nhì, ta là chỗ dựa của nàng, bây giờ nàng muốn đánh thế nào thì cứ thoải mái đánh đi!"

Khỏe miệng Mộc Ly không nhìn được co rút lại, nàng không phải nên cảm thán quát to một tiếng, tình yêu ới? Người rót cuộc cũng nói được một câu tiếng người.

"Người. . . Sao dám đối xử với Bồn cung như thế!" Toàn thân Linh Phi cứng đờ, sợ hãi nhìn nụ cười tà mị mà càn rỡ của Phụng Lâm.

Mấy mỹ nhân xung quanh rồi rít dùng ánh mắt tò mò và e ngại nhìn Phụng Lâm, không một người dám lên tiếng nói nửa câu, mà Tô quý phi thì ngay lúc Linh Phi bị điểm huyết đạo đã sớm lặng lẽ lui ra ngoài.

Nhìn bóng lưng Tô Liên Hinh đi xa, Mộc Ly hung hăng nắm chặt quả đấm, Phụng Lâm cũng phát hiện Tô quý phi, nhưng đôi môi đỏ mọng chỉ cười cười, chẳng qua nụ cười này có chút mùi vị sâu xa.

"Bớt sàm ngôn đi, giải huyết đạo cho ta trước đã." Mộc Ly hết sức khó chịu liếc mắt, mặc dù rất cảm tạ hắn đúng thời khắc mấu chốt giải cứu nàng, nhưng lại rất căm tức hắn chậm chạp không chịu giải khai huyết đạo trên người mình.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Hôm nay ta khiến người mất tay

"Được rồi được rồi, Anh nhi nàng đừng nóng vội!" Phụng Lâm dùng thái độ vừa làm nũng vừa trêu đùa Mộc Ly, tiếp theo nhanh chóng giải huyết đạo trên người nàng, đám mỹ nhân xung quanh dường như vì câu nói này của Phụng Lâm mà con người muốn rớt xuống đất.

Không để ý tới lời nói buồn nôn đó, Mộc Ly xiết chặt quả đấm hoạt động lại gân cốt, về mặt 'ngày chết của người đến rồi' nhìn Linh Phi. Chân mày Linh Phi xoắn xuýt sợ hãi nhìn Mộc Ly, định lui lại, muốn chạy trốn, suy nghĩ muốn động đậy, nhưng làm sao cơ thể cũng không thể nhúc nhích nửa phần, chỉ có thể tro mắt nhìn Mộc Ly từng bước một đến gần.

Mỗi bước đi của Mộc Ly, Linh Phi cảm giác mình và cái chết càng ngày càng gần. Mặc dù trên mặt Mộc Ly không có biểu tình kinh khủng gì, nhưng lại khiến cho Linh Phi cảm thấy Mộc Ly lúc này còn đáng sợ hơn Tu La Địa Ngục.

Không làm việc trái với lương tâm, không sợ quý gở cửa đứng không? Ai bảo Linh Phi người thất đức không có trái tim chi? Nếu đã làm, thì đừng sợ đừng hối hận!!

"Giải huyết cho nàng ta." Mộc Ly lạnh nhạt liếc Phụng Lâm, dùng giọng nói gần như kết băng, câu nói này khiến Linh Phi thoải mái không ít.

Nàng ta cho rằng, dựa vào hiện nay thân phận của nàng ta và Nhan Khuyết Thành khác nhau một trời một vực. Mộc Ly sẽ không dám làm gì nàng ta, ít nhất trước mắt là như vậy.

Nhưng mà, chỉ một câu cho rằng, hoặc một thân phận chênh lệch, Linh Phi liền ngây thơ cho là có thể ngăn cản quyết tâm báo thù của Mộc Ly sao?

Ta chỉ có thể nói, Linh phi nương nương. Ngươi quá ngây thơ, quá đơn thuần rồi.

Mọi người không biết hành động này của Mộc Ly có ý gì, nhưng Phụng Lâm lại kinh ngạc nhìn thoáng qua Mộc Ly, sau đó thoải mái nhàn nhã giải khai huyết đạo trên người Linh Phi, vẫn không quên nháy mắt với Linh Phi, nói một câu: "Phẩm chất của Anh nhi nhà ta, chắc chắn tốt hơn tiện nhân người."

Không để ý tới tức giận Linh phi ngược lại thở phào một hơi, nàng ta còn chưa kịp cử động cánh tay bạch ngọc bị tê liệt, Mộc Ly đã ra tay nhanh như điện sử dụng hết mười phần lực tàn nhẫn bẻ cánh tay Linh Phi một cái, chỉ nghe 'rắc rắc' một tiếng, thứ gì đó trong cơ thể đã bể nát, Mộc Ly cười lạnh một tiếng, nói: "Dùng cái tay này đánh, hôm nay ta sẽ khiến người mất cái tay này! Dùng hai tay đánh, hôm nay ta sẽ khiến người không có tay."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Có người muốn mưu sát Bồn cung

"A. . . . !" Một tiếng tiếng kêu thảm thiết thê lương từ trong miệng Linh Phi phát ra, khiến mọi người khiếp sợ, nàng ta ôm cánh tay bị Mộc Ly xoa đến trật khớp, xụi lơ trên mặt đất, lệ trong mắt phượng giống như giọt sương phúc chốc rơi xuống, làm cho người ta sinh lòng thương tiếc.

Đám mỹ nhân tái mặt nhìn gương mặt lạnh lùng như băng của Mộc Ly, đều cảm thấy mình may mắn chưa làm gì quá đáng với nữ La Sát này. Nếu không, nhìn xem hiện tại Linh Phi bị gãy tay cũng có thể tưởng tượng ra được kết quả của mình sẽ thê thảm cỡ nào.

Mộc Ly cười lạnh, nhìn những mỹ nhân kia sắc mặt mỗi người đều biến thành trắng bệch, từ trong lòng phát ra một loại chán ghét, nàng chẳng qua mới lấy một tay của Linh Phi thôi mà họ đã sợ thành như vậy rồi, nếu nàng làm cái gì quá hơn nữa, họ chẳng phải sẽ té xỉu tại chỗ luôn sao?

Nếu so với sự đấu tranh trên con đường tử vong mà Mộc Ly đã trải qua, một cánh tay bị gãy hoặc một viên đạn đều là chuyện bình thường, nhưng Linh Phi từ nhỏ đã quen sống an nhàn sung sướng, khi nào thì chịu uất ức và đau đớn như vậy?

Nhìn nước mắt Linh Phi lớn chừng hạt đậu và vẻ mặt đáng thương, Mộc Ly và Phượng Lâm càng thêm xem thường nữ nhân này, mới vừa còn một bộ đáng không sợ trời không sợ đất muốn giết Anh nhi nàng. Sao vào lúc này, mới có chút chuyện đã nhẹn nổi không? Hazzì ~~~ thật đúng là rất không có ý nghĩa!!

"Người đâu, có người muốn mưu sát Bồn cung!" Linh Phi di động lui về phía sau, giọng nói khàn khàn kêu to, hai Cẩm y vệ hai bên muốn động nhưng không thể động, nhìn về mặt này, rõ ràng đã bị Phượng Lâm điểm huyết đạo.

Mộc Ly không chút độ ảm nhìn ánh mắt sợ hãi của Linh Phi, cười lạnh lần thứ hai: "Linh Phi! Sao chỉ một chút chuyện nhỏ ngươi cũng không chịu được vậy? Nếu ta vẽ vài đao lên gương mặt xinh đẹp như hoa này, ngươi nói, sẽ như thế nào đây?"

Vuốt ve con dao nhỏ trên tay, nhàn nhạt ý giễu cợt, Mộc Ly nói chuyện vô cùng nhẹ, cố ý kéo dài âm cuối lên, quả nhiên nhìn thấy sự sợ hãi trong con ngươi Linh Phi lại nhiều hơn một chút. Phượng Lâm ở một bên xem kịch vui không nhịn được rung mình một cái, đều nói độc nhất là lòng dạ đàn bà, Anh nhi quả nhiên đủ gan dạ đủ độc ác. Lúc này hắn đang cảm thấy bản thân may mắn chưa từng đắc tội nữ nhân nào.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Mộc Ly đấu với hoàng đế 1

"Nhan Khuyết Tàn, nếu ngươi dám hủy mặt của Bồn cung, Bồn cung thành quỷ cũng sẽ không tha cho ngươi." Đầu nói vệt chết còn cứng mồm, nhìn đi, Linh Phi chính là như vậy, rõ ràng về mặt sợ hãi đã bán đứng nàng ta, vậy mà vẫn còn bày ra dáng vẻ quật cường không sợ trời không sợ đất.

"Vậy hãy để cho ta thử một chút. . . ." Mộc Ly cười tà ác, dứt lời, đao trong tay chuyển một cái đã bay lên mặt Linh Phi, nhưng không biết khi nào thì có một luồng lực cực lớn xông thẳng đến cây đao trong tay Mộc Ly, mất thăng bằng, cơ thể Mộc Ly cũng bay theo con dao.

"Anh nhi!" Phượng Lâm hoảng sợ hét lớn, thân mình chuyển một cái, nhảy vút lên trời, sợi tóc đen như mực vẽ một vòng cung cực đẹp trên không trung, cánh tay dài nhỏ đón lấy thân thể mềm mại của Mộc Ly.

"Các ngươi đang làm gì?!" Giọng nói lạnh lẽo vang lên, trộn lẫn sự tức giận, đôi mắt đen như bảo thạch sáng chói, là một loại băng giá có thể đông chết người. Hiện tại, Vũ Tiêu Nhiên chỉ cần liếc mắt một cái cũng sẽ làm cho người ta cảm giác giống như mình đang ở trong hầm băng lạnh lẽo, nhưng hắn vẫn không chút tình cảm cau mày nhìn về phía Mộc Ly.

"Tham kiến hoàng thượng." Nhóm phi tử xung quanh vốn đang ngẩn ngơ, lập tức sửa sang lại quần áo của mình, đổi lại vẻ mặt tươi như hoa ngẩng đầu đứng thẳng, cao quý giống như Hoàng đế.

"Hoàng thượng cứu mạng!" Linh Phi giống như nhìn thấy cứu tinh đến quỳ rạp dưới chân của Vũ Tiêu Nhiên, một đôi mắt phượng tràn đầy nước mắt lần thứ hai, đáng thương ngẩng đầu nhìn Vũ Tiêu Nhiên.

"Mang Linh Phi đi chăm sóc." Lạnh nhạt liếc Linh Phi một cái, không nhìn đến đám mỹ nhân hành lễ, Vũ Tiêu Nhiên phân phó thị vệ phía sau một tiếng, ánh mắt lần nữa chuyển tới Mộc Ly bị Phượng Lâm ôm trong ngực.

"Chậm đã." Rời khỏi lồng ngực Phượng Lâm, Mộc Ly thần nhiên kêu một tiếng, đôi mắt lạnh nhạt nhìn thẳng Vũ Tiêu Nhiên: "Nếu hôm nay ta nhất định phải hủy mặt của nàng ta?"

Nếu hôm nay ta nhất định phải hủy mặt của nàng ta, ngươi có ngăn cản không? Đáp án này thật ra đã sáng tỏ, chẳng qua Mộc Ly không cam lòng, dựa vào cái gì mà với một câu nói của hắn, sau khi Linh Phi tổn thương Anh Mộc Ly nàng còn có thể tiếp tục sống tốt.

Chương 95: Mộc Ly đấu với hoàng đế 2

À không! Nàng không cho phép, không ai có thể sau khi làm nàng bị thương, mà vẫn hoàn hảo rời đi, nhất là Linh Phi, đầu tiên là bỏ thuốc hại Nhan Khuyneh Thành chân chính. Bây giờ là như thế này. Tuy Mộc Ly đã dạy dỗ nàng ta một chút, nhưng vẫn còn chưa đủ đâu!

Cho nên không được, nàng không cho phép, không cho phép Linh Phi cứ như vậy rời đi!!! Tuyệt đối không cho phép. . . . .

Ánh mắt Vũ Tiêu Nhiên tối đen lạnh lẽo như băng nhìn Mộc Ly, tay rú xuống hai bên nắm thật chặt, trong lòng thoáng run rẩy. Sau đó, môi mỏng khẽ động, nâng lên hai phần độ cong, nói ra một câu không mặn không nhạt: "Người hủy mặt của nàng, vậy hãy để cho nàng trả lại gấp trăm lần đi."

Người hủy mặt của nàng, vậy hãy để cho nàng trả lại gấp trăm lần đi —— hẳn nói lạnh nhạt như thế, nhẹ như mây như gió, nhưng cũng tuyệt tình như thế, tuyệt tình đến mức không chừa lại một đường sống!!

Linh Phi đứng nguyên tại chỗ quên cả đau đớn trên tay, gương mặt hoa lệ hiện lên sự kinh ngạc và mừng như điên. Lúc này nàng cho là, vị đế vương cao cao tại thượng đó vẫn còn thích mình, dung nhan xinh đẹp hơn nữa còn là thiên kim Tả Thừa Tướng, đã vậy thì nàng không có thua Nhan Khuyneh Thành, ít nhất, nàng cho là như vậy.

Như Phi ngồi trên mặt đất sững sờ đến mất hồn, đó chính là phu quân của nàng sao? Đó chính là lý do phụ thân của mình trăm muôn ngàn kẻ muốn đưa mình vào cung sao?

Phu quân sao? Chẳng qua cũng không phải là phu quân của riêng một nữ tử nào, mà là phu quân của hậu cung ba nghìn mỹ nữ, là Chúa Tể của vạn dân thiên hạ. Bởi vì, Hoàng đế của một quốc gia, trước giờ sẽ không thuộc về một mình ai.

Đây là sự bi ai của một phi tử trong hậu cung, nhưng cũng là vinh hạnh của các nàng. Cuối cùng, chỉ có thể hóa thành một câu thơ dài.

Gió lạnh thổi qua bên tai, quét qua gương mặt tái nhợt của Mộc Ly khiến nàng hơi đau, nhưng thế nào cũng không bằng tim đã bị đóng băng ở trong lồng ngực, đôi mắt to lu lu nháy hai cái, giờ phút này hai mắt Mộc Ly thoát nhìn hết sức sáng trong, tựa như ngôi sao lóe sáng trong đêm tối.

Phượng Lâm nhìn tình huống của nàng trong lòng cũng cả kinh, hần nhủ chặt mày lo lắng canh chừng nhất cử nhất động của nàng.

"Vậy thì hãy để cho ta thử xem nàng ta có thể hủy được mặt của ta không?" Chân nhỏ mạnh mẽ đá một cái trên mặt đất, tiểu đao (con dao nhỏ) như mọc thêm đôi cánh bay vọt lên, đôi tay Mộc Ly vẽ một cái trên không trung, tiểu đao đã văng vàng rơi vào trong tay của nàng.

Chương 96: Giờ khắc yên lặng

Toàn bộ động tác diễn ra một cách liền mạch lưu loát, không thể không nói, đây là một động tác rất hoàn mỹ, nàng không có nội lực gì đó như bọn họ, nhưng lại có thứ mà nàng mang từ thế kỷ hai mươi mốt.

Nàng có sự quật cường, lại thêm bình tĩnh. . . . .

Nàng khoe miệng lên 45 độ, Mộc Ly cười rất nhẹ, mang theo sự mỉa mai, tay phải vuốt ve cây đao trên tay, bước chân bình tĩnh ung dung lướt qua người Vũ Tiêu Nhiên, khi mắt hai người chạm nhau bỗng chốc xuất hiện sự quần quýt trong mắt đối phương, nương theo bước chân của Mộc Ly, mãi cho đến lúc tách ra.

Nàng từng bước đi tới bên người Linh Phi, giây thêu màu trắng thuần khiết trên chân nhẹ nhàng giã, vừa như đánh cuộc vừa giống như đã hạ quyết tâm muốn vẽ hoa lên gương mặt ngang ngược của Linh Phi. Tuy mặt nàng hơi tái nhợt nhưng vẫn bình tĩnh ung dung nở nụ cười. Giống như, chuyện nàng làm chẳng qua chỉ là bình thường.

"Hoàng thượng cứu mạng!" Quát to một tiếng, Linh Phi nhìn Mộc Ly cười trước mặt, cùng với ánh sáng dao găm trên tay nàng, lập tức trên gương mặt xuất hiện vẻ sợ hãi, nàng ta lui về phía sau mấy bước, chuẩn bị tránh Mộc Ly, nhưng sao Mộc Ly cho nàng ta cơ hội, nàng ta lùi bao nhiêu bước, thì Mộc

Ly sẽ đi tới bảy nhiều bước.

". . . ." Trả lời Linh Phi chỉ có tiếng gió lạnh trong không trung, hòa với sự mĩa mai trong đôi mắt đào hoa kia, mà vị thiếu niên thiên tử cao cao tại thượng nọ, vẫn đưa lưng về phía các nàng.

Mãi cho đến khi chân đụng phải phiến đá trong Ngự Hoa Viên thì đã không đường không lui, Linh Phi mất thăng bằng ngã nhào trên đất. Mộc Ly mới dừng lại bước chân, nàng nhìn xuống Linh Phi từ trên cao, môi hồng khẽ cười, chẳng qua nụ cười này có chút khổ sở, nhìn Linh Phi đang mờ mịt không biết làm sao.

Nhưng mà, không đợi nàng ta xem rõ nụ cười này của Mộc Ly rốt cuộc hàm chứa cái gì, tiểu đào sáng loáng đã rời ta Mộc Ly phóng thẳng tới gương mặt của nàng ta. Ánh sáng khúc xạ qua tiểu đào chợt lóe lên, Linh Phi khiếp sợ há to miệng, nàng không dám tưởng tượng khuôn mặt mình bị hủy sẽ có hình dáng gì, giờ khắc này nàng cũng không còn biện pháp để suy tư.

Theo bản năng muốn trốn tránh, không cẩn thận chạm vào cánh tay bị Mộc Ly bẻ gãy, Linh Phi vô lực bỏ tay xuống, nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn mũi dao cách mặt của mình càng ngày càng gần.

Giờ khắc này, dường như không khí cũng dừng lại, giờ khắc này, bầu không khí quý dị đến đáng sợ, giờ khắc này, tất cả mọi người đều im lặng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Người chết thế nào cũng không biết

Đến lúc dao trên tay Mộc Ly còn cách mặt Linh Phi vèn vèn một tấc xa, mắt thấy sẽ hoa sẽ được vẽ lên, đột nhiên dao trên tay Mộc Ly bị một bàn tay to giữ chặt. Mộc Ly cười lạnh, thời gian của hắn đúng thật là rất chuẩn, không sớm, không muộn, vừa vặn hợp lý.

Mọi người rồi rít thở ra một hơi vì thời khắc mấu chốt Linh Phi đã được Hoàng đế giải cứu, nhưng cũng vì giọng điệu to gan của Mộc Ly mà nét mặt hiện lên sự vui sướng khi thấy người gặp họa.

"Nữ nhân, ngươi quấy đủ chưa?" Âm thanh rét lạnh đến tận xương vang lên ở trên đầu Mộc Ly, bàn tay hơi có vết chai của Vũ Tiêu Nhiên nắm chặt bàn tay mềm mại gầy yếu của Mộc Ly, lực đạo vô cùng lớn, dường như muốn bóp nát tay Mộc Ly.

Bị đau đến mức cau mày, Mộc Ly không độ ẩm quay đầu lại hung ác nhìn chằm chằm đôi mắt lạnh lẽo Hoàng đế, tầm mắt hai người ở trên không tản ra hơi thở nguy hiểm, Mộc Ly cười lạnh, nói: "Ta quấy? Vậy bây giờ thỉnh ngài vui lòng lấy móng vuốt Rồng của mình ra trước, đừng làm rộn ta."

Móng vuốt của hắn làm cho tay của nàng rất đau, chắc chắn hắn cố ý, nghĩ tới đây, sự khó chịu trong tim Mộc Ly lại nhiều thêm một chút!

Dường như cũng ý thức được sức lực trên tay mình vô cùng nặng, tay Vũ Tiêu Nhiên dần dần thả lỏng lực đạo, thế nhưng ý lạnh lại chứa đầy trong mắt, lạnh hơn băng, gương mặt tuấn tú phóng đại lại gần bên tai Mộc Ly, nhẹ giọng nhưng không mang theo tình cảm nói: "Nữ nhân, sau này làm việc nói chuyện nên thông minh một chút, nếu không, người chết thế nào cũng không biết."

"Cái gì?" Phản xạ có điều kiện tính hỏi ngược một câu, Mộc Ly không hiểu, nàng chẳng qua làm chuyện mình phải làm, chẳng lẽ nàng làm sai sao? Ôi, nàng bật cười, sai rồi thì sao chứ, quan khi gió gì Vũ Tiêu Nhiên hắn!

"Ta nói gì, làm gì, chết thế nào, cũng không liên quan tới ngươi, mặc dù ngươi là Hoàng đế, nhưng ở trong mắt ta. . . Ngươi không là cái gì cả, nhiều nhất ta chỉ coi ngươi như con người mà đối xử thôi." Ở trong mắt nàng, hoàng quyền ở trên cao, thân phận tôn quý, cũng chỉ là người bình thường mà thôi. Dùng giọng nói thấp, không hề có độ ẩm, Mộc Ly nhẹ giọng nói ở bên tai Vũ Tiêu Nhiên, hoàn toàn không ngờ tới lúc này mình đang nhỏ rãnh trong miệng hổ, nhưng nàng sợ sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Cầu hoàng đế, xme như người lợi hại!

"Đây là ngươi tự tìm đường chết!" Vũ Tiêu Nhiên nặn ra mấy chữ từ trong kẽ răng, bàn tay nhanh chóng nhẹ nhàng di chuyển tới cái cổ mịn màng của Mộc Ly, đột nhiên dùng sức một cái, bóp chặt cổ nàng, dường như sự giận dữ trong mắt đã không còn kiềm chế được.

Mộc Ly cười, hai mắt nhìn Vũ Tiêu Nhiên giễu cợt, ném ánh mắt yên tâm cho Phụng Lâm đang lo lắng ở bên kia, ngược cao đầu, Mộc Ly chịu đựng đau đớn trên cổ, không chút sợ hãi nhìn thẳng vào Vũ Tiêu Nhiên, không mang theo nhiệt độ cười nói: "Mỗi lần đều dùng chiêu này, người cho là còn hữu dụng sao?"

Mỗi lần đều dùng chiêu này để bóp cổ của nàng, nàng không phản kích, Vũ Tiêu Nhiên hẳn liền cho rằng trăm lần luôn đúng sao?!!

Nhưng mà, không đợi Vũ Tiêu Nhiên hiểu được ý nghĩa câu nói của nàng, Mộc Ly đã thuận tay ném tiểu đao trong tay, mười ngón tay thành trảo, hai tay bắt thành lưỡi câu, xuất toàn lực tập kích bụng của Vũ Tiêu Nhiên, mắt phượng Vũ Tiêu Nhiên trầm xuống, sâu thẳm trong mắt phun ra sự tức giận kinh thiên động địa.

Mặc dù hẳn sớm biết nữ nhân này rất lớn mật, nhưng không nghĩ tới nữ nhân này sẽ ngu xuẩn đến mức sợ chết tập kích hẳn trước mặt nhiều người như vậy, sau đó coi như hẳn không truy cứu, nàng há có thể toàn thân mà lui?

Hơn nữa, thân là Hoàng đế, hẳn luôn tự phụ kiêu ngạo, sao lại cho phép tôn nghiêm của mình bị một tiểu nữ tử khinh nhờn?

Rất rõ ràng đáp án dĩ nhiên là, không thể!

Vũ Tiêu Nhiên âm thầm xuất nội lực chống lại quả đấm đang vung tới của Mộc Ly, sợi tóc như mực từng sợi tung bay trên không trung, làm nền cho đôi mắt sâu thẳm tựa như một loại sen đen nở rộ trên mặt mặt hồ dưới chân núi, xinh đẹp đến mê hoặc lòng người. Mộc Ly thấy mà kinh hãi, lúc thấy một quyền này sẽ đánh trúng, nhưng lại bị chặn giữa đường, lập tức không khỏi có chút chán nản, càng thêm ra sức đấm.

Nhìn bộ dạng Mộc Ly không sợ chết, Vũ Tiêu Nhiên giận dữ lần thứ hai, hơi thở lạnh lẽo như băng trên người càng sâu thêm.

Cho nên, cuối cùng Mộc Ly vừa không được như ý mà còn bị thương, nhưng chủ ý của nàng chính là muốn thoát khỏi ma trảo của Vũ Tiêu Nhiên, như bây giờ có tính là đã được như ý nguyện không?

Miền cưỡng coi như là được đi, chẳng qua bờ môi có một chất lỏng màu đỏ đang chảy ra, tiết lộ chuyện nàng đã bị thương, hào khí đứng lên từ dưới đất. Mộc Ly lấy tay lau máu chảy xuống từ khóe miệng, không chút độ ẩm lại càng không mang theo tình cảm liếc Vũ Tiêu Nhiên, mỉa mai nói: "Cầu hoàng đế, xem như ngươi lợi hại! Nhớ kỹ Nhan Khuynh Thành ta, một ngày nào đó ta sẽ khiến ngươi hối hận!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Cái mạng này của ngươi, ta gửi lại đây trước

Một ngày nào đó ta sẽ khiến ngươi hối hận, sớm muộn cũng có một ngày ta sẽ làm cho ngươi biết rằng cái gì gọi là hối hận. Mặc dù trong lòng Mộc Ly nghĩ như vậy, nhưng cũng biết bằng thực lực của bản thân hiện tại mà nói những lời này, giống như lấy trứng chọi đá không biết tự lượng sức. Tuy nhiên, nàng lại có được một trái tim kiên định, như vậy là đủ rồi.

Lạnh lẽo liếc Mộc Ly, cảm xúc biến hóa không ngừng trong mắt, mắt phượng Vũ Tiêu Nhiên trở nên nặng nề, hẳn thu tay lại đứng thẳng, gương mặt tuấn tú như đao khắc, trước sau vẫn không thay đổi, gió thổi nâng long bào màu vàng tôn quý của hắn lên, cao quý phi phàm, tựa như thiên thần.

"Nữ nhân, có tin không, với mấy câu nói này, đủ để cho ngươi bị xét nhà diệt tộc rồi." Mối mong chuyển động, Vũ Tiêu Nhiên nói rất nhẹ nhàng, nét mặt vẫn như trước, đôi mắt đen như bảo thạch sáng chói càng thêm lạnh lẽo như băng.

Mộc Ly cả kinh, khuôn mặt nhỏ nhắn bị gió thổi qua càng lộ vẻ tái nhợt, trong lòng như bị lửa đốt, âm thầm ảo não bản thân nhất thời xúc động, thúc đẩy Mộc Ly dám cầm cây đao làm thịt Linh Phi. Nếu không phải là nàng, lòng mình lúc này sẽ thoải mái cỡ nào. Nếu không phải là nàng, bây giờ mình sẽ không cần sợ đắc tội cái tên bạo quân này, lo lắng cho tính mạng của Nhan phủ bị liên lụy.

Càng nghĩ Mộc Ly càng tức, mà Mộc Ly càng tức thì vẻ mặt càng tỉnh táo, chẳng qua trong lòng lửa giận quay cuồng đánh lửa bề ngoài bình tĩnh của bản thân, lạnh lùng nhìn lướt qua Linh Phi ngồi chồm hổm trên mặt đất, Mộc Ly đè nén tức giận, như ma quỷ Tu La bỏ lại một câu âm độc: "Cái gương mặt và mạng này của ngươi, ta gửi lại đây trước."

Nói xong, Mộc Ly phát tay áo bỏ đi trong tầm mắt của mọi người, để lại một bóng lưng gầy yếu nhưng vô cùng quật cường cho họ. Phụng Lâm vừa định thi triển khinh công đuổi theo, lại bị Cao công công hầu hạ bên cạnh Vũ Tiêu Nhiên nói một câu mà đành dừng bước chân lại.

"Hoàng tử, thỉnh dời giá đến Ngự Thư Phòng." Giọng Cao công công the thé, truyền đáp lời mời của quốc chủ Phụng Lâm.

Ngừng bước, Phụng Lâm lo lắng quên phương hướng Mộc Ly rời đi, tầm mắt quét qua Cao công công rơi vào trên người Linh Phi, một tia sáng lạ thoáng qua trong mắt đào hoa, cuối cùng thay đổi bước chân cao cao tại thượng đi đến Ngự Thư Phòng Đế Vương.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100: Chân Tướng 1

Những người trong cuộc đều đã rời khỏi, các phi tử xem kịch vui cũng rồi rít đi từ Ngự Hoa Viên trở về cung của mình, chỉ để lại Như Phi ngăn người rất lâu nhìn Ngự Thư Phòng, và Linh Phi còn đang ngây ngốc chưa lấy lại tinh thần, chờ đến khi bị nha hoàn lay gọi Linh Phi mới chuẩn bị trở về cung điện của mình. Tuy nhiên, lại bị Hoàng đế phái thị vệ tới mang đến Ngự Thư Phòng.

Cửa Ngự Thư Phòng, do cánh tay bị gãy nên Linh Phi được nha hoàn dìu vào, vừa lúc gấp bước chân vội vàng đi ra của Phụng Lâm. Linh Phi liền bày ra tư thái đoan trang tao nhã pha thêm một nụ cười giả dối với Phụng Lâm. Đôi mắt đào hoa của Phụng Lâm chớp hai cái, lại có thể kinh động lòng người dịu dàng như nước giống Linh Phi, hành động này không là gì đối với Phụng Lâm, nhưng lại làm cho Linh Phi đỏ mặt.

"Linh Phi nương nương cho mời." Cao công công đứng ở cạnh cửa, không cam lòng việc bị hai người một vào một ra này không chú ý tới mình. Kết quả là, tiêu sái vung phát trần trên tay, Cao công công lên tiếng nhắc nhở họ.

"Làm phiền Cao công công rồi." Linh Phi điều chỉnh lại sắc mặt, nhắc cánh tay ngọc lên, được nha hoàn cung kính dìu đỡ đi vào Ngự Thư Phòng, chẳng qua cánh tay bị gãy rũ xuống khiến cho vẻ ngoài tốt đẹp của nàng giảm xuống.

"Linh Phi, thỉnh an Hoàng thượng." Linh Phi vừa vào cửa, lập tức vội vàng nung nịu cất giọng thỉnh an Hoàng đế, nụ cười trên mặt kia, không phải nói có bao nhiêu quyến rũ, quả thực là... Muốn bao nhiêu quyến rũ thì có bấy nhiêu quyến rũ.

Bên trong Ngự Thư Phòng, vóc người cao lớn của Vũ Tiêu Nhiên đứng cạnh cửa sổ, hai tay hấn lười biếng đặt sau lưng, mắt phượng hơi ngược nhìn bầu trời xanh thăm thẳm ngoài cửa sổ, mắt diếc tại ngự với âm thanh nũng nịu của Linh Phi, giống như không hề có người này ở trong phòng.

Hồi lâu không nghe được tiếng trả lời, Linh Phi nhẹ nhàng ngẩng đầu lên nhìn Hoàng đế đang đứng đưa lưng về phía nàng, nhìn không được mở miệng lần nữa, chỉ có điệu âm thanh được nâng cao thêm, bớt phần nũng nịu, nhiều hơn sự sợ sệt: "Linh Phi thỉnh an Hoàng thượng."

"Ừ... ." Một chữ nhẹ nhàng phát ra từ lỗ mũi, coi như đã trả lời. Vũ Tiêu Nhiên trước sau vẫn chưa một lần quay đầu nhìn Linh Phi. Rất lâu sau, cho đến khi Linh Phi không chịu nổi phải mở miệng lần nữa.

"Hoàng thượng." Nhìn bóng dáng phát ra hơi thở lạnh lẽo kia, giọng nói Linh Phi trở nên sợ hãi, có chút uất ức, rồi lại thêm chút mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Chân tướng 2

"Nàng đã đến rồi." Một tiếng đáp lại nhìn như dịu dàng, nhưng khi Hoàng đế xoay người nhìn Linh Phi, trong con ngươi lại không chút độ ấm, cũng không có nửa điểm cảm xúc: "Ái phi, ngồi đi, trẫm đã mời vị thái y có y thuật cao siêu tới giúp nàng nối xương."

Không có quá nhiều thăm hỏi, cũng không có quá nhiều lời nói, chỉ vài chữ lạnh lùng, lại làm cho Linh Phi không che giấu được vẻ mặt mừng như điên, có thể để cho quốc chủ Phụng Lâm truyền ngự y tới Ngự Thư Phòng chữa trị cho phi tần hậu cung thì không nhiều lắm. Linh Phi thậm chí ngây thơ nghĩ, sau này nàng có thể vì một bước lên mây này mà hô mưa gọi gió rồi.

"Tạ Hoàng thượng." Linh Phi rất vui vẻ, không quên thẹn thùng lễ nói cảm ơn Hoàng đế, mà khóe miệng vị Thiên tử cao cao tại thượng kia lại cứng nhắc kéo ra, nhìn như đang cười, nhưng lại vô cùng lạnh lẽo.

Không lâu sau, một thanh y nam tử tuyệt đẹp chậm rãi đẩy cửa vào, gương mặt khuynh thành treo một nụ cười nhân nhật xa lạ, mày kiếm mắt sao, đôi mắt xéch hẹp dài sạch sẽ gọn sóng như nước, ngay cả thỉnh an Hoàng đế cũng chỉ làm cho có lệ. Mà Linh Phi, cũng bị thanh y nam tử coi như không thấy.

Linh Phi đầu tiên là kinh ngạc nhìn thoáng qua nam tử, đợi đến lúc trông thấy khóe miệng lạnh nhạt của Hoàng đế, lại nuốt xuống lời muốn nói. Trước đây

chưa từng nghe nói trong cung có một vị nam tử như vậy, ngoài kinh ngạc, Linh Phi không khỏi suy đoán thân phận nam tử này ở trong lòng.

"Thanh, bắt đầu đi." Mấp máy môi mỏng, giọng nói Hoàng đế ít đi sự lạnh lẽo nhiều hơn chút ấm áp, hắn xoay người ngồi trên ghế rồng, con người tối đen thâm trầm như có như không xẹt qua trên mặt thanh y nam tử tuyệt sắc.

Không cam lòng trừng mắt liếc nhìn Hoàng đế đang đắc ý ngồi ở phía trên, thanh y nam tử cầm tay Linh Phi đặt trên ghế dựa, nói một câu lạnh nhạt: "Đắc tội."

"Cái gì?" Không hiểu nhìn thanh y nam tử, Linh Phi còn kịp tiêu hóa thì thanh y nam tử đã bắt đầu hành động.

Tiếp theo chỉ nghe âm thanh như giết heo của Linh Phi cùng với tiếng xương cốt bị sửa đổi, như một kỳ tích cánh tay trật khớp của Linh Phi đã được nam tử nối xong.

Hai giọt lệ từ từ chảy xuống trên gương mặt trắng nõn của Linh Phi, rơi vào trên cánh tay, thanh y nam tử cúi người, mắt xéch trong veo nhìn thẳng vào chỗ sâu trong hai mắt của Linh Phi, Linh Phi không hiểu ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt nam tử nhân nhật quét qua, nhìn về phía Hoàng đế nói một câu: "Có thể."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 102: Chân tướng 3

Chương 102: Chân tướng 3

"Ái phi, trẫm còn có chút việc, để Cao công công thay mặt trẫm đưa nàng xuống nghỉ ngơi cho thật tốt." Khóe miệng thoáng hiện nụ cười nhợt nhạt, ánh mắt Hoàng đế quét qua thanh y nam tử, rơi trên gương mặt đẹp chứa đầy nước mắt của Linh Phi.

Mặt đỏ lên, Linh phi cúi đầu, si mê đáp một tiếng: "Nô tì cáo lui."

Đợi Linh Phi vừa đi, thanh y nam tử đá cửa một cái, mắt xéch hẹp dài, khinh bỉ nhìn Hoàng đế ngồi trên ghế rồng, không mặn không nhạt mở miệng: "Có phải phẩm vị của người càng ngày càng thấp không vậy, loại nữ nhân chỉ biết khóc lóc suốt như thế suốt người cũng muốn."

"Lòng ta đâu phải vậy. Dù sao chẳng qua là cân bằng thế lực trên triều, cười ai?". Đợi một người thiếu một người, với ta mà nói không có gì khác nhau." Vuốt ve ly ngọc

trong tay, trong mắt Vũ Tiêu Nhiên đã không còn sự lạnh lẽo như trước đây, có chăng chỉ là sự vô hạn tùy ý và tao nhã, cũng chỉ có ở trước mặt y, hẳn mới có thể là chính mình.

"Vậy chuyện người yêu của người thì sao? Chẳng lẽ đã vứt bỏ rồi?"

"Nhắc mới nhớ, Thanh, người tra xét thế nào rồi?" Cơ thể trong nháy mắt cứng đờ, uống một hơi cạn sạch chất lỏng màu trắng tinh trong ly, môi mỏng nhấp nhẹ, Vũ Tiêu Nhiên tùy ý mở miệng, chuyển đề tài.

Lười biếng ngồi trên vị trí bình thường Vũ Tiêu Nhiên phê duyệt tấu chương, may kiếm anh tuần không tự giác cau lại, nhìn Vũ Tiêu Nhiên không muốn nhắc đến chuyện đã qua, cũng không bối mếu nói: "Lần này tương đối khó giải quyết, trong chỗ của Linh Phi có một phương thuốc bí truyền của vương triều Thiên Diệu, tên là Đan Thanh, nó làm cho người trúng độc bị đánh mất tâm trí, chỉ nghe theo người hạ độc để đi đối phó với người khác, trừ khi ai thông minh gặp được người hạ độc, nếu không. . . Mặc khác, hạnh vi của Linh Phi không giống người thường, xem ra người đoán không sai, nữ nhân đó quả thật đã kết kết với địch quốc!"

"Hừ! Nếu nàng ta thật sự trong trắng, như vậy chuyện cái thai là giả rồi." Siết chặt cái ly trong tay, mắt phượng Vũ Tiêu Nhiên sáng như sao, phun ra lửa giận hùng hục, chỗ nào còn một lộ dáng bình thường như vừa rồi, cũng không biết lửa giận này của hắn phát ra vì ai nữa.

Suy nghĩ một chút, cũng chỉ khi ở trước mặt Thanh và nữ

*nhân gan lớn không sợ chết đó hẳn mới có thể lưỡng công
như thế??!*

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Chân tướng 4

Chương 103: Chân tướng 4

"Bình tĩnh, làm Hoàng đế lâu như vậy, cho dù đối
phương là ta, người cũng không nên vui mừng lộ rõ trên
nét mặt." Thanh nhún đôi mày đẹp lại, mắt xéch trong veo
mĩa mai nhìn hắn: "Xem ra vẫn là người giỏi, nếu không
sao lại biết cái thái của nữ nhân đó rồi cuộc là thật hay
giả."

Cũng bởi vì đối phương là y, hắn mới có thể không chút
kiêng kỵ bại lộ bản tính của mình như vậy, điểm này
Thanh không phải không biết.

Xoay xoay cái ly trong tay, Vũ Tiêu Nhiên cười lạnh,
con người như sao phun ra ánh sáng lạnh, không thêm để ý
lời Thanh nói: "Đứa bé của ta chỉ có người ta yêu người
mới có tư cách sinh, bất cứ kẻ nào cũng đừng mơ tưởng giờ
trở ở dưới mí mắt của ta."

Đứa bé của hắn, từ ngày hắn bắt đầu làm Hoàng đế, hắn
đã tự nói với mình, đời này, trừ nàng. . . Không ai có tư
cách sinh.

Bất Diếu Hữu Tam, Vô Hậu Vi Đại*, đạo lý này
hắn không phải là không hiểu. Chẳng qua, nếu đứa bé
không phải của nàng và hắn, cho dù sinh thì sao? (*Tội

bất hiếu có ba: không con nối dõi là tội lớn nhất)

Vì vậy, lên ngôi ba năm, tuy hấn ít sủng hạnh phi tần, một số nữ nhân tìm mọi cách nhưng vẫn không thể mang thai, cũng không phải là không có lý do. Chỉ cần hấn không muốn, sẽ không người nào có thể mang thai, coi như mang thai, nhưng chưa chắc có thể sinh. Hấn chính là một người như vậy, nếu nhận định. Cho dù, thượng cùng bích lạc hạ hoàng tuyền*, sẽ không tiếc! (* ý nói tình yêu của họ cao hơn trời, sâu hơn biển, vượt cả sống chết, nguyện ý cùng nhau dấu là cuối đất cùng trời, âm dương cách trở).

"Người thật thất đức." Xoa khước mắt hơi mỏi, gương mặt tuần tú của Thanh bất đắc dĩ cười: "Lại nói ba năm này người vẫn âm thầm dùng 'Ngưng Hương' cấm tất cả phi tần trong hậu cung mang thai. Chẳng lẽ người không lo lắng đám lão hồ ly đó lấy cái này làm nhược điểm?"

"Không còn kịp rồi."

"Cái gì?" Mắt phượng thoáng qua một tia kinh ngạc, Thanh nhìn chằm chằm bờ môi Vũ Tiêu Nhiên nở nụ cười xinh đẹp như hoa anh túc.

Rất khó tưởng tượng, một người đàn ông, khi cười lên như hoa anh túc sẽ có dáng vẻ gì, nhưng hấn quả thực chính là như thế (ý nói anh cười đẹp).

Nhàn nhạt liếc thanh y nam tử đứng ngạo nhiên, Vũ Tiêu Nhiên thu tay từ trên long ý đi đến đứng trước cửa sổ, nhìn bầu trời xanh như nước, con người đen như hắc bảo thạch thoắt qua một tia tuyết tuyệt: "Hòa thân với Lam Nguyệt, sau đó dùng ngôi vua dụ dỗ, lấy gậy ông

dập lưng ông, giết Tô thị, vua và dân yên ổn, bình định
giang sơn Phương Lân của Vũ thị ta!"

Bạn đang đọc truyện Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 104: Khuôn mặt khuynh thành dưới mặt nạ (1)

Chương 104: Khuôn mặt khuynh thành dưới mặt nạ (1)

Linh Phi đặc ý đi về phía Linh Thủy điện của mình,
không thể không nói, dọc theo đoạn đường tới Ngự Thư
phòng, vẻ mặt nàng ta vô cùng sung sướng kích động.

Nàng ta vui vẻ, nhưng lúc này có người vô cùng khó chịu,
người này khỏi cần phải nói chính là diễn viên của chúng
ta – Anh Mộc Ly.

Lại nói, từ lúc phát áo ra khỏi Ngự Hoa viên, Mộc
Ly kiên định bước đi, trong mắt mọi người, tâm lưng ấy
tiêu sái cao ngạo, chỉ có mình Mộc Ly biết, lòng mình có
bao nhiêu chua xót, một lòng ẩn nhẫn, nhưng không biết
sứ mệnh của mình là gì, không rõ tại sao mình lại xuyên
tới đây, chẳng lẽ thuyền đến đầu cầu sẽ thắng sao?

Thoạt nhìn tất cả đều yên bình, thật ra là sóng lớn cuộn
trào, nàng không ngốc, nàng nhìn rõ tất cả, cũng hiểu rõ
mọi việc. Tô Liên Linh giả tạo, Linh Phi không sợ
chết nhắm vào nàng, cảm ơn vệ đã đi còn quay lại, sự vô
tình của Hoàng Phủ...

Tất cả mọi việc, nàng nghĩ mình có thể không đếm xỉa tới,
nhưng của cung sâu như biển, không ai có thể không dính
nước bìn, nàng vẫn nghĩ là mình có thể, nhưng sự bất an
trong lòng chẳng những không bị mất đi, mà ngày càng

nhieu lên.

Vừa đi qua một ngã rẽ khuất tầm mắt, Mộc Ly chạy lảng lảng, nàng không cần biết đi đến đâu, muốn đến đâu thì đến, chỉ cần ra khỏi tòa cung điện tràn ngập mưu toan này.

Trái tim bỗng rồi đập, không tiết tấu, trong lòng không còn suy nghĩ gì, chỉ có âm thanh tim đập kia truyền vào tai, tựa như lúc nào cũng có thể thoát khỏi lồng ngực.

Xuyên qua hậu viện Tương Tư các, chạy ra đường lớn, dọc đường đi né tránh thị vệ, lưu loát không ngừng, bóng dáng gầy yếu kia, không để lộ dấu vết.

Trèo qua tường chỗ Cấm Tây, Mộc Ly không còn bận tâm gì nữa, ra sức chạy trốn, giống như phía sau có dã thú đuổi theo, tựa như đây là một cuộc truy đuổi sinh tồn, ai có thể chạy tới trước là thắng, nhưng con đường này quá dài, làm người ta không nhìn thấy điểm kết thúc. . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 105: Khuôn mặt khuynh thành dưới mặt nạ (2)

Chương 105: Khuôn mặt khuynh thành dưới mặt nạ (2)
Giống như cát vàng trên đầu ngón tay, dù trong lòng muốn giữ nó lại, nó vẫn trôi theo dòng thời gian, cho đến lúc hoàn toàn biến mất, không để lại chút dấu vết, như chưa từng tồn tại, chỉ là một giấc mộng, mà cảnh trong mộng, lại quá chân thật.

Hai mắt mê mải, lòng trống rỗng. ....

Mồ hôi chảy xuống theo da thịt trắng nõn, từ trán chảy xuống cổ, lại từ cổ đi đến những nơi khác, tựa như có cái gì đó đã theo mồ hôi chảy xuống đất theo từng bước chân nàng, để lại từng dấu trắng như hoa lê nở rộ, nhưng chính bản thân nàng cũng không phát hiện ra.

Mái tóc đen mềm mại dán lên má, để lộ gương mặt nhỏ nhắn tái nhợt. Gió thổi làm da thịt hồng lên, nhưng nàng không thấy đau đớn, cảnh vật trước mắt như từng đoạn phim ngắn thoáng qua đầu nàng, đám người xung quanh dần đi xa, phòng ốc cũng không còn, tiếng chim nhỏ trong rừng cây lại ngày càng rõ ràng.

Đó là một loài chim chuyên sống vào mùa đông, gọi là Bạch Tù, Mộc Ly đã từng nghe tiếng chim Bạch Tù trong rừng cây lạnh lẽo, nhưng tại sao mỗi lần nghe nàng đều cảm thấy bi thương?

Nàng không hiểu, thân thể khẽ giật một chút, tiếp tục chạy.

Cước bộ của nàng không khiến cánh rừng này dừng lại.

Mồ hôi lại nhỏ từng giọt xuống mặt đất.

Tiếng thở dốc nhỏ dần.

Tiếng chim hót cũng bị bỏ lại sau lưng, nàng vẫn ra sức chạy, Mộc Ly dùng tất cả ý chí từ trước đến giờ để chạy, không biết chạy đi đâu, không biết chạy đến nơi nào, không biết chạy bao xa, dường như có thể chạy đến vô tận,

chạy đến lúc sông cạn đá mòn.

Trong đầu trống rỗng, nàng không có vấn đề gì để tự hỏi, cũng không muốn tự hỏi, dưới chân vẫn không ngừng chạy.

Nhưng mà, chạy khỏi tòa cung điện vàng son rực rỡ kia, liệu có chạy thoát được lồng giam?

“Người làm mất nàng bị thương, vậy hãy nàng trả lại gấp trăm ngàn lần đi.”

“Nữ nhân, người có tin không, chỉ mấy câu đó thôi, đủ để xét nhà diệt tộc người rồi.”

Bạn đang đọc truyện Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 106: Khuôn mặt khuynh thành dưới mặt nạ (3)

Chương 106: Khuôn mặt khuynh thành dưới mặt nạ (3)

Bên tai như vọng lại giọng nói lạnh nhạt, bay vào tai nàng, khảm vào tâm hồn nàng, mỗi lần nàng đều tự nhiên không để ý đến nó, nhưng tại sao trong lòng lại cảm thấy tội thân. ...

Xét nhà diệt tộc, mấy chữ nực cười đến mức nào, Anh Mộc Ly nàng từ nhỏ đã không có nhà, nói gì đến tộc?

Không có nhà, từ nhỏ đã không có, thậm chí còn chưa từng biết tên cha mẹ là gì.

Nhưng vì sao, khi nghe hắn nói như vậy, lòng nàng vốn lạnh lẽo, lại cảm thấy có một chút tội thân!

Chỉ một chút, một chút thôi. . .

Tại sao Anh Mộc Ly nàng lại phải gánh vác trách nhiệm của Nhan Khuynh Thành? Vì sao? Vì sao. . . . .

Nàng tự hỏi trong lòng, tất cả mọi việc rối cuộc là vì điều gì? Cõi lòng băng giá chua xót, lòng hoang, lo lắng, thậm chí là sợ hãi, những điều nàng không biết làm nàng cảm thấy bất an, dù có kiên cường thế nào, nàng cũng chỉ là một nữ hài tử cô độc yếu ớt.

Nàng vô tội, chỉ một cái hất xì nơi địa phủ đã mang nàng vào thân xác Nhan Khuynh Thành, nàng không ngờ, cuộc sống đầy bất ngờ này không giống như trong suy nghĩ của nàng, nàng thật bất đắc dĩ!

Rốt cục, hai chân chậm dần lại, nàng cúi dài thở hồn hển, mái tóc dài xòa tung, che đi khuôn mặt tuyệt thế của Nhan Khuynh Thành, hai chân không còn nghe theo điều khiển, tê liệt khiến nàng ngã trên đất, nàng ôm hai chân thở không ra hơi.

Bốn phía thật yên tĩnh, yên tĩnh đến mức, trừ tiếng tim mình đập, tiếng gió thổi qua tai, nàng không nghe thấy gì nữa.

Một chén trà nhỏ qua đêm khiến Mộc Ly khôi phục rất nhanh, hô hấp kịch liệt và đầu đốn dưới chân cũng đỡ dần, khó khăn ngẩng đầu lên, trên ống quần không biết từ bao giờ đang dính những mảnh màu trắng, nhưng nàng không còn lòng dạ nào chú ý xem thứ này từ đâu ra.

Đôi mắt ưu ty mang theo mây phơn me mang dầm gia
bồn phía. Lúc này nàng đang ở trong một mảnh rừng thưa
thót, xung quanh tĩnh lặng không một bóng người, ngay cả
bóng chim cũng không có, không biết nàng đang ở đâu, chỉ
biết nàng đã chạy rất xa. Phía trước truyền đến âm thanh
du dương, nghe kĩ hóa ra là tiếng đàn.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Hoa rụng theo gió, phong hoa tuyết đại

Chương 107: Hoa rụng theo gió, phong hoa tuyết đại
Ư nhã, kỳ ảo, đây là hai từ đầu tiên bật ra trong đầu
Mộc Ly, tiếng đàn thản nhiên đánh sâu vào thính giác.
Từ từ, cõi lòng bất an phiền não của nàng dần bình tĩnh
lại, tựa hồ có một loại ma lực khiến người khác an lòng,
tiếng đàn vẫn tiếp tục du dương, nàng đi theo hướng phát
ra, thấy một căn phòng đơn sơ tọa lạc dưới tàng cây hoa
rụng.

Khiếp sợ, lại thêm một từ bật ra trước mắt nàng, nhìn
những đóa hoa tuyết trắng đang rơi, lúc gần chạm đất thì
chậm lại, dừng giữa không trung tạo thành kì cảnh, tựa
như vĩnh viễn không bao giờ rơi xuống đất.

Khóe miệng khẽ giương lên nụ cười lạnh nhạt, Mộc Ly
từ từ nhắm mắt lại, ngẩng đầu lên, dang hai tay, xoay tròn
theo tiết tấu hoa rơi và tiếng đàn, giầy thêu thanh tú chạm
lên mặt đất, ánh mặt trời chiếu nghiêng theo khuôn
nghiêng nước nghiêng thành, đẹp đến kiêu ngạo, những đóa
hoa xung quanh đều xoay tròn quanh nàng, lỏng chốc
khiến người khác lầm tưởng tiên hạ phàm, phảng phất như
mộng, từ lúc mà họ đi.

mộng, duy chỉ như vậy thôi.

Nữ tì mặc bộ cảm bào lam nhạt, ống quần vạt áo đều
thêu hai đóa hoa lê trắng, nở rộ trong gió, khuôn mặt tuyết
thể khuynh quốc để lộ nụ cười bình yên. Nàng bay xuống
tàng cây giữa một tán hoa rưng, thân thể mềm mại linh
hoạt xoay tròn theo tiếng đàn, tiếng đàn phối hợp với bước
chân của nàng, một cao một thấp hòa quyện với nhau. . .

Bọn họ hợp tác ăn ý như thế, không cần ngôn ngữ, cũng
chưa từng gặp nhau, giờ phút này lại tâm ý tương thông.

Ánh mắt ấy dần dần dừng trên người nàng, lông mi như
cánh bướm khẽ run, chậm rãi mở mắt, đôi mắt lưu ly của
Mộc Ly bị nam tì trước mắt hấp dẫn.

Nam tì áo trắng tóc đen, tóc và áo tung bay phiêu dật,
không bị trời buộc, tựa như thần tiên hạ phàm.

Da thịt hân sáng bóng, đôi mắt xanh như ngọc, dung mạo
như tranh vẽ, xinh đẹp đến nỗi không giống như là con
người, dáng vẻ này đã siết chặt tất cả vẻ đẹp của nhân
loại.

Hắn tùy tiện khoác một chiếc áo choàng trắng, nàng cảm
thấy dù là thiên thần, chắc chắn cũng không đẹp bằng hắn.
Vẻ đẹp không giới tính, siêu phàm thoát tục này, không
thể dùng ngôn ngữ để hình dung nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 108: Ăn ý không gì sánh kịp

Mộc Ly nhìn đến ngây ngốc, tầm mắt nhìn thẳng vào nam tử, đến cả chớp mắt cũng quên.

Nàng dường như đã không còn nhớ mình từng nói sẽ không mê muội nam sắc. Mà lần này, lại kìm lòng không đậu.

Từ trước đến giờ, nàng chưa từng gặp nam tử nào đẹp đến thế....

Trên đầu tỏa ánh sáng xanh, nam tử mỉm cười nhìn nữ tử tuyệt thế đang ngăn người trước mặt, ánh mắt vô cùng dịu dàng, ngón tay thon dài rời khỏi huyền cầm. Ngũ quan của hắn tinh mỹ không chê vào đâu được, dung mạo lộ ra sự xinh đẹp quyến rũ, mũi cao ngất, làn da trắng nõn.

Cả người đều toát lên sự tao nhã, hẳn là mình chứng tốt nhất, hết thấy đều lộ ra hơi thở mê người. Vẻ đẹp của hắn không phân nam nữ, khuôn mặt tinh xảo luôn mang theo nụ cười, như có như không, phong hoa tuyệt đại.

Ngay lúc nam tử nghĩ xem nữ tử trước mặt định ngăn người bao lâu, Mộc Ly đã lấy lại tinh thần, khẽ cười với nam tử.

Nụ cười này, nghiêng nước nghiêng thành, nụ cười này, thiên địa thất sắc, sau này khi lâm vào khó khăn, mỗi lúc hắn nhớ đến nụ cười này, sẽ thấy lòng ấm lại, tìm được rộn ràng.

Có lẽ, ngay cả Mộc Ly cũng không rõ ràng, vì sao nàng có thể cười một cách không phòng bị với hắn như thế, giống như bạn bè quen biết lâu năm, là người mà Mộc Ly đã đợi bấy lâu nay.

Hai người đứng giữa biển người, vô tình nhìn thấy đối phương, sau đó thản nhiên cười, cái loại ăn ý không gì sánh kịp này, chính là người trước mắt.

Lần này, đến phiên nam tử thất thần vì nụ cười của nàng, đôi mắt xanh nhạt nhìn nàng thật lâu vẫn chưa lấy lại tinh thần, một đóa hoa trắng rơi trên lông mi, hắn vội phục tinh thần, đóa hoa cũng nhẹ nhàng rơi xuống.

"Tiếng đàn của huynh rất êm tai, nhưng vẫn còn thiếu gì đó." Mộc Ly nhìn nam tử, nét cười trên môi vẫn luôn hiện hữu, nàng không hề khúc mắt mở miệng chỉ ra sự thiếu sót của tiếng đàn.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 109: Trong mắt của người toàn bộ đều là nước

Nam tử cười nhạt, mắt phượng xanh nhạt nhìn thẳng vào đôi mắt to óng ánh của Anh Mộc Ly, quanh thân hắn tỏa ra ánh sáng chói lọi khiến người ta không kiềm được muốn tới gần hắn, môi mông như hoa anh đào khẽ mở, hắn mở miệng nói: "Mặc dù chưa chảy xuống, nhưng trong mắt của người toàn bộ đều là nước, nhưng người lại nén khóc mà cười."

Giọng nam tử trong veo như thủy tinh thăm thấu, âm thanh của hắn như có lực xuyên thấu, mang theo lời mờ thương tiếc, nhưng hoàn toàn không hề xa cách với người khác.

Mộc Ly sững sờ, thân thể không cảm được khẽ run, chợt cảm giác hơi quần bách, trong quần bách chút mừng rỡ và lo lắng.

Lo lắng bản thân bị người khác nhìn thấu, nhưng trong lo lắng lại chen lẫn sự mừng rỡ.

Tựa như vốn bị uất ức, mà sự uất ức đó lại không thể giải bày. Bây giờ bỗng nhiên không cần phải nói, người kia có thể nhìn thấu uất ức của người, hơn nữa còn mang theo thương tiếc. Bởi vì lý do này, cho nên mới khiến Mộc Ly mừng rỡ, vui sướng rất nhiều nhưng lại cảm thấy nam tử trước mắt quá mức đáng sợ. Là do mình biểu hiện quá rõ ràng, hay vì hắn quá lợi hại? Nếu không, làm sao có thể liếc mắt một cái đã nhìn thấu nàng?

"Ta. . . Ta. . . . ." Đột nhiên bản thân không biết muốn nói gì, hoặc có thể nói cái gì, Mộc Ly sững sờ thốt lên hai từ "ta", nhưng lại không nói ra, cái loại cảm giác vui sướng và lo lắng đánh thẳng vào cả trái tim nàng.

"Không sao." Nam tử giống như nhìn ra sự lo lắng của nàng, cười khẽ, ánh mắt dịu dàng nhìn chăm chú vào Mộc Ly, hóa giải sự quần bách đó; "Ồ lại uống ly trà."

Dứt lời, nam tử đặt đàn xuống, không đợi Mộc Ly đồng ý, người đã đi thẳng tới căn nhà gỗ nhỏ dưới tàng cây, Mộc Ly vừa định mở miệng từ chối, lại phát hiện nam tử đó hoàn toàn không cho mình cơ hội từ chối, nhìn bóng lưng nam tử đi vào, Mộc Ly mới phát hiện hắn không chỉ có dung mạo tuyệt mỹ, thậm chí ngay cả vóc người cũng là số một.

Chẳng qua tại sao phải một thân một mình ở nơi này? Nhìn hoa rơi bay tán loạn xung quanh, đúng là chỗ tốt, đối với vấn đề này Mộc Ly cũng không truy đuổi đến cùng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Mộc Ly là vàng

Nhìn xuyên qua khung cửa sổ nhỏ hình như còn có thể thấy bóng dáng màu trắng tuyết sắc đang vội lau chùi, môi đỏ mọng nở nụ cười khê. Mộc Ly không chờ nam tử ra ngoài, càng không có ý muốn uống trà, nàng xoay người, bước theo đường cũ trở về.

Lúc này mặt trời đã ngã về Tây, ánh sáng chiếu lên cẩm bào màu xanh dương của nữ tử, giống như một sự mỏng manh có thể biến mất bất cứ lúc nào, từ xa nhìn lại, bóng lưng nữ tử rời đi chẳng biết vì sao lại chứa đầy hiu quạnh và bi thương, nhưng vẫn kiên cường không ngã.

Sau khi uống trà có thể nói chuyện gì? Coi như hai người ăn ý, ở chung thì sẽ tự nhiên, nhưng cuối cùng cũng chỉ là những người không quen biết mà thôi.

Huống chi, bên trong cung điện vàng son rực rỡ đó còn có tầng tầng lớp lớp âm mưu quỷ kế đang đợi mình, nói không chừng, sợ ý một chút sẽ liên lụy hân. Hiện tại, bảo vệ mình mới là vấn đề quan trọng, nghĩ như vậy, bước chân Mộc Ly dường như nhẹ hơn rất nhiều.

Hoa rụng dưới tàng cây, trong căn nhà gỗ nhỏ, nam tử áo trắng tuyết sắc đứng tại cửa ra vào, trông mắt xanh nhạt nhìn bóng dáng kia rời đi, rất lâu vẫn chưa tỉnh hồn lại, cho đến khi nó thành cái chấm đen nhỏ hoàn toàn biến mất, hân mới cười nhạt hoàn hồn. Chẳng qua tuy nữ tử này thanh thoát, nhưng sự suy sụp lại nhiều hơn.

Ban đêm trời đông giá rét, trăng tròn vành vạnh, sáng tỏ như nước, chiếu rọi khắp nơi, hợp với làn gió tản ra những hình ảnh tán loạn không đều nhau. Tối nay ánh trăng đặc biệt vô cùng tròn, gió lạnh vẫn cứ thổi rít rào, nhưng thôi không đi sự náo nhiệt của Phượng đô.

Trên đường phố sầm uất của Phượng đô, xuất hiện một nữ tử mặc cẩm bào màu xanh nhạt, bước chân thong thả đi lại trên đất, nàng cúi đầu, mái tóc hai bên khẽ rũ xuống che khuất gương mặt hơi nhếch nhác nhưng vẫn tuyệt thế khuyết thành của nàng, người đi đường thỉnh thoảng mang theo ánh mắt kinh ngạc liếc nhìn nàng.

Ánh mắt xung quanh tập hợp ngày càng nhiều, hơn nữa dường như rất nóng bỏng, rốt cuộc Mộc Ly cũng chịu ngẩng mặt lên khiến cho tất cả mọi người không nhìn được hít sâu một hơi, mặt to hơi mê mang liếc xung quanh, Mộc Ly không hiểu nhìn bọn họ, không hiểu vì sao mọi người nhìn nàng chăm chăm giống như thấy vàng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Tuyệt thế họa thủy

Dù loại ánh mắt khác nhau bắn về phía Mộc Ly, đợi nhìn kỹ, mới phát hiện trong những ánh mắt này có sự khiếp sợ, kinh ngạc, hâm mộ và ghen tỵ. Hơn nữa dường như bọn họ đều nhìn cùng một vị trí, đó chính là mặt của Mộc Ly.

Mất lạnh đảo qua những ánh mắt nóng rực kia, Mộc Ly đột nhiên sờ trên mặt mình, mềm mại non nớt, gương mặt vô cùng mịn màng chỗ nào còn giống như trước, mặc dù tinh tế nhưng da thịt lại hơi xù xì?

Bỗng nhiên lấy lại tinh thần, trong lòng Mộc Ly đã hiểu rõ chuyện gì xảy ra, có thể gây nên náo động lớn như vậy ngoại trừ gương mặt tuyệt thế họa thủy dưới lớp mặt nạ kia, còn có thể là cái gì nữa? Chẳng qua vì sao lúc này mặt nạ lại rơi xuống? Có lẽ đã sớm rớt, chỉ là mình không biết?

Còn có mối vừa rồi ở trong rừng cây hoa rơi, có phải hân đã thấy hay không. . . . .

Không kịp nghĩ nhiều, Mộc Ly cúi đầu nhanh chóng vạch đám người ra lao đi, tâm vốn đã hồi phục, thế nhưng bây giờ lại bắt đầu cảm thấy lo lắng. Mọi người nhìn bóng dáng nữ tử rời đi, mặc dù tiếc hận giai nhân cứ như vậy đã đi rồi, nhưng cũng không thể làm gì.

Tránh thoát những ánh mắt nóng rực, một lúc sau Mộc Ly đã ra khỏi phố xá sầm uất bắt đầu co giò chạy như điên. Chẳng qua mục đích lần này lại chạy về hướng Hoàng cung, mà không phải chạy ra bên ngoài. Mộc Ly vừa chạy vừa không ngừng suy nghĩ, tiếc là không làm gì được do trí nhớ Nhan Khuyết Thành có hạn, mặc cho Mộc Ly nghĩ thế nào, nhưng vẫn không nghĩ ra nguyên do.

Hết cách, sau khi Mộc Ly bay qua khỏi tường thành Tây Môn, nàng không dám chạy thẳng tới Tương Tư các, đành phải nương nhờ ánh trăng mờ mịt đi tới Hoán Y Cục. Hoán Y Cục chính là tên gọi cổ đại dùng để chỉ nơi giặt quần áo ở Hoàng cung. Khoảng thời gian trước lúc Mộc Ly bị nhốt ở Tương Tư các, sau khi nghe ngóng từ trong miệng một tiểu cung nữ mới biết Tuyệt Lê đã bị điều đến Hoán Y Cục.

Còn may là, lúc này trời sắc đã rất muộn, mà thời gian nghỉ ngơi ở cổ đại tương đối sớm. Mộc Ly nhìn ba chữ to Hoán Y Cục trên tấm bảng ở ngưỡng cửa, không chút do dự lách mình vào bên trong, đúng lúc gặp một cung nữ mặc quần áo màu xanh lá xách theo thùng gỗ từ trong điện ra ngoài, mộc cách giờ tay ngăn cản, lễ phép cười nói: "Xin hỏi cô nương cung nữ mới bị điều đến thường nghỉ ngơi ở phòng nào?"

Cũng không biết nói như vậy có đúng không, trong lòng Mộc Ly rối rắm, nhưng trên mặt vẫn duy trì nụ cười lễ phép.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Rất tốt, rất cường đại

"Người là người mới tới à?" Tiểu cung nữ nâng khuôn mặt sáng chói tươi cười, ánh mắt mới lạ quan sát Mộc Ly.

Nhìn bộ dạng này của nàng đúng là mới tới, Mộc Ly bình tĩnh nghiêng người, mượn bóng đêm, cố gắng che giấu gương mặt này của mình. Dù sao hiện tại cũng là Hoàng cung, nàng không muốn sơ ý một chút rước họa vào thân, nhưng mà Hoàng cung không phải là nơi rất náo động sao?

Suy cho cùng, vẫn là nơi không thiếu nhất chính là mỹ nữ, thử hỏi trong thiên hạ này, ngoại trừ hậu cung Hoàng đế, còn có thể là nơi nào?!!

"Đúng vậy, ta là người mới đến, vừa đi vệ sinh, trở về thì lạc đường." Ngây ngô đưa tay gỡ tóc, Mộc Ly ra sức khiến mình trông như 'ngốc' một chút, 'đáng yêu' một chút.

"Phía trước đi thẳng, quẹo trái chính là căn thứ hai, người phải nhanh lên một chút, ngộ nhờ để San cô cô bắt được ngày mai sẽ không có cơm ăn đó." Khuôn mặt cung nữ đỏ nhỏ nhắn, xách thùng gỗ lên, ném một câu nói bèn chạy lấy người.

Đợi sau khi cung nữ đi xa Mộc Ly vẫn không hiểu vì sao nàng ta lại đỏ mặt, nàng cũng không nói cái gì sai? Có cần phải đỏ mặt như vậy không?

Nghĩ tới nghĩ lui vẫn không nghĩ ra, Mộc Ly chỉ có thể ở trong lòng kêu gào một câu, người cổ thật CMN . . . . .

Mộc Ly theo lời cung nữ nói đi thẳng, quẹo trái, tìm được căn phòng thứ hai, lúc Mộc Ly rối rắm đứng cửa ra vào, cung nữ Hoán Y Cục thường là vài người ở chung một phòng, ngộ nhờ 'quấy rầy' đến người khác làm sao?

Mộc Ly hắng giọng một cái, không suy nghĩ nhiều, rất lễ phép dựa theo phương thức của Hoàng cung gõ cửa mấy cái: "Tuyệt Lê tỷ tỷ, San cô cô kêu tỷ nhanh chóng mang quần áo đến Linh Thủy điện, chậm trễ sẽ bị ăn đòn."

Cuối cùng, Mộc Ly cười tà, hai tay ôm ngực chân di chuyển, dựa vào một bên cửa cạnh vách tường, chờ Tuyệt Lê ra ngoài.

Cửa bị một lực nặng nề từ bên trong mở ra, có thể tưởng tượng người mở cửa hỏa khí lớn bao nhiêu. Tuyệt Lê hí nửa mặt mặc một bộ cung trang màu xanh lá cây nhũ chắt mảy đi từ bên trong ra ngoài, miệng nhỏ xinh xắn khi đóng khi mở thẳm thì cái gì đó ở trong tối.

"Tuyệt nhi, hỏa khí người thật lớn nha, có muốn để tiểu thư ta tới tiêu trừ cho người không?" Mộc Ly nhờ ánh trăng trên đầu quan sát về mặt Tuyệt Lê. Rất tốt, rất cường đại, nàng cho là nàng ấy ít nhất cũng gây một vòng, xem ra cuộc sống nhà đầu này không tệ lắm.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Hoàng thượng có làm gì người không

Chương 113: Hoàng thượng có làm gì người không?

"Tiểu. . . . ." Kinh ngạc há to mồm, mặt Tuyệt Lê vốn đang khép hờ ngay lập tức trợn tròn, một chữ nhỏ vừa nhả ra, lời nói tiếp theo đã bị Mộc Ly lấy tay bịt lại.

"Người nha đầu này, nhỏ giống một chút, muội muốn toàn bộ thế giới nghe thấy hết à." Khinh thường liếc mắt, bỏ tay che Tuyết Lê xuống, Mộc Ly kéo Tuyết Lê đi về phía hậu viện Hoán Ý Cục. Nàng cũng không muốn chờ đợi tất cả người Hoàng cung đều biết.

"Mộc Ly tiểu thư, không phải người bị nhốt ở Tương Tư các sao? Hoàng thượng không làm gì người chứ?" Vừa đi miệng nhỏ Tuyết Lê cũng không chịu ngừng lại. Mặc dù từ lần đó biết Mộc Ly không phải là tiểu thư nhà nàng, và Tuyết Lê cảm thấy Mộc Ly cũng có chút không giống, nhưng vẫn xem Mộc Ly như tiểu thư nhà mình.

"Chẳng lẽ muội cho rằng ta sẽ bị nhốt cả đời?" Chân mày cau lại, Mộc Ly không đáp hỏi ngược lại.

"Không có, muội chỉ nghĩ, nếu Tô quý phi ngàn vạn lần muốn Hoàng thượng giam giữ người, thì sao có thể dễ dàng bỏ qua cho người như vậy."

Thời khắc nói câu này, giọng nói Tuyết Lê đè nén cực kì thấp, Mộc Ly nghĩ thầm, nha đầu này cũng không phải là một người đơn giản, ít nhất nàng ấy không cứng nhắc, hơn nữa liếc mắt một cái có thể nhìn ra âm mưu của Tô Liên Đình. Chẳng qua Mộc Ly không suy nghĩ vấn đề này nhiều. Việc quan trọng nhất bây giờ chính là dịch dung khuôn mặt này lại y như cũ.

Nhưng nàng không biết, ngày đó, chỗ Tuyết Lê quỳ, vừa lúc có thể thấy rõ nhất cử nhất động của Tô Liên Đình. Chẳng qua lúc đó thân là nha hoàn cận thân của

Tây Cung Hoàng hậu, coi như tận mắt thấy thì thế nào?

Nói ra đoán chừng cũng không có người tin tưởng, ngoại trừ bất bình trong lòng, Tuyết Lê đành chịu bó tay, lại thêm vào lúc ấy nàng rất rối rắm

"Hãy bớt nói nhảm đi, bây giờ muội cũng đã nhìn thấy gương mặt tuyết thế họa thiêu của ta rồi đó, làm sao mới có thể dịch dung tiếp hả?" Không muốn nghĩ quá nhiều về âm mưu lần này của Tô Liên Đình. Dù sao nàng cũng là Tây Cung Hoàng hậu đã bị phế, nghĩ nhiều hơn nữa để làm gì?

Cho dù hiểu rõ, cho dù biết rõ đó là một âm mưu, vậy thì có thể làm gì chứ? Tên thiên tử ở trên cao đó, sẽ tin tưởng sao?

Huống chi, chi cần đợi thêm nửa tháng, sau khi một nhà Nhan phi an toàn. Mặc Ly không sợ không có cơ hội báo thù, đến lúc đó có oán báo oán có thù báo thù, hơn nữa không còn chỗ nào để bận tâm, chẳng phải rất thoải mái sao?

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Thuốc dịch dung

Thuốc dịch dung

"Nuốt cái này xuống." Ý thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện này, Tuyết Lê tháo một túi thơm màu đỏ từ trên cổ xuống, lại lấy từ trong túi thơm ra lấy một viên thuốc màu đen đưa cho Mặc Ly.

Mặc Ly nhận lấy nuốt xuống: "Đây là cái gì?" Chẳng lẽ . . . . .

Mặc dù đã đoán được, nhưng Mặc Ly vẫn không nhịn được hỏi một câu.

Tuyết Lê khó hiểu nhìn nàng, khẽ cau mày, lập tức lại thoải mái nói: "Đây là dịch dung hoàn, sau hai canh giờ có thể giúp người khôi phục lại dung mạo

ban đầu, mặt nạ da người này đáng lẽ ba tháng trước phải đổi, lúc ấy muội vẫn nghĩ người là tiểu thư nhà muội, cho nên trước đêm trăng tròn đã từng nhắc người, nhưng mà dường như người cũng không để ở trong lòng."

Tuyết Lê nói xong bất mãn cong môi đỏ mọng lên, một bộ dạng chịu nhiều uất ức thoát nhìn rất đáng thương .

"Ồ. . . Hoá ra là như vậy." Một tiếng bày tỏ đã hiểu, Mộc Ly đưa tay vỗ nhẹ bả vai Tuyết Lê an ủi nàng, ánh mắt như sao chăm chú nhìn nàng, não cũng không ngừng suy tư,

Dường như có một chuyện như vậy, đó là lúc đêm thứ hai Mộc Ly ở Mạt Ương cung, Tuyết Lê quả thực có nói những lời này. Chẳng qua Mộc Ly mới đến dị thế, lúc đó không để những lời này ở trong lòng, cũng chưa từng nghĩ đến dưới lớp mặt nạ Nhan Khuynh Thành sẽ là dung nhan tuyệt thế như vậy, càng không nghĩ đến sau đó mọi thứ lại phức tạp như thế.

Bây giờ ngẫm lại, hết thấy vẫn còn như giấc chiêm bao. . . . .

Bất đắc dĩ thở dài một tiếng, Mộc Ly hất đầu một cái, cố gắng không nghĩ nữa.

Hỏi thăm một ít về chuyện dịch dung hoàn, Mộc Ly dẫn dò Tuyết Lê mấy câu, tiếp theo đi từ Hoán Y Cục trở về Tương Tư các. Mộc Ly bước chậm như rùa, không vội vàng lên đường. Bây giờ đã là nửa đêm, thời gian nghỉ ngơi ở cổ đại lại tương đối sớm, hướng chỉ hai canh giờ sau dung mạo tuyệt thế này sẽ bị che dấu.

Cho nên, Mộc không hề xem việc này là quan trọng, chỉ là không nghĩ tới bởi vì sơ sót nhất thời này, mà thay đổi vận mệnh hai người. Sau đó Mộc Ly mỗi lần nhớ tới chuyện này, đều ở trong lòng hung hăng khinh bỉ vị Hoàng đế phúc hắc nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Trời Núi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Thuốc dịch dung 2

Bổ sung chương bị thiếu

Chương 114: Thuốc dịch dung

"Nuốt cái này xuống." Ý thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện này, Tuyết Lê tháo một túi thơm màu đỏ từ trên cổ xuống, lại lấy từ trong túi thơm ra lấy một viên thuốc màu đen đưa cho Mộc Ly.

Mộc Ly nhận lấy nuốt xuống: "Đây là cái gì?" Chẳng lẽ . . . . .

Mặc dù đã đoán được, nhưng Mộc Ly vẫn không nhìn được hỏi một câu.

Tuyết Lê khó hiểu nhìn nàng, khẽ cau mày, lập tức lại thoải mái nói: "Đây là dịch dung hoàn, sau hai canh giờ có thể giúp người khôi phục lại dung mạo ban đầu, mặt nạ

da người này đáng lẽ ba tháng trước phải đổi, lúc ấy mười
vẫn nghĩ người là tiểu thư nhà giàu, cho nên trước đêm
trăng tròn đã từng nhắc người, nhưng mà dường như người
cũng không để ở trong lòng."

Tuyết Lê nói xong bất mãn cong môi đỏ mọng lên, một
bộ dạng chịu nhiều uất ức thoát nhìn rất đáng thương .

"Ồ. . . Hoá ra là như vậy." Một tiếng bày tỏ đã hiểu,
Mộc Ly đưa tay vỗ nhẹ bả vai Tuyết Lê an ủi nàng,
ánh mắt như sao chổi chú nhìn nàng, nào cũng không
ngừng suy tư,

Dường như có một chuyện như vậy, đó là lúc đêm thứ hai
Mộc Ly ở Mật Ưông cùng, Tuyết Lê quả thực có nói
những lời này. Chẳng qua Mộc Ly mới đến dị thế, lúc
đó không để những lời này ở trong lòng, cũng chưa từng
nghĩ đến dưới lớp mặt nạ Nhan Khuynh Thành sẽ là
dung nhan tuyệt thế như vậy, càng không nghĩ đến sau đó
mọi thứ lại phức tạp như thế.

Bây giờ ngẫm lại, hết thảy vẫn còn như giấc chiêm bao. . .
...

Bất đắc dĩ thở dài một tiếng, Mộc Ly hát đầu một cái,
cố gắng không nghĩ nữa.

Hỏi thăm một ít về chuyện dịch dung hoàn, Mộc Ly dẫn
đo Tuyết Lê mấy câu, tiếp theo đi từ Hoán Ý Cục trở
về Tương Tư các. Mộc Ly bước chậm như rùa, không
vội vàng lên đường. Bây giờ đã là nửa đêm, thời gian
nghỉ ngơi ở cổ đại lại tương đối sớm, hướng chỉ hai canh
giờ sau dung mạo tuyệt thế này sẽ bị che dấu.

Cho nên, Mộc không hề xem việc này là quan trọng, chỉ là không nghĩ tới lời vì sơ sót nhất thời này, mà thay đổi vận mệnh hai người. Sau đó Mộc Ly mỗi lần nhớ tới chuyện này, đều ở trong lòng hung hăng khinh bỉ vị Hoàng đế phúc hắc nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 116: Hoàng đế rất giỏi sao

Chương 116: Hoàng đế rất giỏi sao?

Mộc Ly liếc mạng cúi đầu, tự nói với mình phải bình tĩnh phải bình tĩnh, gương mặt này gương mặt trước đó hoàn toàn khác nhau. Chắc chắn Vũ Tiêu Nhiên sẽ không nhận ra, cùng lắm thì tùy tiện nói là cung nữ mới tới là được, huống chi mình không có làm gì trái với lẽ thường, vốn không cần phải sợ hãi.

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng trong lòng Mộc Ly vẫn không cảm thấy an tâm, ngược lại càng thêm sợ hãi?

Chẳng lẽ đây chính là điều mà người ta hay nói, làm việc trái với lương tâm, nửa đêm quý gõ cửa?

Mộc Ly cũng cảm thấy mình chưa từng làm việc gì trái với lương tâm, nhưng vì sao lại chột dạ như vậy? Rất giống như thê tử ra bên ngoài đang lúc bị trượng phu tóm được, Mộc Ly vừa nghĩ như vậy, trong lòng xoắn rồi lại xoắn . . . . .

"~~~~~"

"Trâm bảo nàng ngẩng đầu lên!" Gặp từng tiếng, lần này giọng nói dường như bình tĩnh không ít, nghe không ra bất kỳ gợn sóng nào, nhưng mà, lại càng giống như sự yên tĩnh trước cơn bão táp?

Ta chẳng qua chỉ đứng người có một cái, người cần gì phải truy cứu như vậy? Chẳng lẽ là Hoàng đế thì ngon lắm sao? Mộc Ly liều mạng nguyên rửa hấn ở trong lòng!, nhưng trên mặt vẫn duy trì thái độ kính cẩn lễ phép.

Ngay khoảnh khắc Mộc Ly vẫn còn rối rắm không muốn ngẩng đầu lên, lúc này một bàn tay chứa đầy vết chai hẹp dài, không gì ngăn được cứng rắn nâng cằm của nàng lên, Mộc Ly cau mày nhắm chặt hai mắt, gương mặt nghiêng nước nghiêng thành hoàn toàn xoắn lại, trông đáng vẻ hiện giờ, phỏng chừng giống như trong tiểu thuyết viết, có thể đè chết một con ruồi.

Cái gọi là, đè chết một con lại một con, mồ hôi ~ ~

"Mở mắt! Nàng cho rằng nàng nhắm mắt nhắm sẽ không biết nàng là ai sao?" Mấy chữ lạnh lùng, mang theo tức giận ngập trời, trong đêm yên tĩnh càng hết sức chói tai.

Đột nhiên một bàn tay giúp Mộc Ly vén tóc rơi trên trán ra sau tai, động tác kia rất nhẹ rất dịu dàng, giống như đôi dãi với một bảo bối quý giá nhất trên đời, chỉ sợ không cẩn thận làm nàng bị thương.

Tâm Mộc Ly hơi run lên, đầu óc chỉ lấp đầy những chữ kia, hấn biết, hấn biết nàng là ai? Không thể nào, tuyệt đối không thể nào. . . . .

Chương 117: Nàng tránh ta ba năm, chẳng lẽ còn chưa đủ sao?

Giữa lúc Mộc Ly vẫn còn suy nghĩ về câu hỏi kia, bàn tay to dưới cằm đã từ từ tăng thêm lực đạo, tựa như muốn bóp nát mặt của nàng. Mộc Ly bị đau chạm rãi mở hai mắt ra, đầu tiên là chống lại một đôi mắt phượng sáng hơn cả ánh mặt trời.

Nghi ngờ, tức giận, bi thương, đau đớn, những cảm xúc đó xuất hiện dồn dập trong đôi mắt đen như bảo thạch ấy, thoáng qua rất nhanh, nhanh đến mức Mộc Ly không kịp để giải thích những tâm tình này từ đâu mà có, thì tất cả đã trở lại bình thường.

"Hoàng thượng vạn tuế, nô tỳ không phải cố ý đụng người." Mộc Ly không biết phải làm gì, vì vậy chỉ có thể giả bộ ngu. Nhưng nàng không biết, người trước mắt bởi vì những lời này của nàng, tâm tình vốn đang tức giận bỗng chốc trở nên điên cuồng hơn.

Đột nhiên gương mặt tuần tú của Vũ Tiêu Nhiên kẻ sát Mộc Ly, gần đến nỗi nàng có thể ngửi được rõ ràng hơi thở nam tính trên người hắn, cùng với lồng ngực đang phập phồng lên xuống kia, còn có bàn tay đang nắm cằm nàng khẽ run nhẹ nhẹ.

"Nô tỳ? Ha ha. . . ." Vũ Tiêu Nhiên đột nhiên cười ồm lên, khiến Mộc Ly không hiểu gì cả, chỉ có thể mờ mịt và vô tội nhìn hắn đang cười như điên, nàng tự xưng là nô tỳ chẳng lẽ sai sao? Cung nữ đều không phải tự xưng như vậy à!

"Ba năm, ta phải 1 vạn người bí mật tìm kiếm nàng ba năm, vậy mà cuối cùng nàng lại trốn ở đây? Tại sao vậy?" Khóe miệng tà mị khẽ nhếch, con người Vũ Tiêu Nhiên giống như một thanh gươm sắc bén đâm xuyên qua Mộc Ly, hấn . . .

"Hoàng thượng đang nói gì vậy? Nô tỳ không hiểu." Mồ hôi lạnh trên lưng chảy một giọt lại một giọt, Mộc Ly nhìn khóe miệng vừa tà mị vừa hung ác của Vũ Tiêu Nhiên, đột nhiên cảm thấy hơi sợ. Nàng chưa từng nhìn thấy hắn như vậy, trước đây mặc dù Vũ Tiêu Nhiên lạnh lẽo nhưng vẫn chưa từng điên cuồng giống như hôm nay.

Còn có cái gì mà tìm kiếm 3 năm? Chẳng lẽ Vũ Tiêu Nhiên và Nhan Khuynh Thành quen biết nhau từ trước?

Nhưng vì sao lại như vậy? Vì sao trong đầu Mộc Ly không hề có trí nhớ về mối quen biết của Vũ Tiêu Nhiên và Nhan Khuynh Thành!

Sự tình dường như càng ngày càng nghiêm trọng, Mộc Ly hoàn toàn không nghĩ ra, mà Minh vương cũng không cho nàng một kí ức trọn vẹn!!

"Nguyệt Như Băng, nàng còn giả bộ? Nàng tránh ta ba năm, chẳng lẽ còn chưa đủ sao?!!" Tức giận gào thét, vang lên cả mặt bên của Ngự Hoa Viên, nhìn Mộc Ly hoàn toàn thờ ơ, Vũ Tiêu Nhiên chỉ cảm thấy chưa bao giờ bị tức giận như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Thượng cùng Bích Lạc, hạ tận Hoàng Tuyền 1

Loại cảm giác tức giận này đã bị hấn kiềm chế ba năm, ba năm qua, hắn luôn sống trong sự hối hận tại sao lúc ấy không mang nàng theo!!

Nếu như lúc ấy mang nàng theo, có phải sẽ không có ngày hôm nay không?

Nguyệt Như Băng, cái tên này là điều cấm kị hắn không dám đụng vào, ba năm vừa là mộng đẹp, nhưng cũng là ác mộng. Hôm nay rốt cuộc có thể gọi lớn tên nàng, Như Băng. . . Như Băng, có phải nàng oán hận ta lúc đó đã bỏ lại nàng không, cho nên mới trốn ta ba năm, nhất định là như vậy. . . . .

Một loại đau đớn tê dại lan tràn khắp toàn thân, xâm nhập tới xương tủy, ép buộc bản thân phải luôn suy nghĩ. Có như vậy, trái tim Vũ Tiêu Nhiên mới dễ chịu được một chút, sẽ không vì đau đớn và tức giận của mình mà làm nàng bị thương.

"Hoàng thượng." Mộc Ly áp úng kêu một tiếng, đôi mắt như Lưu Ly mở to vô tội nhìn gương mặt tuần tú của hắn: "Người đang nói gì vậy, nô tỳ thật sự không hiểu, ta nghĩ nhất định là người nhận lầm người rồi!"

Một tia mê mang xẹt qua trong mắt Mộc Ly, nàng không hiểu vì sao khi Vũ Tiêu Nhiên nhìn thấy gương mặt thật của Nhan Khuynh Thành lại điên cuồng và giận dữ như vậy. Thậm chí còn có thể cảm nhận được sự đau đớn và giằng xé trong nội tâm của hắn, nhưng trí nhớ của nàng quả thực chưa từng có

hình ảnh nàng và hẳn quen biết, như vậy chỉ có khả năng chính là Nhan Khuynh Thành dùng ý thức của mình phong bế lại đoạn ký ức này. Hoặc là do Vũ Tiêu Nhiên nhận lầm người.

Hoặc . . . Có thể, người Vũ Tiêu Nhiên quen là tỷ tỷ hoặc muội muội song sinh của Nhan Khuynh Thành? Nhưng mà khả năng này không cao lắm.

Mặc kệ rốt cuộc là thế nào, nhưng hiện tại Mộc Ly xác thực vô cùng không mong muốn dây dưa với tên bạo quân này. Sau hai canh giờ, tức là bốn giờ ở hiện đại, dịch dung hoàn có thể giúp nàng khôi phục lại hình dáng ban đầu. Như vậy, chỉ cần thoát khỏi Vũ Tiêu Nhiên, có phải vẫn có thể tiếp tục bình yên vô sự làm ái nữ của Tể Tướng, phế hậu của quốc chủ Phượng Lâm quốc không?

Sau đó, phiêu bạc giang hồ, giấu thiên hạ trong tay áo!

Nghĩ như vậy lòng Mộc Ly an ổn không ít, đồng thời cũng rất kiên định, giấc mộng của nàng không phải ở Hoàng cung, càng không phải là bạo quân trước mặt này, cũng không phải là quyền lợi chí cao vô thượng. Thứ nàng muốn, chẳng qua là bầu trời của chính mình, cùng một bờ vai có thể yên tâm dựa vào.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Thượng cùng Bích Lạc, hạ tận Hoàng Tuyền 2

Dường như nhìn ra suy nghĩ của Mộc Ly, Vũ Tiêu Nhiên khẽ sở hét một tiếng: "Nàng giả ngu cũng được, chống đối cũng được, Thượng cùng Bích Lạc, hạ tận Hoàng Tuyền*, đời này kiếp này, ta quyết sẽ không để nàng có cơ hội trốn khỏi ta."

(*) Câu thơ trích từ bài thơ Trường hận ca của Bạch Cư Dị

Bích Lạc, Hoàng Tuyền là 2 danh từ hoán dụ, dùng để chỉ nơi tận cùng của thiên giới và nơi tận cùng của nhân gian. Về sau này, ý nghĩa của nó càng biến đổi đi, đến giờ thì nếu chỉ dùng câu trên "Thượng cùng Bích Lạc, hạ tận Hoàng Tuyền" thì người ta sẽ hiểu rằng: sẽ bên nhau cùng trời cuối đất!"

Thứ nhất tốt nhất không cần gặp, như thế cũng không cần tương tư, Như Băng, Thượng cùng Bích Lạc, hạ tận Hoàng Tuyền, đời này kiếp này, nàng đừng mơ tưởng có cơ hội thoát khỏi ra, hẳn quyết sẽ không cho phép, chỉ cần hẳn nhận định, mặc kệ là cái gì, một đời cũng sẽ không thay đổi.

Trái tim Vũ Tiêu Nhiên vốn đang đau buốt, từ từ bị sự kiên định thay thế, không quan tâm nàng phản đối và giãy giụa, hẳn một tay ôm ngang thắt lưng nàng, bước chân kiên quyết đi về phía Đường Tâm điện, Mộc Ly ở trên người hẳn liều mạng giãy dụa, trong lòng mơ hồ cảm thấy bất an.

Đây là điều nàng không muốn nghĩ đến, nàng không muốn có bất kỳ quan hệ gì với hắn. Huống chi nàng hoàn toàn không phải là Nguyệt Như Băng gì đó trong miệng hắn, nàng là Anh Mộc Ly, một linh hồn đến từ nghìn năm sau. Mặc dù không rõ ràng lắm người trong miệng hắn đến cùng có phải là Nhan Khuynh Thành hay không, thế nhưng đây không phải là trọng điểm, mà trọng điểm duy nhất chính là, nàng đã không còn là nàng ấy nữa rồi!!

Quan trọng hơn, Anh Mộc Ly nàng cũng sẽ kiên quyết không làm thế thân cho người khác!

"Hoàng thượng, người nhận lầm người rồi, nô tỳ thật sự không phải là Nguyệt Như Băng, tên nô tỳ là A Ly." Câu chữ rõ ràng, giọng điệu bình tĩnh, đề phòng Mộc Ly còn chưa bị cơn tức giận của Vũ Tiêu Nhiên làm cho hôn mê, nói rõ ràng cho hắn biết, nếu như không nghe vậy đừng trách nàng lòng dạ độc ác.

Trong đêm tối, tay Mộc Ly run run nắm chặt cây trâm, tim của nàng đập thình thịch, mặc kệ ra sao, nàng vẫn không muốn trước lúc ra đi bị vướng sai làm gì ở nơi đây. Hơn nữa, nàng không dám tưởng tượng sau khi Vũ Tiêu Nhiên biết nàng không phải Nhan Khuynh Thành sẽ có phản ứng gì, có liên lụy đến Nhan phủ hay không?

Dù sao, hẳn chán ghét mình như vậy.

Gương mặt tuần tú Vũ Tiêu Nhiên lạnh ngắt như tờ, hai chân thon dài đi về phía trước, môi mòng khê nhếch lạnh lùng nói với Mộc Ly: "Ta mặc kệ nàng tên là gì, Nguyệt Như Băng cũng được, A Ly cũng được, tên đối với ta mà nói nó chỉ là một danh hiệu, thứ ta muốn chính là con người của nàng, dĩ nhiên, còn lòng của nàng nữa! Đời này nàng đừng hòng mơ tưởng rời khỏi ta!!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 120: Dù chết vẫn cố chấp không buông tay 1

Tên đối với hân mà nói đơn giản chỉ là một danh hiệu, mặc kệ gọi là gì, chỉ cần người này là nàng, thì đây chính là bảo bối của hân, là tất cả của hân, bởi vì nàng, chính là cả thế giới của hân!

Tìm Mộc Ly run lên bởi vì những lời nói thâm tình này của hân, đây là vị Hoàng đế tiếc chữ như vàng, cả ngày lạnh băng đó sao? Đường như không quá giống rồi? Chỉ là nàng biết, người khiến cho hân chờ đợi sâu nặng như thế cũng không phải là mình, không lý do, trong lòng đột nhiên hơi khó chịu.

"Vũ Tiêu Nhiên, ta nói một lần cuối, mau buông ta ra!" Mắt thấy cách Đường Tâm điện càng ngày càng gần, âm thanh Mộc Ly lạnh xuống, nàng quýnh lên, kêu ra cả tên lẫn họ, không thêm quan tâm đến lễ nghi gì đó nữa.

Bước chân hơi chậm lại, tay Vũ Tiêu Nhiên ôm Mộc Ly xiết chặt hơn, trong đầu bỗng nhiên xuất hiện một đôi mắt óng ánh, sáng chói như Lưu Ly, yên lặng như mặt nước, thanh thoả lạnh nhạt, dường như cái gì cũng thể không lọt vào mắt xanh của nàng. Có đôi khi lạnh lẽo không độ ấm, lúc nhìn người tựa như nhìn một vật chết không chút tình cảm.

Mà chủ nhân của đôi mắt kia, rất lớn mật và cực kì không có lễ phép, càng giống như không sợ chết. Cho dù hân là một vị Hoàng đế, nhưng khi ở trước mặt mọi người, vẫn ngang ngược la hét tên của hân, mà không phải giống như những người khác khúm núm tôn kính gọi hân là Hoàng thượng!

Vũ Tiêu Nhiên thoáng thất thần, con ngươi như sao trong phúc chốc cứng ngắc. Chẳng bao lâu sau, mỗi một cái nhăn mày một nụ cười của nàng, sự buồn bã của nàng, sự lạnh nhạt của nàng, đủ loại dáng vẻ của nàng. . . . . Cứ như vậy đã khắc ghi trong lòng của mình?

Nhìn con ngươi tối đem thâm trầm của Vũ Tiêu Nhiên, tay nắm chặt hân trong nháy mắt vụt qua sáng ngời, chẳng biết lúc nào cây trâm tay Mộc Ly đã đi tới trước ngực của hân, nhấn tâm tăng lực đạo trên tay, đỉnh cây trâm cắm thật sâu vào ngực hân, Vũ Tiêu Nhiên kêu lên một tiếng khổ sở, tay buông lỏng, cúi đầu, không thể tin nhìn người trong ngực.

Nghi ngờ, đau đớn, tức giận, tuyệt vọng, đủ loại cảm xúc phức tạp, từng cái hiện ra trong đôi mắt ấy, thương hải tang điền*, Mộc Ly nghĩ, cả đời nàng cũng không quên được đôi mắt này.

(*) Từ cũ dùng trong văn học chỉ những sự thay đổi lớn lao như ruộng dâu biến thành biển xanh.

Không quên được nét mặt hân lúc ấy nhìn nàng, quên được nỗi đau khổ to lớn mà hân phải gánh chịu, cho dù chết cũng cố chấp không buông tay.

Nhiều năm về sau, Mộc Ly hỏi hân tại sao lúc ấy không buông tay, thế nhưng hân chỉ cười nhạt, nói cho nàng biết, tim của hân chính là nàng!

Dĩ nhiên, chẳng qua những thứ này để bàn sau.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Dù chết vẫn cố chấp không buông tay 2

Nhìn thấy ánh mắt thống khổ của hân, tay Mộc Ly cầm cây trâm bỗng chốc run rẩy, lần hai đâm sâu hơn vào trong ngực hân, lập tức máu tươi từ vết thương của hân chảy như nước, xuôi theo vạt áo nhuộm đỏ hai tay Mộc Ly.

"Ta. . . Ta không phải cố ý. . . . ." Nhìn môi Vũ Tiêu Nhiên nhanh chóng tái nhợt, trái tim nhấn tâm của Mộc Ly chợt đau nhói, trong lúc nhất thời quên mất mục đích mình đâm hân bị thương. Nếu nói lần đầu tiên là cố ý, vậy thì lần thứ hai tuyệt đối không phải là cố ý.

Vũ Tiêu Nhiên chỉ là lạnh lùng nàng sợ hãi trong lòng, cảm nhận được cơ thể nàng run nhè nhẹ trong ngực mình, đôi môi mỏng của hân càng ngày càng tái nhợt, thế nhưng vẫn ôm nàng không buông tay. Sau cùng, ánh sáng cũng được phóng thích trong đôi mắt ấy, môi tái nhợt chậm rãi nở nụ cười, hân hà hơi ở bên tai nàng, dịu dàng nói cho nàng biết: "Không cần lo lắng, không phải sợ."

Ngữ điệu nhẹ nhàng mềm mỏng, từng chữ dịu dàng bay vào trong tai Mộc Ly, nhưng đã dùng hết khí lực của hân.

Khoảng khắc đó, trái tim nhấn tâm của Mộc Ly chợt đau nhói, còn đau hơn khi bị kim đâm, trong lòng cảm thấy khó khăn khi lời nói đau khổ kia đã nhanh chóng lan tràn khắp toàn thân, nàng không phải cố ý đâm hân bị thương, nàng chẳng qua muốn hân buông tay, nàng thật sự không phải cố tình tổn thương hân. . . . .

Hốc mắt ửng đỏ, nước mắt không tiếng động đã chảy đầy gương mặt Mộc Ly, giống như chuỗi ngọc bị đứt ở trên mặt nàng, đột nhiên, nàng giống như

nhớ tới cái gì, vùng vẫy gỡ cánh tay hần ra, găm nhẹ nói: "Mau buông tay, nếu không để máu chảy hết người sẽ chết!"

Cánh tay ôm nàng chưa từng mấy may buông ra, dù vẻ mặt đã tái nhợt nhưng hần vẫn cười: "Không buông, chết cũng không buông! Ta nói rồi, sẽ không để nàng có cơ hội trốn khỏi ta. . . Tách ra. . . . ."

Nói xong lời cuối cùng hơi thở gần như đã mong manh, máu tươi chảy dài xuống thấm cả mặt đất Ngự Hoa Viên. Vũ Tiêu Nhiên kiểm chế đầu óc đã bắt đầu muốn mơ hồ, không để cho mình ngã xuống. Mà hiện tại cây trầm đó, đang cắm giữa trái tim, một nửa đã đâm thật sâu vào trong cơ thể hần, phía trên là thuốc mê của Mộc Ly. . . . .

Vốn nghĩ đơn giản là làm hần hôn mê, nhưng không nghĩ rằng, chuyện đến cuối cùng lại nghiêm trọng như vậy.

"Nếu không buông tay người sẽ chết!!"

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Không thể quên 1

"Nếu không buông tay người sẽ chết!!" Mộc Ly không khống chế được rống to lần thứ hai, bất chợt đáy lòng sinh ra sợ hãi, đau đớn giống như có một bàn tay nhỏ bé vô danh níu chặt, nàng vùng vẫy từ trên người hần xuống, một tay quét ngang, dùng sức đánh vào sau gáy hần. . . . .

Mộc Ly chưa bao giờ biết, trên thế giới lại có một tên ngốc nghếch như thế, ngốc đến mức không cần mạng của mình, giống như bị trúng phải bùa mê, nhưng bản thân vẫn cố chấp giữ vững ý chí kiên cường chống đỡ mà không chịu buông tay, Mộc Ly lần đầu tiên cảm thấy rối ren vì hần.

Mà hần, tại giây phút cuối cùng trước khi hôn mê, ánh mắt trọn to như hắc bảo thạch gắt gao nhìn nàng, dường như muốn khắc họa hình ảnh của nàng vào trong đó, mà đôi tay đặt trên eo nàng lại chưa từng buông lỏng, đây chính là cố chấp của hần, cho dù chết, cũng sẽ không buông tay.

Sau đó cứng rắn tách hai tay của Vũ Tiêu Nhiên từ trên người mình ra, không để ý tới vết máu trên tay vẫn chưa khô, Mộc Ly đặt hần nằm dưới đất, hét lớn: "Có ai không! Hoàng thượng bị thương, bắt thích khách. . . Bắt thích khách. . . . ."

Giọng nói của Mộc Ly nhanh chóng truyền khắp hoàng cung, chỉ chốc lát sau các cung điện đều đèn đuốc sáng trưng, rất nhiều Cẩm y vệ xông đến Ngự Hoa Viên. Nhưng lúc bọn họ chạy tới chỉ thấy Hoàng đế hôn mê nằm trên mặt đất, và một cây trầm bạc vẫn còn cắm trong bộ ngực hần.

.....

Mặt trời lên cao

Tương Tư các, Mộc Ly trần trọc không yên, mất ngủ cả đêm, trời vừa hừng sáng, nàng bèn vội vã mặc quần áo đi qua đi lại trong phòng. Đêm qua, sau khi gọi thị vệ đến, nàng liền trốn vào một bụi rậm, tận mắt nhìn thấy hần được thị vệ khiêng đi, mới ôm tâm trạng bất an trở lại Tương Tư các.

Nàng không phải không lo cho hần, nàng cũng không phải là người vô tình thật sự, nàng cảm thấy mình có lỗi với hần. Suy cho cùng vết thương đó, vẫn do nàng mà ra, thuốc mê cũng là nàng bỏ. Mặc dù không hoàn toàn là lỗi của nàng, nhưng tối thiểu có một nửa, là một tay nàng gây ra.

Mộc Ly rối rắm ở trong lòng, không biết mình có nên đi gặp hần hay không, nhưng lấy lý do gì để đến đây, sau vài giờ tới hôm qua, dịch dung hoàn đã phát huy tác dụng, mặt của nàng biến trở về hình dạng ban đầu. Nàng như vậy, hần có nhận ra không nhỉ?

Mộc Ly rối rắm suốt hai ngày, đến ngày thứ ba, buổi sáng truyền đến tin tức Quốc chủ nước Phượng Lân đã tỉnh lại, buổi chiều, một đạo thánh chỉ chưa bao giờ có được ban ra hoàn toàn phá vỡ cuộc sống của Mộc Ly.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Không thể quên 2

"Phụng Thiên Thừa Vận, Hoàng đế chiếu viết, nữ nhi của Hữu Tướng Nhan Khuynh Thành, diễm tuyệt lục cung, tài khuynh thiên hạ, đặc biệt sắc phong làm cung nữ cận thân của trẫm, tiếp chỉ lập tức vào Dưỡng Tâm điện diện thánh, khâm thủ!"

Diễm tuyệt lục cung? Tài khuynh thiên hạ? Đặc biệt phong làm cung nữ! Mọi người ở đây cũng bị đạo thánh chỉ này của Hoàng đế lôi đến!

Cẩn rằng nghe Cao công công đọc xong thánh chỉ, Mộc Ly cảm thấy mình chưa từng tức giận đến vậy, chưa từng bị áp bức và lăng nhục như thế. Chẳng lẽ toàn bộ công sức của nàng đều đổ sông đổ biển rồi sao? Nhưng đó lại là sự thật vì cái tên Bạo Quân quý tha ma bất này vừa tỉnh lại đã ban một đạo thánh chỉ tống cổ nàng làm nô tỳ của hắn, hơn nữa còn là 'Cận thân'.

Chỉ là tại sao hắn lại làm như vậy? Lẽ nào chuyện đêm hôm đó hắn cũng biết? Không không không. . . Có lẽ, hắn hoàn toàn không biết gì cả, nhất định là do mình nghĩ nhiều, Mộc Ly chỉ có thể an ủi bản thân như vậy.

"Khuynh Thành cô nương, tiếp chỉ." Cao công công một tay cầm thánh chỉ, một tay cầm Phất trần, vẻ mặt nén cười lên nhìn Mộc Ly cẩn rằng nghiêng lợi. Thực ra ông cũng không hiểu, vì sao Hoàng thượng tỉnh lại việc đầu tiên làm chính là nàng.

"Cao công công, người biết Hoàng thượng làm vậy là có ý gì không?" Mộc Ly lễ phép cười trả lời, hoàn toàn không nhìn ra sự thất lễ vừa nãy. Chẳng qua lúc bàn tay tiếp nhận thánh chỉ, không tự chủ cứng ngắc hai phân, nàng rất muốn rống to, Vũ Tiêu Nhiên người *** chết đi coi như xong rồi, hừ hừ. . . . .

"Ý tứ của Hoàng thượng, sao bọn nô tì có thể tùy ý phỏng đoán." Cao công công vung Phất trần, vẻ mặt trịnh trọng nói.

Mộc Ly tròn trắng mắt, nói thầm: "Không biết thì không biết, cần gì giả bộ như vậy muốn ăn đòn mà."

Dứt lời, Mộc Ly quơ quơ quả đấm, dọa Cao công công vốn dĩ bởi vì những lời này của Mộc Ly mà mặt đã biến thành màu đỏ, lần nữa trở lại màu trắng.

Mộc Ly ôm tâm trạng lo lắng cùng Cao công công đi tới Dưỡng Tâm điện, đúng lúc gặp phải Hoàng thái hậu từ bên trong đi ra, và Hoàng Bối đang dìu Thái hậu.

"Thái hậu thiên tuế." Âm thanh nhất tề vang dội, Mộc Ly miễn cưỡng làm theo Cao công công dập đầu thỉnh an Thái hậu.

"Người tự giải quyết ổn thỏa cho ai gia!" Ném vào khoảng không một câu, Thái hậu nghiêng người không thèm nhìn tới Mộc Ly.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Không thể quên 3

Nhưng trực giác nói cho Mộc Ly biết những lời này nhất định là nói với nàng, khê cau mày, Mộc Ly ngẩng đầu, đúng lúc chống lại ánh mắt Hoàng Bối ném tới.

Ánh mắt kia, vừa nghi ngờ vừa rối rắm, nó khiến Mộc Ly cực kì khó chịu, nàng làm gì sai sao? Mà mỗi người đều dùng ánh mắt như vậy nhìn nàng?

Mộc Ly cảm thấy lửa giận trong lòng không chỗ phát tiết, thân thể hơi run, một đám đầu như vậy, thật đúng là muốn chống lại sức chịu đựng của Anh Mộc Ly nàng?

"Khuynh Thành cô nương, đi, Thánh thượng đang đợi đấy?" Nhìn Mộc Ly ngần ngừ, Cao công công hắng giọng nhắc nhở một câu, nghiêng người, nhưng cũng không đi tiếp về phía trước.

Mộc Ly đi hai bước, nhìn Cao công công đứng ở một bên ngoài cười nhưng trong lòng không cười, chớp mắt không hiểu nói: "Cao công công, người không cần đi vào sao?"

Cao công công lúng túng cười nói: "Hoàng thượng không cho nô tì đi vào!" Ông cảm thấy mình rất oan, hoàng đế không cho ông vào, sao ông dám vào?!!

Thu xếp lại suy nghĩ, Mộc Ly đẩy nhẹ cửa chính Dưỡng Tâm điện ra, bước khê đi vào, người ở bên trong, nằm nghiêng trên giường rồng, tóc đen như mực lười nhác xõa tung trên vai, hắn nghiêng người đưa lưng về phía Mộc Ly, làm cho người ta không thấy được vẻ mặt, hắn như vậy, lại càng khiến cho Mộc Ly hoảng sợ hơn.

"Khụ. . . Khụ. . . . ." Hắng giọng một cái, Mộc Ly có ý ho khan hai tiếng, để nhắc nhở vị Hoàng đế nào đó, sự tồn tại của Anh Mộc Ly nàng.

". . . . ."

Mãi một lúc lâu mà vẫn không nghe thấy tiếng động, nhìn bóng lưng Vũ Tiêu Nhiên, Mộc Ly đánh trống trong lòng. Tốt xấu gì hấn cũng nên nói một câu, để cho nàng biết hấn rốt cuộc có ý gì. Cũng bởi vì không nói, chỉ để lại một bóng lưng cho Mộc Ly, mới khiến nàng càng thêm thấp thòm lo âu.

Thần đèn chứng giám, nàng Anh Mộc Ly đời này chưa làm việc gì trái với lương tâm, hơn nữa luôn tuân thủ nguyên tắc. Người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người phạm ta, nhún nhường ba phần, người tái phạm lần nữa, ta đâm một cái, người còn phạm ta, tìm cách nhổ cỏ tận gốc. Cho nên có sai, cũng tuyệt không phải lỗi của nàng.

Lửa giận hừng hực tỏa ra ngoài, không nói lời nào, Mộc Ly bực mình nghĩ, đi tới bên cạnh một cái bàn chuẩn bị ngồi xuống thì vị Hoàng đế đại nhân vô lương nào đó lại lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Không thể quên 4

"Rót trà cho trẫm."

Trước sau như một, mấy chữ lạnh lùng, nghe không ra bất kỳ tức giận gì, Mộc Ly hơi kích động, còn có thể nói chuyện, chứng tỏ vết thương của hấn không có gì đáng ngại, ít nhất cũng khiến nàng an tâm không ít, song song đó không cần phải ôm lòng áy náy với vết thương của hấn nữa.

Mộc Ly từ trên bàn gỗ tiện tay rót một ly trà, hai tay đưa tới, để bảo đảm thành ý của mình, nàng đã dùng hai tay dâng trà. Chẳng qua hồi lâu cũng không thấy Vũ Tiêu Nhiên đưa tay ra lấy, Mộc Ly cho là hấn không thấy, nói thêm một câu: "Vũ Tiêu Nhiên, trà của người!"

Mãi đến lúc hay cánh tay duỗi thẳng của Mộc Ly bắt đầu đau đớn, vậy mà hấn cũng không chịu quay đầu lại liếc mắt nhìn. Mộc Ly cười khẩy, chuẩn bị thu tay về thì Vũ Tiêu Nhiên lại đột ngột cầm cái ly lên, Mộc Ly thở phào nhẹ nhõm, nể tình hấn bị thương, không so đo với hấn, ai ngờ. . . . .

"Lạnh!" Phun ra hai chữ lạnh lẽo, thuận theo đó, ly trà phát ra âm thanh thanh thúy, 'Xoảng' một tiếng, trong nháy mắt biến thành mảnh vụn trên mặt đất, nước trà bắn tung tóe làm vạt áo của Mộc Ly ướt một mảng lớn. Mộc Ly cười lạnh, thầm suy đoán hấn rốt cuộc muốn đầy đoạ nàng thế nào.

Có thể đầy đoạ nàng như thế nào nhỉ!

Ngộ thiện tắc thiện*, gặp ác, Mộc Ly càng ác hơn. Tuy đôi lúc nàng tốt đến mức không biết nổi cáu là gì. Nhưng cũng không đồng nghĩa với việc nàng có thể mặc cho người ta tùy ý gây khó dễ và nô dịch mình, hơn nữa tên này, còn là đối tượng nàng không muốn gặp nhất đấy!

(*) Ý nói ai đối xử tốt với mình thì mình tốt lại.

"Ta đi đun nóng." Hừ lạnh một tiếng, Mộc Ly không xoay người rời đi, mà lại rót thêm một ly trà khác đưa tới cho hấn.

Chẳng lẽ kiếp nô tỳ của Anh Mộc Ly nàng bắt đầu từ đây sao? Được, nhìn nhất thời gió êm sóng lặng, vì cuộc sống sau này, nàng bằng lòng chịu đựng!

"Lẽ nào người không biết trà trẫm uống phải là Ngân Sơn Tuyết Phong sao?" Cái ly vừa bị ném xuống nền đất thật mạnh, Vũ Tiêu Nhiên xoay người lại, một đôi mắt lạnh lẽo sắc bén như muốn xuyên qua Mộc Ly, trong con ngươi kia không mang theo chút tình cảm nào, lạnh đến mức có thể đông cứng người khác.

Châm trà châm trà, khiến nàng đến đây để châm trà, tám phần là hấn cố ý tìm mảnh vụn!

Không nhìn thẳng vào con giận của hấn, Mộc Ly cười lạnh nói: "Làm sao ta biết 'trà' hoàng thượng cần gì, không cần gì!" Ngụ ý rằng không phải người có ý tìm 'mảnh vụn' sao, như vậy thì dù có lá trong ly trà không, thì không phải 'mảnh vụn' này nhất định phải tìm rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Không thể quên 5

Vũ Tiêu Nhiên đương nhiên nghe ra ẩn ý trong lời nói của Mộc Ly, nhưng vẫn không cử động, càng không tỏ vẻ lúng túng khi âm mưu bị người khác phát hiện. Mộc Ly không thể không cảm thán một tiếng, chính trị gia luôn là những kẻ ăn thịt người không nhà xương!

"Không biết? Không biết chẳng lẽ cũng sẽ không hỏi sao? Vậy chứ cái miệng dùng để làm gì?" Vừa gặm lên giận dữ xong môi mòng Vũ Tiêu Nhiên bắt đầu trắng dần, mặt trên người áo lót màu trắng, vì vậy không nhìn ra ngực từng có dấu vết bị thương.

"Cái miệng, đương nhiên là dùng để ăn cơm rồi." Mộc Ly cố ý chọc giận hắn, không chút nghĩ ngợi ném ra một câu như vậy, lời nói vừa dứt khoát vừa mạnh mẽ.

"Người. . . ." Vũ Tiêu Nhiên không thể nào phản bác, chỉ đành cắn hận trừng mắt Mộc Ly, đôi môi vốn hơi nứt nẻ lúc này càng lúc càng tái nhợt, quả đấm cũng bị hắn siết chặt lại, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể vung tới Mộc Ly, nhưng ngực không vì tức giận mà phập phồng lên.

Mộc Ly thảnh thơi nhìn hắn tức giận, coi như không thấy quả đấm nọ có thể vung tới mình bất cứ lúc nào, môi hồng như hoa anh đào kéo ra, nhưng không xuyên xỏ hắn, chỉ nhẹ giọng nói: "Ta sai lầm rồi, lần sau sẽ không như vậy nữa."

Mấy chữ nhẹ nhàng như vậy, tùy ý thốt lên xin lỗi, cũng là lời nói trong lòng của Mộc Ly. Bởi vì vết thương đêm đó, cùng một câu nói nhưng mang hai nghĩa. Chẳng qua, vị thiên tử trẻ tuổi này có thể hiểu rõ không?

Hiện tại, Mộc Ly vẫn chưa quên mục đích của mình, chưa quên kế hoạch muốn thoát khỏi hoàng cung, vốn là trước khi đến đây về điểm này lòng đã thấp thòm không yên, chưa hề được thoải mái. Lúc này lại càng bất ổn và trầm trọng hơn.

Đối với chuyện đêm đó, Vũ Tiêu Nhiên càng không đề cập tới, Mộc Ly lại càng cảm thấy không yên, ngả bài nói rõ ít nhất có thể làm cho lòng nàng dễ chịu hơn một chút, như thế này ngược lại càng giống như sự yên lặng trước cơn bão táp, mà chuyện kia, lại cố tình khiến Mộc Ly không thể mở miệng trước.

Nếu Vũ Tiêu Nhiên mở miệng trước, chứng minh hắn đã biết hết, nhưng nếu hắn vẫn không mở miệng, vậy thì là thử dò xét hay đã nắm chắc mười phần? Vấn đề này Mộc Ly cũng chẳng rõ, dù sao lòng người khó dò, lòng Đế Vương lại càng khó đoán hơn.

"Cái gì?" Phản xạ có điều kiện hỏi lại một câu, Mộc Ly thẳng thắn nhận sai như vậy, ngược lại khiến Vũ Tiêu Nhiên càng thêm kinh ngạc. Ngày thường nữ nhân này chẳng phải rất lớn mặt không sợ chết sao? Hôm nay lại có thể lần đầu tiên nói xin lỗi? Nhưng khi nhớ lại, trong lòng đã sáng tỏ.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Không thể quên 6

Sau khi hiểu rõ, dường như có một sự nhức nhối vô hình nào đó không cách nào không chế lan ra ở trong lòng, trái tim bắt đầu đau âm ỉ. Cái đau buốt ấy không phải do vết thương, mà đó chính là sự bị thương đang diễn ra ở trong lòng, đau đến không thể nói thành lời, đau đến tê tâm liệt phế, đau đến tận xương tủy.

"Người sao vậy?" Mộc Ly nhìn sắc mặt Vũ Tiêu Nhiên tái nhợt bất thường, không nhịn được nhảy dựng lên hoảng sợ hét to một tiếng, lại chỉ đôi lấy cái liếc mắt lạnh lẽo của hắn.

Mộc Ly không hiểu, sao người này có thể thay đổi nhanh như vậy nhỉ? Một khắc trước vẫn còn rống to với người, một khắc sau, lại lạnh nhạt đến mức làm biếng nhìn tới người. Chẳng qua, Anh Mộc Ly nâng cũng không cần nhìn hắn, nếu không phải hắn bị thương, mà vết thương đó hơn phân nửa là do mình tạo ra, còn lâu nàng mới ở lại đối diện với cái mặt than của hắn.

Tuy rằng gương mặt này rất tuần tú, rất có hình dáng, đủ để mê hoặc ngàn vạn thiếu nữ, thế nhưng toàn thân đều là hơi thở lạnh như băng, tuyệt đối không phải người bình thường nào cũng có thể chống đỡ nổi. Suy cho cùng, ai lại nguyện ý cả ngày đối diện với một khối băng cơ chứ!

Mộc Ly thấy hắn không nói lời nào, không kiềm chế được tiến tới liếc mắt nhìn, Không nhìn còn đỡ, thấy rồi Mộc Ly nhịn không được hít sâu một hơi, chỉ thấy máu từ trong ngực chảy ra nhanh chóng nhuộm đỏ một mảng lớn áo lót màu trắng của người nằm trên giường rồng, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

"Người ngốc quá? Cứ như vậy người vậy sẽ chết đó!" Không nhịn được hoảng sợ gào to, trông thấy Vũ Tiêu Nhiên vẫn không nhúc nhích, Mộc Ly cảm thấy chưa từng gặp qua kẻ nào ngốc đến mức này, ai biết giữa sự lạnh lẽo không mang theo tình cảm của thiên tử trẻ tuổi, thực ra cũng có mầm mống si tình đấy chứ?!

Thế gian tình là vật chi, nàng thì chẳng thêm ngó tới, nhưng lại có người thượng cùng bích lạc, hạ tận hoàng tuyền!

"Ta đi gọi thái y cho ngươi." Nhanh chóng lấy lại bình tĩnh, không đành lòng nhìn hắn như thế, Mộc Ly cảm giác lòng mình có một ít thương tiếc, vì vị Đế Vương ngoan tuyệt lạnh lẽo này, tuy vô tình nhưng lại si tình. Vì ai, tuổi trẻ vốn nên được hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp, lại bị người mình thân yêu nhất thiết kế âm mưu.

Nhưng mà, vừa mới cất bước, đã bị hắn mạnh mẽ kéo lại, Mộc Ly nâng mi, con ngươi như lưu ly mang theo nhàn nhạt thương yêu, khó hiểu nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Thiết huyết nhu tình

Hắn ngoái đầu nhìn lại, con ngươi lạnh lẽo không tình cảm, đối lại là sự đau đớn vô biên, bắn khoản nhìn người trước mặt.

"Là nàng sao?" Hắn lạnh nhạt hỏi, cổ họng thô ráp giống như bị mắc kẹt bông vải, một đôi con ngươi như sao tràn đầy chờ đợi nhìn nàng, lúc nói ra những lời này, mũi không nhịn được đau xót.

Đó là chuyện mà cả ngày lẫn đêm hắn mong đợi, trong sự mong đợi mang theo vô hạn nỗi đau tương tư bị hành hạ. Vì nhớ nhung người nào đó, hắn đã phải một vạn ám vệ ngày đêm tìm kiếm nàng suốt ba năm, nhưng cuối cùng vẫn vô ích, mỗi đêm chỉ có thể mang theo sự tức giận đi vào giấc ngủ, sau đó tỉnh lại, ngày qua ngày, năm qua năm, ròng rã ba năm như vậy.

Hôm nay, thật vất vả hội ngộ, chẳng lẽ lại là một lần gặp thoáng qua nữa sao?

Không! Sao hắn có thể cho phép, cho dù phải nhốt nàng, cũng tuyệt đối không!

Người không phải cỏ cây, chỉ những kẻ phạm tặc mới có thể vô tình? Người ta nói vô tình nhất là bậc Đế Vương? Nhưng có ai biết, ẩn dấu dưới lớp mặt nạ lạnh lẽo kia chính là một tấm chân tình vô cùng dịu dàng nghiêm túc!

Cuộc sống tất nhiên sẽ có những người mê muội vì tình, chỉ là không thể bỏ xuống được!

"Ngươi nói gì?" Hỏi xong, Mộc Ly thở phào nhẹ nhõm, trong lòng đánh trống lên xuống, không có tôn xưng, không hề lễ tiết. Nhìn đôi mắt sáng chói như hắc bảo thạch kia, Mộc Ly rất không muốn đánh nát mộng đẹp của hắn, nhưng nàng biết, nàng không thể không làm như vậy, không được để lộ ra bất kỳ sơ hở nào. Nếu không, hết thảy mọi thứ nàng sẽ không tiếp nhận nổi, bởi vì nàng, dù sao cũng không phải là người trong lòng hắn!

Giữ vững bình tĩnh, Mộc Ly dùng ánh mắt mê mang khó hiểu cộng thêm xa lạ nhìn hắn, dĩ nhiên, trong này còn có thứ hắn quen thuộc nhất, thờ ơ và lạnh lùng.

Nhìn ánh mắt mê mang khó hiểu của nàng, hắn như rơi vào trong mây, không khác chế được cảm giác trống rỗng ở trong lòng, mắt phượng vốn đang hi vọng trong nháy mắt sinh ra chán nản. Tiếp theo là sự đau đớn vô hạn, cùng với con giận ngập trời, chẳng qua hắn bắt buộc phải đè nén nó xuống, không thể để nàng coi thường mình.

"Ta đi gọi thái y cho ngươi." Mộc Ly cố ý chỉ vào vết thương của hắn, không thể tiếp tục chịu đựng ánh mắt tàn phá kia, nàng đẩy hắn ra, vội vàng chạy ra ngoài cửa.

Bàn tay hắn trống trơn dừng lại giữa không trung, đầu ngón tay cong cong, lộ vẻ tịch mịch.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Đau thương không thể phai mờ

Chỗ áo lót bị nhiễm đỏ, ngực đau đớn kịch liệt, nhưng hắn không quan tâm.

Một khắc kia, hần cảm giác tim mình như bị hút theo bóng lưng vội vã của nàng, một khắc kia, hần đột nhiên có loại ý tưởng, mặc kệ nàng có phải là nàng ấy hay không, hần vẫn muốn dốc hết toàn lực giữ nàng lại bên cạnh mình, cho dù có cãi vã, tức giận khó chịu, hần cũng cam lòng.

Chẳng qua, một mối nhìn xuống trái tim, vuốt ve vết thương ngay vị trí trái tim, hần cười tự giễu, hần biết, từ đây về sau ở chỗ này, sẽ vĩnh viễn không thể phai mờ, cả đời này đi theo hần, cho đến khi hần chết mới thôi.

Chỉ chốc lát sau, ngự y nghe lệnh vội vàng chạy tới xử lý miệng vết thương, đi cùng còn có Huyền Thanh quần áo xanh thẫm, nhìn ra đằng sau, không nhìn thấy bóng dáng nhỏ xinh gầy yếu, đột nhiên nảy sinh một ý nghĩ.

"Người đi xuống đi." Câu nói được thốt ra không chút tình cảm, hần khoát tay, ý bảo ngự y lui ra.

"Vì sao người phải làm thế?" Nhìn cánh môi tái nhợt của hần, cộng thêm bộ quần áo toàn là máu, Thanh nhíu chặt mày, lo lắng nhìn hần.

"Không sao." Vũ Tiêu Nhiên trả lời qua loa, sự lạnh giá trong mắt ít hơn trước, cho đến bây giờ hần vẫn chưa từng đối xử lạnh nhạt với Thanh.

Cũng bởi vì có y, mới có thể khiến hần trong những năm này giữ được sự ấm áp lúc ban đầu.

Ngự y do dự, nét mặt già nua đầy nếp nhăn khẽ run, ông không biết là nên vào hay ra đây, cho đến khi Hoàng đế không kiên nhẫn phát tay lần nữa. Ông mới xách dụng cụ lui ra ngoài, nhưng nửa đường lại bị người nào đó kêu trở lại, mà lão ngự y này, chính là người Mộc Ly nhìn thấy đầu tiên lúc tỉnh lại.

"Hoàng . . . Hoàng thượng . . . ." Ngự y yếu ớt lên tiếng, phịch một tiếng quỳ xuống đất, ông thật sự chịu không nổi khí lạnh toát ra từ trên người của Hoàng thượng, cũng không biết Hoàng thượng gọi ông lại làm chi, chẳng lẽ bởi vì vết thương chưa được xử lý thỏa đáng?

"Đề đồ lại, cút ra ngoài." Vào lúc này, quả thực không thể chịu được thái độ khúm núm của người khác, Vũ Tiêu Nhiên chán nản mở miệng, giọng nói đầy uể oải.

"Dạ . . . Dạ . . . ." Lão ngự y không để ý tới mồ hôi lạnh trên trán, vừa lẩn vừa bò chạy đi.

Xoa xoa cái trán mệt mỏi, chống lại ánh mắt khó chịu của Thanh, hần thờ ơ nói: "Nàng không thừa nhận, chỉ dựa vào một cây cây trâm, ta cũng không thể xác định rốt cuộc có phải là nàng hay không."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Mạng của người không phải do người quyết định

"Đã gần chết, còn muốn nàng?" Thanh cười một tiếng, trên gương mặt tuyệt thế khuynh thành thoáng qua một tia sáng kỳ lạ, không để ý nói tiếp "Sớm muộn có một ngày người sẽ chết ở trên tay nàng."

Vốn chỉ là một câu nói đùa của Thanh, vậy mà, người nói vô ý, người nghe có lòng, Vũ Tiêu Nhiên lại cân nhắc những lời này.

Hồi lâu vẫn không thấy hần phản ứng, Thanh dùng sức xé toan áo lót của hần, lộ ra lồng ngực rộng lớn bên trong và vết máu đã đọng lại thành màu đen.

Về mặt lo lắng chợt lóe lên, Thanh hí hóp mắt, nói lầm bầm: "Vết thương sâu như vậy, khỏi cần nữ nhân đó ra tay, chính người đã ngã xuống trước rồi."

Dứt lời, giống như vẫn chưa đủ nói tiếp: "Nhớ! Bây giờ mạng của người không phải do người quyết định, không, cho tới bây giờ mạng của người chưa từng là của mình! Người là vua của Phụng Lân, giang sơn Phụng Lân này có thể không có ai, duy chỉ thiếu người là không được, người có còn nhớ đi ngôn của phụ hoàng trước khi lâm chung không?"

Tất cả nữ nhân trong thiên hạ đều chỉ có thể là quân cờ, ông ấy muốn người không trầm mê nữ sắc, điểm này người làm vô cùng tốt, cũng không muốn người động chân tình với bất cứ ai. Đế vương có thể làm mọi thứ mình muốn, chỉ có điều không thể động chân tình! Thiên hạ này nữ nhi nhiều như sao, ai mà không nịnh nọt cơ chứ? Nhưng người lại cố tình không nghe, dám yêu một nữ nhân không biết tốt xấu như vậy. . . . ."

"Đủ rồi!" Không đợi Thanh cầu nhàu xong, Vũ Tiêu Nhiên đã không nhịn được rống to một tiếng, lạnh lẽo nói: "Người đi ra ngoài cho trẫm!"

Đây là lần đầu tiên hần xưng trẫm với y, có thể thấy hần nổi nóng thật rồi, qua nhiều năm như vậy, lần thứ nhất hần tức giận với nàng, cũng là. . . . .

"Được, vì người con gái đó ngay cả ta người cũng mắng, coi như Huyền Thanh ta nhìn lầm người!" Đạp mạnh vào cánh cửa, Huyền Thanh tức giận rời đi.

"Hoàng . . . Hoàng thượng, Tô quý phi nương nương cầu kiến ở bên ngoài. . . ." Giọng nói Cao công công yếu ớt như kim châm, bước nhẹ đi vào, chỉ sợ sớ ý một chút sẽ dẫm lên địa lôi.

"Không gặp! Tất cả đều rút ra ngoài cho trẫm, không có lệnh của trẫm ai cũng được phép tiến vào." Giọng nói lạnh lẽo tuyệt đối, mang theo tức giận vô hạn. Gần như có thể đông cứng Cao công công, lúc này Vũ Tiêu Nhiên điên cuồng không khác gì dã thú trong rừng rậm.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Trói buộc tâm hồn

Tất cả nữ nhân trong thiên hạ đều chỉ có thể là quân cờ, câu nói ấy giống như con ác mộng luôn quấn lấy hần, hần mãi mãi sẽ không thể quên lời dặn dò của phụ hoàng trước khi lâm chung.

Nhiên nhi, nữ nhân trong thiên hạ này đều giống nhau, tất cả bọn họ chỉ có thể là quân cờ, con hãy nhớ lấy, tuyệt đối không thể động chân tình. . . Nếu không, ta ở dưới cửu tuyền, chết cũng không nhắm mắt. . . A. . . . .

"A. . . . ." Gào to một tiếng, âm thanh khàn khàn vang vọng cả Dưỡng Tâm điện, hai mắt hần đỏ ngầu, một tay che cái trán đau đớn, lăn lộn trên giường rộng, vết thương ở ngực lần nữa bị nứt ra, máu đỏ xinh đẹp chảy ngược xuống, nhiễm đỏ căn phòng vắng vẻ, môi của hần, tái nhợt không chút máu. . . . .

Từng chuyện đã trải qua lần lượt hiện lên trong mắt hần, lúc thì là một nữ tử tuyệt sắc, khi thì dừng lại trong tâm trí hần là giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lẽo của nữ tử nào đó, lúc thì là một nữ nữ có thân hình nhỏ nhắn yếu ớt nhưng lại quật cường. . . . .

Đột nhiên hình ảnh chuyển một cái, gương mặt già nua nhưng vẫn không mất phần uy nghiêm dừng lại ngay trước mắt hần, giọng nói giống như ác mộng đây đưa hần, đến mức ngay cả thở cũng không nổi, hần biết hần đời này, sẽ không trốn thoát được sự trói buộc tâm hồn kia.

Nắm mắt lại, hần nhủ chặt mảy, cuối cùng bởi vì không chịu được loại đau đớn này mà hôn mê tiếp.

Thời khắc hần lâm vào mê mang, Huyền Thanh mang theo ngự y nối đuôi nhau tiến vào, lúc rời đi vốn là tức giận, nhưng vì lo lắng vết thương trên người hần nên quay trở lại, lại không ngờ thấy được cục diện như thế.

Hai tay bên hông từ từ siết chặt lại, mình nên làm gì đây? Giết chết nữ tử đã khiến hần đau khổ sao?

Bên ngoài cung điện, hoa rơi rụng, Mộc Ly lần thứ hai bước đến chỗ này.

Từ xa đã nghe thấy tiếng đàn u nhã biến ảo khôn lường, đến gần nhìn, bạch y nam tử tuyệt sắc, hoa rơi rụng dưới tường rào, rõ ràng cùng một người, hoàn cảnh cũng giống nhau, nhưng Mộc Ly lại cảm thấy tiếng đàn lần này dường như có gì đó khác hơn lúc trước.

Cười khẽ, nhắm mắt lại, ngẩng đầu lên, im lặng lắng nghe tiếng đàn khiến cho người ta an tâm, mùi thơm thoang thoang xông vào mũi, Mộc Ly hít sâu một hơi, tâm tình bỗng nhiên sáng khoái, thì ra thế gian vẫn có một nơi sạch sẽ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Rượu không say, người tự say

Sạch sẽ khiến cho người ta an tâm, sạch sẽ không có âm mưu tính toán, là bởi vì nơi này có một người thanh thuần như thế sao?

Một người như vậy, làm cho người ta vừa nhìn thấy nhìn không được muốn tới gần. Hay chỉ được nhìn từ xa vẫn sẽ cảm thấy ám người, là bởi vì như vậy sao? Mộc Ly cũng không rõ, nhưng lại không thể không chế bước chân đến gần hần, có lẽ, cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Tiếng đàn đột nhiên dừng lại, Mộc Ly mở to đôi mắt sáng chói như sao, hiện tại bị một bóng râm bao phủ, nhưng vẫn khiến người ta cảm nhận được hơi thở ấm áp, lông mi như cánh bướm khẽ run, nàng ngược mắt nhìn bạch y nam tử tuyệt sắc, cười nhạt.

"Ta biết ngay nàng sẽ đến." Bạch y nam tử lạnh nhạt nhếch miệng, môi mỏng như hoa anh đào cong lên, đôi mắt màu xanh nhạt không chút che giấu sự vui sướng.

Chính là chân thật không che giấu như vậy, mới khiến Mộc Ly muốn đặt chân đến đây lần thứ hai.

"Sao huynh nhận ra ta?" Đây là khuôn mặt đã bị dịch dung, không phải là nhan sắc tuyệt trần lúc mới gặp, điểm này Mộc Ly cũng không quên, nàng cười

nhật, hồ hững như vậy, không cần tỏ vẻ kiên cường, không cần cố ý lạnh lẽo.

Xem ra lần trước, trước khi tới đây mặt nạ da người của nàng đã rớt ra, Mộc Ly thoáng cảm thấy thoải mái, như vậy cũng tốt, nàng cũng không muốn cố ý lừa gạt hắn.

Nam tử cười nhạt không nói, hơi cúi người, hai mắt màu xanh nhạt chống lại đôi mắt to sáng chói như ngọc lưu ly, bốn mắt giao nhau, hai người bèn nhìn nhau cười, đáp án không cần nói cũng biết, tất cả đều tồn tại trong con người màu nhạt kia.

Ánh mắt làm cho người ta an tâm như thế, phối hợp ăn ý như thế, không cần ngôn ngữ, chỉ cần một ánh mắt, hai bên đều đã sáng tỏ.

"Ta tới uống trà, huynh đệ ta đứng như vậy sao? Đây chính là đạo đãi khách của huynh? Vậy Anh Mộc Ly ta lần sau cũng không dám đến đâu." Mỗi đồ mọng cong nhẹ, Mộc Ly bắt mắt trừng mắt nhìn hắn, nhưng trong đôi mắt kia lại chứa mười phần hài hước.

"Nha đầu ngọc, ta tên là Vô Úc, bên kia có một cái đình, tự mình đi tới đó ngồi." Sao Vô Úc có thể không hiểu chút ít tâm tư này của Mộc Ly? Hắn cũng không khách sáo, chỉ vào phương hướng hoa rụng ở phía Tây, ý bảo Mộc Ly tự mình đi qua.

Vô Úc. . . Không nhớ lại. . . . . Cuộc sống không như ý đến 89%, nếu như thật sự không nhớ lại, vậy thì sẽ ra sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Ngàn năm kêu gọi

Giọng nói của Vô Úc trong veo như thủy tinh, e rằng thế gian hiếm có, Mộc Ly không chỉ say mê, cái gọi là, rượu không say, người tự say!

Đình được xây bằng gỗ, nằm ở hướng Tây, phía sau màn hoa rơi lả tả, trông rất mới mẻ độc đáo có vẻ mới xây cách đây không lâu. Mộc Ly rời khỏi ghế trụ bằng gỗ, nhìn hoa bay tán loạn, tâm trạng vô cùng thoải mái. Trước đó bởi vì Vũ Tiêu Nhiên mà có chút không vui, hiện tại e rằng sớm đã ném nó lên chín tầng mây rồi.

"Ly Ly, trà đến đây." Gọi to một tiếng, người chưa tới nhưng tiếng đã tới trước, không thể tưởng được giọng nói như nước chảy mây trôi kia bay trong gió lại giống như đến từ ngàn dặm xa xôi, dường như nghe không được rõ ràng..

Toàn thân Mộc Ly chấn động, một tiếng Ly Ly kia như xuyên qua trái tim nàng, tựa như lời gọi của người nào đó đến từ ngàn năm sau, tìm bắt đầu đau âm ỉ. Ngàn năm sau, có một người đã từng gọi nàng thân mật như vậy, có một người cũng đã từng gọi nàng từng tiếng từng tiếng như thế. . . . .

Ly Ly, không cho phép tè ra quần, tè ra quần sẽ không đẹp. . . . .

Ly Ly không khóc, mẹ hát cho con nghe. . . . .

Ly Ly, ngoan. . . Không có ba, mẹ cũng sẽ yêu thương con. . . . .

Ly Ly, mẹ yêu con lắm, mẹ vĩnh viễn sẽ không bỏ rơi con. . . . .

Ly Ly, mẹ đi mua kem con thích ăn nhất. . . . .

Ly Ly. . . Ly Ly. . . . .

Từng tiếng gọi liên tiếp xuất phát từ nơi đó, nhưng ai đã kêu Ly Ly thế? Tại sao nàng bắt đầu không nhìn thấy rõ cảnh tượng ở trước mắt rồi?

Là ai đã dùng lời nói ngọt ngào sau đó lại kiểm soát tàn nhẫn vứt bỏ nàng? Là người mẹ luôn xuất hiện ở trong mơ của nàng sao?

À không. . . Nàng nhìn không rõ, nàng thật sự không thấy rõ. . . . .

Nước mắt trong suốt chảy bừa bãi trên mặt, đôi mắt lưu ly vốn sáng chói, giờ phút này tất cả chỉ còn lại sự bi thương. Cho dù có mạnh mẽ, nhưng nàng cũng chỉ là một đứa bé bị người ta vứt bỏ. Cho dù có lợi hại, nàng vẫn không thể tìm thấy lối ra khỏi nỗi ám ảnh bị người ta vứt bỏ. . . . .

Thất lung căng thẳng, tiếp theo rơi vào một lồng ngực ấm áp, Vô Úc ôm nàng thật chặt, dường như muốn hòa tan nàng vào trong xương tủy của mình, mùi thơm thoang thoang nơi chóp mũi. Mộc Ly ôm ngực lại hắn, tựa như một lữ khách hành tàu trong sa mạc cuối cùng cũng tìm được ốc đảo.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 134: Vô Ưc hứa hẹn

"Ưc, huynh sẽ giống như những người khác vứt bỏ ta phải không?" Thốt ra một chữ 'Ưc' rất tự nhiên, Mộc Ly gọi vô cùng thân thiết, nhưng cũng không cảm thấy lúng túng, chỉ là nước mắt trên mặt, vẫn tiếp tục chảy ngang dọc.

Một tiếng mẹ thân thương nhất, giờ khắc này nàng chỉ có thể kêu trong miệng người khác, không thể không nói, đây là một việc rất đau xót. Nhưng nỗi đau đó có lớn hơn chuyện lần lượt bị những người thân vứt bỏ sao?

"Sẽ không." Không chút nghĩ ngợi, Vô Ưc lạnh nhạt bỏ lại hai chữ, tuy ít nhưng chứa đựng mười phần ý nghĩa. Nhớ lại từng lời nói trong miệng nàng, giống như âm thanh của thiên nhiên, làm cho lòng hấn bỗng nhiên nhảy nhót không thôi, đồng thời đối với nước mắt của nàng, cũng càng thêm thương tiếc.

"Ưc, huynh phải thương ta cả đời." Mộc Ly mở miệng lần nữa, mang theo nồng nặc giọng mũi, khá hơn ban nãy rất nhiều. Nàng là ai? Chính là người có thể không chế cảm xúc của bản thân bất cứ lúc nào. Mặc dù có đôi lúc cũng sẽ không thể ngăn lại được, nhưng ít nhất cũng đã rất tốt rồi đúng không?!!

"Được." Chỉ ngắn gọn một chữ, nhưng lại làm cho trong lòng Mộc Ly ấm áp rất nhiều.

"Ưc, nếu sau này ta không có chỗ để ở, huynh phải chứa chấp ta." Nếu như sau này cãi nhau với tên bạo quân nào đó, ở đây cũng coi như là một chốn thân tiên của loài người, quan trọng là nàng thích nơi này. Mộc Ly bắt đầu tính toán ở trong lòng, đáng tiếc, chút tâm tư nhỏ nhỏ này của nàng, chắc chắn sẽ phải ném mũi thất bại.

Bởi vì người được hấn xem trọng, mặc kệ sống hay chết, nhất định chỉ có thể là của hấn. Có lẽ, Mộc Ly chính là một trường hợp ngoại lệ.

Dù sao, bản thân Anh Mộc Ly nàng cũng đã là ngoại lệ trong ngoại lệ, một người đến từ ngàn năm trước sau, có thể không coi là ngoại lệ sao?

"Được."

"Ưc, nếu sau này ta đánh người, huynh phải là người đầu tiên thay ta đứng ra chịu đòn nhé." Lúc nói ra những lời này, Mộc Ly không nhịn được bật cười một tiếng, bình tĩnh thối lui khỏi lồng ngực của Vô Ưc, từng bước kéo dần khoảng cách, Mộc Ly trịnh trọng nói: "Như vậy, huynh có còn dám nói được nữa không?"

Như vậy, huynh có còn dám nói được nữa không? Huynh còn có thể nói được nữa không? Nhìn qua tựa như một câu nói lơ đãng, nhưng trách nhiệm trong đó cũng chỉ có bản thân hai người hiểu.

Mặc dù dùng giọng điệu trịnh trọng, nhưng đôi mắt trong trẻo như lưu ly kia lại chứa đựng nhân nhạ ý true tức. Vô Ưc đưa tay vuốt ve mái tóc dài của nàng, cười nhạt, môi mỏng như hoa anh đào khẽ mở, bật ra một chữ: "Được!"

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Hoàn toàn không nhớ

Mộc Ly bị một chữ được đơn giản làm cho xúc động, duỗi hai tay ra, nàng chủ động ôm y, bình thường giống như người thân ôm nhau nhưng lại hàm chứa vô hạn chân tình. Y cũng ôm ngược lại nàng, hai người cứ như vậy yên lặng ôm nhau dưới bầu trời hoa rơi tán loạn, trên người y tỏa ra một mùi thơm tựa như dòng suối chảy trong khe sâu thăm tối, nhân nhạ xông vào cánh mũi nàng, loại cảm giác này khiến cho người ta an tâm.

"Trà nguội rồi." Giọng nói trong trẻo, róc rách như tiếng nước chảy chuyển vào trái tim Mộc Ly, Vô Ưc không nhịn được vỗ vỗ tấm lưng mỏng manh của nàng, đột nhiên phát hiện nàng thật sự quá gầy rồi.

Chẳng lẽ nữ hài tử đều nhỏ bé như vậy sao? Hay là chỉ có nàng?

Mộc Ly lại không nhịn được khẽ thở dài ở trong lòng. Tiếng của Vô Ưc quả nhiên nghe tốt hơn giọng nói lạnh lẽo của người nào đó!

Qua hồi lâu, Mộc Ly điều chỉnh lại tâm trạng thoát ly khỏi lồng ngực của Vô Ưc, ngẩng khuôn mặt tươi cười sáng lạn lên, tò mò hỏi: "Ưc, tại sao tên huynh là Vô Ưc vậy? Tại sao huynh lại ở đây một mình? Người thân của huynh đâu?"

Lời hỏi vừa ra khỏi miệng Mộc Ly đột nhiên có chút hối hận, trong lòng mỗi người đều sẽ có bí mật riêng, sao nàng ngốc đến nỗi đi hỏi loại vấn đề này cơ chứ?

Nhìn về mặt Mộc Ly ảo não, Vô Úc nở nụ cười xoa mái tóc dài của nàng, gương mặt tuyệt thế khuynh thành thoáng âm đạm, nói lảm bảm: "Hỏi nhiều vấn đề như vậy, Ly Ly muốn huynh trả lời cái nào trước đây?"

Khi nói chuyện, tròng mắt xanh nhạt kia lại thoáng qua một tia trống rỗng và mờ mịt.

Sao y có thể nói cho nàng biết đây, thật ra y cũng không biết mình tại sao lại ở chỗ này. Chẳng qua là lúc tỉnh dậy đã thấy mình ở đây, hơn nữa toàn thân còn bị thương nặng. Thậm chí, ngay cả một ít trí nhớ trước kia cũng không có, từ đó mới biết mình đã bị. . . Mất trí nhớ.

Vô Úc Vô Úc, cái tên này là y tự đặt cho mình, y, thật sự không nhớ được gì cả. . . . .

Nhìn về mặt Vô Úc âm đạm, cùng với trong con ngươi kia chột lóe lên chỗ trống, Mộc Ly cả kinh, xem ra lẽ đời đâu chỉ có một mình nàng, có lẽ mỗi người đều mang theo một quá khứ khó có thể diễn tả bằng lời.

Chẳng qua quá khứ, cuối cùng vẫn là quá khứ, hà cớ gì chúng ta phải chấp nhất quá khứ đó chứ?

Được thanks

Xem thông tin cá nhân

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Đơn độc

Mộc Ly mê mang, nhớ tới vị thiên tử cao cao tại thượng không coi ai ra gì kia, nhớ tới hấn đối với người gọi là ‘Nguyệt Như Băng’ gì đó cố chấp chết không buông tay, nhớ tới ánh mắt quyết tuyệt kia, trong lòng không khỏi hơi buồn buồn, nhất thời hai người cùng rơi vào trạng thái im lặng.

"Ly Ly, huynh. . . Cũng không biết người thân của huynh ở đâu, năm tháng trước, sau khi huynh tỉnh lại đã ở chỗ này, Vô Úc. . . Là tên huynh tự đặt cho mình. . . ." Bởi vì không có bất kỳ trí nhớ nào, cho nên đặt tên là Vô Úc. Vô Úc nhanh chóng lấy lại tinh thần, dùng mấy câu đơn giản đề tường thuật lại những chuyện đã xảy ra cách đây năm tháng. Chẳng qua trong giọng nói vẫn loáng thoáng một ít phiền muộn.

Không cần nói quá rõ ràng, Mộc Ly cũng đã hiểu, sự mờ mịt và trống rỗng dâng lên trong con ngươi màu xanh nhạt ấy đã chứng minh tất cả. Nàng không khỏi nghĩ, nếu không phải bị mất trí nhớ, thì đôi mắt kia có chân thật như vậy không? Bọn họ sẽ gặp nhau ở chỗ này sao?

Lập tức không chỉ suy đoán thân phận Vô Úc mà nàng còn cố tìm ra nguyên nhân. Ân oán giang hồ? Âm mưu hoàng thất? Tình địch mưu sát?

"Úc, sau này ta chính là người thân của huynh." Không suy nghĩ nhiều, Mộc Ly vươn tay, đặt tay mình chồng lên bàn tay to của Vô Úc, cọ xát giữa lòng bàn tay, có thể cảm thấy trên tay Vô Úc có vết chai mờ nhạt.

Xúc động nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn kiên định của Mộc Ly, trong tròng mắt màu xanh nhạt của Vô Úc thoáng hiện lên từng đợt sóng lăn tăn. Lục y nữ tử đứng đơn độc một mình, ánh mắt kiên định chân thành, cái nhìn kia, sẽ mãi đi theo y suốt cuộc đời này, bởi vì đây chính là nữ tử đầu tiên khiến cho y cảm thấy ấm áp.

Mặt trời chiều ngã về Tây, Mộc Ly leo tường trở về hoàng cung, lúc này sắc trời đã nhuộm cả hoàng cung Phượng Lân thành một màu vàng chói chang, nàng bước rón rén vào Tương Tư các, trong đầu không ngừng suy nghĩ có nên đến xem tình trạng của tên bạo quân đó không, mình đi ra ngoài cả ngày, cũng không biết thương thế của hấn ra sao rồi.

Nếu như vậy, vậy thì không bằng, đi xem hấn một chút. . . . .

Mộc Ly nghĩ đến đó, chân bước nhanh hơn, ngây ngô đi tới cửa Tương Tư các nhưng lại bị trận thế trước mắt làm cho đầu óc choáng váng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Ai uy hiếp ai?

Chỉ thấy hai bên cửa chính Tương Tư các, bảy tám cung nữ đứng xếp thành một hàng dài thẳng tắp, nhìn trận thế này, Mộc Ly không cần đoán cũng biết người tới là ai rồi.

Không để ý đến những ánh mắt có thể ăn thịt người của đám cung nữ thị vệ, Mộc Ly bình thân ưỡn ngực ngẩng cao đầu bước vào trong tầm mắt của mọi người.

Người ngồi đoan trang trên ghế chủ vị ở bên trong chính là Thái hậu, nét mặt uy nghiêm nhưng không mất phần cao quý, không hề có bất kỳ biểu lộ gì. Đôi lúc Mộc Ly nghĩ thầm, chẳng lẽ người trong hoàng gia đều có chung một bệnh sao?

Nếu không phải vậy, tại sao từ trên xuống dưới, từ lớn tới nhỏ, mỗi người đều mang một ‘mặt than’? Ngay cả cung nữ thị vệ dưới quyền cũng như thế.

"O, hiếm thấy Hoàng thái hậu tới làm khách, vô sự bất đẳng tam bảo điện*, e rằng để người đợi lâu rồi?" Giọng điệu cợt nhả không hề có chút lễ phép, Mộc Ly vừa vào cửa đã bắt đầu phá vỡ bầu không khí đang căng như dây đàn ở trong phòng. Hơn nữa sự thẳng thắn của nàng còn thành công khiến cho sắc mặt Hoàng thái hậu khê thay đổi.

(*) Không có việc gì không lên Tam Bảo điện, ý nói càng lắm tội càng vội lên chùa.

"Các người lui ra." Mặt không đổi sắc liếc nhìn bọn nô tài một cái, cuối cùng Hoàng thái hậu mới dời ánh mắt sắc bén nhìn về phía Mộc Ly.

Ra lệnh một tiếng, chúng nô tài trật tự lui ra, tiếp theo tất cả các cửa cũng đều được đóng lại, không thể không than một tiếng, xã hội nô lệ cổ đại thực *** không có nhân quyền, hại người không ít mà!

"Hoàng thái hậu nương nương, ngài làm vậy là sao? Chẳng lẽ có chuyện gì mà phải lén lút mới nói được ư?" Mỉa mai cười một tiếng, Mộc Ly duỗi thẳng lưng ngồi lên giường quý phi, hai mắt cười lạnh nhìn nét mặt vẫn không thay đổi của Thái hậu đang ngồi ở trên ghế. Thật ra, bà ta tới nơi này để làm gì sao Mộc Ly có thể không rõ chứ? Chỉ là không muốn nhiều lời thôi.

Lão Thái hậu dường như cũng bị lời nói Mộc Ly kích thích, bà ta vỗ bàn một cái, trên cao nhìn xuống liếc nhìn dáng vẻ thong dong của nàng, một đôi mắt phượng càng thêm ác độc bắn về phía nàng: "Nhan Khuynh Thành, hôm nay ai gia đến chính là muốn nhắc nhở người đừng quên chuyện người đã đồng ý với ai gia. Nếu không, đừng trách ai gia lòng dạ ác độc!"

"Vậy Nhan Khuynh Thành ta cũng nói cho bà biết." Mộc Ly vẫn lười biếng nằm ở trên giường quý phi, một đôi mắt như lưu ly cũng nguy hiểm nheo lại, ánh sáng tà tử thoáng hiện nhìn về phía Hoàng Thái hậu: "Nhan Khuynh Thành ta nói một là một, đừng để cho ta biết bà lén lút giờ trò, nếu không, . . . Đừng trách ta lỗ miệng, công bố cho thiên hạ biết chuyện xấu xa của các người vào mấy năm trước!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Đánh cuộc thắng

Anh Mộc Ly nàng trước giờ vẫn không phải người dễ bị bắt nạt, muốn uy hiếp nàng? Vậy thì xem người có bản lĩnh này hay không đã!

Mặc dù nàng có đôi lúc tùy tiện, nhưng cũng không có nghĩa là nàng sẽ không nhìn mặt mà nói chuyện, nói một là một. Nếu nàng đã đồng ý khoản giao dịch này, thì sẽ không nuốt lời. Có lẽ, tương lai có một ngày, cuối cùng nàng sẽ vì kết quả này mà hối hận, chỉ là, không còn đường lui nữa rồi!

Từ khi nàng đi tới nơi thế giới này, ngày đầu tiên xuyên thành Nhan Khuynh Thành, trách nhiệm của nàng là phải gánh vác những thứ nàng ấy để lại, huống chi, nàng cũng đã đồng ý với nàng ấy.

"Này? Nhan Khuynh Thành người nói vớ vẩn gì vậy? Cần thận ai gia trị tội bất kính của người đấy." Hoàng Thái hậu nhất thời bị giật mình không nhẹ, tuy bị khí thế của Mộc LY làm cho run sợ, nhưng mặt vẫn không đổi sắc, không hổ là từ cung phi từng bước một bò lên làm chủ.

Từ trước tới nay chuyện tranh đấu trong hậu cung còn tàn khốc hơn cả khói lửa trên chiến trường, sự lợi hại của nó nằm ở chỗ, chính là giết người trong vô hình. Hơn nữa còn có thể giết người mà không thấy máu, bởi vì người không biết khi nào mình sẽ trở thành vật hy sinh trong cuộc đua quyền lợi và danh vọng này.

Có lẽ, một khắc trước, người vẫn ngồi ở vị trí Hoàng hậu, một khắc sau, rất có thể người đã đặt mình vào trong lãnh cung.

Thịnh cực tất suy, vật cực tất phản*, đây là chân lý nghìn năm qua không đổi, mà điều chúng ta có thể làm, chính là cố gắng tự bảo vệ mình.

(*) Ý nói một việc phát triển đến mức độ nào đó sẽ chuyển hóa sang dạng khác.

"Ta có nói bừa hay không, người biết rõ mà." Mộc Ly đứng dậy từ trên giường quý phi, nhếch miệng cười tà từng bước một tiến tới gần Hoàng Thái hậu, thân thể của nàng nhỏ gầy như vậy, giờ phút này ở trong mắt của Hoàng Thái hậu lại có khí thế không gì sánh kịp.

Mộc Ly đến gần bên tai bà ta nhẹ nhàng thốt ra một chữ, Hoàng Thái hậu nghe xong, sắc mặt lập tức thay đổi, một tia sang ki lạ thoáng qua trong đôi mắt to như lưu ly kia. Mộc Ly cũng không đùa với bà ta nữa, trực tiếp hạ lệnh đuổi khách: "Được rồi, hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ, người đi thông

thả, ta mệt mỏi, nên không thể tiến người."

"Người. . . ." Dung nhan xanh mét, cuối cùng Hoàng Thái hậu hung hăng trừng Mộc Ly một cái, không cam lòng đưa bàn tay run run cho cung nữ đỡ đi ra khỏi cửa.

Nhìn bóng lưng Hoàng Thái hậu rời đi, trong mắt Mộc Ly lóe lên ngàn vạn luồng sáng, nàng từ từ mở tay ra, phát hiện lòng bàn tay rịn một lớp mồ hôi mỏng. Nàng vốn chẳng qua là thử đánh cuộc một lần, nhưng không ngờ lại thắng, nếu không hậu quả, không thể tưởng tượng nổi!

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Tà tứ mà xinh đẹp

Vừa nãy nàng chỉ nói một chữ ‘Bù’ ở bên tai bà ta mà thôi.

Ngồi trở lại trên ghế quý phi, Mộc Ly vắt chéo hai chân, nàng lấy từ trong ngực ra một vật, đó là một cây trâm bạc rất bình thường. Ngày đó lần đầu tiên nàng và Tuyết Lê xuất cung, Tuyết Lê vì đề giúp mình no bụng đã phải đem nó đi cầm. Hôm nay, nàng mang ngân phiếu cướp được từ trên người Phụng Lâm lần trước chuộc lại cho nàng ấy.

Mặc dù không biết cây trâm này có ý nghĩa gì với Tuyết Lê, nhưng chắc chắn món đồ đó rất quan trọng. Nếu không, sao nha đầu đó có thể luyến tiếc mang nó, còn vì mình mà đem đi cầm cơ chứ?

Nghĩ tới đây, chợt nhớ đến người có gương mặt giống y như một đứa trẻ ngày ấy, toàn thân tản ra hơi thở tu la, ánh mắt mang khí chất cao quý, e rằng người bình thường cũng không thể có. Tuy đã che giấu rất kỹ, nhưng Mộc Ly trời sanh tính thận trọng nên vẫn có thể nhìn thấy rõ như ban ngày.

Còn có thiên hạ đệ nhất lâu cổ ý gây khó dễ, rốt cuộc là thật hay giả? Hoặc giả đã sớm an bày từ trước? Mình có thể trốn dễ dàng như thế, chỉ sợ cũng do chủ tử người ta cho phép. Nếu không, bằng vào năng lực khác xa nhau giữa mình và đối phương lúc ấy, làm sao có thể dễ dàng thoát thân như thế?

Lẽ nào thật sự tiện tay tóm được vàng trên cơ thể người kia và tác dụng của việc khơi dậy lòng tham của dân chúng? Mộc Ly bật cười, không thể phủ nhận, tuy có hiệu quả đó, nhưng như vậy vẫn chưa đủ.

Cắt cây trâm vào, Mộc Ly vén tay áo lên, màu đỏ của chu sa hiện lên trên cánh tay trắng nõn, ánh sáng nờ rộ như máu, lộ vẻ tà tứ mà xinh đẹp, ngón tay của nàng vuốt ve qua lại, có thể cảm giác rõ rệt trên hơi ấm, Mộc Ly khẽ nhủ này, sự khó hiểu trong con người càng lúc càng lớn.

Vì sao thoát nhìn nốt ruồi đỏ này và thủ cung sa của nữ tử cổ đại giống nhau như vậy nhỉ? Mặc dù có hơi đỏ và xinh đẹp hơn một chút, và lại còn ẩn chứa năng lượng, nhưng quả thật rất giống nhau!

"Minh vương ới Minh vương, ông rốt cuộc đang nghĩ gì vậy." Nói thầm một tiếng, Mộc Ly để tay áo xuống, nhìn về phía đại điện nơi mà Cao công công đang đến nở nụ cười nhạt, Thái hậu chân trước vừa mới đi, thủ hạ của Vũ Tiêu Nhiên đã tìm tới.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Ánh mắt khinh bỉ

Xem ra cuộc sống sau này sẽ không thể bình yên rồi, cũng không có ai tính toán thái bình, chỉ vì có muốn cũng chưa chắc đã được.

"Đi." Không đợi Cao công công mở miệng, Mộc Ly nhấc cái mũi nhỏ, đứng lên từ trên ghế quý phi dứt khoát đi ra ngoài.

"Khuynh Thành cô nương." Cao công công gọi nhỏ một tiếng, hai tròng mắt thoáng qua sự lo lắng. Mộc Ly lập tức hiểu rõ ý tứ trong đó, nàng đáp lại bằng một nụ cười nhạt, bày tỏ sự biết ơn, mặc niệm trong lòng, sẽ để cho bão táp càng tới mãnh liệt hơn nữa.

Mộc Ly đi một mạch từ Tương Tư các tới, không khỏi hứng lấy ánh mắt khinh bỉ của một số cung nữ. Từ sau chuyện phế hậu lần trước, ban ngày Mộc Ly không bước ra khỏi cửa, thỉnh thoảng nếu muốn tản bộ, thì sẽ chọn lúc đêm khuya yên tĩnh. Hiện tại cũng khó trách mọi người dùng ánh mắt như thế để nhìn mình.

Dù sao nửa tháng trước vẫn là Tây Cung Hoàng hậu, mặc dù nói vị Hoàng hậu này không được sủng ái, nhưng ít nhất còn tồn tại một cái danh hiệu. Mà lúc này, cái gì cũng không có, hơn nữa còn gánh lấy tội danh sát hại hoàng tử chưa ra đời. Từ đó có thể hiểu nguyên nhân vì sao có những thứ ánh mắt

khinh bỉ như vậy.

Mộc Ly ngẩng đầu ưỡn ngực đi tới, miệng luôn nở nụ cười lạnh nhạt xa cách, hoàn toàn không hề bị những ánh mắt đó quấy nhiễu. Ngược lại, nàng còn rất tùy ý tự tại, nàng càng tự tại, những người khác lại càng không cam lòng.

Lúc đến Đường Tâm điện, Cao công công và bọn nô tài cũng theo chân Mộc Ly, mà không phải là một mình Mộc Ly đơn độc đi vào.

"Hoàng thượng vạn tuế, Quý phi nương nương thiên tuế." Dập đầu, hành lễ, âm thanh nhất trí chỉnh tề, Mộc Ly và đám cung nữ nô tài một giọt nước cũng không lọt. Chẳng qua khi nghe đến đoạn Quý phi thiên tuế trong lòng hơi sợ, nhưng không quá lớn. Xem ra thương thế của hân khôi phục không tệ, nếu không, sao có thể phong lưu khoáng đạt nhanh như vậy?

"Đứng lên" Chỉ với hai chữ lạnh nhạt, nghe không ra bất kỳ cảm xúc và dao động nào, lại có thể khiến người ta rét lạnh đến tận xương tủy.

"Tạ hoàng thượng." Lễ xong, Mộc Ly và đám nô tài cúi đầu đứng vào một bên, chờ vị thiên tử cao cao tại thượng nào đó ra lệnh.

"Cung nữ tự ý xuất cung xử phạt thế nào?" Không bao lâu sau, giọng nói lạnh lùng ấy vang lên lần nữa, Mộc Ly nhú chặt mày mặc dù không ngẩng đầu lên, nhưng vẫn có thể đoán được chuyện sẽ phát sinh tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 141: Lạnh lẽo tuyệt đối

Xem ra hân đã biết mình tự ý xuất cung rồi, chẳng qua có cần phải khua chiêng gióng trống như vậy không? Có ý không cho mình đường sống đây mà!

"Hoàng thượng, nặng thì, trực xuất khỏi cung, nhẹ thì, quở trách bốn mươi trượng." Giọng nói nhẹ nhàng mềm mại, mang theo một ít quyến rũ, như tiếng ngọc chạm vào nhau. Tô quý phi khẽ híp mắt, cướp lời của Cao công công lên tiếng trước.

Mộc Ly nguy hiểm nheo mắt lại, ngẩng đầu nhìn lướt qua Hoàng đế ngồi ở chủ vị mặt không vẻ gì, cùng ngồi ở bên cạnh là Tô quý phi đang cười vui vẻ, mắt to sáng chói như lưu ly thoáng qua sự mỉa mai. Ngay sau đó, lại nhanh chóng cúi đầu, xem ra có người muốn chinh mình!

"Vậy sao?" Tròng mắt đen thâm trầm của Vũ Tiêu Nhiên không thể không dò xét nhìn lướt qua nữ tử đang đứng ở bên dưới, lạnh lẽo bình thản, tầm mắt của hân chỉ dừng lại đúng một giây trên người nàng, sau đó mới mở miệng hỏi Cao công công.

"Bẩm hoàng thượng, nặng thì, trực xuất khỏi cung, nhẹ thì, quở trách 20 trượng." Cao công công cung kính cúi thấp đầu, đi bước nhỏ lên phía trước, sau khi nói xong, lại cung kính trở về đứng nguyên tại chỗ.

"Xem ra nô tì đã nhớ nhầm rồi!" Tô quý phi khẽ mỉm cười với Hoàng đế, chỉ có thể chịu âm ức âm thầm trừng mắt liếc Cao công công.

"Nhan Khuynh Thành, ngươi có muốn giải thích gì với trẫm không?" Vũ Tiêu Nhiên đứng lên rồi khỏi ghế dựa đi tới bên cạnh Mộc Ly, một đôi mắt lạnh lẽo từ trên cao nhìn xuống nàng, lời truy vấn rõ ràng không hợp với lễ thường, rồi lại không hề gọn sóng.

Giải thích? Giải thích có ích sao? Có thể giải thích sao? Mộc Ly buồn cười, tạo ra trận thế lớn như vậy để cho nàng nhìn, nếu không làm một chút gì đó, hân há có thể cam tâm ư?

Cảm nhận được dòng khí lạnh đang lưu chuyển trước người, Mộc Ly khẽ nắm chặt quả đấm, tiếp theo miệng nàng nhẹ nhàng bật ra mấy chữ: "Bẩm hoàng thượng, không có."

Không có, thật sự không có, việc giải thích quan trọng vậy sao? Một vị thiên tử cao cao tại thượng, xử phạt một cung nữ, cần gì phải giải thích chứ!

"Là ai không có?" Bình thản phun ra mấy cái chữ, nhưng lại lạnh lẽo như băng, lạnh đến mức thậm chí có thể đông thành băng.

Mộc Ly hơi ngẩn ra, trong lòng biết hân cố ý làm khó mình, một chữ 'ta' vừa định thoát ra khỏi miệng, vội vàng sửa thành: "Nô tỳ."

Nô tỳ sao, lần này thật trở thành nô tỳ rồi, còn do chính miệng mình thừa nhận, chẳng qua tại sao lại có cảm giác lạnh như vậy nhỉ? Chẳng lẽ bên ngoài tuyết đã rơi. . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Bị đánh

"Dẫn đi, đánh 20 trượng." Chỉ với mấy chữ ngắn gọn và nhẹ nhàng. Nhưng được thốt ra từ trọng miêng Vũ Tiêu Nhiên lại quyết định số phận của Mộc Ly. Một cơn gió lạnh thoáng qua, hắn đã ngồi trở lại trên Long ý, mà nàng, cả trái tim cũng đã lạnh lẽo tự bao giờ.

Lúc thị vệ đến dẫn nàng đi xuống chịu phạt, nàng không hề nói bất cứ lời nào, cũng không phản kháng, từ đầu tới cuối, nàng chỉ mỉm cười, chẳng qua đôi con ngươi sáng chói như lưu ly kia, đã bớt đi mấy phần độ ấm, nhiều hơn sự mỉa mai.

Đánh 20 trượng sao? Con số này đối với Anh Mộc Ly, một người thân là hình ảnh quốc tế mà nói, có đáng là gì. Trước kia tại thời điểm thi hành nhiệm vụ, cực khổ nào mà nàng chưa từng trải qua chứ? Còn có thể sợ chuyện này sao? Nhưng mà bây giờ nàng không có năng lực phản kháng, đành phải lực bất tòng tâm thế thôi.

Lạnh lùng nhìn bóng lưng nàng đi theo thị vệ, cảm nhận được nụ cười của nàng, hắn đột nhiên cảm thấy vô cùng tức giận, nữ nhân này, tại sao có thể như vậy nhỉ?

Trước đây ngay cả hắn là hoàng đế nàng còn dám chống đối, hôm nay sao lại ngoan ngoãn chịu phạt như vậy? Định diễn khổ nhục kế sao? À. . . . .

Mộc Ly nằm sấp trên ghế dài, mặc cho từng đợt gậy giáng xuống cùng với một vài ánh mắt hả hê rơi vào trên người mình, nàng vẫn không hề phát ra tiếng thanh nào.

Tại thời điểm gây đầu tiên rơi xuống, nàng không hề cảm thấy đau, dần dần, số trượng ngày càng nhiều, Mộc Ly cảm nhận được có một nỗi đau đang thấm từ trong xương ra ngoài, đáng chết, sao nàng có thể quên, thể chất của Nhan Khuynh Thành và mình, quả thật chính là một trời một vực, một ở trên trời, một ở dưới đất.

Hai tay nắm chặt mép ghế, móng tay Mộc Ly cắm thật sâu vào, chỗ bị đánh đã sưng tê dại, nhưng nàng vẫn chưa từng nhăn mày dù chỉ một cái, cũng chưa từng kêu đau. Chỉ là từ lực đạo ngày càng mạnh của hai thị vệ, nàng ngẩng đầu, nhắm mắt lại đánh giá hai tên này một chút.

Mình bị đánh, nếu như ngay cả người đánh mình là ai cũng không biết, chẳng phải đã quá thất bại sao?

Nhưng, dường như bọn họ cũng là nghe lệnh người khác? Mà người nào, chính là vị thiên tử cao cao tại thượng kia đó đấy!

Rốt cuộc, lúc gây cuối cùng buông xuống, Mộc Ly cảm thấy rất may mắn vì đầu óc mình vẫn còn tỉnh táo, ít nhất cũng không bị té xỉu?!!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Lòng người dễ thay đổi

Lý do khiến trái tim nàng băng giá chính là, vì sao từ đầu tới cuối không có người nào thay nàng cầu tình hết vậy? Mặc dù biết van xin cũng vô dụng, nhưng ít nhất vẫn để cho nàng cảm thụ được một tí gì đó gọi là ấm áp, chẳng lẽ phẩm chất làm người của Anh Mộc Ly nàng kém như vậy sao? Hazi. . . .

Ráng chịu đựng nỗi đau thấu xương, hai mắt Mộc Ly lạnh lẽo từ trên ghế dài đứng lên, nàng ngẩng đầu, ném về hướng mọi người một nụ cười mơ hồ không rõ dụng ý bên trong.

Sự hả hê nhạt dần trong mắt bọn họ, thay vào đó là biểu cảm ngạc nhiên ngày một nhiều hơn. Nữ tử trước mắt này, nàng chẳng những không khóc không ảm ỉ, hơn nữa còn đang cười, cười đẹp mắt như vậy, thanh thản như thế, giống như người bị đánh không phải là nàng.

Trước đây nữ tử nào bị phạt mà không khóc lóc rối rít chứ? Thậm chí có đôi khi ngay cả nam tử cũng không ngoại lệ. Hôm nay vị Hoàng hậu Tây Cung này thật sự khiến bọn họ phải nhìn với cặp mắt khác xưa.

"Nhan Khuynh Thành, ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Hoàng thượng và Quý Phi nương nương đang chờ ngươi đi đến Dưỡng Tâm điện hầu hạ đấy." Một cung nữ xuất hiện trước điện giờ giọng the thé mỉa mai Mộc Ly, mà người cung nữ Mộc Ly cũng có chút ấn tượng, nàng chính là cung nữ cận thân của Tô quý phi.

Kẻ đến tên là Ám Châu hay Ám Hương? Dù sao cũng là thủ hạ của người nọ.

"Đã biết." Mộc Ly cười nhạt trả lời, ánh mắt lạnh lùng đảo qua xung quanh, đám cung nữ nô tài rồi rít lác đầu thờ dãi tránh ra.

Trông mắt sáng chói như lưu ly xẹt qua một tia sáng kỳ lạ, Mộc Ly chịu đựng đau đớn trên mông đi vào Dưỡng Tâm điện.

Giờ phút này, cho dù thân thể đang bị thương, nhưng vẫn không sánh bằng nỗi đau thấu xương ở trong lòng, người ta nói nói lòng người dễ thay đổi, chẳng qua cũng chỉ như thế.

Vũ Tiêu Nhiên và Tô Liên Hinh ngồi dùng bữa tối ở trên một cái bàn rất dài, trong điện thỉnh thoảng truyền đến tiếng cười duyên của Tô Liên Hinh và tiếng nam tử phụ họa, đám nô tài và cung nữ chia ra đứng xung quanh cúi thấp đầu, nền bên trong lồng đèn hoa lưu ly đã được thắp lên.

Dưới ánh nến lờ mờ, đèn lồng lay động sáng ngời tạo ra từng vòng bóng râm xuyên vào trong điện, nhưng cảnh tượng này trong mắt của Mộc Ly lại vô cùng hiu quạnh.

Mộc Ly im lặng đi vào trong điện, cúi thấp đầu đứng chung với những cung nữ khác, tư thái của nàng ưu nhã cao quý, dứt khoát lưu loát, giống như thiên chi kiều nữ trời sanh, toàn thân hoàn toàn không nhìn ra có chỗ nào bị thương, nhưng chỉ có mình nàng biết, hiện tại nàng đứng ở chỗ này chịu đựng nỗi đau đớn lẫn sự lạnh lẽo thấu xương đến cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Thất vọng đau khổ

Thất vọng đau khổ sao? Cũng không đến nỗi đó, bởi vì giờ phút này càng làm cho trái tim nàng băng giá hơn, đột nhiên nhớ tới nam tử ấm áp nọ.

Khỏe miệng nở một nụ cười ấm áp, nhưng lại mang theo tràn ngập chua xót. Ước, xin hãy tha thứ cho ta. Sau này ta không thể đi tìm huynh, tối thiểu trước mắt không thể!

Vũ Tiêu Nhiên ngẩng đầu, con ngươi thâm trầm lơ đãng quét về phía nàng, đồng tử chợt co rút lại, nhưng vẫn xem như không có chuyện gì xảy ra.

"Hoàng thượng. . . Ăn nhiều một chút, đây là canh gà người thích ăn nhất, nô tì cố ý phân phó Ngự Thiện Phòng làm đấy." Hoa Liên Hinh lặng lẽ nhìn lướt qua nơi Mộc Ly đang đứng, mắt phượng hiện lên vẻ hả hê, nàng cười duyên gấp thức ăn cho Hoàng đế, thân thể mềm yếu không xương, thuận thế xích lại gần thánh giá.

"Ái phi, nàng cũng nên ăn nhiều một chút." Mồi mòng treo một nụ cười dịu dàng, Vũ Tiêu Thiên tự nhiên ôm chầm thân thể Tô Liên Hinh đưa tới, ánh mắt vẫn hướng về phía Mộc Ly đang cúi đầu đứng nhàn nhã, làm sao cũng không nhìn rõ được nét mặt của nàng.

"Toàn bộ các người, tất cả đều ngẩng đầu lên cho trẫm." Không để ý đến món ăn Tô Liên Hinh đưa tới, hần lạnh nhạt mở miệng, giọng nói đủ để bọn nô tài nghe được rõ ràng, dứt lời, hần cúi đầu, nhìn Tô Liên Hinh trong ngực cười dịu dàng.

Tô Liên Hinh cười duyên một tiếng, đánh nhẹ vào lồng ngực trắng kiện của hần, gương mặt tuyệt sắc đỏ ửng. Lúc cúi đầu thoáng qua sự không cam lòng, nhưng trong nháy mắt đã biến mất.

Sao nàng có thể cam tâm? Nam nhân mình nhưng nhớ trong lòng không phải là người bên cạnh này, mà là một người khác, nhưng nàng cũng chẳng thể làm gì, không thể tự thoát ra được, khổ sở, trong nháy mắt bắn vọt vào cả trái tim nàng. Nhưng nàng vẫn phải cười, chỉ là nụ cười này có hai phần cứng nhắc.

Chỉ một thoáng, tất cả nô tài trong điện đều cẩn thận ngẩng đầu lên, chỉ sợ sợ một chút, đầu sẽ dọn nhà khỏi thân thể. Hoàng đế của bọn họ thật sự là người rất khó suy đoán, mặc dù đã hầu hạ mấy năm, nhưng vẫn không biết lúc hần sẽ làm chuyện gì.

Khi tất cả mọi người đều nghe lệnh ngẩng đầu lên, lại duy nhất có một cái đầu nhỏ vẫn duy trì tư thế cúi thấp đầu. Tròng mắt đen như bảo thạch của Vũ Tiêu Nhiên khóa chặt nàng, nàng ấy đang làm gì vậy? Tại sao không ngẩng đầu lên? Chẳng lẽ bắt đầu phản kháng rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Hoàng đế không phải là người

Cảm nhận được ánh mắt nóng rực kia, Mộc Ly ngẩng đầu lên, nhưng gương mặt lại mang vẻ mê mang, mờ mịt giống như mới vừa tỉnh mộng.

Đáng chết! Nữ nhân này, nàng ấy đang làm gì thế? Nàng ấy lại dám thất thân!!

Lửa giận ngập trời đâm vào lồng ngực, Vũ Tiêu Nhiên hung hăng siết chặt ngón tay, giống như đồ trên tay chính là cổ Mộc Ly.

"Hoàng thượng, người làm đau nô tì rồi. . . ." Tô Liên Hinh chỉ vào cánh tay mình đã bị hấn bóp đỏ, ngẩng khuôn mặt tội nghiệp từ trong lòng hấn lên, mắt phượng xinh đẹp, vừa buồn bã vừa trách cứ nhìn hấn.

Vũ Tiêu Nhiên tỉnh hồn lại, xem như không có chuyện gì nói lỏng lực đạo trên tay, đè nén lửa giận, sắc mặt hấn lạnh lẽo nhìn nàng: "Ái phi, nàng trở về Liên Trì cung trước đi, tối nay trẫm sẽ đến với nàng."

"Vây. . . . . Hoàng thượng cần phải sớm một chút, nô tì chờ ngài." Vốn định nói tiếp, nhưng trông thấy sắc mặt Vũ Tiêu Nhiên không tốt. Tô Liên Hinh thừa thông minh nên đã im lặng, tự giác mang theo nha hoàn đi ra ngoài.

Trước khi đi vẫn không quên ném ánh mắt há hê về phía Mộc Ly, đáng tiếc Mộc Ly hoàn toàn không để ý đến nàng ta, trực tiếp sử dụng không khí làm sạch ánh mắt của nàng.

"Tất cả các người đi xuống cho trẫm." Giọng nói lạnh lẽo, rét lạnh của một người trong phòng, mang theo tràn ngập lửa giận đang bị đè nén, Vũ Tiêu Nhiên lạnh lùng hạ lệnh.

Đều nói người cổ đại không phải là người, mà Hoàng đế cổ đại *** càng không phải là người, một câu nói cho người đến thì đến, cho người đi thì đi.

Sờ sờ cái mông đau nhức, cảm nhận được nỗi đau thấu xương. Mộc Ly cúi đầu thấp xuống không nhìn đến dòng khí lạnh cách mình càng ngày càng gần, lúc chuẩn bị đi theo các cung nữ cùng nhau lui ra, nhưng không ngờ, bị một đôi bàn tay từ phía sau trực tiếp xách về.

"Hoàng thượng, xin hỏi người còn phân phó gì ạ?" Mộc Ly cũng không giãy giụa, mặc cho Vũ Tiêu Nhiên xách mình, khoe miệng của nàng vẫn cười dịu dàng, lời nói ra không vui không buồn, bình tĩnh lạ thường, một trăm phần trăm cung kính mà xa cách hời.

Chứng kiến nụ cười nhạt và dáng vẻ thong dong của Mộc Ly. Vũ Tiêu Nhiên đột nhiên cảm thấy trong lòng đau xót, hấn tình nguyện nàng phản kháng ảm ỉ, mà không phải như bây giờ trở thành một người hoàn toàn xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Cầm miệng cho trẫm!

Trong lòng ba đào mãnh liệt, trên mặt vẫn ung dung bình thản, hấn cười lạnh: "Cả ngày hôm nay, nàng chạy đi đâu vậy hả? Thân là cung nữ bên người trẫm, chưa có lệnh của trẫm đã tự ý rời khỏi, nàng không cảm thấy cần phải giải thích rõ với ta sao?"

Câu cuối cùng, hấn dùng chữ 'ta', mà không phải là cách xưng 'trẫm' của Hoàng đế, lấy góc độ một nam nhân bình thường, đi về phía một nữ nhân yêu cầu một lời giải thích, đáng tiếc. . . Mộc Ly lại không để ý hấn dùng danh xưng gì.

Người nam nhân này, rất khó suy đoán, hấn một lát thì âm tình nhất định, một lát thì nổi giận lạnh như băng, mặc kệ cái nào, Mộc Ly cũng không muốn đi đoán.

"Nô tỳ chẳng qua chạy đi hóng mát một chút, về phần giải thích? Nô tỳ nghĩ mình không cần! Dù sao, nô tỳ cũng đã bị trừng phạt rồi." Chịu đựng sự đau xót trên mông, Mộc Ly cúi người, đập đầu, khoe miệng vẫn nở nụ cười nhẹ nhàng nhưng lại bị vẻ xinh đẹp thay thế.

"Đáng chết!! Ai cho nàng nô tỳ tới nô tỳ đi? Cầm miệng cho trẫm!" Không lý do, nghe thấy nàng tự xưng nô tỳ, lửa giận trong lòng hấn bỗng chốc khó kiềm chế, nhanh chóng muốn bùng lên, đột nhiên có chút hối hận hành vi lúc trước của mình.

Hấn không nên ép buộc nàng xưng là nô tài, không nên trước mặt nhiều người xử phạt nàng như vậy, hấn nên đi từ từ, không nên bức nàng.

Mặc dù dựa vào một cây trâm không nói lên được điều gì, nhưng đã có 80% nắm chắc 'nàng' chính là nàng, cây trâm ấy cắm rất sâu vào trái tim hấn, và trông mắt lạnh lẽo của nữ tử đêm hôm đó, cũng để lại dấu ấn thật sâu trong lòng hấn.

Ban cho nàng thời gian hai ngày, nàng vẫn liều chết không thừa nhận, như vậy, hấn sẽ có biện pháp khiến nàng thừa nhận.

Chỉ có điều hấn là Hoàng đế cửu ngũ chí tôn, cho tới bây giờ đều là người có thói quen cao cao tại thượng, muốn hấn hối hận nói lời xin lỗi, hấn không làm được, cũng chẳng thể hạ mình, tối thiểu trước mắt là không thể.

"Nói đi, hôm nay rốt cuộc nàng đã chạy đi đâu?" Bình ổn lửa giận, hấn vẫn chưa từ bỏ ý định truy hỏi hướng đi của nàng.

Mộc Ly bình tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía trước, đôi con ngươi lạnh lẽo như lưu ly, không tiêu cự, không nói câu nào.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Chưa đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định

Vũ Tiêu Nhiên cũng nhìn lại nàng, đôi mắt phượng thâm trầm khóa thật chặt Mộc, không buông tha bất kỳ biểu cảm nào trên khuôn mặt nàng, mỗi mồn chờ đợi, nhưng nàng vẫn không mở miệng, hần rất cố kiên nhẫn hỏi lại một lần nữa: "Tại sao không nói lời nào? Há?"

Mộc Ly bất mãn nhăn nhăn cái mũi nhỏ, đôi môi anh đào mềm mại chu ra, mở miệng: "Là hoàng thượng người bảo nô tỳ câm miệng mà."

Hần lão đảo một cái, thiếu chút nữa cười lớn!

Sao trước kia không phát hiện ra nữ nhân này, như vậy. . . . . Đáng yêu.

"Được rồi, trầm cho phép nàng mở miệng nói chuyện, nhưng không cho phép xưng nô tỳ nữa." Sao hần lại không biết nữ nhân này đang cố ý chứ? Đề xuống hết lửa giận, hần nặng từ trong kẽ răng ra mấy chữ: "Nói cho ta biết, cả ngày hôm nay rốt cuộc nàng đã đi đâu?"

Cái gọi là, chưa đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định là đây, Vũ Tiêu Nhiên chính là như vậy, hần không hỏi ra được đáp án, thế không bỏ qua!

Khỏe miệng Mộc Ly hơi nhếch lên, nhưng vẫn không bị hần phát giác, đứng nàng cố ý đó, vậy thì sao? Hừ!

"Ta nói ta chỉ đi ra ngoài hít thở không khí." Ngưng cười, thu lại vẻ đáng yêu, nàng quật cường mở miệng, cũng tính xưng nô tỳ tiếp, ngẫm lại đã thấy buồn nôn, nàng vốn cũng không phải là người cổ đại, nên không nghĩ sẽ học theo tục lệ của họ.

"Hít thở mà cần cả một ngày luôn sao? Hoàng cung lớn như vậy, có cần thiết phải chạy ra khỏi cung không?" Giọng điệu Vũ Tiêu Nhiên đột nhiên vô cùng dịu dàng, môi mỏng khẽ gọi mím lại, tâm tình trong mắt phượng nhộn nhạo khác thường.

Sáng nay khi hần vừa tỉnh lại, không kịp chờ đợi muốn gặp nàng, sai người đi Tương Tư các tìm nàng, nào biết, nữ nhân đáng chết này lại không có ở đây. Sau đó nghĩ thông suốt xong, hần điều động Cẩm y vệ lật cả hoàng cung lên, vẫn không thấy bóng dáng nàng đâu.

Dưới tình thế cấp bách, hần hoảng loạn cả lên, đột nhiên sợ nàng lại giống như ba năm trước đây lặn lẽ rồi đi, hần sợ, sợ nàng một lần nữa biến mất ở trong tầm mắt hần. Cho nên sau khi nàng trở lại đã phạt nàng, vốn cũng không muốn đối xử như vậy với nàng, nhưng vẫn phải tàn nhẫn trừng phạt nàng.

Nghe Vũ Tiêu Nhiên chột hạ thấp giọng nói, cùng gương mặt mềm mại tuấn tú, Mộc Ly lạnh nhạt mở miệng: "Tùng cọng cây ngọn cỏ trong hoàng cung này, đều khiến cho người ta cảm thấy hít thở không thông, nếu không ra khỏi cung, vậy chẳng thể gọi là hóng mát nữa rồi."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Tình yêu duy nhất

Chính xác là nàng muốn ra bên ngoài hít thở một lát. Nếu vẫn còn trong phạm vi hoàng cung, cũng coi như không cần thiết phải đi nữa rồi, bởi vì từng ngọn cây cọng cỏ nơi này đối với nàng mà nói, đều chứa đầy âm mưu tính toán. Đợi thêm một giây, hít thêm một hơi, đã khiến nàng cảm thấy ngột thở. Nàng cho rằng hoàng cung giống như một cái lồng sắt vậy, rất đáng ghét, chỉ vì nơi này không để có thứ để nàng quan tâm.

Giọng nói nàng lạnh lẽo, toàn thân tản mát hơi thở lạnh bạc, không còn cường ngạnh giống như trước kia, nhưng lại có cảm giác tang thương vô tận, loại cảm giác đó, xâm chiếm trái tim hần, trong nháy mắt khiến thần sắc hần loạn cả lên, chịu đựng đau đớn trong lòng, hần bắt được vạt áo của nàng, dịu dàng mở miệng: "Ta có thể đồng ý bất kỳ yêu cầu gì của nàng, cho nàng một tình yêu duy nhất, nhưng. . . Xin nàng đừng rời khỏi, đừng bỏ lại ta."

Không cần biến mất giống như ba năm trước đây, hần rất sợ nàng rời đi, lại càng không nguyện ý để nàng rời đi. Nhưng nếu cần thiết, hần sẽ không tiếc dùng mọi cách giữ nàng lại bên cạnh hần, nằm trong tầm mắt hần. Chỉ vì, nàng là ánh mặt trời duy nhất của hần trong ba năm qua.

Giọng nói của hần rất nhẹ rất êm tai, không cao ngạo lạnh lẽo giống như quá khứ. Tuy khí phách nhưng lại uyển chuyển chứa đựng ý vị cầu khẩn.

Nháy mắt Mộc Ly có chút kinh ngạc, hần cho nàng cảm giác không giống như lúc trước. Hần ngày trước, toàn thân lạnh lẽo, hôm nay lại ăn nói khép nép. Nhưng ngay sau đó Mộc Ly đã hiểu rõ, nàng cười nhạt châm biếm.

Không biết là giễu cợt mình, hay là châm biếm hần.

Một đế vương, lại có thể hứa chỉ yêu mình nàng, chúng ta không thể không nói, điều này cần sự quyết tâm rất lớn. Cho thấy hắn, vẫn không phải là người vô tình, ngược lại rất si tình, nhưng cũng làm cho người ta cảm thấy nặng nề.

Xem ra, nàng đã che giấu thất bại, người có thể để cho vị thiên tử cao cao tại thượng này thỉnh cầu lưu lại như vậy, đôi mắt thiên hạ, trừ 'Nguyệt Như Băng' trong miệng hắn đêm đó còn có thể là ai? Anh Mộc Ly nàng sao? A. . . . . Cho dù thời gian có đảo ngược nàng cũng không tin.

Chẳng qua, Anh Mộc Ly nàng trong mắt Vũ Tiêu Nhiên hắn, cuối cùng, chỉ là một nữ tử thể thân trong miệng hắn sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Ngủ chung 1

Làm cái gì cũng được nhưng tuyệt đối không làm thể thân cho người khác, trong lòng Mộc Ly tỏ thái độ kiên quyết trước nay chưa từng có, nàng hừ lạnh, không hất bàn tay đang cầm vạt áo mình, ngoái đầu nhìn lại, hai mắt nhìn thẳng mắt phượng của hắn: "Nhan Khuynh Thành không thỉnh cầu người bất cứ điều gì, ta cũng vậy cho tới bây giờ chưa từng van xin người, nhưng hiện tại, toàn thân ta rất đau, ta muốn trở về bôi thuốc."

Nhan Khuynh Thành không có bất kỳ thỉnh cầu gì với hắn, là bởi vì nàng cũng không phải là Nhan Khuynh Thành, còn Nhan Khuynh Thành chân chính, đã không còn tồn tại nữa rồi. Ta cũng vậy cho tới bây giờ chưa từng van xin người, đơn giản là, chính xác thì Anh Mộc Ly nàng vốn không hề tồn tại.

Sự đau đớn trên móng kéo dài theo thời gian, không chút giảm bớt, ngược lại càng ngày càng đau. Anh Mộc Ly nàng cũng chỉ là một người bình thường có máu có thịt, nàng sẽ đau, cũng sẽ khổ sở. Chẳng qua, nàng đã quen che giấu, từ trước đến nay đều không biểu đạt ra.

Vũ Tiêu Nhiên kinh ngạc nhìn nàng, con người sâu thăm móng lung ngay cả bản thân cũng không nhận ra. Hắn chưa kịp mở miệng, Mộc Ly đã gỡ tay hắn khỏi người mình, xoay người, không chút do dự rời đi, mở cửa cung bước vào bóng đêm móng lung.

Chỉ là trong nháy mắt, nhưng đôi mắt mờ hồ kia đã biểu đạt trọn vẹn sự lạnh lẽo trong tim. . . . .

Một thanh y nam tử tuyệt sắc khuynh thành, lác minh từ bên cột Đường Tâm điện ra ngoài, nhìn thấy bóng dáng xiêu vẹo rời đi, trông mắt như có điều suy nghĩ nhú lại, chợt hiện lên sát ý nồng đậm rồi biến mất, ngay sau đó, xoay người vào nội điện.

Mộc Ly mặc áo lót màu trắng, nghiêng người nằm sấp trên tấm đệm mềm mại, móng nàng rất đau, chỉ có thể nằm như vậy. Nhưng nhìn thấy tay trái đang cầm binh sứ, nàng không biết làm sao để thoa đây, Tương Tư các này trừ nàng, thì không còn người nào khác, có thuốc cũng không tiện thoa.

Đôi mắt như lưu ly thoáng qua sự tức giận, Mộc Ly bấu môi, dứt khoát bỏ thuốc qua một bên, kéo chăn, chịu đựng đau đớn đi ngủ vậy.

Ngoài cửa sổ, gió rét lạnh rung thổi mãnh liệt, một con gió mát từ cửa sổ tiến vào, thổi tắt ngọn nến trên giá, nhưng không thổi được sự vắng vẻ của đêm khuya, một bóng dáng nhanh như chớp lách mình vào Tương Tư các.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Ngủ chung 2

Bóng đen cầm trên tay một binh sứ màu trắng, hắn rón rén ngồi xuống mép giường khắc hoa, cẩn thận kéo chăn ra, một tay xoa nhẹ lên cái móng mềm mại của nữ tử, tay còn lại tìm kiếm thất lung quần lót của nàng.

Cơ thể Mộc Ly Trong nháy mắt cứng đờ, đầu óc thoáng cái hoàn toàn thanh tỉnh, cả trái tim nhảy vọt lên tới cổ họng, kéo theo sự đau đớn trên móng, nhưng lập tức nàng lại lật người xem như không có chuyện gì ngủ tiếp, lông mi run rẩy như cánh bướm, nhưng vẫn không hề mở mắt ra.

Từ đầu tiên vang lên trong đầu chính là có người cướp sắc rồi, hơn nữa còn cướp trên người Anh Mộc Ly nàng.

Cho đến khi một đôi tay to sờ lên thất lung quần lót của nàng, Mộc Ly không thể nhịn được nữa, mà cũng không muốn nhịn. Lúc này mới sờ soạng lòi một con dao nhỏ từ dưới gối lên, ánh sáng lạnh chợt lóe trong mắt rồi vụt mất, nàng nhanh chóng lật mình chắn ngang cổ họng người tới, quát khê: "Người nào?"

"Là ta." Hai chữ đơn giản, giọng nói trầm thấp mà hữu lực, người tới nghiêng người tránh thoát khỏi con dao nhỏ của nàng, cúi đầu cười nói: "Năng lực cảnh giác như vậy, ta đã trèo lên giường của nàng rồi."

"Vũ Tiêu Nhiên?" Mộc Ly không thể tin khẽ gọi một tiếng, không để ý đến câu nói kia của hắn, trái tim vốn luôn lo lắng đề phòng, trong nháy mắt được buông lỏng.

"Ừ." Đáp một chữ thật nhẹ, tay Vũ Tiêu Nhiên lần tới lưng quần của Mộc Ly, kéo một cái, lập tức cảnh xuân bày hết ra ngoài.

"Á! Cái đồ ngựa đực nhà ngươi, ngươi muốn làm gì?!" Kêu khẽ một tiếng, Mộc Ly kéo chần đấp lên người mình, một đôi mắt như nước, trong đêm đen tỏa sáng lấp lánh, tức giận nhìn chăm chăm hắn.

Vũ Tiêu Nhiên ngẩng đầu đối diện với sự hoảng hốt của nàng, thờ dài một tiếng, ra tay nhanh như chớp, nháy mắt đã điểm hai đại huyết của Mộc Ly: "Ta không phải ngựa đực, nếu nàng muốn, ta không ngại ngày ngày cùng với nàng. . . . ."

Môi mông thoáng hiện một nụ cười quý dị, hắn cúi người, in lên môi Mộc Ly một cái hôn, người nàng không thể cử động, miệng không thể nói, chỉ có thể liều mạng dùng ánh mắt lạnh lẽo trừng hắn, nhưng trong lòng thì sóng lớn cuộn trào mãnh liệt.

Hơn nửa đêm, hắn chạy đến chỗ nàng làm gì chứ? Còn điểm huyết đạo của nàng, cũng không phải là muốn. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Ngủ chung 3

A, tên Hoàng đế ngựa đực này, khỏi cần đoán vẫn thừa biết không có chuyện gì tốt rồi. Hắn nhất định coi nàng là Nguyệt Như Băng, nên mới có thể như vậy, cũng chỉ với Nguyệt Như Băng, hắn mới khác thường như thế, mà Anh Mộc Ly nàng ở trong mắt hắn, chính là thể thân của vị Nguyệt Như Băng kia!

Nghĩ như vậy, ánh mắt Mộc Ly nhìn hắn càng lúc càng lạnh hơn, dường như có thể đóng băng hắn bất cứ lúc nào. Cái lạnh này, vừa triệt để vừa thấu xương, không hề mang theo tình cảm, không hề có nhiệt độ. Tựa như người đang hiện diện trước mặt nàng, chỉ là một vật chết không có bất kỳ tình cảm nào.

Cảm nhận được tầm mắt của nàng, Vũ Tiêu Nhiên ngẩng đầu, ánh mắt tràn ngập thâm tình chống lại sự lạnh lẽo trong mắt nàng, loại ánh mắt này, Vũ Tiêu Nhiên đương nhiên hiểu, hơn nữa còn rất quen thuộc, Mộc Ly đã từng dùng qua loại ánh mắt này nhìn hắn, coi hắn giống như một vật chết, lúc ấy hắn còn vô cùng tức giận tuyên bố, nhất định sẽ khiến nàng trả giá thật cao.

Ngẫm lại chuyện hôm nay, hắn đã nhận ra được vấn đề, thì ra người mình tìm ba năm, vẫn ở bên cạnh mình, đáng tiếc. . . . .

Lưu luyến thả môi nàng ra, hắn tà tứ liếm miệng một cái giác, kéo quần lót nàng xuống, bắt đầu cẩn thận từng ly từng tí bôi thuốc cho nàng.

Mặt Mộc Ly nóng như lửa đốt, không cần nhìn cũng biết gò má nàng hiện tại chẳng khác nào như quả cà chua, nàng vốn cho rằng hắn có nghĩ không chính đáng, cho đến khi mông truyền đến cảm giác êm ái mát rượi nàng mới biết, hắn đang bôi thuốc cho nàng.

Nhưng mà, cho dù như vậy thì như thế nào? Nàng không thèm lòng tốt của hắn! Hơn nữa, hắn lại chưa được nàng đồng ý đã cởi quần nàng!!

Ánh mắt vốn đang lạnh lẽo, từ từ bị sự phẫn nộ thay thế, con ngươi trong trẻo như lưu ly, gắt gao nhìn chăm chăm tay hắn rồi khỏi mông của nàng. Nếu ánh mắt có thể giết người, đoán chừng tay Vũ Tiêu Nhiên đã bị nàng trừng thành vài đoạn rồi.

‘Grừ grừ’ Âm thanh từ trong bóng tối truyền đến, Vũ Tiêu Nhiên lơ đãng ngẩng đầu, khi thấy Mộc Ly nghiêng rãnh, đôi mắt đỏ ngầu, một bộ dạng muốn ăn thịt người nhìn hắn chăm chăm, hắn chợt giật mình, lộ ra hai hàm răng trắng, khoe miệng cười nói: "Vi phu nhìn cơ thể nương tử là chuyện đương nhiên, không cần xấu hổ."

Ai là nương tử của ngươi, ít dát vàng lên mặt mình đi, Mộc Ly chỉ có thể dùng ánh mắt bày tỏ ý nghĩ của mình.

Cúi đầu cười một tiếng, giúp nàng kéo quần lên, hắn nhanh chóng cởi quần áo của mình ra, trèo lên giường, ôm lấy nàng, cả đêm ngủ rất ngon.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Ăn cơm lớn hơn Hoàng đế 1

Đây là đêm đầu tiên bọn họ ngủ chung với nhau, Vũ Tiêu Nhiên cả đêm ngủ rất ngon, nhưng Anh Mộc Ly thì ngược lại, nàng vẫn không tài nào chợp mắt được.

Mãi cho đến khi mặt trời đã lên cao, Vũ Tiêu Nhiên lâm triều từ rất sớm, hai mắt gấu mèo của Mộc Ly mới chậm rãi mở ra, mơ màng sờ sờ bên cạnh, nơi đây vẫn còn lưu lại nhiệt độ trên người hắn, Mộc Ly giật mình một cái, nói lầm bầm: "Cuối cùng cũng đi rồi." Tên Hoàng đế ngựa đực nào đó, rốt cuộc cũng đã đi rồi.

Dứt lời, lật người một cái, tiếp tục đi gấp chu công. Tối hôm qua, cả người nàng cứng đơ, suốt đêm chưa hề chợp mắt. Ngắm lại, ngủ bên cạnh là một con ngựa đực nguy hiểm như vậy, sao nàng có thể an tâm nhắm mắt đi ngủ chứ.

Mà hắn, được ôm lấy nàng, ngủ một mạch tới hừng đông, ngay cả khóe miệng cũng mang theo nụ cười thỏa mãn.

Nụ cười này, làm hai mắt Mộc Ly vừa bối rối vừa đau nhói.

Thăng đến trưa, Mộc Ly đói bụng mới từ trong giấc mộng tỉnh lại, sờ sờ mông mềm, dường như đã không còn đau nữa.

Nhanh chóng đứng dậy mặc quần áo chỉnh tề, Mộc Ly đi vào nội thất, lại thấy trên chiếc bàn vuông đặt giữa đại điện, đã bày đầy các loại thức ăn ngon đủ loại hương vị lẫn màu sắc, không cần đoán cũng biết, những thứ đồ ăn này nhất định là do vị Hoàng đế cao cao tại thượng kia an bài rồi.

Mộc Ly không thể không thờ dài một tiếng, xem ra hắn cho rằng nàng chính là Nguyệt Như Băng rồi, nếu không. . . Sẽ đối xử tốt với mình như vậy sao? ! !

Đáng tiếc, Mộc Ly lại không lấy làm cảm động, đối xử nàng giống như một thể thân, có gì tốt đáng giá để Anh Mộc Ly nàng cảm động chứ?!

"Mộc Ly tiểu thư, người tỉnh rồi." Một giọng nói thân quen cất lên, cửa lớn mở ra, Mộc Ly vui mừng ngược mắt, Tuyết Lê bung một chậu nước nóng bốc hơi nghi ngút, chậm chậm đi đến.

"Tiểu Tuyết? Sao người ở đây?" Mộc Ly thấy Tuyết Lê vừa mừng vừa sợ. Sợ chính là trong một đêm Vũ Tiêu Nhiên lại thay đổi thái độ với nàng, vui chính là, rốt cuộc ở bên trong hậu cung mờ mịt này, còn tồn tại một người biết Anh Mộc Ly nàng.

Tuyết Lê nhìn Mộc Ly, hai mắt sáng lấp lánh, xấu bụng cười nói: "Là hoàng thượng phái người cho ta tới hầu hạ Mộc Ly tiểu thư."

Nếu không phải do Hoàng thượng phái người cho nàng đến, thì cho dù có muốn nàng cũng chẳng thể tới đây được.

Mộc Ly nhìn thấy ánh mắt nàng ấy không có ý tốt, nhướn mắt khinh bỉ, tùy ý nói: "Người suy nghĩ nhiều quá rồi đó? . . . Đói bụng rồi, chúng ta ăn cơm thôi."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Ăn cơm lớn hơn Hoàng đế 2

Ăn không phải trả tiền. Có ngu mới không ăn. Cái gọi là, trời đất bao la, ăn cơm lớn hơn Hoàng đế, giờ phút này Mộc Ly không muốn suy nghĩ nhiều như vậy, hết thấy đói nàng lấp đầy bụng rồi mới nói tiếp.

"Không được." Tuyết Lê lắc đầu cự tuyệt, đưa khăn mặt tới cho nàng: "Hoàng thượng phái người truyền lời đến, kêu người chờ ngài ấy cùng nhau dùng bữa."

"Trời đất bao la, ăn cơm lớn hơn Hoàng đế, ta không cần hắn đến làm gì." Mộc Ly nhận lấy khăn Tuyết Lê đưa tới, liếc mắt xem thường, sưng mù ầm ập phá vào làn da, trong không gian mông lung Mộc Ly dường như nghe thấy lời hắn nói thì thầm đêm qua.

Nửa tỉnh nửa mê, hắn ôm lấy nàng, hà hơi ở bên tai nàng, mang theo cảm giác thỏa mãn nhỏ giọng ní non: "Như Băng."

Như Băng. . . Như Băng. . . Như Băng. . . . .

Một tiếng kia, si tình tuyệt đối, dịu dàng vô hạn, giống như tiếng cảm thán phát ra từ sâu trong linh hồn, rồi sau đó, hắn cả đêm ngủ ngon, khóe môi nhếch lên nụ cười nhàn nhạt, mà nàng, tâm tư hỗn loạn, cả đêm cũng chưa được chợp mắt.

"Mộc Ly tiểu thư, mau hoàn hồn nào." Tuyết Lê kinh ngạc kêu một tiếng, không hiểu vì sao Mộc Ly lại thất thần như vậy.

"À? Vậy sao. . . Chúng ta ăn cơm." Mộc Ly lúng túng hồi hồn, nở nụ cười, cúi đầu ngồi vào trước bàn ngoài người ăn cơm trắng.

Nụ cười này, ngay cả bản thân Mộc Ly cũng biết có bao nhiêu gượng ép, nhưng chẳng biết tại sao, chỉ là trong đầu có loại cảm giác buồn buồn nảy sinh.

"Hoàng thượng nói kêu người chờ ngài đến mà." Nhìn bộ dạng mắt hờn của Mộc Ly, Tuyết Lê thở dài bất đắc dĩ khuyên.

"Tiểu Tuyết, ngồi xuống ăn cơm, ta không lạ gì hân!" Mộc Ly hơi bực mình gầm nhẹ, có cần động một tí là lôi cái tên ngựa đực đó ra không, nàng cũng không phải là người nào đó của hân, tại sao phải ăn cơm chung với hân chứ?

Hiện tại Anh Mộc Ly nàng, một, không phải Hoàng hậu của hân, hai, không phải là công chúa gì đó, cùng Vũ Tiêu Nhiên hân, chẳng có bất kỳ mối quan hệ nào. Nếu như thực sự có, thì giống như câu nói ở hiện đại, nàng là vợ trước của hân, chỉ vậy thôi.

Tuyết Lê uất ức ngậm miệng không nói, nhưng vẫn không có nghe lời ngồi xuống, không phải nàng không dám ngồi, mà là nàng không thể ngồi, bởi vì nàng đã thấy một người miệng thì tươi cười, nhưng sắc mặt lại âm trầm đi tới rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Thay đổi bản thân

"Suyt." Vũ Tiêu Nhiên rón rén đi tới, ra dấu cho đám cung nữ nô tài im lặng, ý bảo họ lặng lẽ lui ra. Sau đó, hân đứng lại trước bàn cơm, nhìn Mộc Ly đang cúi đầu ăn cơm trắng, nháy mắt về mặt có chút ám ức và rối rắm, rồi lại nhanh chóng biến mất.

"Tiểu Tuyết. . . ?" Chậm chạp không thấy Tuyết Lê ngồi xuống, Mộc Ly cho là mình đã làm nàng ấy giận. Dù sao, nàng vô duyên vô cớ rống to với người ta, cảm nhận có ánh sáng chói lóa trước bàn nàng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, lập tức trông thấy Hoàng đế đã đến từ bao giờ, con người trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo. Sau đó lại cúi đầu tự nhiên ăn cơm tiếp.

"Nàng không muốn gặp ta đến như vậy ư?" Thấy nàng coi mình như không khí, Vũ Tiêu Nhiên buồn bực, trong lòng đau đớn, hân không đáng được người khác chào đón sao?

Ừ, hân thừa nhận, hân có làm chuyện quá đáng với nàng, hơn nữa thiếu chút nữa đã khiến nàng mất mạng, nhưng chung quy cũng là do hân không biết nàng chính là 'nàng'. Huống chi, hân sẽ dùng cả quãng đời còn lại để bồi thường nàng. Cái gọi là, người không biết không có tội đúng không?!!

"Ta ăn no rồi." Buông chén đĩa xuống, Mộc Ly vẫn không tỏ vẻ gì từ bàn cơm đứng lên, ném một câu nói liền chuẩn bị đi, nhưng cánh tay lại bị Vũ Tiêu Nhiên vừa vặn bắt được.

"Người làm gì vậy?" Chẳng quay đầu, nét mặt Mộc Ly giờ phút này lạnh lẽo tự như băng.

Xoay gương mặt nàng lại, hân dùng một loại ánh mắt thâm trầm chống lại đôi con ngươi như lưu ly của nàng, một tà tứ, một lạnh lẽo, lấy tay nâng nhẹ cằm nàng lên, hân trên tức nói: "Nhưng vì phu còn chưa ăn cơm, nương tử theo giúp ta nào."

Giọng nói của hân vô cùng dịu dàng, mang theo sự hài hước bình thường nhất, hân tự nói với mình, sẽ không dùng gương mặt lạnh giá để nói chuyện với nàng. Từ đây về sau, hân muốn là chính mình ở trước mặt nàng, chứ không phải là một vị Hoàng đế lãnh khốc vô tình như lúc ở trên triều.

Vì đã một lần để lỡ mất duyên phận, vì sự ám áp duy nhất trong lòng này, hân nguyện ý thay đổi vì nàng, thay đổi bản thân, vì nàng, không có gì là không thể. Chuyện gì hân cũng có thể nhin, bao gồm chịu đựng sự lạnh lẽo của nàng, chịu đựng việc nàng đã quên lãng hân trong ba năm này.

Chỉ cần nàng vẫn còn ở bên cạnh mình, vẫn còn trong phạm vi tầm mắt của hân. Như vậy một ngày nào đó không xa, nàng cũng sẽ tiếp nhận hân, giống như chính hân đã đón nhận nàng cách đây ba năm

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Ta tên là Anh Mộc Ly

Chỉ là, thời gian không chờ ai cả, một cái chớp mắt, có lẽ bọn họ đã ở đoạn thiên nhai rồi. Hân, còn có thể tìm về được sự ấm áp bấy lâu nay sao?

‘Bốp’ Một tiếng vang thật lớn, Mộc Ly không chút lưu tình hất tay hân ra, môi đỏ mọng nâng lên, cười mỉa mai nói: "Ai là nương tử của ngươi? Ngươi mau quên thật? Ta đã bị phế rồi, từ lâu vốn không còn bất cứ quan hệ gì với Vũ Tiêu Nhiên ngươi. Huống chi, ta không phải Nguyệt Như Băng, ngươi cũng đừng nhận lầm người nữa."

Câu nói sau cùng, Mộc Ly gần như nện từ trong kẽ răng ra, đột nhiên có loại cảm giác khóe không ra nước mắt, tên Hoàng đế ngựa đực đáng chết này. Rốt cuộc phải nói thế nào, hẳn mới tin nàng không phải là Nguyệt Như Băng, mà là Anh Mộc Ly đây?

Phía trên mu bàn tay bị nàng vỗ lên, vẫn còn lưu lại vết hồng hồng, hẳn duỗi cánh tay dài ra, ôm thật chặt nàng vào trong lòng mình, môi mỏng xinh đẹp, phả hơi ở bên tai nàng: "Ta nói mặc kệ nàng tên gì, nàng cũng chỉ có thể là của Vũ Tiêu Nhiên ta, chỉ cần nàng đồng ý, ta lập tức hạ chỉ sắc phong nàng làm Hoàng hậu, đời này kiếp này, thượng cùng Bích Lạc, hạ tận Hoàng Tuyền, nàng mãi mãi là thê tử của ta."

Làm thê tử kết tóc, nương tử duy nhất của Vũ Tiêu Nhiên ta.

Toàn thân Mộc Ly chấn động, ngực khó chịu giống như bị búa nện trúng, tựa hồ có một thứ gì chảy xuôi ở trong người, muốn bắt lại nhưng trong nháy mắt đã biến mất không còn bóng dáng. Nam tử thâm tình như vậy, tình yêu duy nhất như vậy, làm cho người ta hâm mộ biết bao nhiêu. . . . .

Nhưng hôm nay, đối với nàng mà nói, lại là một chuyện vừa châm chọc vừa không. Nàng không phải là người trong lòng của hắn. Cho dù, nàng cũng chỉ là một người thay thế ở trong mắt hắn, mà nàng, vốn không hề có ý định muốn làm thế thân gì đó.

Thu lại một ít dao động trong mắt, Mộc Ly quay đầu, ngược mắt, chống lại mắt phượng tràn ngập thâm tình của hắn, khoe miệng khẽ nhếch, cười quyến rũ: "Người hãy nghe cho kỹ, ta không phải là Nguyệt Như Băng, không phải là Nhan Khuynh Thành, ta tên là Anh Mộc Ly, Anh trong hoa Anh đào, Mộc trong cây cối, Ly trong cách ly. Hoàng hậu của người ta vô ý đảm nhiệm, thê tử của người cũng không phải là ta, ta nói lại một lần cuối cùng, ta, không, phải, là, Nguyệt, Như, Băng."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 156: Ai kiên trì, ai quyết tuyệt

Gần từng chữ nói xong câu cuối cùng, Mộc Ly cũng không hất tay ra, cứ để mặc hắn ôm mình, hai mắt sáng chói như lưu ly, chứa đựng sự kiên quyết thay thế cho nét lạnh giá ngày thường, nhìn thẳng vào đôi mắt phượng thâm sâu như bảo thạch của hắn.

Nàng trăm phương ngàn kế nói cho hắn biết, mình không phải là Nguyệt Như Băng. Chính xác là hắn có tin tưởng đó, hoặc là đã sớm nhận ra? Lễ nào thật sự hết đường cứu vãn rồi sao? Nếu vậy thì nàng có nên giải thích rõ trước khi chuẩn bị rời đi hay không đây!!

Dù sao thể thân cũng không tốt lắm, hiện tại hắn nhận định nàng chính là vị Nguyệt Như Băng kia. Nhưng nếu trong tương lai có một ngày, hắn biết nàng không phải là nàng ấy, hậu quả sẽ thế nào đây? Thay vì đợi đến tương lai bị hắn phát hiện, không bằng hiện tại nói gọn gàng dứt khoát cho hắn biết.

Hắn dùng bàn tay to, bao bọc bàn tay nhỏ bé của nàng, một tay giữ chặt eo nàng, cảm thụ sự ấm áp nàng mang lại. Con người đen như bảo thạch nhìn thẳng vào đôi mắt Mộc Ly, vừa kiên định vừa dứt khoát giống y như nàng, nhẹ nhàng nhả ra một câu nói ở bên tai nàng: "Chỉ cần là nàng thì tốt rồi."

Chỉ cần là nàng thì tốt rồi, mặc kệ Anh Mộc Ly hay Nguyệt Như Băng, hoặc là Nhan Khuynh Thành, chỉ cần là nàng thì tốt rồi, không muốn thừa nhận, như vậy hẳn sẽ có biện pháp khiến cho nàng thừa nhận. Chẳng qua bây giờ chưa phải lúc, hắn cũng không muốn quá thúc ép nàng.

Mộc Ly xuất toàn lực đẩy hắn ra khỏi người mình, mười ngón tay nắm chặt thành quyền, cắn răng nghiêng lợi nói: "Đầu óc người có phải bị bệnh hay không hả? Rốt cuộc người có hiểu ta đang nói gì không? Ta nói ta không phải Nguyệt Như Băng, vấn đề không phải ở tên gọi, mà là bản thân ta không phải là. . . Umh. . . . ."

Lời nói còn dư lại, toàn bộ đều bị nuốt hết trong nụ hôn của hắn.

Mang theo sự trừng phạt, bá đạo không để lại một khe hở, hai tay hắn cố định đôi tay nhỏ bé lộn xộn của nàng, ngẫu nhiên đôi môi nàng, nàng lo lắng uốn éo người, đem hết toàn lực chống cự, tựa hồ trừng phạt sự phản kháng của nàng, nụ hôn của hắn càng cuồng dã hơn, mang theo sự bá đạo không ai bì nổi. . . . .

Nàng hạ quyết tâm, dùng sức cắn lên đầu lưỡi hắn, vốn tưởng rằng như vậy hẳn sẽ biết khó mà lui, nhưng không nghĩ rằng, hắn chỉ hơi cau mày một chút, tiếp đó lại hôn đến không thể cứu vãn, mùi vị ngọt ngào men theo cổ họng của bọn họ, mang theo máu của hắn, mang theo hơi thở lẫn nhau, xâm nhập trái tim lẫn nhau, từ từ, cuối cùng đọng lại thành vết thương

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 157

Nguồn nhảy chương mời các bạn xem chương tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Biến cố 1

Buổi chiều, thời tiết có chút âm u, hơi thở mùa đông càng lúc càng nặng, hoàng cung Phụng Lân vẫn trước sau như một cao ngạo sừng sững.

Ngự Thư Phòng, Vũ Tiêu Nhiên ngồi trên ghế rồng phê duyệt tấu chương, môi mông như hoa anh đào không ức chế được khẽ nhếch lên, ngay cả gương mặt băng sơn vạn năm chẳng đổi, cũng xuất hiện một ít sắc thái tình cảm, nhìn ánh mắt tròn trĩnh của đám nô tài hầu hạ, còn tưởng rằng sắp có chuyện tốt xảy ra.

"Hoàng thượng, hai vị đại nhân Trần Tuyết và Huyền Thanh đang ở bên ngoài xin cầu kiến ạ." Cao công công thoải mái bước nhẹ vào Ngự Thư Phòng, trên gương mặt giả nua chẳng chút nếp nhăn, tuy không còn nghiêm cẩn như trước, nhưng vẫn một mực cung kính.

"Mau truyền." Lập tức giọng nói vui mừng vang lên, gương mặt tuấn tú của Vũ Tiêu Nhiên tràn đầy kinh ngạc và kích động nhô lên từ trong chõng tấu chương.

"Vâng" Cao công công đáp lời xong, cung kính xoay người, chỉ chốc lát sau đã dẫn hai vị nam tử cực kỳ xinh đẹp đi vào.

Huyền Thanh áo xanh, Trần Tuyết áo đen, một tươi như hoa, một cứng nhắc lạnh lẽo, nhưng đều khiến người ta phải lóa mắt.

"Khấu kiến Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế." Dập đầu, hành lễ, hai nam nhân, hai giọng nói, hai thái độ nhất trí với nhau.

Vũ Tiêu Nhiên cất bước tiến lên, mỗi tay đỡ lấy một người đứng dậy, trên mặt vốn đang kích động, nháy mắt đã biến mất, đôi mắt vẫn luôn thâm trầm lúc này cực kỳ sáng ngời, giọng nói còn mang theo một ít run rẩy: "Tuyết, Thanh, mau đứng lên, nói với các người bao nhiêu lần, đã bảo xóa bỏ những thứ nghi thức này đi rồi kia mà."

"Tạ hoàng thượng." Hai nam nhân cung kính hành lễ, lúc ngẩng đầu lên đã không còn sự cung kính như vừa rồi, có chăng chỉ là làm cho có lệ.

Huyền Thanh chột nhứ mày, lười biếng tìm cái ghế tùy tiện ngồi xuống, Trần Tuyết mặt lạnh như băng, một đôi mắt phượng màu hổ phách, mang theo sự kích động dâng trào.

Hắn, Huyền Thanh và Đương Kim Hoàng Đế là sư huynh đệ đồng môn, võ công của ba người bọn họ cũng cùng chung một sư phụ, từ nhỏ bọn họ đã sống cùng nhau. Lúc Hoàng đế còn đương thời, triều đình vô cùng rối loạn bởi vì nhị hoàng tử Vũ Bội Nhiên làm phản và chuyện tiên hoàng bị ám sát trong đêm, khi đó hắn được Vũ Tiêu Nhiên an bài tới âm thầm điều tra để tiêu diệt trọn bọn đồng đảng.

Hôm nay ba năm đã qua, ám vệ an bày ở chỗ các vị quan viên rút cuộc cũng không phụ sự giao phó, tra ra được vài vị đại quan đã âm thầm trợ giúp cuộc phản loạn năm đó.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Biến cố 2

"Tuyết, chuyện điều tra đến đâu rồi, có tiến triển gì không?" Trái tim cuồng loạn như bị bóp lại, Vũ Tiêu Nhiên bình tĩnh nhìn Trần Tuyết, sự tình tra xét ba năm, hôm nay rút cuộc đã có đầu mối. Nếu không tìm được hung thủ sau lưng, Trần Tuyết sẽ không tiến cung gấp như vậy.

Lúc ấy bọn họ giao hẹn, không tra ra thủ phạm thật phía sau màn, thề không vào cung.

"Tìm được rồi." Về mặt Trần Tuyết rõ ràng đang kìm nén sự kích động, hắn (TT) móc từ trong ngực ra một cái ống trúc được bịt kín đầu bằng sáp đèn cầy, hai tay đưa qua cho hắn (VTN).

Vũ Tiêu Nhiên đón nhận, dùng lửa đốt chảy sáp, lấy được một mảnh giấy Tuyên Thành ở bên trong, vội vã mở ra xem.

Nhìn xuống đọc nhanh như gió, trên mặt hắn vốn đang kích động nay lại càng lúc càng u ám, đến cuối cùng thì lạnh lẽo giống như băng, thậm chí ngay cả không khí xung quanh cũng bởi vì hắn mà biến thành giá rét.

Cái loại lạnh lẽo đó, tựa như cho dù có dùng lửa nóng mấy trăm độ cũng không thể hòa tan được, lạnh đến xương tủy, lạnh cả châu thân.

Tuy Huyền Thanh và Trần Tuyết cảm thấy kinh sợ trước sự biến hóa của hắn, nhưng cũng chỉ im lặng nhìn, chờ mệnh lệnh của hắn.

Kín đáo dùng sức một cái, tấm giấy Tuyên Thành trong nháy mắt hóa thành tro bụi ở trong tay Vũ Tiêu Nhiên, mắt phượng khổ sở nheo lại, lạnh lẽo phun ra mấy chữ: "Dừng lại tất cả hành động có liên quan đến việc điều tra chuyện này, rút ra ám vệ đã sắp đặt ở các quan viên dùng toàn lực đối phó Tô thị, chặn lại toàn bộ thư từ Tô quý phi đưa ra ngoài cung."

"Vâng" Mặc dù Trần Tuyết không biết vì sao lúc này phải dừng lại, nhưng vẫn tin tưởng bản lãnh giải quyết công việc của hắn.

Vũ Tiêu Nhiên xoa xoa cái trán đau nhứt, mệt mỏi khoát khoát tay: "Ngươi vất vả rồi, các ngươi lui xuống nghỉ ngơi đi."

Huyền Thanh và Trần Tuyết trao đổi ánh mắt với nhau, song song lui ra.

Đội hai người bọn họ đi ra, Cao công công chống trời với khí lạnh trong Ngự Thư Phòng, thận trọng đi vào nội điện.

Vũ Tiêu Nhiên nhắm hai mắt, lấy tay vỗ trán, dặn dò Cao công công: "Truyền ý chỉ của trẫm, chiếu cáo thiên hạ, một tháng sau cưới Lam Nguyệt công chúa làm chủ Tây Cung."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Giam cầm

Vừa dứt lời, trước mắt hiện lên một nữ tử tuyệt sắc khuynh thành, tiếp theo, là vẻ mặt tái nhợt nhưng quật cường của một nữ tử khác, từ từ, hai dung nhan chồng lên nhau, hóa thành một người. Hắn nâng lên môi mỏng, một nụ cười nhạt xẹt qua khóe miệng.

"Vâng" Cao công công giật mình, mặc dù không hiểu vì sao phải chiếu cáo thiên hạ vào lúc này, nhưng cũng không dám nhiều lời.

"Đợi chút." Vũ Tiêu Nhiên chậm rãi mở hai mắt ra, con ngươi lạnh như băng không chút tình cảm: "Lập tức tuyên Lư thống lĩnh Ngự lâm quân tới đây cho trẫm."

"Vâng" Cao công công không nói gì thêm, xoay người lui ra.

"Hoàng thượng vạn tuế." Thời gian không tới một ly trà, Lư thống lĩnh mang theo gương mặt cương nghị xuất hiện tại Ngự Thư Phòng.

"Tăng thêm nhân thủ canh giữ Trương Tư các, không được lệnh của trẫm một con con ruồi cũng không được bay vào, trông coi lý lương người ở bên trong cho trẫm, nếu có chuyện gì không may xảy ra, đưa đầu tới gặp trẫm." Giọng nói lạnh lẽo như băng, không hề có bất kỳ dao động nào, nhưng lại chưa đựng quyền uy tuyệt đối.

"Vâng!" Không nhiều lời, Lư thống lĩnh nhận lệnh lui ra.

Toàn bộ buổi trưa Vũ Tiêu Nhiên đều vui đùa trong đồng trống, vẻ mặt u ám hơn trước, làm cho vị nô tài nào đó, không thể không thở dài ở trong lòng. Quả nhiên Hoàng đế thay đổi sắc mặt còn nhanh hơn thời tiết, rõ ràng buổi sáng còn tươi cười, vậy mà bây giờ đã trở mặt rồi.

Trương Tư các.

"Tại sao các ngươi không cho chúng ta ra ngoài?" Âm thanh bén nhọn gần như có thể đâm thủng màng nhĩ, vang vọng cả Trương Tư các.

"Cô nương mời về, không có lệnh của Hoàng thượng không được đi ra ngoài." Ngữ điệu đều đều, nghe không ra bất kỳ sự lên xuống nào.

"Nếu hôm nay ta nhất định phải đi ra ngoài?" Giọng nói vẫn chưa từ bỏ ý định, không ngừng cố gắng thuyết phục.

"Không có lệnh của Hoàng thượng, tiểu nhân không thể để ngươi ra ngoài."

"Ngươi. . . ." Tuyết Lê chống nạnh, trừng mắt, còn muốn nói tiếp, nhưng bị Mộc Ly kéo lại.

"Tiểu Tuyết!" Mộc Ly kéo Tuyết Lê tới cửa nội điện, hít mắt cười ha hả nói: "Ngươi ngốc à? Rõ ràng người ta muốn giam giữ chúng ta, ngươi có kêu rách họng cũng chẳng có người thả ngươi ra ngoài đâu."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Đè nén

"Nhưng. . . . . Mộc Ly tiểu thư, vậy thì, tại sao hoàng thượng muốn giam giữ chúng ta?" Tuyết Lê chớp chớp đôi mắt to, không hiểu phản đối, trong lời nói còn đậm thêm một ít tức giận.

Rõ ràng buổi sáng Hoàng thượng và Mộc Ly tiểu thư thân mật như vậy, tại sao vào lúc này lại muốn nhốt các nàng. Hôm nay, thay đổi thật là nhanh.

Mộc Ly ngẩn ra, kéo Tuyết Lê đi vào nội điện, xuyên qua cửa sổ nhìn bầu trời âm u bên ngoài, nói thì thào: "Hôm nay, phải đổi rồi sao."

Tính toán thời gian, cách lần nói chuyện với Nhan Phong đã nửa tháng rồi, cũng sắp tới gần ngày Nhan Phủ ‘gặp chuyện không may’, trong lòng Mộc Ly không kìm nén được xúc động, nhưng nó lại mang theo nhàn nhạt phiền muộn, nàng vốn không thuộc về Hoàng cung này, có lẽ, đúng lúc cần phải rời khỏi đây, dù sao, ở lại, vẫn không ai biết sẽ xảy ra chuyện gì.

Về phần nguyên nhân bị nhốt Mộc Ly cũng không rõ lắm, có thể đoán được cùng lắm là Vũ Tiêu Nhiên sắp có hành động.

Mộc Ly cười châm biếm, một người cao ngạo như vậy, há lại dễ dàng tha thứ người khác ở dưới mi mắt hân giỡn trò sao?!

"Đúng vậy, hôm nay thật sự phải thay đổi rồi." Khẽ cau mày, Tuyết Lê từ trong lời nói phiền muộn của Mộc Ly cảm nhận được thứ gì đó, ngẩng đầu, nhìn thời tiết không tốt ngoài cửa sổ, giữa hai lông mày thoáng qua một tia khủng hoảng.

Dễ dàng nhìn ra sự sợ hãi được che giấu trong mắt Tuyết Lê, Mộc Ly nhìn thẳng vào nàng, nghiêm túc hỏi: "Tiểu Tuyết, ngươi có đồng ý đi theo ta không?"

Mộc Ly hỏi rất nghiêm túc, sự chân thành trong đôi mắt như Lưu Ly kia khiến cho Tuyết Lê lâm vào trạng thái ngẩn ngơ. Nàng biết, nàng ấy cũng không phải là tiểu thư chân chính của mình, nàng cũng hiểu, kể từ khi mình biết rõ lai lịch của nàng ấy thì trong lòng đã có hơi rối rắm rồi, e rằng nàng ấy cũng đã phát hiện ra điều này.

Không suy nghĩ nhiều, Tuyết Lê kiên định gật đầu với nàng: "Đồng ý."

Một tiếng đồng ý này, được phát ra từ tận đáy lòng, từ đây chủ tử của nàng, gọi là Anh Mộc Ly.

"Vậy thì tốt." Mộc Ly nhếch miệng cười một tiếng, hai lúm đồng tiền lõm mở nở rộ trên mặt, chợt thở phào nhẹ nhõm.

Thời gian cứ như vậy chậm rãi trôi qua thêm hai ngày nữa, duy nhất không thay đổi chính là Mộc Ly vẫn bị nhốt ở Tương Tư các, bên ngoài có Ngự Lâm quân canh giữ, cho dù đang ở trong Tương Tư các, nàng vẫn cảm thấy bầu không khí trong cung càng ngày càng bị đè nén.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Xuất cung 1

Mỗi người làm việc đều rất thận trọng, cái loại không khí đè nén đó bao phủ toàn bộ hoàng cung Phụng Lăng, Vũ Tiêu Nhiên ngày nào cũng đến chỗ nàng dùng bữa, buổi tối trước sau như một ép buộc nàng ngủ chung, nhưng chuyện bị nhốt thì không hề đề cập tới, giống như hết sức tự nhiên. Mộc Ly cũng không hỏi, từ lúc bắt đầu phản kháng hân giỡn với mình, đến bây giờ nàng vẫn giữ thái độ bình thản.

Có lúc đến nửa đêm hân mới tới, không nói câu nào, ôm lấy nàng trực tiếp ngủ, nằm bên cạnh, mũi Mộc Ly nhạy bén ngửi được trên thân thể hân có một ít mùi son phấn của nữ tử, chắc hẳn mới từ chỗ vị kia phi tử nào đó tới đây. Không phải nàng cố ý, chỉ là trời sanh khứu giác nhạy bén đưa khiến nàng không muốn nghĩ đến cũng không được.

Ngửi được hơi thở nam tính và mùi phấn son trên người hân, Mộc Ly chẳng biết giờ phút này tâm tình mình là cái dạng gì, có chút phiền muộn, có chút rối rắm, ngực có chút buồn buồn, rồi lại không thể nào trút hết, trong bóng tối, đầu Mộc Ly nhích tới nhích lui, từ từ mở hai mắt ra nhìn đỉnh đầu gần người.

"Ly nhi, sao vậy?" Trong mơ màng, Vũ Tiêu Nhiên nhìn đôi mắt trống rỗng như lưu ly kia, trong lòng đau đớn giống như bị nhéo một cái.

Mộc Ly giật mình tỉnh lại, lạnh nhạt quét mắt nhìn hân một cái, không nói lời gì, lui về phía sau, cố gắng tránh khỏi sự đụng chạm của hân.

Ánh mắt hắn đột nhiên căng thẳng, trong lòng dấy lên nhè nhẹ tức giận, đôi tay giam cầm nàng ở trong lòng mình, không để nàng có cơ hội lui ra.

"Buông ta ra!" Không biết lửa giận từ đâu đến, Mộc Ly nổi cáo gầm lên một tiếng, bắt đầu ra sức giãy giụa, nhưng làm sao cũng không thoát được trói buộc của hắn.

Nàng càng vùng vẫy muốn chạy trốn, Vũ Tiêu Nhiên càng tức giận, ngực đau nhói như bị kim châm, hắn gầm nhẹ một tiếng: "Không buông, nàng đừng hòng!"

"Vũ Tiêu Nhiên, rốt cuộc ngươi muốn làm sao hả?!!" Lửa giận Mộc Ly bốc cao, mặt đối mặt với hắn.

"Không được né tránh ta, thu hồi ý nghĩ muốn chạy trốn của nàng đi, đời này nghĩ cũng đừng nghĩ." Cầm giữ hai tay lộn xộn của nàng, hắn nói rất nhẹ, nhưng vẫn rất lạnh, mắt phượng thoảng qua sự âm u, trông mất tả mị mà sâu không lường được, mang theo cổ chấp hủy thiên diệt địa.

"Vậy tại sao ngươi muốn giam giữ ta? Ngươi có muốn thử một chút tư vị cả ngày bị nhốt, không được tự do hay không? Hả?" Gương mặt lạnh như băng, lửa giận cháy bùng hực trong hai mắt Mộc Ly, nhìn thẳng vào đôi mắt phượng đen như bảo thạch của Vũ Tiêu Nhiên, một chút tà khí, chợt lóe lên trong mắt nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Xuất cung 2

Tầm mắt hai người giao nhau trên không trung, hắn thâm trầm, mang theo cổ chấp ngập trời và tuyệt đối khí phách, nàng tà mị, mang theo sự quật cường và tức giận không rõ nguyên nhân, trong đêm tối, thần sắc hai con người trái ngược nhau. Tuy rằng bầu không khí không tốt lắm, nhưng cũng chẳng ảnh hưởng tới sự sáng chói của đôi mắt to kia, rực rỡ giống như ngọc quý ở vùng biển Đông.

"Đó là vì ta muốn tốt cho nàng!" Không tìm được lý do phản bác, Vũ Tiêu Nhiên bắt đầu dĩ gảm nhẹ: "Nàng an tâm đợi ở chỗ này, chờ tất cả xử lý tốt, nàng muốn đi đâu, ta đi cùng nàng."

Chờ tất cả xử lý tốt, nàng muốn đi đâu cũng được, hắn sẽ theo nàng, nhưng đáng chết, tại sao nữ nhân này không hiểu tâm tư của hắn chứ?!

"Ta không cần ngươi tốt với ta, bây giờ ta muốn đi ra ngoài." Không kịp suy nghĩ, Mộc Ly buột miệng nói ra: "Chẳng lẽ ngươi cho là ta không có năng lực tự bảo vệ mình? Hay ngươi cho rằng ta sẽ bỏ trốn?"

"Ừ, ta chính là sợ nàng chạy, sợ nàng sẽ vô duyên vô cớ biến mất lần nữa."

Hắn tức giận rống to, thoải mái thừa nhận. Đúng, hắn sợ nàng lại biến mất một lần nữa, hắn không có nhiều ba năm như vậy để chờ đợi. Nếu hắn để mất nàng, hắn không xác định mình có thể nổi điên hay không, dùng lý trí còn sót lại, hắn áp chế đau đớn trong lòng đang dâng lên vì nàng.

"Ta Anh Mộc Ly cho tới bây giờ cũng chưa từng thật sự tồn tại, cho dù có biến mất thì thế nào?" Nàng há có thể không hiểu ý tứ của hắn? Chẳng qua bị tức giận che mất tâm trí.

Trí, nàng vốn là loại người hướng tới sự tự do tự tại, sao lại cam tâm vì nam nhân này mà an cư trong hậu cung chứ?

Hướng chi, nàng chỉ là người thay thế trong mắt hắn, trừ thân phận khiến hắn không tin này, bọn họ không có bất kỳ quan hệ nào, nghĩ tới đây Mộc Ly càng thêm khó chịu, giãy giụa lợi hại hơn, Anh Mộc Ly nàng nhất định phải đi ra ngoài!

"Buông ta ra, ta muốn đi ra ngoài." Không bởi vì tức giận mà gảm nhẹ, Mộc Ly vừa xúi tay thôi vùng vẫy, vừa dùng ánh mắt nhìn vật chết trừng hắn, trong đó chứa đựng sự quật cường lẫn đấu tranh, khiến trái tim hắn đau đớn tột cùng.

"Nàng đừng mơ tưởng." Nặng từ trong kẽ răng ra mấy chữ, hai mắt hắn đỏ ngầu một tay đè nàng ở phía dưới, tay còn lại vung lên, quần áo trên người nàng bị xé rách thành từng mảnh vụn.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Xuất cung 3

Tâm cả kinh, Mộc Ly vừa vùng vẫy kéo chăn che thân thể mình, vừa tức giận rống to: "Vũ Tiêu Nhiên ngươi muốn là gì? Tên bạo quân ngựa đực ngươi, cút ngay cho ta!"

"Ngựa đực?" Hắn cười lạnh, hai mắt đỏ ngầu, lý trí còn sót lại cũng bởi vì những lời này của nàng, mà tiêu tán hoàn toàn: "Hôm nay ta sẽ để cho nàng xem một chút cái gì là ngựa đực."

Dứt lời, hắn hung hăng dùng môi lưỡi, dằn xéo mỗi một chỗ da thịt trên người nàng, từ cổ đến xương quai xanh, một đường đi xuống, lửa nóng bùng cháy, đi qua nơi nào cũng đều để lại dấu răng, cơ thể nàng run rẩy giãy giụa, đôi tay mảnh khảnh lại bị hắn cố định, nàng càng giãy dụa, hắn càng điên cuồng.

Đúng là hắn đã điên cuồng vì nàng, chưa người nào có thể khiến hắn điên cuồng như vậy, nữ nhân này, thật có bản lĩnh!

"Vũ Tiêu Nhiên! Ngươi mau buông ta ra!!" Đôi mắt lưu ly ở trong bóng tối thoảng qua một tia tinh mịch, Mộc Ly dốc hết khả năng vùng vẫy, tiếc là bị hắn đè ở phía dưới nên không làm gì được, hoàn toàn không thể cử động, chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn muốn làm gì thì làm trên người mình.

Không thể giãy dụa, Mộc Ly để mặc hắn tùy ý giày xéo trên thân thể mình, hai mắt nàng mở to, ngơ ngác nhìn màn lụa mỏng ở đỉnh đầu, không hiểu sao chuyện lại đi đến bước này. Nàng chẳng hề nghĩ tới, bởi vì nàng không muốn trước khi đi có bất cứ quan hệ gì với hắn. . . . .

Nụ hôn nóng rực, dọc theo xương quai đi thẳng xuống, để lại vô số ấn ký, không chỉ trên da thịt, mà còn khắc sâu tận đáy lòng, phát hiện Mộc Ly khác thường, Vũ Tiêu Nhiên từ trước người nàng ngẩng đầu lên, nhìn hai mắt nàng trống rỗng, con ngươi tĩnh lặng như đã chết, tất cả động tác trong khoảnh khắc toàn bộ dừng lại.

Lý trí bị tiêu tán từ từ trở về, hắn kéo chăn đắp kín giúp nàng, tay cảm trong phút chốc có chút cứng ngắc, cũng tại khoảnh khắc đó, trái tim bắt đầu thất chặt lại, đau đớn lan tràn tới từng tế bào toàn thân, đau đến tận đỉnh, đau đến tận tâm liệt phế, đau đến ngay cả dạ dày cũng bắt đầu không cảm được lẫn lộn co quắp. . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165: Xuất cung 4

Loại khổ sở đó như thế nào, hắn chẳng rõ nữa, chỉ biết trái tim giống như bị rút hết máu vô cùng yếu ớt, ngay cả hơi sức đứng lên cũng không có, toàn thân trở nên vô lực, tay run run giúp nàng đắp chăn, hắn kiên cường chống đỡ cơ thể từng bước một rời đi. . . . .

Thống khổ len lỏi vào cả trái tim, ngực quay cuồng không biết do đâu, hắn cố gắng ép xuống, nhưng lại áp chế không được mùi máu tươi đang dâng lên, lúc ngây ngô đi tới cửa thì chợt phun ra một ngụm máu tươi, chất lỏng bắn tung tóe lên áo lót màu trắng tinh, hai màu đối lập nhau càng thêm xinh đẹp tàn tụy.

Mộc Ly nghe được tiếng vang của thân thể dựa vào vách tường, nhìn từng giọt máu tươi rơi trên mặt đất trong đêm tối, nhất thời đau lòng khó tả, đôi tay nắm chặt chăn mới có thể khắc chế bản thân không kích động xông lên, cho đến khi tiếng đóng cửa nặng nề từ từ biến mất, nàng mới thu hồi ánh mắt, nhưng cả đêm không hề chợp mắt.

Mặt trời lên cao.

Ngày mới, thiên hạ nằm trên mở to hai mắt, nhưng không hề có dấu hiệu mộng lung như vừa mới ngủ xong, hiển nhiên đã tỉnh lâu rồi, Mộc Ly nhanh chóng đứng dậy mặc quần áo tử tế, xông vội ra bên ngoài, vừa đi đến cửa, lại bị Ngự Lâm quân 'Thỉnh' trở lại.

Sao nàng có thể quên mình còn đang bị nhốt chứ?!!

Rửa thơm một tiếng, Mộc Ly siết chặt quả đấm kiềm chế xúc động muốn đánh đám Ngự Lâm quân này, chạy về nội thất ngủ tiếp, thẳng tới bình minh, cho đến khi Tuyết Lê cầm một bộ nam trang tới gọi Mộc Ly, nàng mới từ từ tỉnh lại.

"Ly Ly, đây là quần áo hoàng thượng lấy ra để ngươi thay." Chung sống một khoản thời gian, cách xưng hô của Tuyết Lê đã bị Mộc Ly chinh không ít.

"Hắn có nói gì nữa không?" Không chút để ý hỏi một câu, Mộc Ly cầm quần áo lên nhìn, là một bộ nam trang nhỏ màu xanh thẫm, tương tự như thư đồng, kích cỡ vừa khít với nàng, dùng vải cao cấp nhất để may, sờ lên trơn nhẵn.

Mộc Ly hơi túng quẫn, ai thế nhỉ, ai lại để thư đồng mặc quần áo tốt như vậy? Thật khó nghĩ mà. . . . .

Cũng không biết thương thế của hắn ra sao, tối hôm qua. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Xuất cung 5

"Do Cao công công đưa tới, chỉ nói để cho người thay, chép chép. . . Người mặc vào thật đúng là có điểm giống như nam nhân." Tuyết Lê hí hóp mắt quan sát kĩ xiêm áo trên người Mộc Ly, cũng không chú ý về mặt của nàng.

"Thật sao?" Cười khê, Mộc Ly hỏi hồn, chạy đến gương đồng phía trước ngắm nghía diện mạo của mình. *diễn,đàn(lê)quý,đôn*

Trang phục xanh thẫm như thư đồng, khoác lên thân thể gầy yếu của nàng thì vô cùng lạnh lợi đáng yêu, thất lung cùng màu, khiến cả bộ quần áo cực kỳ cứng nhắc, nhìn không giống như nữ nhân, mà lại tựa như thư sinh, chẳng qua chất liệu bóng loáng và kiểu dáng có chút không ăn nhập với nhau.

3000 sợi tóc mềm mại xõa xuống hai bên gò má, sắc mặt bởi vì dịch dung hoàn mà thiếu sức sống, ở giữa màu đen như mực càng thêm lộ vẻ tái nhợt, một đôi mắt Lưu Ly sáng chói linh khí bức người, chiếc mũi xinh xắn khắc vào ngũ quan hoàn mỹ, môi mỏng màu hồng sang bóng như hoa Anh Đào. Mặc dù không tính là nghiêng nước nghiêng thành, nhưng cũng là một giai nhân thanh tú, chỉ tiếc đây không phải là bản thân nàng. *diễn/%đàn\$#lê#quý&đôn*

"Hazi. . ." Một tiếng thở dài không tự chủ bật ra khỏi miệng, Mộc Ly mái tóc của mình, kêu Tuyết Lê cầm khăn lụa cùng màu, giúp nàng lấy cái khăn trùm đầu giống như vật trang sức của thư sinh cổ đại.

Cái gọi là, thư đồng nên có bộ dáng đúng như vậy phải không nhỉ?!

"Cái người này đã thờ dài lần thứ ba rồi." Bối bối, Tuyết Lê vừa giúp nàng làm tóc, miệng cũng không ngừng nghị.

Nàng biết nàng ấy nhất định có tâm sự, và cũng dám chắc là có liên quan đến vị Hoàng đế cao cao tại thượng nọ, nhưng lại không biết nên nói cái gì để an ủi nàng ấy. Tuyết Lê cảm thấy rất mừng khi thoát khỏi hoàng cung này. Dù sao, nàng cũng không thích hợp với nơi lục đục đầu đá kia, hơn nữa, tự do tự tại, chế độ một vợ một chồng, là do nàng ấy đã dạy nàng.

Tuy rằng cảm giác không thể tin được, nhưng Tuyết Lê được Mộc Ly khai sáng nên đã từ từ tiếp nhận chuyện này, khiến Mộc Ly thường xuyên cảm thán ở trong lòng, hoàn hảo Tuyết Lê không phải dạng thiếu đầu óc, ít nhất thì nàng ấy tiếp thu cũng rất nhanh.

Mộc Ly ngăn ra, nàng thờ dài nhiều như vậy sao? Nàng đâu có việc gì mà cần phải than thở như vậy chứ? Quần bách. . . . .

"Đi, Cao công công đang chờ." Giúp Mộc Ly sửa sang lại quần áo, Tuyết Lê đi trước mở đường, quần áo lụa mỏng màu xanh nhạt, bên hông đeo túi gấm theo bước chân lắc một cái

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Xuất cung 6

Cao công công đứng trước cổng lớn Tương Tư các, thấy Mộc Ly đi ra, tay vung phát trần lên, chạy nhanh đến đón. *diễn^đàn%#lê\$quý%#đôn*

"Chào ôi, cô nãi nãi của ta, cuối cùng người cũng chịu xuất hiện, để đám nô tài chúng tôi đợi rất lâu rồi đấy."

"Lâu sao, thời gian có một ly trà thôi mà." Tuyết Lê nhin không được lờm một cái, nhỏ giọng phản pháo lại về mặt ngạc nhiên của Cao công công. Riêng Mộc Ly thì tựa như không nghe thấy lời nói của Cao công công đi theo đám bọn hần đến cửa chính ở phía Đông, suốt dọc đường luôn giữ im lặng.

Ngày mùa Đông, sáng sớm nhìn có vẻ rất tiêu điều, gió lạnh thổi trên má mang theo nhè nhẹ đau xót, Mộc Ly dưới sự hướng dẫn của Cao công công, một đường băng qua tiểu viện, đi tới Ngự Hoa Viên, trên đường đến Ngự Hoa Viên Mộc Ly tỉnh mắt nhìn thấy Tô quý phi và Linh phi ngồi ở trong đình thưởng thức trà. *diễn#đàn#lê.quý^đôn*

"Ồ, đó không phải là tiền Tây cung Hoàng hậu của chúng ta sao?" Ngón tay mảnh khảnh chỉ vào bộ nam trang trên người Mộc Ly, rất dễ nhận thấy, đôi mắt phượng của Linh phi, vừa nhìn thấy Mộc Ly đã phát ra ánh sang độc ác, cảm giác giống như gặp được kẻ thù.

Mộc Ly lạnh lùng khê hừ không để ý tới Linh phi, đi thẳng tới trước mặt Tô quý phi nhìn xuống nàng ta, ý lạnh trong con ngươi còn lạnh hơn gió sáng sớm. Mặc dù Tô Liên Hinh rất không thích tư vị bị người khác nhìn chằm chằm, nhưng nàng ta cũng không phải là kẻ ăn chay, hí hóp mắt, nhìn lại Mộc Ly.

Mộc Ly cười lạnh, nói: "Tô quý phi nương nương, chỉ mong những ngày an nhàn của người có thể, dài, lâu! Nếu không, ta sẽ khiến cho nó dài đằng

đăng."

Gần từng chữ cuối cùng, Mộc Ly xoay người tiêu sái rời đi, để lại Tô quý phi vẫn còn đang sửng sốt vì câu nói sau cùng của Mộc Ly kia và Linh phi ác độc nhìn chằm chằm Mộc Ly.

"Hazi, đi thôi." Cao công công bắt đầu dĩ cảm thán một tiếng, trong hậu cung này, cái không thiếu chính là thị phi!

Trước cổng chính phía Đông, một chiếc xe ngựa to dùng vải màu xanh dương đậm làm màn hình trường dừng ở cửa, lấy hai con ngựa đen cường tráng để kéo xe, trên giá xe, xuất hiện một bộ quần áo màu đen, vẻ mặt nam nhân lạnh lẽo ngồi ở trước xe lạnh lùng nhìn xuống Mộc Ly.

Cơ thể Mộc Ly run rẩy từng bước một đi tới, ánh sáng trong mắt lập tức âm đạm, phải đi ư? Rốt cuộc hán cũng bằng lòng để nàng xuất cung rồi ư? Nhưng sao đến giờ phút này, tim lại đau đến khó thở như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168: Xuất cung 7

Quay đầu lại, nhìn hoàng cung nguy nga lộng lẫy, đầy đủ vật lạ, nhưng người vẫn chưa chịu di chuyển, vì sao trái tim vốn luôn lạnh lẽo, giờ phút nào cũng mong mỏi rời đi, cách xa nơi này. Hiện tại lại đau đớn như thế, sự chua xót, buồn bực trong lòng không ngôn từ nào có thể diễn tả, nhưng lại khó chịu như vậy.

"Sao vậy? Không nhớ đi sao?" Nam tử áo đen ngồi ở trên xe ngựa liếc nhìn Mộc Ly, vừa mở miệng, thì lời nói đã đầy vẻ châm chọc.

Không nhớ? Sao lại không nhớ chứ? Lòng mi dài run run, Mộc Ly nhắm mắt lại, lúc mở mắt ra đã là một mảnh trần tình và dứt khoát.

"Ta không có gì để luyến tiếc cả." Quay đầu, cười nhạt với nam tử áo đen, Mộc Ly cũng không để lời nói châm chọc của hắn ở trong lòng, sớm muộn phải đi, đi bây giờ rồi, không phải tốt hơn sao?

Huống chi, Tiểu Tuyết cũng đã đi theo mình, sau này không cần bận tâm đến chuyện ở Nhan phủ nữa. Cho dù Anh Mộc Ly nàng lưu lạc giang hồ, nhưng vẫn có thể đi tìm tên nam nhân khiến cho người ta cảm thấy ấm áp kia, như vậy. . . Vì sao phải luyến tiếc chứ?

Nghĩ tới đây, lập tức xem nhẹ sự đau đớn như có như không ở trong lòng, Mộc Ly thoải mái nở nụ cười, bàn tay trắng nõn mảnh khảnh khẽ nhẹ, Mộc Ly đẩy rèm màu xanh dương đậm ra, trong nháy mắt. . . . . Tâm sửng sốt, người cũng cứng đờ ngay tại chỗ.

Ngay sau đó, lấy lại tinh thần, trong con ngươi thoáng qua một tia sang ki lạ.

"Vũ Tiêu Nhiên! Sao ngươi lại ở đây?" Mộc Ly cất tiếng, nhìn vị Hoàng đế nào đó sắc mặt tái nhợt ngồi ở bên trong xe ngựa, giọng nói kinh ngạc ngay cả mình cũng không biết, hai người hoàn toàn không bởi vì cuộc chiến tối hôm qua mà lúng túng, dường như bọn họ cũng chưa từng trải qua những tình huống như vậy.

"Ta không bỏ được nàng." Vũ Tiêu Nhiên nặn mấy chữ từ trong kẽ răng ra, nét mặt vẫn tái nhợt như cũ, lại mang theo sự khác thường. Rất dễ nhận thấy, câu nói của Mộc Ly 'Ta không có gì để luyến tiếc cả' đã bị hắn nghe được, đã vậy dường như còn rất quan tâm.

Có thể nghĩ, tối hôm qua người ta học máu ở Tương Tư các. Hôm nay, cơ thể còn chưa khỏe lại, đã mang theo gương mặt tái nhợt đến với nàng, có thể không quan tâm sao? Chỉ là, Vũ Tiêu Nhiên ơi Vũ Tiêu Nhiên, người mà ngươi coi trọng là ai? Phải chăng từ đầu đến cuối là ta, thể thân của người khác?!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Xuất cung 8

"Cám ơn ngươi đã đến tiễn ta, ta đi một mình được rồi, người. . . Thì ngươi không cần đưa cho ta." Một ít quần bách chợt lóe lên trên mặt Mộc Ly.

"Đi lên!" Lạnh lùng bật ra hai chữ, Vũ Tiêu Nhiên dứt khoát nghiêng đầu đi không nhìn nàng, nữ nhân này, thật có bản lĩnh làm hắn tức chết!!

"Vậy. . ." Mộc Ly ngẩng khuôn mặt tươi tắn lên, giọng nói trong không khí bay cao vút: "Tiểu Tuyết, lên xe, chúng ta đi."

"Nô tỳ ngồi ở chiếc xe đằng sau kia." Tuyết Lê nhìn ánh mắt có thể giết chết người của vị Hoàng đế nào đó, nuốt một ngụm nước bọt, tự động xưng thành nô tỳ, giờ tay chỉ vào xe ngựa nhỏ phía sau,.

"Tiểu Tuyết, ta muốn người ngồi chiếc này, dù sao nó cũng khá lớn." Mộc Ly chẳng nghe theo, tựa như không thấy chiếc kia xe ngựa nhỏ ở đằng sau, để nàng một mình ở chung với tên bạo quân này, chứng kiến gương mặt xanh mét không chút cảm tình của hắn, Mộc Ly nhắm lại thôi là quên đi.

Tuyết Lê lâm vào tình thế khó xử hứng chịu ánh mắt có thể đông chết người của Hoàng đế lẫn ánh mắt uy hiếp mình của Mộc Ly, suy nghĩ một chút, đắc tội Mộc Ly tiểu thư dù sao vẫn tốt hơn Hoàng đế đại nhân. Cuối cùng, Tuyết Lê nghĩ xong bỏ lại một câu: "Nô tỳ đi lên xe trước đây." Nghênh ngang đi tới chiếc xe ngựa nhỏ ở phía sau, để lại vẻ mặt kinh ngạc của Mộc Ly và sắc mặt hã hê của Vũ Tiêu Nhiên.

Mộc Ly tức giận dậm chân một cái: "Ta và người cùng ngồi chung ở xe ngựa nhỏ đằng sau."

Nhưng mà, chân còn chưa kịp bước đi, đã bị người nào đó nhấn tâm xách lên xe ngựa to hoa lệ.

"Người làm gì vậy?" Mộc Ly giả bộ không vui, gương mặt trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo hơn băng ngàn năm.

". . . . ." Vũ Tiêu Nhiên kinh ngạc, đã sớm biết tốc độ biến đổi sắc mặt của nữ nhân này rất nhanh, nhưng không nghĩ rằng có thể nói đổi liền đổi, quả thật còn quyết tuyệt hơn cả hắn, hắn thừa nhận, đời này hắn đã nằm trong tay nữ nhân không biết phân biệt tốt xấu này rồi.

Nhưng, Mộc Ly nhìn sắc mặt âm trầm của Vũ Tiêu Nhiên, cuối cùng vẫn không nói gì ngoan ngoãn ngồi lên. Dù sao, làm người biết phân biệt tốt xấu, hơn nữa Anh Mộc Ly nàng, tin chắc co được dân được mới là một nữ tử tốt.

"Tính tình thật kiêu căng." Nói thảm một câu, nam tử áo đen ngồi trên vị trí đánh xe, nhếch miệng nở nụ cười mỉa mai, xe ngựa nhanh chóng chạy ra cổng chính phía Đông, mà người này, chính là sư huynh đồng môn Trần Tuyết của Vũ Tiêu Nhiên, nhìn xe ngựa dần dần đi xa, lúc này Cao công công mới thở dài một tiếng, chậm rãi đi tới Ngự Thư Phòng.

Mộc Ly nghe được lời nói kia của hắn, gương mặt đỏ lên, cười lạnh nói: "Ta và người không quen, người không cần đến đây hấp dẫn sự chú ý của ta."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Chia là 1

Chương thứ 170:

Sắc mặt Vũ Tiêu Nhiên vốn xanh mét, nghe thấy Mộc Ly trả lời, khóe miệng không nhịn được hơi nhếch lên, nữ nhân này, thật đúng là linh hoạt khéo léo.

Mà Trần Tuyết ngồi ở vị trí đánh xe, gương mặt tuấn tú ngẩn ra, sau đó lập tức ghen đỏ giống như trứng vịt bị nấu chín.

Mộc Ly bĩu môi, nói nhỏ: "Muốn cười cứ cười, không cần kiềm nén."

"Khụ. . . Khụ. . . . ." Ho khan hai tiếng, Vũ Tiêu Nhiên điều chỉnh lại nét mặt, khóe miệng cong cong, nghe cách Mộc Ly nói chuyện, môi vốn có chút tái nhợt, lại tăng thêm chút sáng rỡ.

"Vũ Tiêu Nhiên, người muốn đưa ta đi đâu?" Mộc Ly cũng không cùng hắn pha trò, trực tiếp hỏi thẳng nghi ngờ trong lòng, trong nháy mắt tâm tình trở nên mất mát, chẳng qua đã bị nàng che giấu rất tốt.

"Đi đến nơi cần đến." Vũ Tiêu Nhiên mấp míp môi, nhìn cũng không nhìn nàng một cái.

Mộc Ly suy đoán, nơi nên đến là ở đâu nhỉ?

Trong lúc nhất thời hai người lâm vào yên lặng, không ai nói chuyện với ai, không khí bên trong xe ngựa không lớn không nhỏ tràn ngập đè nén. Rất lâu sau, Vũ Tiêu Nhiên khẽ thở dài, nhẹ nhàng ôm nàng vào trong ngực ní non: "Chẳng phải nàng không thích hoàng cung ư, ta đưa nàng đến hành cung Bắc Triệt, nàng ở đó chờ ta, đến lúc đó, nàng muốn đi đâu ta cũng sẽ đi với nàng."

"Đúng là ta rất ghét hoàng cung, nhưng người như vậy có khác gì giam ta ở trong cung đâu? Thử ta muốn chính là sự tự do tự tại, không phải để cho người thay đổi biện pháp giam giữ ta." Mộc Ly ở trước ngực nàng đầu nhỏ lên, trong con người sáng trong viết đầy sự lạnh lẽo và tức giận.

"Chẳng qua ta sợ đến lúc đó lại không tìm được nàng." Bàn tay hơi chai nhẹ nhàng ma sát khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, Vũ Tiêu Nhiên nhẹ giọng than thở, giọng nói nhiều hơn một chút bất đắc dĩ lẫn chua xót bị đè nén, trong con người kia ẩn giấu sự đau đớn nhưng lại bị Mộc Ly phát hiện ra.

Âm thầm cắn chặt răng, tìm Mộc Ly đau nhói khi chứng kiến hắn như vậy, hít sâu một hơi, nàng lấy dũng khí nghiêm mặt nói: "Vũ Tiêu Nhiên, ta đã nói

với người rất nhiều lần, ta không phải Nguyệt. . . Ừm . . . Ừm . . . . ."

Lời nói còn dư lại, không để cho Mộc Ly có cơ hội nói ra khỏi miệng. Vũ Tiêu Nhiên nâng đầu nàng lên, dùng nụ hôn của mình nuốt lấy toàn bộ lời muốn nói của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Chia là 2

Chương 171:

Môi chạm môi, mang theo hơi ấm của nhau, xâm nhập vào trái tim đối phương, chẳng qua lòng Mộc Ly có chút nguội lạnh. . . . .

Nụ hôn lần này, không bá đạo giống như trước đây, hân hôn rất cẩn thận, rất dùng sức, nhưng vẫn cực kì dịu dàng, nhiệt độ nóng rực cơ hồ muốn đốt cháy lòng nàng. Mộc Ly không giãy giụa, thứ nhất là nàng không thể giãy giụa, thứ hai là nàng cũng không muốn giãy giụa, mà sự nhu thuận của nàng càng làm cho Vũ Tiêu Nhiên hôn điên cuồng hơn.

Nụ hôn nóng bỏng như phong ba mãnh liệt, hân nghiền nát đôi môi nàng, kéo dài đằng đẳng, biến cạn đá mòn. Lòng Mộc Ly hơi sợ, đầu toát ra một ý nghĩ, hôn như vậy, tại sao nàng cảm giác giống như là, ly biệt. . . . .

Nụ hôn điên cuồng ly biệt, nghĩ như vậy, sự bức bối trong lòng nàng mỗi lúc một tăng lên. . . . .

Dường như, tan nát, sụp đổ, đột nhiên cảm thấy thật vô lực và bất đắc dĩ. . . . .

Đến lúc nào mới là tận cùng, cả ta và người đều yêu, rốt cuộc là người thay ta, hay ta thay nàng ấy?

Chỉ cảm thấy rất vô lực, vô lực yêu người, vô lực kéo dài, thậm chí, vô lực bất đắc dĩ

Đoạn tình này không hề quanh co khúc khuỷu, có lẽ chúng ta có thể yêu nhau tới cùng trời cuối đất, biến cạn đá mòn, nhưng bởi vì có quanh co, nên mới càng thêm xinh đẹp.

Tựa như trừng phạt sự mất tập trung của nàng, Vũ Tiêu Nhiên cắn nhẹ môi nàng, Mộc Ly bị đau nhữu mảy, vừa nhấc con mắt, đã thấy trông mắt sâu hun hút như hắc bảo thạch của hắn, vì vậy trầm luân trầm luân rồi trầm luân. . . . .

Hai quả tim trôi dạt như bè gỗ, kết quả là ai bắt được ai, đến cuối cùng, chúng ta cũng chẳng rõ nữa. Rốt cuộc là ai dây dưa ai, chỉ là cắt bỏ không được, lại . . . còn rồi ren hơn. . . . .

Rèm vải xe ngựa màu xanh đẹp đẽ, nhanh chóng ra khỏi Phụng đô phố xá sầm uất, ước chừng khoảng hai giờ, xe ngựa rốt cuộc cũng từ từ dừng lại trước một nơi rất cổ xưa.

Vũ Tiêu Nhiên ôm Mộc Ly đã ngủ say xuống xe ngựa, đi thẳng vào bên trong phòng ngủ chính, Tuyết Lê và Trần Tuyết hấp tấp đuổi theo, dĩ nhiên, tại nơi mà người khác không thấy, còn có mấy trăm ám vệ phòng thủ, lòng mi dài của Mộc Ly run run thờ dài trong lòng, hân đổi hình thức nhốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 172: Chia là 3

Chương 172:

"Đã tỉnh rồi hả?" Tiếng cười thật khê bật ra khỏi miệng, Vũ Tiêu Nhiên nhìn về mặt nàng ngủ, không nhận được cảm thấy thương xót trong tim.

Mộc Ly mở nửa mắt ở trước ngực hắn ngẩng đầu lên, liếc hắn một cái, sau đó nhảy từ trên người hắn ra xa ba thước. Lúc xe ngựa thả chậm tốc độ nàng đã tỉnh rồi, chẳng qua không muốn mở mắt mà thôi. Nếu khi đó mở mắt, sẽ chẳng phải trở mắt nhìn hắn ôm mình đến chỗ này nhốt lại? Vì vậy nàng âm thầm khinh bỉ bản thân mình.

Chỉ có điều như vậy thì tính là cái gì đâu?

Anh Mộc Ly ơi Anh Mộc Ly, lúc nào thì người thay đổi không có tiền đồ như vậy!

"Ly nhi, thế nào? Có chỗ nào không thoải mái sao?" Vũ Tiêu Nhiên bị nàng trừng không rõ nguyên nhân, nhưng vẫn không nhìn được quan tâm nàng.

"Đều là tại người làm hại, người tránh ra." Mộc Ly bĩu môi, khó chịu quay mặt sang chỗ khác, nàng thực sự không còn mặt mũi nhìn người nữa rồi!

"Lỗi của ta?" Vũ Tiêu Nhiên cố ý đem gương mặt tuấn tú tới, thu hết biểu tình của nàng vào mắt, thật ra thì, lấy công lực của hắn há lại không biết hành động mờ ám của nàng?

Chẳng qua. . . Cuối cùng vẫn khó mở miệng nói gì đó, hắn có thể làm, chính là giải quyết hết thảy, không còn lo liệu trước sau, mới có thể an tâm cùng nàng sống bạc đầu giai lão. Nhưng, sau khi nhìn thấy động tác của nàng, trong lòng rất ngọt ngào và lo lắng trước đây đã trở thành hư không.

Hazi. . . Thờ dài bất đắc dĩ, cuối cùng có thể giữ được phần nhớ nhưng trong lòng này không? Có thể hay không. . . . .

Kiên quyết siết chặt quả đấm, nhìn gương mặt rạng rỡ trước mắt, nhất định phải. Cho dù, phải trả giá bằng cả tính mạng, hắn cũng bằng lòng!

Bởi vì trái tim trong lồng ngực kia, luôn lạnh lẽo không có tình cảm, chỉ đập vì nàng.

Cho tới bây giờ hắn vẫn cố chấp như vậy, mà nàng, cũng quật cường như vậy, hai người ngoan cố giống nhau, lúc tất cả đều kết thúc, cuối cùng bọn họ có thể đến được với nhau hay không? Đáp án là không biết. . . . .

Nhép nhép miệng, Mộc Ly còn muốn nói tiếp để trút hết những bất mãn trong lòng, nhưng khi chứng kiến gương mặt lạnh lẽo của Trần Tuyết và ánh mắt tò mò quan sát căn phòng của Tuyết Lê thì lời sắp sửa nói ra đều bị nuốt xuống hết.

Bây giờ đã gần nửa đêm, phân phó người làm chuẩn bị bữa ăn tối, bốn người bọn họ, không phân biệt thân phận cùng ngồi chung một chỗ ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Chia là 4

Chương 173:

Trần Tuyết và Vũ Tiêu Nhiên vốn là sư huynh đệ đồng môn, trừ những trường hợp cần thiết, bọn họ vẫn luôn rất tùy ý, về phần Tuyết Lê, mặc dù mới đầu hơi băn khoăn một chút, cuối cùng dưới sự khích lệ của Mộc Ly, đã có thể thoải mái tự nhiên ứng phó.

Mộc Ly là người không hề phân biệt địa vị, tự nhiên rất vui khi ở những hoàn cảnh như thế, về phần Vũ Tiêu Nhiên, thấy Mộc Ly ăn vui vẻ, hắn cũng không để ý tới.

Ăn một bữa cơm, ít đi ngang ngược can rở ngày thường, nhiều hơn phần ấm áp ngọt ngào, có thể nói đây là bữa cơm thoải mái nhất của Mộc Ly trong khoảng thời gian này. Ngay cả Vũ Tiêu Nhiên bình thường nụ cười cũng lùi bỏ thí cho người khác. Hiện tại, khoe miệng lại khê nhếch lên.

Nhìn Tuyết Lê mở to mắt, thậm chí khuôn mặt băng sơn ngàn năm của Trần Tuyết, tựa như bị sét đánh trúng bờ chính sư huynh mình.

Hai ngày sau Vũ Tiêu Nhiên rời đi, ngày đó Vũ Tiêu Nhiên bố trí hai thị nữ cho Mộc Ly, Trần Tuyết cũng nhận lệnh của hắn ở đây ‘bảo vệ’ Mộc Ly, hắn lời nói như thế này.

"Các người một tắc cũng không rời chăm sóc tốt tiểu thư, nếu không chờ đưa đầu tới gặp trẫm!" Giọng nói lạnh lẽo, tuyệt đối quyền uy.

"Nô tỳ tuân mệnh!" Hai thị nữ vâng dạ gật đầu, sợ hãi nhìn chủ tử sau này của bọn họ—— Anh Mộc Ly.

Mộc Ly ở bên cạnh âm thầm bĩu môi, con người đảo đảo, ý gì đây, các người nhìn ta làm gì? Ta cũng là người bị hại.

Lời này của Vũ Tiêu Nhiên cũng thật quyết tuyệt, hắn muốn nói cho ai biết? Sợ là cả hai bên đều có?

Bề ngoài là để người lại chăm sóc tốt Mộc Ly, kì thực chính là lấy mạng hai người họ âm thầm uy hiếp Mộc Ly. Nếu sợ ý để Mộc Ly biến mất không thấy nữa, đoán chừng mạng hai người này cũng chỉ đến đó rồi kết thúc.

"Tuyết, nơi này về sau giao cho người, đừng để ta thất vọng!" Vũ Tiêu Nhiên chuyển hướng sang Trần Tuyết, hai người trao đổi một cái ánh mắt, hết thảy vô cùng ăn ý, không cần nói.

Cuối cùng Vũ Tiêu Nhiên mới quay đầu nhìn về phía Mộc Ly đứng cách xa hắn ba thước, âm thầm cau mày, không vui nói: "Tới đây."

Chương 174: Chia lìa 5

Chương 174:

Mộc Ly thở dài trong lòng. Vũ Tiêu Nhiên ơi Vũ Tiêu Nhiên, cái người này cần gì phải như vậy chứ? Bên ngoài mấy trăm ám vệ, sợ Anh Mộc Ly nàng có mọc thêm đôi cánh cũng bay không thoát được? Huống chi nàng còn chưa có mọc cánh mà!!

Kêu nàng qua, vì sao hắn không đi tới chứ?!!

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng bước chân Mộc Ly đã từ từ ngoan ngoãn đi tới, để coi người nào đó còn nói nàng kêu căng nữa không?!!

Có lẽ, đây chỉ là tự mình tìm một cái cớ mà thôi, mắt thấy sắp phải chia lìa. . . . . Mặc kệ như thế nào, dù sao cuối cùng vẫn tới được nơi cần tới.

Ngay lúc nàng còn chưa đứng vững, Vũ Tiêu Nhiên đã vội vươn tay ôm lấy nàng, hà hơi ở bên tai nàng, cười toe toét: "Ly nhi, có nhớ lời tối hôm qua ta nói với nàng không? Chờ ta, ta nhất định sẽ không phụ nàng."

Hắn nói, Ly nhi, cho ta thời gian hai tháng để giải quyết tất cả, đến lúc đó, nắm vững thiên hạ trong tay, ta và nàng vĩnh viễn không chia lìa.

Câu nói vô cùng đơn giản, mang theo cả trái tim nam nhi, giang sơn mỹ nhân, mà hắn, thân phận đã là một Đế Vương, là hậu duệ được lựa chọn. Nói như vậy, rất đơn giản, nhưng cũng tuyệt đối nặng nề, bây giờ Mộc Ly nhớ lại, cảm thấy mũi mình đầy sự chua xót.

Bản thân mình luôn chờ đợi điều gì? Không phải là một tình yêu như vậy sao?

Không phải nàng không yêu, chẳng qua không dám thôi, ở nơi phong kiến cổ đại, đề xướng chính là chế độ đa thê, mà nàng, lại chỉ muốn cả đời này tìm một bờ vai có thể dựa vào. Hôm nay, vị Đế Vương này cũng đã cho nàng hứa hẹn như vậy, nàng còn có cái gì không hài lòng nữa chứ?

Chẳng qua, cuối cùng, nàng có chiếm được hay không? Hoặc, trắng trong nước, kết quả vẫn là công dã tràng. . . . .

Đêm qua, hắn dịu dàng tuyên thệ, hôm nay vẫn còn vọng rõ ở trước tai chính mình. . . . .

Mộc Ly ngược mắt, nhìn dung mạo tuấn tú của hắn, lần đầu tiên nghiêm túc nhìn hắn như vậy, cổ họng hơi khô sắp trả lời: "Được! Nếu như. . . Quá thời hạn, như vậy. . . . ."

Nếu như quá thời hạn, như vậy từ nay về sau chúng ta sẽ gần nhau trong gan tất nhưng biển trời cách mặt, hai tháng sao? Nàng có thể đợi, nàng cũng cho mình hai tháng thời gian để thanh lọc cảm xúc lộn xộn của mình.

Chương 175: Năm tháng cô đơn 1

Chương 175:

Nếu như quá thời hạn, như vậy từ nay về sau chúng ta sẽ gần nhau trong gan tất nhưng biển trời cách mặt, hai tháng sao? Nàng có thể đợi, nàng cũng cho mình hai tháng thời gian để thanh lọc cảm xúc lộn xộn của mình.

Sự nghiêm túc của nam nhi, cộng thêm được phát ra từ miệng một thiên tử cao cao tại thượng, nhất định là tôn quý nhất, nàng lựa chọn tin lời của hắn.

Chẳng qua, không ai ngờ tới, sau này khi gặp lại, cũng là ở dưới tình huống như thế.

Lời nói còn dư lại bị nụ hôn của Vũ Tiêu Nhiên nuốt trọn, người hai bên cũng thức thời rút lui ra, để lại hai người đang hết sức triền miên.

Gió Đông kéo qua, mang theo cả sự rét lạnh thổi tới gò má Mộc Ly, nàng không nhận được rung mình, cảm nhận được nàng đang lạnh, Vũ Tiêu Nhiên tăng thêm sức lực trên tay, ôm chặt nàng.

Lần đầu tiên, Mộc Ly cảm thấy ngực của hắn ấm áp như vậy, loại ấm áp này tựa như cái ôm lúc ngủ cùng hắn hàng đêm, ấm đến trong lòng, tới mức nàng không nỡ buông tay rời đi.

Vũ Tiêu Nhiên sờ sờ gương mặt nàng, cho dù luyến tiếc, nhưng vẫn phải rời đi. Bây giờ rời đi, chẳng qua vì tương lai về sau tốt hơn, chính là bởi vì loại tình huống này, tất cả, mới có thể quyết tâm rời đi.

"Ly Nhi, lần sau lúc gặp nàng, hi vọng chúng ta có thể thân thiết với nhau, chờ ta."

Lúc rời khỏi, câu nói thân thiết với nhau của Vũ Tiêu Nhiên, tựa như một cái búa nện vào trong lòng Mộc Ly, một búa đi xuống, thật mạnh, không nghe được bất kỳ tiếng vang nào, thậm chí có thể hiểu rõ, tim của mình, cũng theo đó mà chìm xuống theo.

Mộc Ly xót xa nghĩ, cuối cùng nàng cũng chỉ là một thể than. Chẳng qua vì sao lúc biết rõ kết cục, mình lại vẫn cứ trầm luân như thế? Nàng rất không tiền đồ, có lẽ đã bị hắn dụ dỗ rồi chăng?

Đôi mắt thâm trầm như hắc bảo thạch, cái nhìn vạn năm kia, có lẽ đã sớm bị hút vào? Chẳng qua là mình cũng chẳng hề hay biết?

Hoặc là, bởi vì lúc trước hắn lạnh lùng, nàng thì quật cường, cho nên, cho dù đã biết rõ, nhưng vẫn cố chấp không chịu thừa nhận, cho nên, lúc hắn tỏ ra yếu thế, mình mới có thể dễ dàng trầm luân trong sự dịu dàng của hắn như vậy. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Năm tháng cô đơn 2

Chương 176:

Mặc kệ quá trình như thế nào, cuối cùng không thể không thừa nhận, nàng đã bị luân hãm, chỉ là, xót thương cho thân phận làm người thay thế thôi. . . . .

"Ly Ly, ăn cơm." Giọng nói Tuyết Lê giòn tan, đã sớm vang lên trong điện bên kia trước khi tới đây.

Mộc Ly hoàn hồn, thu lại rồi rầm trong lòng, giọng cao giọng, lớn tiếng trả lời: "Biết rồi, sẵn tiện kêu Trần Tuyết đến ăn chung luôn."

Thêm hai ngày trôi qua, mỗi ngày Mộc Ly không có việc gì làm thì cùng Tuyết Lê hí hoái với những khóm hoa ở hậu viện. Khoảng thời gian này khiến nàng suy nghĩ rất nhiều, cũng làm cho nàng thông suốt một số chuyện, nàng nguyện ý dùng thời gian hai tháng để chờ đợi hắn. . . . .

Dù sao thời gian hai tháng cũng không dài, đủ để cho nàng lắng đọng lại tâm tình của mình. Cho dù, hai tháng sau, bọn họ gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt nàng cũng chịu. Thình thoảng nàng vẫn nhớ tới hắn, đồng thời trong lòng chẳng còn rối rắm nữa, nhiều hơn, cũng chỉ có kiên trì.

Nàng nghĩ, hiện tại có lẽ nàng chỉ là người thay thế, nhưng chung quy cũng sẽ có một ngày xoay mình. Dù sao, người nợ đã không có ở đây không phải sao?!!

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng tới lúc đó, nếu chuẩn bị không kịp, tâm nàng sẽ rơi xuống đáy cốc, bị thương tan nát, nốt ruồi son xinh đẹp trên cánh tay, ai cũng không dự đoán được sau này sẽ bùng nổ như thế nào.

Mộc Ly đứng giữa con đường hoa tại hậu viện, áo trắng mỏng manh bay chập chờn trong gió, tấm lưng kia vô cùng đơn độc, mang theo sự ưu thương nhàn nhạt, xa cách nhàn nhạt. Đường như bất cứ lúc nào cũng có thể bị gió thổi bay. Trần Tuyết mặc một bộ quần áo đen vạn năm không đổi, đứng ở nơi cách xa Mộc Ly 5 mét nhìn nàng.

Chẳng qua bên trong ánh mắt nhìn nàng, từ mỉa mai và châm chọc, hiện tại dần biến thành lạnh nhạt, lạnh nhạt không chút cảm xúc. Lúc đầu nhằm vào nàng, vì do nghe được từ trong miệng Huyền Thanh một ít việc của nàng. Dĩ nhiên bao gồm chuyện nàng mưu hại hoàng tử và ám sát Vũ Tiêu Nhiên. Sau đó Vũ Tiêu Nhiên từ từ giải thích, nàng không phải là người như vậy, cùng với hai ngày quan sát này, mới tiêu tán sự chán ghét đối với hắn.

Nàng rất lạnh nhạt, giải quyết sự việc không nhanh không chậm, nhưng lại làm vô cùng tốt. Nàng rất tùy ý, không yêu điều gì giống như thiên kim tiểu thư vương công quý tộc. Nàng cũng xa cách, mặc dù mỗi ngày đều gọi hắn cùng nhau dùng cơm, nhưng chẳng hề giao tiếp với hắn.

Nàng còn rất lạnh lùng, đối với hai nhà hoàn lúc Vũ Tiêu Nhiên gần đi để lại, nàng phân phó không cho phép xuất hiện trong tầm mắt nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Năm tháng cô đơn 3

Chương 177:

Thật ra Mộc Ly làm như vậy cũng là có đạo lý, nàng không muốn đặt quá nhiều tình cảm cho người khác, sợ cuối cùng sẽ bị mình liên lụy, dẫn đến không đành lòng. Cho nên từ lúc mới bắt đầu luôn dùng thái độ lạnh nhạt để nhìn mọi thứ, trừ Tuyết Lê làm bạn, thì nàng rất cô đơn.

Một người chìm nổi, trải qua những năm tháng cô đơn, kiếp trước kiếp này, từ ngàn năm sau đến nơi đây, nàng từ đầu đến cuối vẫn cô độc, nhưng lại vô cùng cao ngạo, bởi vì sự quật cường này, bởi vì phần nghị lực khác hẳn với người thường này, ngàn năm trước, nàng bị chính người mẹ ruột của mình vứt bỏ, ngàn năm sau chẳng biết người nào sẽ bỏ rơi nàng nữa đây?

"Trần Tuyết." Giọng nói nhàn nhạt giống như tiếng muỗi kêu từ trong miệng nàng phát ra, nàng không quay đầu lại, nhưng biết hẳn nhất định đứng cách nàng không xa, thậm chí nàng còn hiểu rõ, tòa trạch viện này có bao nhiêu âm vệ.

Do dự một chút, Trần Tuyết mới đi tới trước mặt nàng, cái gì cũng không có hỏi, chỉ là cùng với nàng đứng ở mép đường hoa xem sóng gợn lăn tăn, nhìn mây bay bồng bềnh.

Hai người chỉ im lặng đứng, Mộc Ly chưa từng mở miệng, Trần Tuyết không hiểu mục đích nàng ấy kêu mình tới là gì, vậy nên đứng cùng với nàng, cũng không xuất hiện nét mặt kiên nhẫn. Chẳng qua gương mặt băng sơn vạn năm không đổi, lại chẳng hề có sự biến hóa, hoặc là một tia dao động.

"Ta có thể đi ra bên ngoài một lát không?" Qua một lúc lâu, Mộc Ly mới quay đầu nhìn Trần Tuyết như pho tượng, lời nói ngắn gọn dễ hiểu, bị gió vừa thổi liền tán, tựa như giờ phút này người của nàng, rõ ràng đang đứng ở đây, lại khiến cho người ta cảm giác không có hơi thở.

Trần Tuyết cau mày, môi mỏng cứng nhắc cong lên, nặn ra mấy chữ: "Không thể."

Vũ Tiêu Nhiên cố ý phân phó không được phép đi đâu, cho dù nàng đã quyết định sẽ không biến mất, nhưng chung quy cũng không thể để nàng ra ngoài, bởi vì có chút chuyện, không thể để cho nàng biết, Cho dù chỉ là diễn trò, người nào đó cũng không cho phép, không thể không nói, hết thầy được hẳn suy tính rất rõ ràng!

"Người cũng đi chung, không thể sao? Ta chỉ muốn đi xem một người bạn mà thôi." Mày khẽ cau lại, cho dù rất tức giận nhưng giọng nói Mộc Ly lại cứ đều đều, thậm chí một chút phập phồng cũng không có. Trần Tuyết là người thông minh như vậy, nhưng vẫn nhìn không ra hiện tại nàng đang nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 178: Tin tưởng hẳn

Chương 178:

Vô Úc, nhớ tới nam tử kia cùng với rừng hoa rụng rớt rờ màu sắc, Mộc Ly cảm thấy trong lòng âm áp lạ, mà đã rất lâu không có, tất cả sự nhớ nhung tưởng niệm người thân cứ như vậy kéo đến.

"Không thể." Không nói gì thêm, Trần Tuyết lạnh lùng bỏ lại ba chữ, xoay người rời đi, quần áo màu đen tung bay trong gió.

Ngây ngốc đi xuống, hẳn không biết nên nói sao với nàng, dường như ngay cả cự tuyệt cũng có chút không đành lòng, cho nên hẳn lựa chọn trốn tránh nàng, nữ tử phía sau khẽ thở dài, Trần Tuyết dừng bước, vốn định không nói ra, nhưng vẫn cất tiếng: "Người phải tin tưởng hẳn."

Tin tưởng vị thiên tử cao cao tại thượng ấy, tin tưởng lời nói của hẳn, tin tưởng hẳn sẽ dùng hành động để chứng minh lời đã nói.

Mộc Ly nhếch miệng, một nụ cười lạnh nhạt đến không thể lạnh nhạt hơn xuất hiện trên môi, nàng quay đầu lại, nhìn tà áo màu đen bay trong gió, nhẹ nhàng 'Ừ' một tiếng, nhưng sau đó lập tức bị gió thổi tan.

Cho dù Trần Tuyết không nói, nàng cũng lựa chọn tin tưởng hẳn, chẳng qua những lời này của Trần Tuyết, khiến cho sự kiên định trong lòng nàng lại tăng

thêm một bậc. Vì vậy, cuối cùng chỉ nhàn nhạt cười, tin tưởng nam tử nào đó, tin tưởng lời hắn nói, không hề có bất kì hoài nghi gì ở đây.

Từ sau viện không trở lại nội thất, Mộc Ly đi thẳng tới căn nhà gỗ, tại đây gặp được hai nô tỳ Vũ Tiêu Nhiên để lại cho nàng.

"Mộc. . . Mộc Ly tiểu thư." Tiểu Man và tiểu Mạn đột nhiên nhìn thấy Mộc Ly thì hơi kinh ngạc, lập tức khúm núm rụt cổ.

Mộc Ly cười, nàng kinh khủng thế sao? Kinh khủng đến mức khiến người vừa thấy đã phải trốn tránh như vậy ư? Tuy nghĩ như vậy, nhưng nét mặt Mộc Ly lại nhu hòa đi rất nhiều: "Các người không cần sợ, ta chỉ tới nhờ các người đi trên đường mua giúp ta một ít son và phấn nước."

Dứt lời, Mộc Ly thành khẩn nhìn họ, lấy từ trong lòng ra mấy tờ ngân phiếu hai tay giao cho Tiểu Man.

Tiểu Man thì dừng cảm hơn tiểu Mạn, tuy hơi phân vân, nhưng Tiểu Man vẫn cung kính nhận lấy ngân phiếu Mộc Ly đưa tới.

"Xin hỏi Mộc Ly tiểu thư còn cần mua gì nữa không?"

"Như thế này, ta muốn. . . . ." Ánh sáng chợt lóe trong mắt, Mộc Ly giả vờ suy nghĩ: "Mua giúp ta mười xâu kẹp hồ lô, năm cân đậu phộng, hai cân thịt bò. . . . ."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Làm việc theo quy tắc

Mộc Ly nói một chuỗi thật dài, cho đến khi Tiểu Man và tiểu Mạn trừng mắt lẫn nhau, Mộc Ly mới không cam lòng dừng lại.

"Còn gì nữa không, các người phải nhớ cho kĩ, đi ngay được rồi đó." Nụ cười tà ác chợt lóe lên, Mộc Ly nói xong không đợi hai tỷ muội hoàn hồn, đã nhấc chân đi đến nội thất, đi vài bước thì nàng dừng lại, xoay đầu, con người như lưu ly khẽ lướt qua hai người bọn họ, nhàn nhạt, nhưng cũng không đánh mất sự quan tâm nói: "Nhớ rõ cùng đi với hai người, còn có một vị bằng hữu nữa."

Lúc quay đầu lại thì trông mắt như nước thoáng qua một tia ánh sáng lạnh.

Vũ Tiêu Nhiên chỉ nói cảm Mộc Ly mang người đi ra ngoài, dĩ nhiên là không bao gồm hai nô tỳ hẳn ban cho Mộc Ly, cho nên tiểu Man và tiểu Mạn đem đó thuận lợi xuất môn, mua những đồ mà Mộc Ly chỉ định rồi mới trở về.

Chẳng qua trước khi đi, nửa đường bị Trần Tuyết ngăn cản một chuyến, về phần nói cái gì, trừ người trong cuộc, thì không có người nào khác biết.

"Thế nào? Ta sai người đi mua thứ gì đó cũng không được sao." Mộc Ly cười, nụ cười không hề có độ ấm hướng về phía Trần Tuyết.

"Đúng vậy. . . . ." Tuyết Lê không cam lòng trừng mắt gương mặt băng sơn của Trần Tuyết, sau đó đi theo Mộc Ly.

Trần Tuyết bị hai người làm cho sững sốt, lập tức nghĩ tới hành động trước kia của mình, cũng không định giải thích, chỉ lạnh nhạt nói tiếp: "Ta chỉ dựa theo quy củ mà làm việc thôi."

"Quy củ?" Nhường mày, Mộc Ly trầm ngâm nhìn khuôn mặt băng sơn vạn năm không đổi của Trần Tuyết, khóe miệng nâng lên nụ cười xa cách: "Quy củ gì chứ? Người nào định ra quy củ? Ta phái nha hoàn đi ra ngoài mua thứ gì cũng phải qua tam quan chém tứ sao?"

"Quy củ dĩ nhiên là do thánh thượng định ra." Lạnh lùng trả lời, Trần Tuyết lập tức đứng dậy đi ra bên ngoài, lúc lướt qua Tuyết Lê thì bị nàng hung hăng trừng mắt, bước chân hắn hơi chậm lại, ánh mắt lạnh lùng quét trên người Tuyết Lê.

"Ly Ly, chẳng lẽ người dễ dàng bỏ qua cho hắn như vậy." Nhìn bóng lưng Trần Tuyết rời đi, Tuyết Lê lắc lắc cánh tay Mộc Ly làm nũng nói: "Hắn đi đâu thế?"

"Chẳng lẽ người muốn đuổi theo?" Mộc Ly buồn cười nhìn nàng, ngất mũi Tuyết Lê, thoải mái cười nói: "Đây vốn là chuyện nằm trong dự liệu, chẳng cần phải truy hỏi, ta chỉ là làm ra vẻ cho hắn nhìn mà thôi, giống như để hắn biết, cũng không cần phải tiếp tục dây dưa khổ sở."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 180: Thừa Tướng qua đời 1

Nàng vốn cố ý để cho Trần Tuyết xem, nếu như đã làm, thì chẳng cần thiết phải quần lầy không rời, nói chi đó cũng không phải là tính cách của nàng.

"À. . . . ." Âm thanh kéo dài xa xôi vụn vặt, Tuyết Lê không hiểu nhìn Mộc Ly van xin nói: "Người mau nói cho ta biết người làm cái gì đi."

"Sớm hay muộn người cũng sẽ biết." Quấy quấy tay, Mộc Ly cười bí hiểm: "Hiện tại chuyện người cần làm chính là giúp ta kêu tiểu Man tiểu Mạn, còn có Trần Tuyết mời bọn họ dùng cơm tối chung với chúng ta."

"Vậy sao. . . Được rồi. . . . ." Mặc hơi bất mãn Mộc Ly, nhưng Tuyết Lê vẫn biết điều nghe theo lời của Mộc Ly.

Đêm đó, Mộc Ly đích thân làm một bữa tiệc thật phong phú, sử dụng giọng điệu cứng rắn kéo tiểu Man tiểu Mạn đến bàn ăn, sau đó năm người vừa nói vừa cười bắt đầu dùng cơm.

Trần Tuyết nghi ngờ nhìn Mộc Ly đang vui vẻ lú lo với đám nha hoàn, tiếp theo âm thầm cúi đầu ăn cơm, không hiểu nữ nhân này, rõ ràng đã căn dặn không cho hai người họ xuất hiện trong tầm mắt nàng, sao lúc này lại thân thiết như vậy?

Thôi, cứ lo ăn cơm vậy, dù gì đi nữa thì nhiệm vụ của hần chỉ là trông chừng nàng, không để nàng ra khỏi tòa viện này là được rồi.

★

Nhưng vào thời điểm nhóm người Mộc Ly ăn uống vui vẻ, thì ở Phụng Lăng hoàng cung một vị Hoàng đế nào đó trà không nhớ cơm không nghĩ.

Trên bàn cơm, Vũ Tiêu Nhiên và Huyền Thanh hai người ngồi quanh chiếc bàn vuông. Vũ Tiêu Nhiên đang ăn bỗng nhiên ánh mắt động lại, giống như suy nghĩ vấn đề nào đó đến mức xuất thần, ngay cả đũa bạc trong tay đang kẹp gì cũng không biết, khóe miệng còn vờn nụ cười nhàn nhạt, chỉ chốc lát sau, lại nhíu mày thật chặt, gần như có thể đề chết một con ruồi.

"Người sao vậy?" Huyền Thanh ngồi ở một bên, không kìm chế được nữa, lớn tiếng nhắc nhở hần.

"À. . . Hà. . . . ." Vũ Tiêu Nhiên kinh ngạc hoàn hồn, liếc Huyền Thanh một cái, lúng túng cười cười, rồi mới ăn cơm tiếp.

"Đừng quên, không lâu nữa người sẽ phải cưới Lam Nguyệt công chúa rồi." Mặc dù Huyền Thanh cũng không muốn nói chuyện đó vào lúc này, nhưng không thể không nhắc nhở hần, chính hần hiện tại nên biết mình đang ở vị trí nào.

Bình tĩnh khẽ cau mày, Vũ Tiêu Nhiên lơ đãng nói: "Ta biết, người cũng thừa hiểu mục đích ta cưới công chúa là gì mà!"

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Thừa Tướng qua đời 2

Chuyện này, trước khi Phụng Lăng trở về nước hần đã bí mật ký hiệp ước với y, mượn thế lực của Lam Nguyệt nội ứng ngoại hợp, diệt trừ đội ngũ khổng lồ của Tô thị ở bên ngoài, cùng với sự giúp sức của một số trọng thần triều đình, bình định Phụng Lăng, cơ nghiệp trăm năm của Vũ thị.

Và nó có lẽ đã bắt đầu an bài, hiện tại chỉ vì người kia nên chưa tiến hành mà thôi.

Nghĩ đến người kia, chân mày Vũ Tiêu Nhiên bất giác giãn ra, tiếp đó khóe miệng hơi nhếch lên, tạo thành một đường cong hoàn mỹ, mắt phượng sáng trong như hắc bảo thạch, trong nháy mắt cũng đổi màu, nhưng bất chợt lại bị âm thanh thông báo ngoài cửa làm cho chìm xuống.

"Báo!"

"Chuyện gì?"

"Hữu Tướng Nhan Phong bởi vì bệnh tình chuyển biến quá mức đột ngột, ngự y vô phương cứu chữa, giờ Mùi canh ba đã qua đời ở phủ Thừa Tướng."

Giờ Mùi canh ba, cũng vừa mới đây? Vũ Tiêu Nhiên đề đũa xuống, cau mày, sắc mặt âm trầm, lập tức hạ lệnh: "Truyền lệnh của trẫm, Hữu Tướng Nhan Phong qua đời, cả nước thương tiếc."

"Dạ!"

Quay đầu, Vũ Tiêu Nhiên nhìn Huyền Thanh vẫn còn đang trong trạng thái kinh ngạc, lạnh lùng nói: "Thanh, đi cùng ta đến phủ Thừa Tướng một lát."

Thừa ân năm thứ ba, ngày hai tháng mười một giờ Mùi canh ba, Hữu Tướng Nhan Phong bởi vì bị ám sát, không thể cứu chữa, đã bỏ mình.

Quốc chủ Phụng Lâm Vũ Tiêu Nhiên, hạ lệnh toàn diện điều tra kỹ chuyện này, nhưng vẫn không có kết quả.

Thừa ân năm thứ ba, ngày bảy tháng mười một, Thừa Tướng hạ táng, cả nước thương tiếc.

Hành cung Bắc Triệt, Vũ Tiêu Nhiên và Mộc Ly mặt đối mặt, hần nhìn nàng, trong mắt chứa đựng sự say đắm lẫn một mối, nàng nhìn hần, con người tràn đầy nhớ nhung và tương tư, bọn họ cứ nhìn nhau như vậy, tựa hồ cái nhìn này có thể duy trì tới mức cùng trời cuối đất . . . .

"Ly nhi. . . . ." Một tiếng kêu đến từ nơi sâu thẳm trong lòng, Vũ Tiêu Nhiên rốt cuộc không nhịn được, xúc động ôm lấy nàng, tựa hồ như vậy mới có thể cảm nhận được nàng đang ở bên cạnh mình, dường như như vậy mới có thể an tâm một chút.

Nán lại hoàng cung, cho dù mỗi ngày đều có ám vệ bảo vệ hành tung của nàng, nhưng do không tận mắt thấy, hần vẫn cảm thấy không yên lòng.

Mộc Ly ôm chặt hần, thu lại hơi nước trong mắt, kề sát mặt vào lồng ngực ấm áp của hần.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Đã xảy ra chuyện

Nhớ nhưng nhiều như vậy nhưng chưa từng nói ra khỏi miệng, tương tư nhiều như vậy nhưng vẫn giữ trong lòng, giờ khắc này nhìn thấy nhau lại phát hiện vốn dĩ cái gì cũng không cần nói, chỉ cần một ánh mắt, sự ấn ý cũng đã lưu chuyển giữa hai người bọn họ.

"Ly nhi, ta có chuyện muốn nói với nàng," Vũ Tiêu Nhiên nhàn nhạt mở miệng, giọng nói không hề nén được sự bi thương.

Tìm Mộc Ly đập mạnh, tay ôm eo hần chợt cứng đờ, tuy nhiên chỉ trong nháy mắt đã khôi phục lại, không cần phải nói, nàng cũng thừa biết hần muốn nói gì rồi, chỉ vì thời gian này, vừa khéo trùng với chuyện của Nhan phủ.

"Chuyện gì?" Cho dù đã biết hần muốn nói gì, nhưng Mộc Ly vẫn cố hỏi, giọng nói chẳng hề cứng nhắc, ngược lại có hơi buồn lòng, so với sự lo lắng của Vũ Tiêu Nhiên sợ nàng đau lòng, Mộc Ly hỏi cực kỳ tùy ý.

"Nhan phủ. . . . ." Dừng một chút, cuối cùng Vũ Tiêu Nhiên lấy giọng điệu hơi dễ chịu hơn một tí nói ra: "Phụ thân nàng, đã xảy ra chuyện."

Nói xong, Vũ Tiêu Nhiên kéo gần khoảng cách, khẩn trương nhìn vào đôi mắt sững sờ của Mộc Ly, dường như sợ nàng nghĩ quẩn vội vàng an ủi: "Ly nhi, con người sống trên đời chắc chắn sẽ có một ngày như vậy, nàng không nên đau lòng, phụ thân nàng. . . . ."

Nói xong, Vũ Tiêu Nhiên lại lúng túng không tìm được lời nào khác để an ủi nàng. Dù sao, hần vốn cũng không phải là người có thể nói những lời an ủi này.

Mộc Ly chỉ im lặng, kinh ngạc nhìn hần ngẩn người, con người như lưu ly thoáng mờ mịt, trong đầu cũng đang tự hỏi nên biểu lộ vẻ mặt thế nào đây, mới tính là bình thường, giống như người đang chịu 'tang phụ'.

Vũ Tiêu Nhiên thấy nàng đứng ngây ra không nói lời nào, cho rằng nàng đang đau lòng, mà mình thì trong lúc nhất thời lại không tìm được có để an ủi, trong lòng vừa nóng vừa giận, chỉ có thể ôm thật chặt nàng, cho nàng sức mạnh.

Mặt Mộc Ly chôn ở trước ngực hần, nghe tiếng tim đập hữu lực, khẽ nhếch miệng cười, rất ngọt rất đẹp, đáng tiếc Vũ Tiêu Nhiên lại không thấy, giờ khắc này hần chỉ nghĩ đến việc làm thế nào an ủi, để nàng không đau lòng nữa, mà không chú ý về mặt chẳng chút đau buồn của Mộc Ly.

"Ta hiểu, người sống trên đời chắc chắn sẽ một ngày già đi chết đi, bất luận kẻ nào cũng không tránh được, phụ thân tận trung vì nước, đời này cũng không có gì tiếc nuối, cho nên ta nghĩ thông suốt rồi, khổ sở mặc dù sẽ có, nhưng vui mừng càng nhiều hơn, bởi vì ta có một phụ thân tốt."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyênh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 183: Ăn sạch sành sanh 1

Những lời này vừa ra khỏi miệng, đầu Mộc Ly gần như muốn nổ tung, đừng nói Vũ Tiêu Nhiên không hiểu, thực ra nàng Anh Mộc Ly nàng càng thêm

không hiểu, bởi vì từ nhỏ nàng đã không được cha mẹ yêu thương, để nàng nói một hơi như vậy, thật sự rất hại não mà.

Hơn nữa nàng cũng có biết về chuyện của Nhan Phong, nếu đích thực đã chết, nói không chừng nàng còn có thể nặn ra hai giọt nước mắt, nhưng vấn đề là ông ấy đang giả chết, muốn Mộc Ly đau lòng cũng không thể, vừa nói láo, vừa còn phải giả bộ đau lòng, rối rắm lắm đây!

Vũ Tiêu Nhiên thấy nàng chẳng hề đau lòng dĩ nhiên là vui mừng, hấn vốn không cần thiết phải nói hết mọi chuyện cho nàng biết, chỉ vì không kiềm chế được sự nhớ nhung trong lòng nên mới tìm cớ vội vàng chạy tới đây.

"Được rồi, chúng ta không nói những thứ này, đến nếm thử tài nấu nướng của ta thế nào." Mộc Ly chủ động dắt tay hấn vào chỗ ngồi, lúc Vũ Tiêu Nhiên đến đây, bọn người các nàng người đang vây quanh bên mâm cơm, nhưng bởi vì có hấn, mọi người lập tức tự giác thối lui, để không gian lại cho hai người họ.

"Toàn bộ do nàng làm?" Vũ Tiêu Nhiên nhìn trên bàn tràn đầy món ăn, nhớ lại dáng vẻ Mộc Ly bình thường hung hãn lạnh lẽo, có chút không tin, nữ nhân này biết nấu ăn? Hấn vô cùng hoài nghi!

Giống như vì nghiệm chứng nghi ngờ của hấn, Mộc Ly rất nghiêm túc gật đầu một cái: "Toàn bộ những thứ này là ta tự mình làm."

Trong nháy mắt, mặt Vũ Tiêu Nhiên đen lại, nhìn một bàn đồ ăn, trong ánh mắt mang theo nhẹ nhàng tức giận, giống như có thể chém nát cái bàn này bất cứ lúc nào.

"Người làm sao vậy?" Rút rút cổ, Mộc Ly cảm thấy hơi lạ, một khắc trước còn tốt, sao hiện tại đột nhiên nổi giận tới như vậy.

Vũ Tiêu Nhiên siết chặt tay Mộc Ly, lời nàng trở về ngực mình, giọng nói có chút buồn buồn: "Về sau không được nấu cơm cho người khác!"

Muốn làm thì cũng phải làm cho hấn ăn, hấn còn chưa thưởng thức qua tài nghệ của nàng, tại sao nàng có thể để cho người khác ăn?

Trong lòng vẫn không dám hỏi sự băn khoăn của mình, ba năm này, hấn không ở bên cạnh nàng, có phải đã có một người nam nhân khác thay thế hấn đến bên người nàng hay không? Nghĩ tới đây Vũ Tiêu Nhiên đột nhiên nổi điên ghen tỵ.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 184: Ăn sạch sành sanh 2

Ngước mắt nhìn thẳng vào gương mặt tái nhợt nhưng vô cùng sáng rỡ kia, Vũ Tiêu Nhiên hôn lên môi nàng, dần dần hồi phục lại tâm tình của mình, mặc kệ trước kia ra sao, chỉ cần hiện tại và tương lai, nàng ở bên cạnh hấn, như vậy là tốt rồi, như vậy hấn cũng đã rất thỏa mãn.

Vốn chỉ hôn nhẹ, bởi vì được Mộc Ly đáp lại, dần dần sâu hơn, đến cuối cùng, hai người hôn đến toàn thân tràn đầy lửa nóng, quần áo xóc xếch, tình hình phát triển đến mức không thể dừng lại.

Vũ Tiêu Nhiên ôm Mộc Ly đặt lên giường, trông mặt say mê mờ to, thờ hồn hên hỏi: "Ly nhi, ta có thể sao?"

"Nếu ta nói không thể thì sao?" Giọng nói nhẹ nhàng, tựa như thờ gấp, Mộc Ly mở mắt nhìn hấn, trong con ngươi loạn tình lộ vẻ hả hê, coi lại quần áo trên người mình, cũng đã đến mức này, hấn còn hỏi nàng?

Lập tức lòng Vũ Tiêu Nhiên hơi lạnh, tim đau nhói, nàng vẫn không thể tiếp nhận hấn sao?

Nếu nàng nói không đồng ý, hấn chắc chắn sẽ không miễn cưỡng nàng, đứng dậy, đang chuẩn bị đi ra ngoài, nhưng bị Mộc Ly kéo lại, nhìn ánh mắt mê ly giống mình, Vũ Tiêu Nhiên lần nữa hạ nộ hôn thâm tình lên môi nàng. . . . .

Tức khắc, kiểu diễm đầy phòng, cảnh xuân vô hạn.

Ngày thứ 2 lúc tỉnh lại, Mộc Ly bị Vũ Tiêu Nhiên hôn mới chịu thức.

Nụ hôn nhẹ nhàng mang theo mùi thơm ngát, in trên môi nàng, Mộc Ly khẽ ư một tiếng, lật người lại tiếp tục ngủ, đêm qua nàng bị hấn giày vò cả đêm, thật vất vả mới nghỉ ngơi được một lát, có thể dừng giày vò nàng nữa hay không?

Vũ Tiêu Nhiên thờ dài thỏa mãn, tiếp tục hôn lên khóe môi nàng: "Ngoan ngoan chờ ta, ta phải về rồi."

Nghe câu nói ấy, lông mi thật dài của Mộc Ly hơi run run, nhưng lo lắng không mở mắt, chẳng qua mi tâm lại nhú chặt, Vũ Tiêu Nhiên đưa tay vuốt lên lông mày nàng, bắt đầu đi đi mặc quần áo từ từ, cuối cùng lưu luyến hôn nàng một cái, lắc người, khẽ bước ra cửa phòng.

Mà đôi mắt Mộc Ly, lúc hấn xoay người bỗng nhiên mở ra, đưa mắt nhìn hấn ra khỏi cửa, cuối cùng thờ dài một tiếng, nhắm mắt tiếp, nhưng vẫn không

tài nào ngủ được.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Công chúa hòa thân

Hành cung Bắc Triệt, mỗi khi Mộc Ly không có việc gì làm thì chăm bón hoa cỏ, về người hoặc đồ vật, thường kêu tiểu Man tiểu Mạn đi chợ mua đồ lớn đồ nhỏ. Sau đó tự tay xuống bếp làm một ít thức ăn ngon, mấy người vây quanh cái bàn cùng nhau cười nói nhón nháo.

Thời gian giống như nước chảy lại một tháng nữa trôi qua, cách thời gian Mộc Ly dành cho Vũ Tiêu Nhiên cũng còn một tháng mà thôi.

Thừa Ân năm thứ ba, ngày mười bảy tháng mười một, quốc chủ Phụng Lăng lập nữ nhi Lưu đại học sĩ làm Quý Phi, địa vị ngang với Tô quý phi, Tô quý phi cảm nhận nguy cơ kéo tới, âm thầm xúi giục Linh phi hại Quý Phi. . . . .

Thừa Ân năm thứ ba, mừng một tháng mười hai, quốc chủ Vũ Tiêu Nhiên Phụng Lăng, chính thức cưới công chúa Lam Nguyệt làm chủ Mặt Ương cung, đứng đầu hậu cung, quốc chủ Phụng Lăng buông thả, người nào mang lòng từ trước, sẽ được vào ở trong Đông cung, trở thành chính cung Hoàng hậu. Trong lúc nhất thời, nữ nhân hậu cung mỗi người đều hưởng ứng theo, không khỏi phí hết tâm tư cho sự kiện ấy.

Bên trong hoàng cung giăng đèn kết hoa, chữ hỷ đỏ thắm gần như dán đầy cả cả hoàng cung, Vũ Tiêu Nhiên mặc hi phục rực rỡ thêu Kim long năm móng, dẫn đầu đội ngũ mấy ngàn người ở cửa chính phía đông nghênh đón công chúa Lam Nguyệt đến.

Chỉ cần nhìn trịnh thế này liền biết, quốc chủ Phụng Lăng coi trọng cuộc hôn lễ này như thế nào rồi, chốc lát khiến rất nhiều phi tử mỹ nhân ghen ghen chết.

Phụng đô, dân chúng Phụng Lăng đứng trên lầu cao, bên trong tiểu điểm hai bên đường, để có thể thấy rõ đội ngũ rước dâu, chẳng mấy chốc đã chật ních người, những người này không cần nói cũng biết là tới quan sát hiện tượng hiếm gặp này.

Mấy vạn quân đội vây quanh mười cái kiệu, một cái kiệu hoa dán chữ hỷ đỏ thắm đi chính giữa, màn che thật dài từ trên châu Lưu Tô thượng thẳng rủ xuống, che chắn người ngồi bên trong xe ngựa hoa lệ, không ai khác chính là công chúa Lam Nguyệt.

Bởi vì hoàng tử Lam Nguyệt thích mặc quần áo màu đỏ, cưới bạch mã đi theo chiếc xe kia, trên giron mặt tuyết sắc trần đầy nụ cười, cơ hồ mê hoặc một lượng lớn bọn nữ nhân đang quan sát phía trước, một hoàng tử còn xinh đẹp như thế, mọi người không khỏi bắt đầu chờ mong, chờ mong công chúa Lam Nguyệt ngồi ở trong xe ngựa hoa lệ kia xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 186: Nghiêng nước nghiêng thành

Phụng Lâm cười bạch mã, hồng y xinh đẹp bay phấp phới trong gió, hân hỉ nửa tròng mắt hào phóng nhận lấy đến mọi ánh nhìn từ bốn phương tám hướng, miệng cười giống như hoa anh túc.

Chuyện không ngờ là một tháng sau, hân rớt cuộc lại đứng trên mảnh đất này, lần trước ra đi không từ giả, lần này, nhất định phải mang nàng theo. . . . .

"Có đôi bụng không?" Lại gần kiệu hoa, Phụng Lâm hỏi nhỏ, đôi mắt đào hoa không tự chủ đầy tràn quan tâm.

Cũng không lâu lắm, bên trong kiệu giọng nói của thiếu nữ giống như thiên âm nhẹ nhàng truyền đến: "Không đôi."

Hai chữ vô cùng đơn giản, trong trẻo sạch sẽ, nó tựa như tiếng vang của hai mảnh ngọc chạm vào nhau.

Phụng Lâm nhìn lướt qua, môi đỏ tươi nâng lên: "Lát nữa có đôi bụng thì nói cho ta biết."

Bỗng nhiên, trầm mặc hồi lâu, rèm vải treo trên cửa sổ nhỏ bên hông kiệu hoa lắc lư, một cánh tay như bạch ngọc nhẹ nhàng vén lên, chỉ nhìn thấy được một bên mặt, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy xinh đẹp đến hít thở không thông, hai cánh môi mềm mại của nàng hơi giật giật, khoe miệng nở nụ cười tươi như hoa, tiếp màn vải vạt một cái, gương mặt nghiêng nước nghiêng thành đã được ngăn cách với bên ngoài.

Chỉ với một lần liếc mắt nhìn nửa gương mặt thôi, lại khiến đám người mong ngóng ở đây vô cùng kinh ngạc và khiếp sợ, thậm chí lập tức có họa sư lấy

giấy bút vẽ lại gương mặt tuyệt thế kia. Từ đó, ai cũng biết Tây Cung Hoàng hậu nước Phụng Lân chính là công chúa hòa thân của Lam Nguyệt Quốc, Phụng Nguyệt công chúa, lưu truyền khắp mọi nơi trong Phụng Lân. . . . .

Bên kia, phía trên lầu đệ nhất thiên hạ lâu, vài tháng sau chuyện xảy ra, nam tử áo đen đeo mặt nạ màu đen toàn thân tản ra hơi thở tu la ngồi cùng một bạch y công tử tuyệt thế.

"Tà, lần này ngươi định làm gì." Bạch y nam tử đưa mắt nhìn đội quân phía dưới mở miệng, nụ cười rực rỡ như ánh mặt trời, ở chung với người áo đen tên Tà kia, hình thành hai thế đối lập rõ ràng.

Nam tử áo đen theo thói quen hai tay ôm ngực, hần lười biếng dựa vào cánh cửa, phun ra một chữ ngắn gọn: "Đội."

Chờ ai đó giải quyết nội loạn, bình định triều đình, chờ người của mình trong hành cung Bắc Triệt đi ra, chờ mọi thứ đều hoàn toàn tốt đẹp sau đó. . . . .

Hắn muốn chờ, chính là một thời cơ.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Giá trị của nàng chính là chết

"Dặn dò xuống dưới, ắt phải để cho nàng mang thai Long tử, giành được vị trí chánh cung." Con người âm u thoáng qua sự tàn nhẫn, Tà miễn cưỡng mở miệng, giọng nói nhẹ đến mức gió vừa thổi liền tán, khí thế lại tăng thêm, làm sao người cũng không thể xem nhẹ.

Bạch y nam tử âm thầm cau mày, môi mỏng chợt hiện nụ cười rực rỡ, mắt phượng xẹt qua chút gì đó lạnh nhạt: "Ngươi biết rõ. . . . ."

Biết rõ nàng như vậy sẽ chết, biết rõ cái giá phải trả khi tranh vị trí chánh cung chính là chết, vẫn còn để cho nàng đi chịu chết. . . . .

Tà Thương Tà, người thật hung ác, nhưng cũng bởi vì thủ đoạn quả quyết này, ta mới khâm phục ngươi, thậm chí. . . . .

"Giá trị của nàng chính là chết." Chết chính là giá trị lớn nhất của nàng, hẳn trước giờ không cần người vô dụng.

Nở một nụ cười lạnh, kèm theo tối tăm, quyết định sống chết của một người.

Mà “nàng” trong miệng bọn họ, rõ ràng đúng là Tô quý phi Phụng Lân quốc —— Tô Liên Hinh.

Nữ tử ngu xuẩn toàn tâm toàn ý vì mình người yêu làm giá y cho người ta, mặc dù đến chết, nữ tử lòng dạ rắn rết đó cũng chỉ muốn được một lần gặp lại người mình yêu thương, nữ tử lạnh nhạt vì yêu không tiếc hy sinh bản thân mình.

Mà giờ khắc này Tô quý phi đang ngồi trước gương đồng, mặc kệ hai nha hoàn trang điểm ăn vận cho mình, lúc nhận được lệnh chủ tử gửi tới, trên gương mặt xinh đẹp của nàng, không kinh ngạc, không tức cười, có chăng chỉ là sự lạnh nhạt, tự giễu cười, cùng vẻ kiên quyết.

Cho dù là chết ngay lập tức, nàng cũng sẽ vì hắn mà chết, từ nhỏ sống vì hắn, chết thì có đáng gì?

Nhưng nàng vẫn có chỗ sợ, chẳng qua là sợ đến chết cũng không gặp lại người ấy. . . . .

Hướng chi, thất bại phải là nàng, giờ phút này nàng chính là nghĩ như vậy.

"Nương nương, hôm nay người muốn mặc quần áo màu gì?" Hôm nay, là hoàng thượng cưới Tây Cung hoàng hậu. Vì vậy, Âm Châu cẩn thận hỏi, chỉ sợ sợ ý một chút chọc giận tới chủ tử của mình.

Tô Liên Hinh ngẩn ra, mắt phượng hơi thu lại, ngay sau đó lạnh lùng bắn ra một cột sáng: "Trắng."

Âm Châu kinh ngạc: "Nhưng. . . . ." Trong cung ai mà không trang điểm ăn mặc xinh đẹp, hơn nữa đại hôn Hoàng đế, mặc đồ trắng chính là tượng trưng cho sự tang thương, phía sau những lời này, Âm Châu chung quy cũng không nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Đại hôn 1

Bên kia, Âm Hương chuyên tâm làm tóc cho Tô quý phi, tay hơi chậm lại, kéo xuống một lọn tóc đen, nàng sợ hãi há to miệng, chỉ sợ Tô quý phi nổi giận. Dù sao, Hoàng đế cưới người mới, trong cung làm gì có nương nương nào cảm thấy thoải mái chứ.

Tô quý phi không vui nhũn mảy, ánh sáng lạnh chợt lóe trong mắt phượng, nhưng cuối cùng vẫn không nói gì, mặc cho Âm Hương tiếp tục chải đầu cho mình.

"Giúp Bồn cung thay quần áo." Cài lên các trang sức đã chuẩn bị xong, Tô Liên Hinh lạnh lẽo nhìn mình xinh đẹp trong gương đồng, gương mặt không hề có bất kỳ biểu lộ gì khi Âm Châu Âm Hương mặc quần áo. . . . .

Ngay sau đó, nàng hướng về phía tấm gương nở cười trào phúng, nụ cười này, sáng chói xinh đẹp, lại mang theo sắc thái bi thương nồng đậm.

Tất cả đều sắp bắt đầu, nhưng cũng là kết thúc cho sự bắt đầu ấy. Chẳng qua ở phía sau, nàng dùng hết mọi thứ của mình, đúng như hán mong muốn. . . .

Cửa lớn phía Đông, Phượng Lâm dẫn đầu xuống ngựa, hồng y xinh đẹp như máu vẽ nên một đường cong hoàn mỹ ở giữa không trung, sau lưng mấy vạn quân đội cũng đã tiến về phía trước, tiếp theo hán hạ lệnh ngừng lại, khoe miệng nở nụ cười xinh đẹp, vượt lên đầu quý xuống với người mặc hỷ phục thêu Kim Long năm móng bên trong cổng lớn.

"Hoàng tử Lam Nguyệt Phượng Lâm, khấu kiến Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế."

"Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế."

Tiếng nói có lực vang vang, do Phượng Lâm dẫn đầu, sau đó đội ngũ thật dài đều nhịp nhàng quý xuống hành lễ, ở giữa chỉ còn một chiếc kiệu hoa đứng vững vàng tại chỗ, âm thanh tiếng tai nhức óc vang vọng liên tiếp khắp cả hoàng cung.

"Bình thân." Hai chữ ngắn gọn, không cảm xúc phập phồng, lại có thể làm cho người ta cảm thấy bị một lực lượng vô hình nào đó áp bức.

Đế vương bên trong cổng chính phía đông, tuy trên người mặc hỷ phục Kim Long, nhưng trên mặt lại không có bất cứ cảm xúc nào, đôi mắt lạnh lẽo như băng, hán cứ như vậy nhìn xuống mọi người.

"Tạ Ngô Hoàng Vạn Tuế Vạn Tuế Vạn Vạn Tuế."

Sau những lời cảm tạ nối tiếp nhau, Phượng Lâm được Cao công công mời vào dự tiệc ở Ngự Hoa Viên, mà Lam Nguyệt công chúa vẫn còn trùm khăn hỷ bị Vũ Tiêu Nhiên từng bước một dắt tới Kim Loan điện.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Đại hôn 2

Chỗ ấy, tất cả các nghi thức đã được bách quan chuẩn bị thỏa đáng, chỉ chờ Hoàng đế và Tây Cung hoàng hậu tới tiến hành làm lễ, không một ai hiểu vì sao ngày đó Hoàng đế vội vàng cưới Lam Nguyệt công chúa. Mặc dù có không ít triều thần phản đối, tuy nhiên đều bị áp chế hết.

Vũ Tiêu Nhiên mặc áo dài thêu Kim Long năm móng, nữ tử xinh đẹp mặc Phượng y, trên đầu đội khăn hỷ đỏ tươi, hai người đi cùng một cỗ cực kỳ chói mắt, Vũ Tiêu Nhiên nắm lấy bàn tay mềm mại nhỏ gầy của nàng, dẫn nàng đi từng bước một lên thăm dò được lót trên đại điện Kim Loan, bắt đầu thực hiện các nghi thức. . . . .

Khi lễ nghi quan hô to: "Kết thúc buổi lễ, xin hoàng thượng trao tặng Phượng bội cho Tây Cung hoàng hậu." Tức khắc, quần thần trong triều đình đều lâm vào trạng thái khiếp sợ. Phượng bội này, Tây Cung hoàng hậu Nhan Khuyết Thành trước đây cũng không không có tư cách đeo, hôm nay lại giao cho công chúa hòa thân.

Bàn tay Lam Nguyệt công chúa nắm Vũ Tiêu Nhiên hơi run lên, mắt to chợt lóe sáng bên trong khăn hỷ. Đế Vương bên cạnh từ đầu đến cuối không hề liếc qua người hán dắt tay cử hành nghi thức, chỉ lạnh nhạt nhìn về phía mọi người đang i nhỏ to thảo luận, trong lúc nhất thời trên đại điện im ắng đến mức có thể nghe thấy tiếng kim rơi.

"Hoàng thượng, chuyện này tuyệt đối không thể" Trong quần thần, một người đàn ông không sợ chết vào lúc này bước ra gây hấn, mà ông ta, chính là phụ thân của Tô quý phi đương triều, Tô phụ. Sau khi ông ta mở miệng, lập tức có vài vị quan cùng phe cũng phụ họa theo.

"Xin hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra."

"Xin hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, thử hỏi Phụng bội sao có thể đưa cho một nữ tử ngoại tộc chứ."

"Hoàng thượng đã thành hôn với công chúa, sao lại nói là nữ tử ngoại tộc?" Lập tức có đại thần đứng ra phản bác, mà người này chính là Lưu đại học học sĩ, phụ thân của Quý phi được sắc phong cách đây không lâu.

"Đã đại hôn, thì là Hoàng hậu Phụng Lâm chúng ta, huống chi thân phận công chúa cao quý, Phụng bội giao cho công chúa quản lý là hợp lý nhất."

"Nhưng nàng chung quy cũng không phải là người thuộc dân tộc ta."

Phản bác không ngừng bên tai, dường như bọn họ hoàn toàn quên lúc này là ngày đại hôn của Hoàng đế, Vũ Tiêu Nhiên lạnh lùng nhìn triều thần sôi nổi nghị luận, đôi mắt sắc bén nheo lại, khóe miệng khẽ nâng lên sự mỉa mai, nữ tử bên cạnh thì chỉ cúi đầu, trên mặt vẫn bị khăn đỏ phủ kín, không rõ nàng ta đang suy nghĩ gì. . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Tiệc rượu

"Chuyện này trăm đã định, ai có ý kiến, giết không tha." Vũ Tiêu Nhiên vừa mở miệng, từng đợt khí lạnh lập tức xông ra ngoài, khiến mọi người ở phía dưới vốn đang tranh cãi, trong phút chốc đều ngậm miệng.

Nữ tử bên cạnh, bên dưới khăn hi, miệng khẽ cong lên, một trận gió lạnh thổi qua, khăn hơi bị nhấc lên, có thể mơ hồ thấy được gương mặt tuyệt thế của nàng ta. Ngón tay Vũ Tiêu Nhiên cứng đờ, con ngươi như sao lóe sáng. Sau cùng hi nương dẫn cô dâu lui xuống dưới.

"Bãi giá Ngự Hoa Viên." Quát to một tiếng, mọi người sau lời truyền của Cao công công đồng loạt cung kính lui xuống. Tuy trong lòng có bất mãn, nhưng chẳng ai nhiều lời. Dù sao, khi Đế Vương này tức giận thì không phải người nào cũng có thể chống đỡ nổi.

Vũ Tiêu Nhiên thay đổi thường phục đi thẳng đến Ngự Hoa Viên, người nghênh tiếp đầu tiên là Tô quý phi, toàn thân một màu trắng, ngoài miệng nở nụ cười xinh đẹp. Tô quý phi bước sen nhẹ nhàng, nhưng Vũ Tiêu Nhiên cũng không chú ý tới nàng ta nhiều, chỉ lạnh nhạt liếc nàng ta một cái. Sau đó trong tầm mắt mọi người đi tới vị trí ngồi xuống.

Ánh mắt Tô quý phi lóe lên một cái, lập tức đi theo, hai bên trái phải của Vũ Tiêu Nhiên theo thứ tự lần lượt là Quý phi Như phi mới sắc phong cách đây không lâu và người được sủng ái nhất Tô quý phi, mà hôm nay Tây Cung hoàng hậu hiển nhiên là không thể tới.

Bởi vì khăn hi của nàng ta còn chưa được vén lên. . . . .

Vũ Tiêu Nhiên ra hiệu tiệc rượu chính thức bắt đầu, đại thần và các phi tử trang điểm ăn vận tỉ mỉ lần lượt tiến tới mời rượu chúc mừng. Cuối cùng dưới ánh mắt mất kiên nhẫn của Vũ Tiêu Nhiên, chúng phi mới vàng dạ cười thấp thỏm ngồi xuống. . . . .

Phụng Lâm cả người đỏ thắm ngồi dưới tay Vũ Tiêu Nhiên, miệng nở nụ cười thờ ơ, đôi mắt đào hoa đảo qua hai vị Quý Phi bên cạnh Hoàng đế, lúc chạm phải ánh mắt hân, lòng mi dài hơi rủ xuống chợt hiện lên sự nghiền ngẫm. . . . .

Bữa tiệc diễn ra được một nửa, Hoàng đế không chút che giấu dưới ánh mắt chờ đợi lẫn ghen tỵ của nhóm phi tử đi đến Mạt Ương cung, trong lòng chúng thần sáng tỏ. Hôm nay là ngày đại hôn của Hoàng thượng, dĩ nhiên là tới Mạt Ương cung với Hoàng hậu rồi. . . . .

Chẳng qua Tô quý phi ngồi bên trái Hoàng đế, tay cầm ly rượu không tự chủ tăng thêm sức lực, mà Như phi bên phải luôn mang bộ dạng yếu đuối nhu nhược, thậm chí cho tới bây giờ cũng chưa từng nói một câu nặng lời với nhà hoàn, là cung phi tốt đến không thể tốt hơn trong mắt mọi người. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Lòng nàng

Trong Mạt Ương cung, vô cùng im ắng, ngọn đèn dầu nhấp nháy.

Những cung nữ hầu hạ sớm đã bị Vũ Tiêu Nhiên đuổi đi, trên giường, Hoàng hậu mặc hi phục hơi nghiêng người, tư thái của nàng tùy ý lười biếng, đầu vẫn phủ khăn hi. Vũ Tiêu Nhiên bình tĩnh đứng trước mặt nàng, thân thể thẳng tắp giống như một pho tượng.

Sau một lúc lâu, hắn vẫn đứng im lặng như cũ, nếu không phải mắt nhìn thấy đôi giày thuần trắng kia, Phượng Như Băng suýt chút nữa cho rằng căn phòng này trừ nàng, hoàn toàn không có ai khác.

Con người đen như mực chột lóe, cơ thể Vũ Tiêu Nhiên căng cứng. Cuối cùng, không hề do dự một tay kéo khăn trùm đầu tân nương xuống, trong nháy mắt, dung nhan tuyệt thế hiện ra ngay trước mặt, Vũ Tiêu Nhiên chỉ cảm thấy đầu óc oanh một tiếng nổ tung không thể tin nổi.

Làm sao có thể, làm sao có thể là nàng? Phượng Như Băng, Nguyệt Như Băng? Rốt cuộc đây mới là nàng? Rốt cuộc đây mới là người hắn muốn tìm? Cũng chính là nàng trong lòng hắn. . . . .

Bốn phía, đột nhiên lập tức an tĩnh lại, an tĩnh đến mức có thể nghe thấy rõ tiếng kim rơi xuống đất, đối lập với sự ồn ào bên ngoài đại điện.

Hai đôi mắt giao nhau trong không trung, tràn đầy sự sáng tỏ và không thể tin. . . . .

Ngay tại khoảng khắc ấy, thế giới tựa hồ cũng dừng lại, ngay tại khoảng khắc ấy, trái tim gần như muốn ngừng đập, ngay tại khoảng khắc ấy, giống như nghe được âm thanh hoa rơi, ngay tại khoảng khắc ấy, hình ảnh dừng lại vĩnh hằng, lại nghe được giọng nói khiến người ta tan nát cõi lòng.

Vào giờ phút này, tràn đầy nghi vấn, tràn đầy tức giận bắt đầu gặm thét nơi lồng ngực, rồi lại trong nháy mắt quay về bình tĩnh, giống như giữa con bão đột nhiên trời êm biển lặng.

Tay Vũ Tiêu Nhiên ngừng giữa không trung, sau đó buông thõng xuống, động tác kia tự nhiên giống như sự luống cuống lúc trước của hắn chỉ là ảo giác, ngay cả vẻ mặt cũng lạnh lẽo như băng.

Tốc độ thay đổi sắc mặt khiến Phượng Như Băng không khỏi kinh ngạc. Sau đó, môi mỏng hơi nhếch, mang theo sự trêu đùa khẽ gọi một tiếng: "Nhiên. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Nội tình 1

Một tiếng ầm vang, thế giới người nào đó sụp đổ, thời tiết vốn rất tốt, trong nháy mắt mưa xối xả như trút nước.

Một thiếu nữ mặc quần lụa mỏng toàn thân màu xanh nhạt, vắt chéo hai chân ngồi bên cửa sổ, đôi con người mơ màng ngắm mưa to bên ngoài, mắt to sáng chói như lưu ly, ngăn ngor mắt hờn, giống như nghĩ đến cái gì, nàng khẽ nhếch miệng. . . . .

Nụ cười thoáng qua, như có như không, lại rung động lòng người.

Con gió lạnh thổi tới cuốn theo ngọc đèn dầu làm cho nó chập chờn, chỉ là tựa như không ảnh hưởng tâm trạng của thiếu nữ,

Trần Tuyết bình tĩnh đứng sau lưng nàng, con người không cảm xúc nhìn bầu trời đêm mông lung, giống như đang suy tư điều gì, rồi lại thờ dài, sau cùng trở về trạng thái bình thường, bộ áo đen trên người hắn gần như muốn dung nhập vào trong bóng đêm.

"Trần Tuyết, người nói xem bây giờ hắn đang làm gì?" Giọng nói khan khan truyền đến, nhẹ nhàng, chưa nghe kịp thì đã hòa vào trong gió, bị tiếng mưa rơi bao trùm.

Chẳng qua Trần Tuyết là người thế nào, lỗ tai vừa động, giọng nói kia tuy nhỏ và thấp, nhưng vẫn rơi vào trong tai hắn.

"Khuya lắm rồi, sớm nghỉ ngơi một chút." Mắt lạnh lập lòe, Trần Tuyết cúi người qua đóng cửa sổ, cũng tại khoảnh khắc xoay người ấy giấu đi ánh sáng trong con người của mình.

Sao hắn lại không biết người trong miệng nàng là ai, sao hắn có thể không biết hắn ta (VTN) đang làm cái gì?

Chỉ là hắn có thể nói gì? Hắn cái gì cũng không thể nói. . . . .

"Người nói đã trễ thế này hắn đang làm gì đây?" Mộc Ly chưa từ bỏ ý định hỏi lại một lần nữa, đôi con người như sao nhìn chăm chú vào Trần Tuyết, khóe miệng nâng lên mang theo sự chua xót lẫn mong đợi.

Nhiều ngày như vậy, nàng gần như có thói quen mỗi đêm đều hỏi thăm Trần Tuyết một ít tin tức về người kia, từ lúc hắn tập võ đến khi lên ngôi, kể là Trần Tuyết biết, thì nàng cũng biết, hơn nữa còn hiểu rõ chuyện tạo phản cách đây ba năm và nữ tử hắn coi như của quý được tìm kiếm bấy lâu nay.

Chỉ có điều sự bí ẩn trong cuộc tạo phản kia hình như hắn còn chưa được biết, mà Mộc Ly lại biết nhiều hơn hắn. Mà một đêm kia, vì Mộc Ly lấy thân phận Nhan Khuynh Thành đi đến Nhan phủ nên biết được nội tình ẩn giấu trong đó.

Chương 193: Nội tình 2

Đêm hôm đó, ánh trăng trong như nước, Nhan Phong nói cho Mộc Ly biết một ít chuyện tươi đẹp ngày xưa, mà nhân vật chính đúng như Mộc Ly nghĩ là Vũ Tiêu Nhiên, cũng vì nguyên nhân này, địa vị Vũ Tiêu Nhiên trong lòng Mộc Ly mới có sự biến hóa lớn như thế.

Lúc ấy hắn là một thiếu niên hết sức lông bông không chịu trói buộc, là một thái tử Vũ Tiêu Nhiên có trái tim lương thiện, cuộc sống luôn tràn ngập tiếng cười. Người thiếu niên kia thời kỳ đó, không hề hứng thú với chính trị lẫn vương vị, nhưng lại chịu khổ nằm trong kế hoạch của mình người yêu thương nhất.

Phụ hoàng hắn, vì để cho hắn sớm ngày ngồi lên vị trí kia, vì để cho lòng hắn cam tâm tình nguyện chấp nhận nó, vì để củng cố thêm hoàng quyền, vì Phụng Lân ngày sau sẽ không suy bại, vì khiến hắn sớm ngày thấy rõ thế cục, tiếp nhận tất cả, không tiếc tính kẻ cả vị đại hoàng huynh Vũ Tiêu Nhiên không quan tâm chuyện triều chính kia, hợp lại bố trí một cuộc tạo phản. . . . .

Lão hoàng đế nước Thiên Diệu băng hà, tiên hoàng có ý loạn tin này đến tai Vũ Tiêu Nhiên khi ấy vẫn còn là thái tử, dựa theo tính cách hắn ắt sẽ đi tìm hiểu hư thật, cũng vì nguyên nhân như vậy mới khiến cho kế hoạch này càng thêm thuận lợi.

Ngay thời điểm Vũ Tiêu Nhiên sắp đến Thiên Diệu, phái thám tử đi thăm dò, không có bất kỳ người nào tìm được kẻ tình nghi, nhưng càng không ngờ quân đội sớm đã mai phục ở trên vách núi, ba mặt giáp công, Vũ Tiêu Nhiên trở mặt nhìn 3000 binh lính vì bảo vệ mình mà chết thảm ở dưới chân, chết thảm trước mắt mình. . . . .

Mà người đứng đầu tạo phản, ngoài dự đoán của hắn, vốn tưởng rằng là địch quốc phái người tới, nhưng chưa từng nghĩ là ca ca mình yêu thương nhất. Khi đó tìm hắn cực kỳ lạnh, lạnh đến tận xương, cũng vào lúc đó, hắn bị đánh rớt xuống dưới vách núi cheo leo, nhưng chưa từng nghĩ được Nguyệt Như Băng cứu.

Cuối cùng, khi thương thế của Vũ Tiêu Nhiên tốt lên, phái ám vệ ‘trùng hợp’ tìm được hắn, một tia sấm sét giáng xuống, phụ hoàng hắn, người mà hắn tôn kính nhất, bị ám sát trong đêm, không chữa được đã bỏ mình.

Một khắc kia Vũ Tiêu Nhiên cảm thấy như trời sập, chỉ có thể vô lực nhìn sinh mệnh phụ hoàng từ từ trôi qua mà không thể ra sức, liên tiếp hai lần đã kích, hắn nhốt mình trong phòng, ba ngày ba đêm không ăn không uống, không gặp bất cứ người nào, không mở miệng nói một câu. . . . .

Chương 194: Nội tình 3

Lần thứ hai xuất hiện, ai cũng có thể nhìn thấy thái tử vốn luôn nở nụ cười trên môi dường như đã thay đổi. Chỉ trong một đêm, nét ngạo mạn của tuổi trẻ, trái tim tràn đầy nhân từ hết thấy biến mất, trở thành một Đế Vương lạnh lẽo vô tình, một vương giả không hề có tình cảm, một cường giả thật sự. . . .

Mà tất cả những điều này, đều do chính người hắn yêu kính nhất thiết kế, không tiếc hy sinh hơn ngàn tánh mạng binh lính, không tiếc khiến hắn biến thành người máu lạnh, chỉ vì để cho hắn sớm ngày bước lên vương vị thấy rõ thế cục, chỉ vì để cho hắn sớm ngày loại trừ tính cách lương thiện khinh cuồng của mình. Cuối cùng như bọn họ mong muốn, nhưng lại bỏ ra một cái giá lớn bằng máu. . . . .

Vốn cho rằng trận tạo phản kia Vũ Tiêu Nhiên là người khơi mào, vốn cho rằng ám sát Hoàng đế bức vua thoái vị cũng là hắn, nhưng chưa từng nghĩ, tất cả đều do vị phụ vương hắn kính yêu nhất thao túng.

Người tham dự khi đó gồm có tiên hoàng, Thái hậu, Vũ Tiêu Nhiên, Hữu Tướng Nhan Phong và Lưu đại học sĩ. . . . .

Có người vô tình nhất là bậc đế vương, một phút kia, Mộc Ly cảm nhận sâu sắc ý nghĩa của những lời này. Không biết lúc ấy hắn đã trải qua như thế nào? Nếu để hắn biết tất cả đều do người hắn thân nhất thiết kế, vậy hắn sẽ ra sao đây. . . . .

Cái loại cảm giác lạnh lẽo cùng tuyệt vọng khi bị người thân vứt bỏ, cắm sâu vào tim Mộc Ly. Cho tới đêm hôm đó, sau khi Mộc Ly nghe xong chuyện xưa, ngay lập tức không nhịn được nổi giận với Nhan Phong, thậm chí Mộc Ly còn nhớ rõ câu nói chứa đầy sự bất đắc dĩ lẫn tuyệt vọng của Nhan Phong. . . . .

Hắn nói —— đưa nhỏ, chúng ta biết có một số việc không thể làm, nhưng nhất định phải làm. Đây chính là sự bất đắc dĩ của đế vương!

Loại tuyệt vọng ấy, loại bất đắc dĩ ấy, khiến Mộc Ly đến bây giờ vẫn không quên. Lúc hắn nói những lời này, Mộc Ly thống hận, thống hận bọn hắn giết người bừa bãi, thống hận bọn hắn âm mưu tính toán, càng hận người kia hơn khi để hắn phải chịu đựng tất cả đau thương ấy.

Hắn vô tình là vì sai lầm của ai? Hắn lạnh lẽo hắn tàn nhẫn, là một tay ai tạo thành? Nụ cười vui vẻ của hắn bị ai chôn vùi?

Chẳng lẽ đế vương trời sanh phải vô tình sao? Không. . . Hắn bị buộc, bị buộc đến đường cùng mà không cách nào sống lại. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Nằm mơ thấy mỹ nam

Một tiếng nổ vang lên, bầu trời xẹt qua hàng loạt tia sáng màu trắng bạc, một tia chớp chém thẳng xuống, chiếu sáng gương mặt tái nhợt ẩn trong bóng tối của Mộc Ly, nàng ngẩn ra, ngay sau đó phục hồi tinh thần lại nhìn quanh bốn phía, đã sớm không thấy bóng dáng Trần Tuyết.

Hazii, nặng nề thở dài, Mộc Ly tiện tay đóng chặt cửa sổ đã mở ra do bị gió lùa, sau đó bò lên giường đi ngủ.

Ngày thứ hai thức dậy, Mộc Ly nhận rồi không có chuyện gì làm thì nghịch với đồng bút mực, cầm ngự bút (của Hoàng đế nào đó để lại) ở trên giấy tuyên thành không tự chủ vẽ xuống người nhớ nhung trong lòng. . . . .

Nhìn người được vẽ rất sống động trên giấy, chân mày Mộc Ly cũng trở về trạng thái bình thường, không còn chau nữa, mỗi nét vẽ, mỗi thần thái, một cái ánh mắt nàng đều dồn hết tâm tư để vẽ, chẳng qua khi vẽ đến chi tiết nào đó, cảm giác thiếu thiếu. . . . .

Do vậy nếu Mộc Ly nhìn không hài lòng, thì nàng vo giấy thành một cục tròn vo ném đi, sau đó tiếp tục vẽ cái khác, đợi rốt cuộc sau khi vẽ xong, Mộc Ly đánh đánh cái cổ cứng nhắc của mình, mặt trời bên ngoài cũng đã chói chang, suy nghĩ một chút, Mộc Ly nhếch miệng, cầm bút vẽ một thêm một bức tranh mỹ nam, nhưng mà đối tượng lần này lại không phải là Vũ Tiêu Nhiên. . . . .

"Ly Ly, người đã dậy chưa?" Ngoài cửa, giọng Tuyết Lê lạnh lạnh vọng vào, cực lớn. Sáng sớm, xem ra tâm tình nha đầu kia cũng không tệ.

Không đợi Mộc Ly trả lời, cửa đã tự động bị người từ bên ngoài mở ra, Mộc Ly muốn giấu bức họa, nhưng muộn một bước.

"Ồ. . . Người trong tranh này là ai vậy?" Đoạt lấy bức họa trên tay Mộc Ly, Tuyết Lê mở ra xem, chỉ thấy một tuyệt thế mỹ nam ngọc thụ lâm phong ngồi khây đàn dưới rừng hoa bay tán loạn, mái tóc dài của hắn tùy ý xoắn trên vai, phong thái kia tựa như thần tiên chốn thiên đình.

Hai tròng mắt Tuyết Lê gần như muốn rớt ra, phía sau nàng là Trần Tuyết toàn thân áo đen vĩnh viễn không đổi đi theo, chẳng qua giờ phút này ánh mắt của hắn cũng không đặt trên bức tranh kia, hắn chỉ tựa vào cửa, nhìn bên ngoài suy nghĩ mất hồn.

Né tránh không được, Mộc Ly hào phóng thừa nhận: "Cái này sao, là ta ở trong mộng mơ thấy mỹ nam, hắn còn nói, tên hắn là Vô Ưc."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyên Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 196: Chiến thần

Không sai, người trong bức tranh chính là Vô Ưc, toàn thân bạch y bay phấp phới, hơi thở ấm áp tựa như ánh nắng ban mai, suốt đời Mộc Ly cũng không thể quên. Chẳng qua đáng tiếc cho tình cảnh hiện tại của nàng, muốn đi ra ngoài gặp hắn một lần thì phải chờ thêm một thời gian nữa, không biết bây giờ hắn có khỏe không. . . . .

Nói xong, Mộc Ly che miệng cười trộm, Tuyết Lê nhìn chăm chăm dáng vẻ của Mộc Ly y như một đứa bé.

Tròng mắt thoáng qua sự sáng tỏ, Tuyết Lê để bức vẽ xuống, rút ra một cuộn tranh khác bị Mộc Ly cố ý để ở phía dưới, hài hước cười nói: "Vậy không biết bức này có phải là nằm mơ thấy hay không? Người ta nói ngày nghĩ đêm sẽ nằm mơ, thậm chí Hoàng thượng cũng có thể thấy, Ly Ly người thật giỏi đây. . . . ."

Càng nói đến phần sau, giọng Tuyết Lê càng lớn, riêng âm cuối còn có tình kéo thật dài, ngay cả Trần Tuyết vốn đang miên mang suy nghĩ cũng không nhịn được xoay đầu lại nhìn bọn họ, tầm mắt liếc về bức vẽ phía trên, con người Trần Tuyết chợt co rụt lại.

Nếu như đoán không sai, nam tử trong bức tranh kia, chính là Tam hoàng tử Mạc Bắc Minh Mạch Hy vốn có danh xưng chiến thần đã mất tích mấy tháng trước

Lúc ấy Trần Tuyết vẫn còn ở bên ngoài cung điều tra những quan viên có quan hệ với cuộc tạo phản ba năm trước. Ở tổ chức từng thu được tin tức vị chiến thần này mất tích. Chính lúc Trần Tuyết chuẩn bị báo lên cho cho Vũ Tiêu Nhiên, lại nhận được tin tức quan trọng về chuyện tạo phản kia, vì vậy nó bị kéo dài luôn.

Nếu không phải hôm nay nhìn thấy bức tranh ở đây, Trần Tuyết gần như đã quên hẳn, chỉ là không rõ tại sao Mộc Ly lại quen biết người này. . .

"Hay cho tiểu Tuyết, thật to gan, dám đùa giỡn ta." Không vì bí mật bị phát hiện mà mặt hồng tím đập, thậm chí ánh mắt Mộc Ly cũng chưa từng biến đổi vì nói của Tuyết Lê, đôi con ngươi óng ánh như lưu ly, trước sau như một xem như không có chuyện gì.

"Ngươi bình tĩnh quá nhỉ!" Tuyết Lê nhìn không được bội phục, ít nhất nàng cho rằng có thể nhìn thấy người nào đó đỏ mặt một lần, ai biết nàng ngược lại điềm tĩnh như thế, mà mình lại thành kẻ làm sai.

Vẫn biết nàng không phải người bình thường, không ngờ lòng dạ còn sắt đá đến trình độ này.

Nghiệp trường mà. . . . .

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Long thai

Mộc Ly nhú mày, hả hê nhìn Tuyết Lê, ha ha cười nói: "Ngươi cho rằng ta giống như ngươi thấy mỹ nam thì phải mặt hồng tím đập sao? Ngươi trông Trần Tuyết như thế nào? Dầu gì cũng coi như là một cục phẩm, nếu không chốc nữa ta giúp các ngươi xử lý việc này?"

Dứt lời, ánh mắt Mộc Ly như có như không liếc về gương mặt băng lãnh của Trần Tuyết, nhưng Tuyết Lê trước nhin xuống cắn răng nghiêng lợi nổi giận nằng: "Cho dù thiên hạ này không còn nam nhân, ta cũng sẽ tuyệt đối không gả cho một tảng băng lớn."

Muốn nàng gả cho người cả ngày đều trưng ra khuôn mặt lạnh lẽo, đầu gối giống như người khác thiếu hẳn mấy triệu lượng bạc, Tuyết Lê nàng mới không lấy.

"Nhàm chán." Nhìn họ nháo thành một đoàn, Trần Tuyết liếc Tuyết Lê một cái, lạnh lùng bỏ lại hai chữ, xoay người rời đi.

Mộc Ly thoáng kinh ngạc trong giây lát, nhưng thấy bộ dạng cộp mẹ Tuyết Lê nghiêng răng, lại không nhìn được cười lên ha ha.

"Ngươi còn cười, đều là ngươi làm ra, thành thật khai báo người trong tranh này là ai, nếu không coi ta trừng trị ngươi thế nào." Dứt lời, Tuyết Lê giờ lên quả đấm làm bộ muốn đánh Mộc Ly.

"Nếu ngươi có hứng thú ta không ngại giới thiệu ngươi làm vợ lẽ thứ mười một cho hẳn." Linh hoạt lắc mình một cái, Mộc Ly né tránh công kích của Tuyết Lê, khuôn mặt tươi cười rực rỡ khiến Tuyết Lê chói cả mắt.

"Ngươi chết với ta, có gan thì đừng chạy. . . . ."

"Tiểu Tuyết, ta quên nhắc nhở ngươi, nữ nhân nên nhu nhược ."

". . . . ." Một tiếng gầm nhẹ từ nội thất truyền ra, chỉ nghe được một chuỗi tiếng cười như chuông bạc vang vọng trong không khí.

★

Tự Thừa Ân năm thứ ba ngày một tháng mười hai sau ngày Phụng Lân quốc chủ cưới Lam Nguyệt công chúa Phụng Như Băng làm Tây Cung hoàng hậu. Tây Cung hoàng hậu vì được Hoàng đế độc sủng gần như trở thành kinh địch của tất cả nữ nhân trong hậu cung. Dĩ nhiên, những người này cũng không bao gồm Tô quý phi.

Dù sao Hoàng đế không phải ở Mặt Ương cung của Tây Cung hoàng hậu thì cũng ở Liên Trì cung của Tô quý phi, những phi tử khác bởi vì kiêng kỵ thân phận Tây Cung hoàng hậu và thế lực nhà Tô quý phi lại thêm vào Hoàng đế sủng ái mà không thể không thân phục.

Cùng năm, ngày hai mươi hai tháng mười hai, chỉ hai mươi ngày, ngự y truyền tin Tây Cung hoàng hậu Phụng Như Băng mang Long thai, chỉ một thoáng tin tức này truyền khắp cả hoàng cung Phụng Lân, ngay cả Hoàng đế vốn đang lâm triều nghe được tin vui thế là không chú ý đến triều thần vội vàng đích thân chạy về Mặt Ương cung.

Chương 198: Tiền đánh cuộc

Ngày hai mươi bốn tháng mười hai, vèn vèn cách hai ngày, Liên Trì cung Tô quý phi trải qua sự xác nhận của Ngự y cũng mang Long thai, Phụng Lân quốc chủ đêm đó ở lại Liên Trì cung, thông báo ra bên ngoài: người nào sinh hạ trường tử trước người đó có tư cách nhập chủ chánh cung trở thành Đông cung hoàng hậu, đứng đầu hậu cung.

Lời này khiến tâm thần Tô quý phi chấn động tại chỗ, nàng cắn chặt hàm răng, trong lòng dâng lên một mưu kế to gan, nếu hài tử của Phụng Như Băng. . . . .

Như vậy, nàng có thể lợi dụng quyền thế Tô gia ngồi lên vị trí Đông cung này, có phải khi hoàn thành xong nhiệm vụ, từ đó. . . . .

Chỉ một thoáng, lời này truyền tới khắp nơi, Đô thành Phụng Lân Phụng cũng cực kỳ sôi sục. Tất cả mọi người đều đánh cuộc ai có thể nắm giữ ngôi vị Đông cung hoàng hậu, chính là vị Công chúa mới cưới hay là Tô quý phi được sủng ái đã lâu.

Tại một song bạc nọ, mấy con ma bài bạc chen lấn đặt xuống tiền đánh cuộc, trong đó lấy tên râu quai nón và gã mặt sẹo làm đầu.

"Mười lượng bạc, lão tử đánh cuộc Tây Cung hoàng hậu thắng." Tên râu quai nón trừng mắt, bấp thịt trên mặt run lên, hắn lấy trong ngực ra một thỏi bạc nhỏ, 'bóp' một tiếng nặng nề đặt trên mặt bàn.

"Mười lăm lượng bạc, lão tử ta cá là Tô quý phi nương nương thắng." Gã mặt sẹo cũng không yếu thế phản công lại.

"Lão tử ta thêm năm lượng!" Tên râu quai nón vừa nghe thì nóng nảy, vội vàng lại móc từ trong ngực ra năm lượng.

"Lão tử cũng thêm năm lượng, vẫn đánh cuộc cho Tô quý phi nương nương."

"Tô quý phi chắc chắn sẽ thua, lão tử ta thêm mười lượng nữa."

"Ai nói Tô quý phi thua? Lão tử nói Tô quý phi sẽ thắng thì nàng nhất định thắng."

Sòng bạc lớn như vậy, hai giọng nam đang vì tiền đánh cuộc của mình mà cãi vã không ngừng nghỉ, đột nhiên một giọng nói trong trẻo vang lên.

"Một trăm lượng, ta cá là hai người đều thua." Nói chuyện là một vị thiếu niên, ngữ điệu của hắn trong trẻo nhu hòa, trong nhu hòa lại mang theo sự lạnh lùng và xa cách.

Tên râu quai nón và gã mặt sẹo đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía thiếu niên nói chuyện, chỉ thấy hắn ta toàn thân cảm bào màu đen, da thịt trắng muốt như ngọc, trên ngũ quan tuấn tú một đôi mắt phượng lạnh lùng nhìn bọn họ, thiếu niên đột nhiên nâng môi mỏng khẽ mỉm cười với mọi người, chỉ một thoáng mọi người chỉ cảm thấy như ở trên thiên đường, sen trắng nở rộ, kinh diễm không thôi.

Chương 199: Đau đớn

"Bọn họ đều thua, vậy người nói người nào thắng?" Tên râu quai nón nói là người tính hồn đầu tiên, không nhận được hỏi ra vấn đề mà tất cả mọi người muốn hỏi.

"Dĩ nhiên là Hoàng đế thắng." Thiếu niên tiêu sái mở quạt trên tay, trông mắt rét lạnh đảo qua xung quanh, tất cả mọi người lúng túng thu hồi ánh mắt, nhưng lão tử vẫn không nhận được muốn nghe xem vị thiếu niên này có thể nói ra lý do gì, vì sao hắn dám khẳng định Hoàng đế sẽ thắng!

"Lão tử đánh cuộc là Tô quý phi và Tây Cung hoàng hậu, tại sao Hoàng đế sẽ thắng?" Gã mặt sẹo không nhẫn nại phi nhỏ một tiếng.

"Đúng vậy, tại sao Hoàng đế sẽ thắng?" Tên râu quai nón cũng gia nhập hàng ngũ, đứng chung trận tuyến với gã mặt sẹo.

Thiếu niên lạnh lùng cười một tiếng, như băng tuyết nở rộ: "Mặc kệ là Tây Cung hoàng hậu hay Tô quý phi cũng được, lợi ích của các nàng đều nằm trong tay Hoàng đế? Đứa bé họ sinh ra là của ai? Còn không phải là Hoàng đế. Nếu Hoàng thượng không muốn họ thắng không để cho họ sinh, các

ngươi nói còn ai có thể thắng? Cho nên ta đánh cuộc các nàng ấy đều thua."

Tiếng thiếu niên vừa dứt, mọi người hai mặt nhìn nhau, loại logic này, dường như không đúng lắm. . . . .

Vậy mà, thiếu niên cũng không chờ bọn hắn kịp phản ứng, lạnh lùng khề hừ, ánh mắt của hắn sắc bén quét chung quanh một vòng, nói với người thư đồng ở đằng sau: "Tiểu Tuyết, chúng ta đi."

"Vâng" Tiểu thư đồng đáp một tiếng, nhắm mắt đuổi theo bước chân của thiếu niên, ánh mắt thoáng hiện lên sự khủng hoảng.

Mà hai người cải trang thành nam tử chính là Mộc Ly và Tuyết Lê, dừng hỏi họ làm sao trốn ra khỏi Hành cung, chỉ cần Anh Mộc Ly cố ý, chỉ vài tên ám vệ tính là gì? Một Trần Tuyết ngăn được nàng ư?

Sở dĩ nàng tin tưởng hắn, hơn nữa còn đợi ở hành cung hai tháng, hoàn toàn là do chính nàng nguyện ý, vậy mà hôm nay mắt thấy thời hạn đã qua, nhưng. . . . .

Mộc Ly cũng không biết vì sao khi nhìn thấy mấy con ma cờ bạc lấy việc này ra đánh cuộc lại tức giận như vậy, nàng yêu hắn, giữ vững tâm. Cho nên nàng tình nguyện lựa chọn tin tưởng hắn, tin tưởng hắn cưới người khác là do có nỗi khổ tâm của mình, cũng không tin tưởng hắn đã thay lòng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Yếu ớt

Một người si tình như vậy, tại sao có thể thay lòng chỉ trong hai tháng ngắn ngủi chứ? Mặc kệ sau này ra sao, nhưng ít nhất Mộc Ly cũng tin trước mắt hắn tuyệt đối sẽ không thay đổi. Vì vậy, dù thế nào nàng vẫn lựa chọn tin tưởng hắn, chẳng qua hôm nay kỳ hạn hai tháng đã trôi qua, nàng muốn hắn cho nàng câu trả lời rõ ràng!

Mộc Ly dùng kế để Trần Tuyết ở lại nàng cùng Tiểu Tuyết cải trang thành Tiểu Man và Tiểu Mạn ra ngoài, đây cũng chính là nguyên nhân vì sao mỗi ngày nàng đều kêu hai tỷ muội Tiểu Man mua đồ giúp nàng, ban đầu chỉ là vì đề phòng, nhưng không nghĩ rằng lại có một ngày dùng đến.

Dứt lời, thiếu niên mang theo thư đồng tên Tiểu Tuyết đi tới ngưỡng cửa, lưu lại một đám ma cờ bạc nhìn lẫn nhau, tiếp đến tựa như ong vỡ tổ tản ra ngoài.

Hazi, đứng ở cửa sông bạc, nhìn người bên ngoài đi qua đi lại, Mộc Ly không nhìn được thờ dài một nhọc, trong lòng dường như có chút đau, nàng hoàn toàn không hề có sức chống đỡ, chỉ có thể mặc cho đau đớn lan tràn trên thân thể mình.

Rõ ràng lựa chọn tin tưởng hắn, nhưng tại sao khi nghe người khác nói như vậy, tim khó khăn lắm mới phục hồi nay lại càng đau thêm, dạ dày cũng bắt đầu xoắn theo, che đau đớn trước ngực sắc mặt Mộc Ly tái nhợt ánh mắt trống rỗng ngược mặt nhìn về chợ phiên náo nhiệt, đột nhiên cảm thấy mờ mịt.

Nàng nên tiếp tục tin tưởng hắn không? Hắn thật sự đáng giá để nàng tin tưởng ư? Vì sao hai tháng đã qua nhưng không thấy bóng dáng của hắn, hỏi Trần Tuyết y chỉ lắc đầu, rõ ràng y cũng không biết, bắt đầu dĩ Mộc Ly mới có thể tự mình chạy đi tìm hiểu.

Chẳng qua hôm nay trên đường lời đồn bay đầy trời, nhất định là chuyện riêng quan trọng mới có thể truyền nhanh như vậy, chẳng lẽ nàng còn có thể lừa mình dối người?

Nàng có dũng khí bước vào hoàng cung đó không? Nàng có dũng khí chất vấn hắn không? Ngộ nhớ. . . . .

Rùng mình một cái, ngay cả nghĩ Mộc Ly cũng không dám nghĩ tới từ ngộ nhớ ấy.

"Ly Ly, ngươi làm sao vậy? Ngươi phải tin tưởng hoàng thượng, hắn chắc chắn sẽ không đối xử với ngươi như vậy." Tuyết Lê đuổi kịp tới, trông thấy mặt Mộc Ly trắng bệch, thì lúng túng, lời an ủi cũng yếu ớt theo.

Dù sao hiện tại trên đường cái đồn đãi xôn xao như thế, rất khó tìm ra lý do để người ta tin tưởng, thậm chí ngay cả Tuyết Lê cũng bắt đầu dao động, cảm thấy không đáng thay tiểu thư của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Mỹ nhân

Chẳng lẽ hai tháng chờ đợi, đổi lấy chính là hoàng thượng thành thân với người khác sao?

"Tiểu Tuyết, ta không sao." Hai đầu lông mày xoắn lại, Mộc Ly lắc đầu một cái, cố gắng không để Tuyết Lê lo lắng cho mình.

"Thật sự không sao à . . . ." Sợ là có chuyện cũng sẽ im lặng thôi, tiểu thư của nàng rất kiên cường nhất định sẽ không sao, Tuyết Lê chỉ có thể nghĩ như vậy để an ủi mình.

"Không có việc gì, chúng ta đi." Kéo kéo khoe miệng, Mộc Ly muốn cười, nhưng cảm thấy miễn cưỡng, dứt khoát giữ nguyên như cũ.

"Chúng ta đi đâu?" Tuyết Lê hỏi, suy nghĩ vẫn còn ở chuyện thương tâm của Mộc Ly.

Mộc Ly cười nhạt, nhưng chỉ là vẻ bên ngoài, giọng nàng mỏng nhẹ, lại phun ra hai chữ kiên quyết: "Hoàng cung."

Mặc kệ như thế nào, mặc kệ chuyện này rốt cuộc là thật hay giả, Mộc Ly nghĩ, nàng đều nên đi hỏi rõ. Cho dù chết cũng phải cho nàng chết rõ ràng? Huống chi, nàng thật sự không tin trong thời gian ngắn như vậy hán đã thay lòng.

Hết thấy, đợi nàng đến hoàng cung, bí ẩn tự nhiên cũng sẽ được phơi bày rõ ràng.

Tuyết Lê không nói gì cùng Mộc Ly đi vào đám người, trong tiềm thức nàng hi vọng Mộc Ly có thể biết được sự thật, như vậy đều tốt đối với tất cả mọi người.

"Phần bột nước thượng hạng, chỉ bán 9 văn tiền một hộp."

"Ngọc phi thúy, trăm bạc đồ trang sức, mọi người tới xem nào."

"Bán cả tranh mỹ nhân, đây là dung mạo của Tây Cung hoàng hậu, ơ, vị khách quan kia. . . . ."

Đường phố Phụng đô phồn hoa náo nhiệt, trên đường người bán hàng rong ra sức hét lớn chào mời hàng hóa nhà mình. Mộc Ly mặc một bộ quần áo màu đen trộn lẫn trong đám người. Tuyết Lê nhắm mắt đuổi theo sau lưng nàng, chỉ sợ mình bị lạc, đang đi, đột ngột trước mặt Mộc Ly không đi nữa, nàng chỉ bình tĩnh nhìn về một phương hướng gần người.

Tuyết Lê dừng bước lại, theo ánh mắt Mộc Ly nhìn sang, chỉ thấy một ông già bán tranh đang cùng mấy người mua tranh thảo luận vấn đề gì đó.

"Ly Ly?" Tuyết Lê từ phía sau đẩy Mộc Ly một cái, nàng không hiểu cái này thì có cái gì đẹp mắt, không phải một ông lão bán tranh thôi à?

Mộc Ly sững sờ, hai tay rũ xuống bên hông không tự chủ khần trương, môi dưới cũng bị nàng cắn mạnh, hiện tại trong lòng nàng vẫn luôn không ngừng đấu tranh, muốn đi qua sao? Muốn xem bức vẽ đó sao?

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Sụp đổ

Bức tranh đó có thật ư? Chính là vị công chúa hòa thân kia sao? Cho dù đúng vậy thì thế nào? Xem một chút thì ngại gì. . . . .

"Ly Ly, người đang nhìn gì vậy? Bên kia có cái gì à? Người muốn mua tranh ư? Vì sao không qua coi?" Tuyết Lê đứng ở phía sau, không nhìn được lại đẩy Mộc Ly một cái. Nếu như hiện tại nàng nhìn thấy sắc mặt vừa tái nhợt vừa gầy gù của Mộc Ly, có lẽ nàng cũng sẽ không nói như vậy.

"Được, đi qua xem." Những lời này Tuyết Lê giống như cho Mộc Ly ăn một viên thuốc an thần, tại sao không coi chứ? Lý do gì nhỉ? Huống chi cũng chỉ xem một cái, không chừng người bán tranh đó vẽ bậy thì sao.

Mộc Ly điều chỉnh suy nghĩ xong thì đi tới chỗ bán tranh, từng bước từng bước vô cùng vững vàng. Chẳng qua hai mắt nàng rũ xuống đã bán đứng nàng đang rất khần trương, vô duyên vô cớ, Mộc Ly cũng không biết tại sao mình lại khần trương như vậy.

"Ồ, khách quan muốn mua tranh sao? Đây chính là dung nhan của vị Tây cung Hoàng hậu mà quốc chủ Phụng Lân chúng ta vừa mới cưới cách đây không lâu đấy, đừng bỏ lỡ kéo uống." Người bán tranh là một ông cụ, vừa nhìn thấy có khách liền vội vàng chào hàng sản phẩm của mình.

Mộc Ly tiến lên, thân thể nhỏ nhắn chen qua hai tên nam nhân, trên mặt của nàng không chút biểu tình, thậm chí có phần tái nhợt, con người mang theo giá rét, hai nam nhân bị đẩy ra không nhìn được nhìn nàng một cái, rồi lại bị ánh mắt lạnh lùng của nàng quét trở về, sau lưng Tuyết Lê từng bước từng bước đi theo nàng, chỉ sợ nàng xảy ra chuyện gì.

"Muốn mua tranh sao? Khách quan." Ông cụ lấy ra một cuộn tranh, hỏi lại, đối với hành động chen lấn của Mộc Ly không hề có bất kỳ phản ứng nào, ánh mắt hơi vẫn đục quan sát nàng.

"Bao nhiêu bạc?" Lấy gương mặt bình tĩnh trả lời, Mộc Ly nhận lấy bức tranh trên tay ông mở ra nhìn, trong nháy mắt bước chân lão đảo lùi về phía sau hai bước, con ngươi sáng chói như lưu ly khi thấy rõ diện mạo người trong tranh chợt co rụt lại, móng tay càng thêm không tự chủ cắm sâu vào bên trong, chỉ là, nàng lại không hề cảm thấy đau, bởi vì sự đau lòng đã thay thế tất cả. . . . .

Trong đầu kéo căng như một dây cung, tất cả tín niệm bắt buộc bản thân tin hẳn sẽ không thay lòng, nháy mắt hoàn toàn sụp đổ khi nhìn thấy nụ cười của người trong bức tranh kia.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Thổ huyết

Tim đau nhói như bị ai sát muối, bóp đến nghẹt thở, như có như không nhưng lại đủ hủy diệt cả bầu trời nho nhỏ của Mộc Ly.

Nàng nghĩ, long trời lở đất cũng không bằng cái này, nàng nghĩ, bị Thiên Lô nện trúng cũng không hơn cái này, nàng nghĩ. . . . .

Trong ánh mắt dâng lên một tầng hơi nước, hai tay nàng yếu ớt bám chặt lên bức tranh, móng tay xuyên qua tờ giấy cắm sâu vào trong lòng bàn tay, nàng cúi đầu nhìn bức vẽ, nhìn nhìn, đột nhiên không biết vì sao không nhìn thấy rõ hình ảnh trong tranh.

Nàng không thấy rõ, nàng thật không thấy rõ. . . . .

Muốn nàng làm sao để tin tưởng sự thực này đây, muốn nàng làm sao để tiếp nhận sau những gì bỏ ra chỉ đổi lại đau thương. Mộc Ly thậm chí nghe được tiếng tim mình vỡ tan nát ở lồng ngực, tiếp theo một cái chày nặng nề đập xuống, đến nỗi ngay cả hồi âm cũng không có.

Nó giống như một cái động không đáy, người nhìn không biết nó sâu bao nhiêu, chỉ biết bản thân không ngừng bị vùi lấp vào bên trong, càng giẫy dụa chỉ làm mình hăm càng sâu hơn, không thể xoay người, người đành phải trơ mắt nhìn mình từng bước rơi vào vực sâu tử vong, sau đó ngạt thở mà chết.

Thì ra, hẳn không có phản bội, không có thay lòng, Mộc Ly cũng đã sớm nói, một người si tình như vậy làm sao có thể dễ dàng thay đổi chứ?

Hắn thật sự không hề thay đổi, hắn chẳng qua tìm được ‘nàng’, tìm được người hắn coi như bảo vật, tìm được Nguyệt Như Băng chân chính, không. . . Chính xác mà nói là Phượng Nguyệt Băng.

Mà nàng chỉ là thể thân, cũng đã đến lúc nên rút lui. Hiện giờ nàng còn lý do gì để đi hoàng cung chất vấn hắn?

Trong cơ thể không biết có cái gì đó đang quay cuồng, đảo lộn lục phủ ngũ tạng của Mộc Ly, tựa hồ còn có thể ngửi được mùi máu tươi xông tới cổ họng. Mộc Ly cố gắng muốn áp chế nó xuống, không ngờ lại càng dâng trào dữ dội hơn.

Cuối cùng, một ngụm máu tươi phun ra ngoài, bắn tung tóe lên bức tranh trên tay và cắm vào đen nhánh thêu hoa văn tối màu của Mộc Ly.

"Ly Ly. . . . ." Tiếng Tuyết Lê từ bên người vang lên, run rẩy trộn lẫn sự sợ hãi và lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 204: Bồn vương

"Ta không sao." Miệng cường nặn ra mấy chữ, Mộc Ly nhàn nhạt khoát tay áo, bức tranh trên tay rơi xuống.

Mộc Ly chuẩn bị cúi người đi nhặt, lại cảm thấy trước mắt bắt đầu mờ hồ, thân thể cũng có chút lão đảo sắp ngã, cuối cùng chỉ có thể mặc cho Tuyết Lê đỡ.

"Ly Ly. . . . ." Tuyết Lê hoảng sợ kêu lên, rốt cuộc cũng kéo lại được thần trí của Mộc Ly.

Dụi dụi con mắt, xóa bỏ hơi nước trong mắt, Mộc Ly nhú mày nhìn bốn phía, trên đường vốn là chợ náo nhiệt, bây giờ đã bị mấy chục áo đen thay thế,

khỏi phải nói an tĩnh đến mức có thể nghe được tiếng cây kim rơi trên mặt đất.

"Người tới là ai?" Mộc Ly khẽ quát một tiếng, mắt phượng lạnh lùng hiện lên sự đề phòng, nàng nhanh chóng bước lên trước che chở cho Tuyết Lê, lòng vốn đang rất đau lúc này đã bị sát khí thay thế.

"Chỉ cần người ngoan ngoãn đi theo chúng ta, chúng ta bảo đảm không làm các người bị thương." Một người áo đen che mặt lạnh nhạt lên tiếng.

Mộc Ly cười lạnh, giọng nói vang vang mang theo sự mạnh mẽ: "Người không có tư cách nói chuyện với ta, gọi thủ lĩnh các người ra đây."

Hắc y nhân ngẩn ra, trông mắt đen thoảng qua một chút tức giận, ngay sau đó, toàn thân đề phòng đang muốn làm khó dễ, lúc này một giọng nói khác lại truyền tới.

"Không biết cô nương tìm Bôn vương có gì chỉ giáo?"

Âm thanh nhẹ nhàng, tựa như nước chảy, tựa như tiếng ngọc chạm vào nhau, rồi lại mang theo vô tận lười biếng mê hoặc lòng người.

Giọng nói này, Mộc Ly đời này cũng sẽ không quên, càng thêm nhớ rõ tình cảnh lúc trước bị làm khó dưới Thiên Hạ Đệ Nhất Lâu, rất dễ nhận thấy hẳn chính là kẻ giao quyền ngày đó, như vậy hôm nay chuyện gì nữa đây.

"Chẳng lẽ người định làm con rùa đen rút đầu? Thế nào, không mặt mũi gặp người sao?" Mộc Ly mỉa mai cười một tiếng, cổ ý cất cao giọng, nàng nhìn bốn phía nóc phòng, rõ ràng nghe được âm thanh truyền đến, nhưng cũng không biết nó đến từ đâu.

"À, gấp rút muốn gặp Bôn vương đến thế ư, vậy Bôn vương liền như người mong muốn."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Chó săn

Tiếng cười nhàn nhạt truyền đến, tùy ý mà lười biếng, dứt lời, Mộc Ly chỉ thấy trên lầu xuất hiện một nam tử mặc cẩm bào màu đen đeo mặt nạ, phong thái đẹp đẽ như đại bàng giương cánh nhẹ nhàng bay từ phía trên xuống.

Hình ảnh này Mộc Ly có chút quen thuộc, vì Vũ Tiêu Nhiên cũng đã từng dùng dùng qua nó, tuyệt mỹ, hơn nữa rất có khí thế.

Lắc đầu một cái, Mộc Ly không nghĩ nữa do Vũ Tiêu Nhiên mà dâng lên cảm giác đau đớn, nàng lại di chuyển người tới vị trí chính giữa, hoàn toàn bảo vệ Tuyết Lê dưới cánh chim của mình.

"Ly Ly. . . . ." Tuyết Lê lo lắng nhìn Mộc Ly, sự sợ hãi chợt lóe lên trong mắt khiến Mộc Ly nhú mày.

"Đội lát nữa đánh nhau, người tìm được cơ hội thì cứ chạy trước." Mộc Ly nói nhỏ bên tai Tuyết Lê, thấy Tuyết Lê kiên quyết lắc đầu, Mộc Ly suy nghĩ trong chốc lát, cắn răng lại tăng thêm một câu: "Người chạy trước ta mới có thể tìm được cơ hội thoát thân, nếu không người sẽ liên lụy ta đấy, đến lúc đó hai chúng ta đều chết ở chỗ này."

Nghe xong lời giải thích của Mộc Ly, Tuyết Lê lập tức nhú mày, nhưng nàng biết nàng ấy nói là sự thật. Nếu nàng không trốn rất có thể sẽ liên lụy nàng ấy, vì vậy Tuyết Lê đành phải kiềm chế nước mắt gạt đầu dặn dò: "Ta hiểu rồi, người nhất định phải cẩn thận, đánh không thắng đừng cật lực mạnh."

"Được Tuyết Nhi, ta chắc chắn sẽ không để cho mình có chuyện." Mộc Ly cười vuốt vuốt tóc Tuyết Lê, vô cùng thân thiết giống như tỷ tỷ đối xử với muội muội, động tác này khiến nước mắt Tuyết Lê thoát khỏi không chế lộp độp rơi xuống, chẳng qua lúc này Mộc Ly cũng không có thời gian đi an ủi nàng ấy.

"Ta không hiểu vì cớ gì người vẫn luôn ần núp không dám gặp người! Thì ra thật sự không có mặt mũi gặp người." Xoay đầu nhìn về phía nam tử mang mặt nạ, giọng điệu Mộc Ly mang theo sự khinh miệt lẫn coi thường, đối với người vốn không quen nhưng mỗi lần cứ có ý khó dễ mình, sao thái độ Mộc Ly có thể tốt được chứ?

Con người màu lam thoảng qua tia sáng tối tăm, nam tử đeo mặt nạ vẫn không nhúc nhích, ngược lại những hắc y nhân vây quanh Mộc Ly không nhịn được trừng mắt nhìn nàng, dường như muốn đục lỗ trên người nàng vậy.

Mộc Ly cười ha ha, đôi môi mềm mại chuyển động nói: "Thật đúng là một đám chó săn trung thành, xem ra chủ tử của các người đối xử với các người không tệ lắm, nếu không sao các người lại bán mạng cho hắn như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Võ công cổ quái

"Người dùng phép khích tướng cũng vô dụng thôi, người đừng mơ tưởng do thám được gì từ trong miệng bọn họ, muốn hỏi cái gì không bằng trực tiếp hỏi Bôn vương. Hôm nay, sống chết của người đều nằm trong tay Bôn vương." Mối mông cong lên mỉa mai, đôi con ngươi đen nhánh khóa chặt gương mặt tái nhợt nhưng không đánh mất sự quật cường của Mộc Ly.

Bây giờ còn có thể bình tĩnh như vậy, rất tốt, nếu không hẳn sẽ rất mau chán rồi.

"Người không cảm thấy lời nói này quá sớm sao? Chúng ta ai chết vào tay ai còn chưa biết đâu!" Mộc Ly cười khẩy, con ngươi sang chói như lưu ly hơi nheo lại, toàn thân tỏa ra hơi thở cuồng dã như báo con.

"Vây, ta liền chờ mong chờ." Mối mông nhẹ nhàng nâng lên, liếc mắt ra hiệu, đám người áo đen kia nhận được chỉ thị bao vây chặt chẽ Mộc Ly và Tuyết Lê.

Trong lòng Mộc Ly thầm kêu không ổn, nhưng mà trên mặt lại không có bất kỳ biểu tình gì, toàn thân càng thêm lạnh như băng, nơi này là đế đô Phụng Lân quốc, nếu những người này dám ban ngày ban mặt trắng trợn ép buộc mình, tất nhiên đã sớm có chuẩn bị.

Chỉ là, vì cái gì đây. . . . .

Không kịp nghĩ nhiều, mắt thấy đám hắc y nhân như sói xám lớn nhìn thấy con cừu nhỏ nhào tới mình, Mộc Ly bay lên xoay người đồng thời đưa chân quét ngang, xuất chiêu theo bản năng, tay vung lên sắc bén như lưỡi kiếm, đi tới đâu máu chảy tới đó, màu đỏ chói mắt như bảo thạch.

Nhún người nhảy lên một cái, trên người nữ tử cũng dính máu của bọn hắc y nhân đã bị nàng đá thương, đáng sợ tựa như tu la đến từ ngục tối, bên trong từng đợt từng đợt hồng quang (ánh sáng màu đỏ), cao thủ nhiều như thế, nhưng không ai có thể tiếp cận được nữ tử, khóe miệng nở nụ cười mỉa mai xinh đẹp như hoa anh túc, càng giống như nữ vương thanh nhã khuynh thành, làm cho người ta sinh ra một loại ảo giác, giống như nữ tử này trời sanh chính là nên cao cao tại thượng giẫm nát mọi người dưới chân.

Những tên hắc y nhân bị hồng quang đánh trúng, vết thương trên người lập tức vỡ ra đầm đìa máu tươi, nhưng mà bọn họ chỉ hơi kinh ngạc trong chốc lát, ngay sau đó thể công lại càng thêm mãnh liệt, giống như không muốn sống nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Đi cùng Bôn vương

Bọn họ là tử sĩ, sống vì chủ tử, không thể hoàn thành chủ tử nhiệm vụ chủ tử giao phó đồng nghĩa là chết. Vì vậy bọn họ cho dù chết cũng phải dốc hết sức đối chiến với Mộc Ly.

Chỉ là chẳng ai nghĩ tới, nữ tử trước mắt không chỉ có võ công, hơn nữa còn là một loại võ công quái dị, dù bọn họ xông xáo nhiều năm, nhưng cũng chưa từng gặp qua võ công kì lạ như vậy.

Một bên Tuyết Lê kinh hãi trừng lớn mắt, trong đôi mắt kia có lo lắng nhưng không trọn vẹn, nàng vẫn biết Mộc Ly không phải nhân vật tầm thường, nhưng chưa từng nghĩ nàng ấy có võ công cao siêu đến vậy, nàng và nàng ấy gần như như hình với bóng tuy nhiên lại không biết chuyện này.

Đôi tay Tả Thương Tả ôm ngực lùi về phía sau nghiêng người dựa vào tường, chứng kiến võ công nữ tử quái dị cùng thao tác kỳ lạ thì con ngươi màu lam dưới tấm mặt nạ xẹt qua một tia ánh sáng lạnh. Ngay sau đó, đưa mắt ra hiệu cho bọn hắc y nhân, quát khê: "Đề Bôn vương tới tiếp người."

Tả Thương Tả liếc nhìn đám người áo đen, bọn họ nhanh chóng lui ra, toàn thân mang theo vết thương dày đặc, trong lúc đó hình như còn thở phào nhẹ nhõm một hơi.

So sánh bộ dạng nhếch nhác của bọn họ, quần áo Mộc Ly hầu như không dính bụi, chẳng qua cảm giác thể lực có chút tiêu hao. Dù sao nhiều cao thủ như thế, cho dù lấy được võ công từ Minh vương đã có thể sử dụng, nhưng chung quy vẫn chưa được thành thạo, lại thêm thân thể Nhan Khuynh Thành quen ăn sung mặc sướng, trong lúc nhất thời có chút khó khăn.

Mộc Ly mặc nam trang, tư thế hiên ngang mạnh mẽ anh khí bức người, cánh môi nhếch lên nụ cười xinh đẹp lạnh nhạt, làm cho người ta nhìn bất giác làm tưởng Chiến thần xuất thế, nàng liếc nam tử đeo mặt nạ, trêu chọc: "Sao, đám chó săn đánh không lại, người làm chủ tử nhìn không được rồi hả? Thật sự

là một chủ tử lương thiện."

Nếu hấn lương thiện, mới là lạ, đang nói chuyện, dưới chân Mộc Ly dùng lực, nương theo gió bay thẳng đến nam tử mang mặt nạ, tay sắc bén như kiếm càng thêm không ngừng công kích, có cừu báo cừu có oán báo oán, đây là tác phong quen thuộc của Mộc Ly. Hôm nay không báo, thì đợi đến bao giờ?

"Àm ỉ đủ chưa? Đủ rồi hãy đi cùng Bồn vương. Nếu không, đợi làm người bị thương, Bồn vương sẽ đau lòng." Nhẹ nhàng lách người, Tà Thương Tà né tránh công kích của Mộc Ly, môi mòng lười biếng bật ra.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Người là nam nhân gì chứ?

"Đi đâu? Lý do?" Mộc Ly cười lạnh, tiếp tục xuất chiêu, nhưng đầu lại không ngừng tính toán.

"Bồn vương nói rồi, Bồn vương làm việc chưa bao giờ cần lý do."

"Ta cũng đã nói, ta không thích người khác uy hiếp."

"Hả. . . Vậy sao? Nhưng Bồn vương rất thích uy hiếp còn người."

Nam tử đeo mặt nạ nhoen miệng cười, một hư chiêu vọt qua, bổ tới huyết Thiên Linh Cái của Mộc Ly, nàng ảo não nhú mày, khéo léo né tránh, chân lướt như bay, nhảy ba lần liên tiếp trốn một kích này.

Vung tay lên, một luồng sáng màu đỏ chói mắt rời khỏi tay Mộc Ly bay về phía nam tử, chờ khi nó sắp đến gần, chỉ thấy hấn cười khê, ổng tay áo rộng thùng thình phát qua, hồng quang giống như bị người ta bỏ đói diệt hơn phân nửa uy lực.

Nhìn thấy Mộc Ly kinh ngạc tròn to mắt, nam tử lần nữa cười không ra tiếng.

Có phải người do Minh vương đưa tới không, Mộc Ly rất muốn hỏi một câu như thế, chẳng qua cảm thấy có chút dư thừa.

Nhưng thật sự nghĩ không ra Hồng Quang này có sức mạnh lớn như vậy, tại sao đến trước mặt hấn lại dễ dàng bị hóa giải thế nhỉ.

Không nghĩ nữa, song chừng Mộc Ly đánh tới, trên không trung từng luồng Hồng Quang cực kỳ cường đại vẽ ra một đường cong hoàn mỹ, tiếp tục tấn công tên nam tử kia, ánh mắt Mộc Ly cũng lạnh lùng chăm chú nhìn hấn, biết được hấn chỉ có thể hóa giải nhưng không thể trực diện tiếp nhận, mi tâm xoắn xuyết cuối cùng cũng dần ra.

Ngay tại thời điểm một kích này xuất ra, hấn lách mình chuyển một cái, thanh kiếm màu đỏ tấn công ngược lại Mộc Ly. Theo bản năng nàng nhảy vọt lên không trung, chỉ thấy quần áo đen như mực tung bay thoáng qua, nam tử vốn nên tấn công nàng đột nhiên chuyển hướng đánh tới chỗ bán tranh.

Mộc Ly hét to, nàng sử dụng hết toàn lực bay đến bên này, lại nghe được tiếng Tuyệt Lê kêu lên hoảng sợ mà đành phải ngừng bước.

"Người hèn hạ, đánh không lại thì dùng biện pháp hạ lưu, uy hiếp một tiểu nữ tử, người là nam nhân gì chứ!!!"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 209: Vì mỹ nhân hy sinh

Chứng kiến Tuyệt Lê bị người áo đen bóp cổ nghẹn đến đỏ mặt, Mộc Ly nổi giận đùng đùng, nàng lạnh lùng nhìn chằm chằm người vừa mới so chiêu với mình, hiện tại đang miễn cưỡng dựa vào nam tử đeo mặt nạ, hấn không thể trừng cho hấn thùng lỗ to, nhưng ngại vì Tuyệt Lê nên không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Người có nhìn thấy ta uy hiếp người nào không?" Nam tử nhún nhún vai, nhìn Mộc Ly tức giận tăng cao, con ngươi màu lam chợt hiện lên sự trêu tức.

"Chẳng lẽ con hắc cầu này không phải là thù hạ của ngươi sao?" Mộc Ly cười nhạt, từ không trung đáp xuống mặt đất, miệng cũng không ngừng châm biếm.

Nụ cười nơi khóe miệng nam tử càng sâu hơn: "Đương nhiên, nhưng ngươi có nhìn thấy ta uy hiếp người nào không?"

"Nếu con hắc cầu này là thù hạ của ngươi, dĩ nhiên không thoát được quan hệ với chủ tử của nó rồi." Mộc Ly mở miệng một tiếng hắc cầu, khiến thân thể tên bốp Tuyết Lê cùng với những người áo đen khác không cầm được run rẩy, cực lực đè nén tức giận. Vì vậy, hắc cầu nào đó rất không cẩn thận tang thêm lực tay, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tuyết Lê cũng từ từ đỏ lên.

Mộc Ly cắn răng một cái, thấy sắc mặt Tuyết Lê tím tái, lời nói sắp sửa thốt ra nuốt trở lại trong bụng.

Thân thể của nàng cũng bởi vì tức giận mà run rẩy liên tục, chứng tỏ nàng đang mất kiểm chế, nếu không làm sao bị người ta liếc mắt một cái đã nhìn thấu.

"Rất lạnh à? Sao ngươi run dữ vậy?" Nam tử mang mặt nạ lạnh nhạt hỏi, giọng nói nhẹ nhàng như nước chảy mây trôi, cũng không nhìn ra ý đồ gì.

"Hơi lạnh." Mộc Ly cắn răng, không thể làm gì khác hơn là hòa theo hắn.

"Ồ. . . vậy Bồn vương sẽ hy sinh vì mỹ nhân." Dứt lời, nam tử cởi áo choàng trên người mình ra ưu nhã ung dung đưa cho Mộc Ly.

"Rốt cuộc ngươi muốn giờ trò gì?" Né tránh chiếc áo choàng đưa tới, gương mặt Mộc Ly tái nhợt, đôi mắt óng ánh như lưu ly, chứa đầy sự lạnh lẽo.

Mọi thứ đến quá đột ngột, khiến Mộc Ly có chút ứng phó không kịp, nàng tự hỏi người mình đắc tội chỉ có vài người đếm trên đầu ngón tay, như vậy những người này là người phương nào phải tới đây?

Mục đích là gì? Tại sao cổ tinh xuất hiện đúng lúc nàng xuất cung.

"Không phải ngươi nói lạnh sao? Bồn vương chỉ tốt bụng đưa áo choàng cho ngươi." Ánh mắt nam tử mang mặt nạ sắc bén, ngón tay trắng nõn lướt qua gương mặt mảnh khảnh của Tuyết Lê, tỉ mỉ khoắc áo choàng trên người Mộc Ly.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 210: Tự luyện (tự yêu bản thân quá mức)

Nam tử đến gần trong nháy mắt, Mộc Ly ngẩng đầu lên, nhìn sự chênh lệch chiều cao giữa hai người, nàng có thể khẳng định nam nhân này cao 1m88, bởi vì nàng chỉ đứng tới ngực hắn.

Xuyên qua chiếc mặt nạ huyền thiết (bằng sắt màu đen), Mộc Ly trông thấy một đôi mắt thật to, có thần, phía trên lông mi dài như cánh bướm, hơn nữa mắt hắn hơi nhấp nháy, nhưng lại khiến Mộc Ly cảm thấy rất xinh đẹp, quyến rũ động lòng người, thâm thấu từ xương, là trời sinh đã như thế, chẳng phải giả tạo. Nếu không phải do khoảng cách gần, Mộc Ly hoàn toàn không thể quan sát kỹ được hai tròng mắt màu lam này.

Dưới lớp mặt nạ còn có thể nhìn thấy một đôi môi mỏng đỏ au. . . . .

Mộc Ly nhìn chăm chú hai mắt nam tử thật lâu, chân mày nàng nhẹ nhàng dẫn ra, đôi con ngươi như có điều suy nghĩ, nhưng cũng nghĩ không ra thấy nó ở đâu, tuy nhiên nàng dám khẳng định đã từng thấy qua.

Là một hình cảnh, nên nàng vô cùng nhạy cảm, chỉ cần người từng gặp mặt Mộc Ly dám chắc ít nhiều sẽ có chút ấn tượng, dựa vào trực giác mãnh cảm này, vì vậy Mộc Ly cảm thấy hắn rất quen mắt.

Tròng mắt của Vũ Tiêu Nhiên đen tuyền như hắc bảo thạch, Vô Úc thì màu xanh thẫm như nước, Phượng Lâm chứa đầy sự đào hoa. . . . .

Nhưng Mộc Ly lại nhớ rõ nàng cũng chưa từng gặp qua người nào có đôi mắt màu lam cả, nhưng không hiểu sao, Mộc Ly vẫn cảm thấy nó rất quen thuộc, chỉ có điều trong lúc nhất thời không nhớ ra rốt cuộc đã nhìn thấy ở đâu.

"Sao vậy? Bồn vương rất hấp dẫn phải không! Nhìn ngươi chuyên tâm ngắm như thế, yêu Bồn vương rồi à?" Buột lại áo choàng giúp Mộc Ly, nam tử lại gần nàng, giọng nói thanh thúy dễ nghe mang theo sự hài hước, đủ để hai người bọn họ nghe.

"Ngươi tự luyện quá." Mộc Ly cười lạnh, mắt vẫn nhìn thẳng vào hắn, mặt không đỏ hơi thở không gấp.

Không thể không thừa nhận, người này rất tự luyện, rất tự đại rất cuồng vọng!

"Bỏn vương rất tự tin với bản thân mình." Nam tử nói như vậy, nhưng hai mắt màu u lam xinh đẹp vẫn không rời khỏi Mộc Ly, hơn nữa khoảng cách cũng càng ngày càng gần.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211: Người dám bỏ thuốc ta

Tròng mắt lưu ly chột lóe, đầu chấn động Mộc Ly 'ầm' một tiếng nổ tung, bản năng muốn đi lui về phía sau, lại cảm thấy chẳng biết lúc nào bộ não đã bắt đầu hỗn loạn, hơn nữa còn rất mạnh mẽ, ngay cả thời gian chống cự Mộc Ly cũng không có.

"Dám bỏ thuốc, người quả thật hèn hạ vô sỉ hạ lưu bị ôi. . . ." Cuối cùng Mộc Ly chỉ nghe thấy mình cắn răng nói năng không mạch lạc, sau đó nàng không chịu nổi được sức công phá của thuốc, hai mắt nhắm lại ngất đi, thân thể ngã xuống trong nháy mắt, đúng lúc bị một mang theo bộ nạ cười lười biếng đỡ lấy.

Mộc Ly không hiểu nổi, nàng luôn đề phòng vậy mà vẫn bị trúng thuốc.

Thử hỏi, thuốc kia bôi lên áo choàng, vào da lập tức biến đổi, làm sao nàng có thể phát hiện chứ.

Nam tử không tiếng động cười khế, môi mông đỏ tươi như máu, nâng lên đường cong nghiền ngẫm, con ngươi màu u lam nếu như người nhìn kỹ, chắc chắn sẽ thấy trong chỗ sâu lóe lên một ít hơi thở tà ác.

"Chuẩn bị ngựa, Bỏn vương muốn ba ngày sau phải tới Nghiệp thành." (Nghiệp thành, Đô thành nước Thiên Diệu) mở miệng lần nữa, giọng nói nam tử nhẹ nhàng, nhưng trong giọng điệu kia sự uy nghiêm và cảm giác bị áp bức cơ hồ khiến người ta không thở được.

Chân trời, tà dương chiếu nghiêng, một vòng nắng chiều xinh đẹp miễn cưỡng chiếu từ giữa không trung xuống, những tia sáng màu quýt rực rỡ chiếu rọi phía chân trời.

Trên chiếc xe ngựa rộng rãi, dưới mặt nạ huyền thiết, tròng mắt màu u lam của nam tử sao động, hắc lười biếng nằm nghiêng, bình tĩnh nhìn chăm chú vào nữ tử đối diện tái nhợt nhưng lại có dung nhan tuyệt thế đủ khiến cho thiên địa cũng phải thất sắc, khóe miệng nở nụ cười như có như không lại long trời lở đất.

Lông mi như cánh bướm nhẹ nhàng run rẩy, Mộc Ly từ từ mở mắt ra, lập tức ánh sáng chói mắt xâm nhập vào, Mộc Ly dung tay che lại, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức, mềm như bông, ngay cả một chút hơi sức cũng không có.

"Tĩnh." Âm thanh lười biếng, nhàn nhạt từ bên trên truyền đến.

Cánh tay mảnh khảnh để xuống, để mắt thích ứng với ánh sáng, Mộc Ly nhìn thẳng vào mắt nam tử, cười lạnh nói: "Ta vẫn luôn tĩnh."

"Ồ. . . ." Mang theo điểm sự nghi ngờ, nam tử đón nhận ánh mắt lạnh lẽo của Mộc Ly, lười nhác cười nói: "Không biết mỹ nhân dùng phương pháp nào để tĩnh? Chẳng lẽ là ở trong mộng."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Người là Hoàng đế hay Vương gia

"Sai." Mộc Ly lần nữa cười lạnh: "Chỉ có loại người không thực tế mới đi nằm mơ, ta tĩnh là bởi vì linh hồn ta cho tới bây giờ đều minh mẫn, không giống những người khác chỉ toàn làm những chuyện khiến mình hối hận không kịp."

"Tiểu mỹ nhân, người đang nhắc nhở Bỏn vương cái gì sao?" Giọng điệu nhàn nhạt cất lên, nghe vào tai vô cùng ưu nhã.

"Người thật sự rất hiểu rõ bản thân mình." Tiếng nói Mộc Ly cũng nhàn nhạt truyền đến, không giống như kích động không giống như bị đè nén, nàng biến hóa trong nháy mắt khiến Tà Thương Tà cảm thấy kinh ngạc lẫn thú vị.

"Thủ pháp hạ thuốc trên người ta thật là cao minh, ta vô cùng bội phục." Im lặng một lúc, Mộc Ly nghĩ đến một vấn đề mấu chốt.

Nguyên nhân khiến cơ thể nàng mềm mại như bông không cần phải nói nhất định là do loại thuốc nào đó, ngoài trừ việc Mộc Ly bị trúng chiêu, nhưng thật ra nàng rất khâm phục hắn, ít nhất hắn có thể ngay lúc nàng đề phòng vẫn có thể đắc thủ, điểm này cũng đủ khiến Mộc Ly nể nan hắn.

Nhưng lại trúng chiêu hết lần này tới lần khác, làm cho Mộc Ly cực kỳ khó chịu, đã rất lâu không được gặp đối thủ như vậy rồi.

Từ khi bắt đầu vào ở trong hoàng cung, tinh thần nàng luôn sa sút, hôm nay ngay cả một phần tư tinh táo vốn có cũng chẳng còn, không khỏi khiến nàng buồn bực. . . . .

"Có thể để cho mỹ nhân bội phục, Bôn vương thật vui mừng." Tả Thương Tà đắc ý cười ha ha, hắn vuốt sợi tóc Mộc Ly, cầm lên một nhúm đặt ở chóp mũi nhẹ nhàng hít hà.

Mùi hương thanh mát len lỏi vào khoang mũi, cảm nhận bề mặt mềm mại, khiến tay Tả Thương Tà dừng lại một lát, như có chút không chịu bỏ ra, nhưng sau một giây hắn vẫn buông tay, mặc cho sợi tóc đen như mực từ ngón tay mình trượt xuống.

"Chúng ta đang đi đâu?" Không để ý tới câu nói khiến mình nổi da gà 'tiểu mỹ nhân', Mộc Ly nghiêng đầu không muốn cùng hắn so đo.

"Nghiep thành." Tả Thương Tà miễn cưỡng bỏ lại mấy cái chữ, hắn nhẹ xoay người, trong khoảnh khắc đã dời từ phía tây sang phía đông xe ngựa.

Như vậy cũng tốt, dù sao Mộc Ly cũng không muốn gần gũi với hắn, Mộc Ly nghĩ thầm, rốt cuộc hắn là ai?

Nghiep thành là kinh đô nước Thiên Diệu, chẳng lẽ người này thật sự là hoàng thân quốc thích?

Nghĩ như vậy, Mộc Ly liền cất tiếng hỏi.

"Người là Hoàng đế hay Vương gia?"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 213: Nhuyễn Cốt Tán

Không phải Hoàng đế thì chính là Vương gia.

Nguyên nhân có hai, thứ nhất, nếu người này là Vương gia, vậy ít nhất một điểm hắn sẽ không dám gây chuyện ở Đô thành Phụng Lân. Dù sao, để khơi mào cuộc chiến tranh của hai nước không phải một Vương gia có thể đảm đương nổi, trừ phi hắn có đầy đủ tư cách khơi lên 'quốc sự', hoặc là hắn được cấp trên trao quyền, cũng không có gì khác ngoài hai loại kết quả này.

Về phần thứ hai, là một người dám công khai biểu hiện chỉ có điều, nguyên nhân đó chính là hắn tự xưng là 'Bôn vương' theo Mộc Ly biết, danh xưng này bình thường chỉ có một vài Vương gia tự cao tự đại mới xưng như vậy, nhưng quy định danh xưng của nước Thiên Diệu, Mộc Ly thật sự không biết, nàng vốn vô tâm với quốc sự ở thế giới kì lạ này, lại càng không có hứng thú hỏi chút vấn đề nhảm chán ấy.

Dựa theo sự tính toán của mình, lại thêm cách làm việc của Tả Thương Tà, đáp án này không cần nói cũng đủ hiểu rồi.

"Tiểu mỹ nhân rất có hứng thú biết?" Trầm ngâm một chút, giọng nói Tả Thương Tà miễn cưỡng từ bên trong xe truyền thẳng tới đây.

Hai đầu lông mày nhíu lại, Mộc Ly ngẩng đầu lên, cười nhạt nói: "Không cần, ta không muốn biết nữa rồi."

Điều muốn biết cũng đã biết, dĩ nhiên không cần phải hỏi lại nữa.

Mặc dù rất không muốn hỏi tại sao, đáp án này Tả Thương Tà vẫn đoán ra, nhưng hắn lại nhịn không được hỏi một câu: "Tại sao?"

"Vậy ta hỏi người tại sao bỏ thuốc trên người ta?" Mộc Ly mặt lạnh, tuy rằng âm điệu hoàn toàn mềm mại mất sức, nhưng ý lạnh trong con ngươi lại khóa chặt Tả Thương Tà.

"Nguyên nhân rất đơn giản." Thản nhiên khoát tay chặn lại, thân thể cường tráng của Tả Thương Tà giống như không xương nghiêng dựa vào tấm đệm trên giường, môi mím mấp mấp, nâng lên một độ cong vui vẻ: "Bởi vì người có chút bản lĩnh, mà Bôn vương không muốn gây ra phiền toái, dứt khoát hạ một ít thuốc lên người người."

"Người đã bỏ cái gì?" Mộc Ly theo lời của hắn một khắc không ngừng hỏi.

"Nhuyễn Cốt Tán." Tả Thương Tà cũng không dối gạt nàng, thuốc này vốn là do hắn hạ, về phần hạ bằng cách nào, nói cho nàng biết cũng không sao.

"Hạ thế nào?" Mộc Ly hỏi nữa, trông mắt như lưu ly thoáng qua một tia sáng kỳ dị, cái này chính là vấn đề mấu chốt, nàng luôn nghĩ không ra hắn hạ

bằng cách nào.

"Ừm . . . ." Trầm tư một chút, Tà Thương Tà quyết cự tuyệt nói đáp án cho Mộc Ly biết: "Người nói nhảm nhiều quá."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 214: Phản bội 1

"Người không muốn nói thì cũng không cần lấy cái có tệ như vậy." Mộc Ly bĩu môi, khinh thường lý do thoái thác của Tà Thương Tà.

"Người có thể nói cho Bồn vương tại sao người không muốn biết không?" Tà Thương Tà vẫn chưa từ bỏ ý định muốn biết đáp án kia.

Câu hỏi của Mộc Ly, hắn còn chưa trả lời, cho nên nàng tự động bỏ cuộc nói không muốn biết.

Điểm này khiến trong lòng Tà Thương Tà rất không thoải mái, rõ ràng đã biết đáp án, lại cứ muốn nghe được từ chính miệng người khác nói mới cam tâm.

Đôi mắt sáng chói như lưu ly nhấp nháy, Mộc Ly thử thăm dò hỏi: "Vậy chúng ta trao đổi đáp án?"

"Được." Khóe miệng cong cong, Tà Thương Tà không một chút suy nghĩ đồng ý lời đề nghị của Mộc Ly.

Thật ra thì hắn biết, đáp án này đối với hắn và nàng đều không quan trọng, bởi vì trong lòng cả hai cũng đã hiểu rõ, làm như vậy vẫn không ai bị thiệt thòi hoặc mắc nợ đối phương, chỉ cho rằng đây là chuyện nhảm chán dùng để tiêu khiển trên quãng đường dài đằng đẵng này.

"Cầm bút tới chúng ta viết lên giấy." Mộc Ly nhàn nhạt đề nghị, nhìn như không chút để ý, kì thực lại thận trọng tỉ mỉ.

Hiển nhiên Tà Thương Tà rất hài lòng đề nghị của Mộc Ly, hắn vỗ tay một tiếng, màn xe bị vén lên, sau đó bút mực lấy tốc độ không thể tin được xuất hiện trước mắt Mộc Ly.

Mộc Ly chép chép, tán thưởng nói: "Tốc độ này, thật có thể sánh ngang với tốc độ ánh sáng!"

Đừng nói, câu khen ngợi này nàng xuất phát từ thật lòng, tuyệt đối không có nửa phần giả dối.

Đôi con ngươi màu u lam không biến sắc quét Mộc Ly một cái, Tà Thương Tà mài mực, hạ bút như bay ở trên giấy nhanh chóng viết xuống mấy chữ, ngay sau đó cùng Mộc Ly trao đổi đáp án cho nhau.

Nhìn đáp án, con ngươi Mộc Ly như lưu ly hơi nheo lại, ở trong đó có một loại ánh sáng được đặt tên là kinh ngạc vụt qua, nàng và Tà Thương Tà liếc nhau một cái, lập tức hai người cũng cười gượng rồi dời đi ánh mắt.

Tờ giấy chứa đáp án trên tay Tà Thương Tà cũng trong khoảnh khắc hóa thành phấn bột.

Tròng mắt Mộc Ly trong lúc vô tình quét qua một vòng, nàng chán nản mở miệng hỏi: "Thị nữ kia của ta sao rồi? Còn chưa chết à?"

Môi mỏng đỏ tươi giữu cột nâng lên, Tà Thương Tà lần nữa miễn cưỡng nghiêng dựa vào giường, một đôi con ngươi tỉnh mạch thoáng qua chút ít sự mỉa mai, rồi lại trong nháy mắt biến mất: "Rất tốt, đây chính là lợi thế vô cùng tốt, chết như vậy há không đáng tiếc?"

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 215: Phản bội 2

Tuy chỉ là một ít giữu cột nhưng cũng không thể tránh thoát đôi mắt Mộc Ly.

"Ta mong chờ nàng ấy rơi vào trên tay các người, chưa chết thì tốt." Nàng cười lạnh, trong tiếng cười không hề tồn tại tình cảm hoặc tức giận, giống như người chết kia chẳng liên quan đến nàng, càng không có chút sự thương hại nào.

"Thế nhưng nếu người muốn nàng ấy chết, thì nàng ấy cũng không cần thiết để sống tiếp." Lạnh nhạt hừ một tiếng, Tà Thương Tà hí nửa mắt, sự vô tình

cùng lãnh khốc của hắn không quai lạ với Mộc Ly.

Cái loại hơi thờ tu la đó cũng ở đây phút chốc khiến Mộc Ly ý thức được người này tuyệt đối không đơn giản, ít nhất sẽ không là người hay cãi nhau với nàng lúc trước.

Mộc Ly di chuyển thân thể mềm như bông, ngay sau đó nàng hí nửa mắt, không biến sắc, nói: "Chết thì chết thôi, chết sớm thì siêu sinh sớm."

"Người muốn vứt bỏ mạng người mà người đã cứu, chết như vậy người không thấy tiếc sao?" Tả Thương Tà trừng mắt, rốt cuộc bởi vì lời nói vô tình của Mộc Ly mà có chút buồn lòng, nhưng cũng không phải vì chuyện Tuyết Lê chết, hắn chỉ kinh ngạc vì lúc trước Mộc Ly là một người có tình nghĩa nay lại khác nhau một trời một vực mà thôi.

"Ta có thể cứu nàng ấy, tự nhiên cũng có thể giết nàng ấy." Cúi đầu bỏ lại mấy chữ, Mộc Ly Hợp nhắm mắt giả bộ ngủ, tuy gương mặt vẫn bình tĩnh như trước, nhưng rốt cuộc cũng bởi vì lời nói vừa rồi mà cuộn trào mãnh liệt ở trong lòng.

Trong tim kia, một ít thương, một ít bất đắc dĩ, càng nhiều hơn là tự giễu, tựa như trăm hoa rời bỏ cành, nở rồi lại tàn, tàn rồi lại nở, mất hết sự tươi đẹp, còn dư lại, cũng chỉ là cúc vàng rơi là tả.

"Vậy thì cần gì cứu." Nói lảm bảm, Tả Thương Tà nhìn chăm chăm Mộc Ly, như muốn khoét lỗ trên gương mặt tuyệt mỹ của nàng.

Mộc Ly nghe thấy Tả Thương Tà thì thầm, nhắm mắt lại cười to ba tiếng, tiếng cười kia thanh thúy tựa như chuông bạc lại mang theo nhàn nhạt tự giễu cùng nhàn nhạt bất đắc dĩ.

Cuối cùng, Mộc Ly mở mắt đón nhận đôi con ngươi màu u lam của Tả Thương Tà, vô tình cười yếu ớt: "Từ phút giây nàng ta phản bội ta, từ phút giây ta vì cứu nàng ta mà đi theo người tới đây, sinh tử của nàng ta đã không còn quan hệ gì đến ta."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 216: Giam cầm tằm tối

"Thì ra người cũng biết?"

Tả Thương Tà thoáng kinh ngạc, sự kinh ngạc trong đôi con ngươi màu u lam càng dày đặc hơn lúc trước, hắn khoát tay áo, ngữ điệu nhẹ nhàng mang theo lực hấp dẫn vô hạn, tiếp tục nói: "Tiểu mỹ nhân, Bồn vương quả thật không nhìn lầm người."

Tuồng vui này, kể tiếp tin tưởng sẽ đặc sắc hơn, nghĩ tới đây, môi mông đỏ tươi của nam tử, không khỏi nở nụ cười xinh đẹp tà tử.

Mộc Ly hừ lạnh, xỉ mũi coi thường hành động của hắn, đôi mắt phượng sáng chói như lưu ly trên dung nhan tuyệt thế trở nên lạnh giá không kém mùa Đông. Từ khi Tuyết Lê đưa dịch dung hoàn cho nàng thì sự hoài nghi vẫn luôn vây quanh nàng.

Hiện tại dịch dung hoàn trên mặt đã bị Tả Thương Tà gỡ bỏ, cuối cùng sự hoài nghi đã chính thức được chứng thật.

Tuân theo nguyên tắc dùng người thì không nên nghi ngờ, nghi người thì không dùng người. Mộc Ly vẫn khuyên mình, Tiểu Tuyết sẽ không phản bội mình. Nếu như ngay cả người thân cận nhất cũng phản bội, như vậy thế giới này còn có ai đáng giá để tin tưởng?

Vũ Tiêu Nhiên sao? Hazi. . . Quan hệ giữa nàng và hắn chỉ sợ cũng duy trì ở vị trí vật thay thế mà thôi.

Cuối cùng, Tiểu Tuyết của nàng vẫn khiến nàng thất vọng

Có lẽ, từ lúc mới bắt đầu Anh Mộc Ly nàng không nên tin tưởng bất luận kẻ nào, nếu không cũng sẽ không thất vọng như bây giờ.

Tuy ngoài miệng nói không quan tâm sống chết của nàng ấy, nhưng gạt được người khác, lại không lừa được mình.

Hazi, không tiếng động thờ dài một tiếng, Mộc Ly cử động thân thể, đột nhiên cảm thấy vô lực từ tận đáy lòng, vô lực với bản thân mình, vô lực với sinh mệnh. . . . .

Ở trên xe ngựa, lấy tốc độ ngày đêm không ngừng nghỉ, ba ngày sau đoàn người Tả Thương Tà mang theo Mộc Ly bị hạ thuốc rốt cuộc đã đi đến Nghiệp thành của nước Thiên Diệu.

Vừa vào Nghiệp thành, Tả Thương Tà liền mang theo một số thuộc hạ biến mất trong tầm mắt Mộc Ly, mà Mộc Ly bị che mắt được Trảo Nha do Tả Thương Tà để lại đưa đến mật thất.

Một đường bị ôm đi, Mộc Ly cũng không hề chống cự, phía trước tối đen, ngăn cản hết thảy tầm mắt nàng, chỉ có thể cảm giác người ôm mình dọc

đường đi bay lên bay xuống mấy lần, cuối cùng dừng lại ở một biệt uyển.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 217: Tuyệt vọng cùng cô độc

Rõ ràng người ở biệt uyển đã sớm chuẩn bị từ lâu, chỉ đợi người của Tà Thương Tà dẫn Mộc Ly tới, lập tức đưa nàng vào trong mật thất.

Mảnh vải đen trên mặt cũng bị lột xuống trong lúc đó, thời gian dài tối tăm chẳng hưởng gì đến Mộc Ly. Ngược lại, nàng còn rất dễ thích ứng trong mọi hoàn cảnh.

Bởi vì nàng, đã sớm quen với loại tình huống này, cho nên cũng không có cảm xúc gì, cho dù có cũng bị nàng nuốt xuống dưới bụng rồi.

Trước mắt, người áo đen mặt không biểu cảm nhìn nàng, Mộc Ly ngẩng đầu, hơi cựa quậy cơ thể mềm như bông liếc hán một cái, đôi mắt trông rỗng bình tĩnh. Tiếp theo nàng lại như không có chuyện gì rũ mắt xuống, môi phản nộn nâng lên độ cong mỉa mai.

Người áo đen cũng không ở lâu, xoay người rời đi, cửa đá trong nháy mắt mở ra khép lại, để mình Mộc Ly lẻ loi trơ trọi.

Mộc Ly bị nhốt, nhốt ở trong mật thất tối tăm, hơn nữa cuộc sống cơ bản nhất cũng bị thuốc hạn chế.

Nghe cửa đá nặng nề đóng một tiếng, Mộc Ly cười chua sớt, dường như nỗi khổ ảnh hưởng đến trong lòng, ngay cả dạ dày cũng không ức chế được co quắp. . . . .

Thực ra trước kia, nàng cũng đã từng chật vật như vậy, thậm chí còn nhếch nhác hơn hiện tại.

Chỉ là, có lẽ lâu lắm rồi, rất lâu không vất vả như thế nữa?

Có phải ngay cả mình cũng mau quên, vì vậy bây giờ mới có thể đắc ý vênh váo?

Anh Mộc Ly ơi Anh Mộc Ly, nếu nói thế giới này còn có một người thật lòng đối đãi người, như vậy giờ phút này có phải mình sẽ không cảm thấy tuyệt vọng lẫn cô độc như vậy không.

Nó ăn sâu vào xương, không chết không thôi, từ ngàn năm trước mang tới ngàn năm sau. Chẳng qua tại sao đổi thân thể rồi mà vẫn chạy không thoát khỏi số mạng này?

Chẳng lẽ muốn nàng chết mới có thể bỏ qua sao?

Nếu muốn nàng chết, vì sao lại hao tổn sức lực để cho nàng sống lại. . . . .

Đầu gục sâu trước ngực, tóc đen lộn xộn rũ xuống trên đất phản xạ ra sáng bóng như mực. Hai bàn tay Mộc Ly níu chặt lấy vạt áo, gân xanh hiện ra trên ngón tay trắng nõn mảnh khảnh, toàn thân nàng không ức chế được run rẩy, chỗ sâu nhất trong cổ họng khô khốc giống như bị chèn bông vải vào.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 218: Người tới là ai

Nàng muốn hét thật to những uất ức cùng bất bình trong lòng mình, nàng muốn lớn tiếng giải phóng nội tâm tuyệt vọng cùng cô độc kia, nhưng nàng biết, nàng không thể. . . . .

Nàng không thể yếu ớt, càng không thể để sự yếu ớt của mình phơi bày trước mặt kẻ địch.

Nàng sợ, nàng sợ nếu mình buông xuôi, thì sẽ không cách nào trở về kiên cường. . . . .

Thời gian cúi đầu quá dài, cổ cũng có chút đau, Mộc Ly mệt mỏi từ trước ngực nâng đầu lên, vài sợi tóc dán lung tung lên gò má, sắc mặt vốn tái nhợt trắng bệch dọa người, mắt phượng sáng chói như sao trở nên trống rỗng mờ mịt. . . . .

Hơi nhũu mảy, cảm giác mờ mịt trong nháy mắt biến mất, Mộc Ly nhìn lướt qua mặt thất tối thui chỉ còn lại cây nến tàn, đôi môi vô ý thức run run, rằng ngà cắn xuống môi dưới, tiếp theo một dòng máu đỏ tươi chảy ra, khiến gương mặt Mộc Ly xinh đẹp tà mị như hoa anh túc. . . . .

Bi giam trong mặt thất mấy ngày nay, Mộc Ly sống yên ổn không giãy giụa không kháng cự, thậm chí ngay cả một câu oán trách dư thừa cũng không có, vẫn bình tĩnh như thế, lạnh nhạt giống như không phải mình đang bị nhốt ở đây, điều này làm cho thuộc hạ Tả Thương Tà tiết kiệm được không ít công sức đồng thời cũng có chút kinh ngạc.

Mặc kệ vì nguyên do gì, tóm lại Mộc Ly không chống đối khiến bọn họ khổ sở là được, đồng thời đối xử với Mộc Ly cũng không còn căm hận như trước.

Về phần hận này từ đâu mà đến, tin tưởng rất nhiều người sẽ không quên Mộc Ly sử dụng võ công vô cùng quái lạ ở Kinh đô nước Phụng Lăng.

Mỗi ngày sẽ có người đưa cơm ba bữa đúng giờ cho Mộc Ly, nàng hoàn toàn không cần phải lo vấn đề ẩm no, chẳng qua đang chịu đựng cuộc sống bị nhốt mà thôi. Từ đó đến nay nàng chưa từng gặp Tả Thương Tà, càng không ra khỏi cửa mặt thất, cho nên đối với tình hình bên ngoài nàng không biết gì cả.

Chỉ là Mộc Ly cũng không cảm thấy tức giận, dù sao, thế giới bên ngoài có quan hệ gì đến nàng chứ?

Còn có chuyện hoặc người nàng cần quan tâm sao? Ồ, nàng cười lạnh. . . . .

Thêm vài ngày nữa trôi qua, hôm đó sau giờ Ngọ, Mộc Ly com nước xong xuôi thành thói nằm trên giường giả bộ ngủ, bên ngoài vang lên tiếng cửa đá bị đẩy ra, lông mi dài như cánh bướm run rẩy, Mộc Ly giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyênh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Phản bội chính là phản bội

Mỗi ngày ba lượt trừ thời gian cố định sẽ không có bất kỳ người nào khác tới đây, do vậy cửa đá cũng không nhúc nhích, hôm nay. . . . .

Nhũu mảy, Mộc Ly tiếp tục nhắm hai mắt giả vờ ngủ, không hề hiểu kỳ người đến là ai.

Tiếng bước chân nhẹ nhàng linh hoạt vang lên, một bóng dáng nhỏ nhắn từ cửa đá đi ra, người tới nhũu chặt mảy, ánh mắt rồi rầm ảo não nhìn người ngủ trên giường, đôi môi hồng hào trong nháy mắt tái nhợt.

Mộc Ly hơi ngẩng đầu đối diện người được cử đến, nhưng nàng ngay cả lông mi cũng lười nhướng lên, nàng vẫn im lặng ngủ, hơi thở như có như không, dường như có thể ngừng lại bất cứ lúc nào.

"Ly. . . Ly. . . ." Người tới run rẩy môi, không ức chế được nhỏ giọng một tiếng.

Mộc Ly nhũu mảy, mắt phượng híp lại tạo thành một khe hở, nàng miễn cưỡng nhìn người tới một cái, lạnh nhạt nói: "Có việc gì thế?"

Giọng nói kia, lạnh nhạt ngay cả người xa lạ cũng không bằng, giống như họ chưa từng quen biết.

"Ta. . . ." Đôi môi tái nhợt giứt giứt, toàn thân Tuyết Lê run rẩy không ngừng, cơ thể mảnh khảnh như cây ngô đồng trong gió: "Không có. . . Chuyện. . . . ."

Cuối cùng, nàng chỉ nhẹ nhàng thốt ra hai chữ, lúc này, có lẽ mặc kệ nói gì cũng chỉ là dư thừa.

"Nếu không còn chuyện gì, vậy thì đi đi." Mộc Ly nhắm mắt lại, không để ý tới nàng ta nữa.

Tuyết Lê giật mình, một đôi mắt to sáng trong âm đạm, hai chân vẫn không nhúc nhích.

Khóe miệng Mộc Ly khẽ nhếch, nàng nhắm mắt giờ vờ ngủ, đối với Tuyết Lê đứng bất động trước mặt làm như không thấy. . . . .

Đứng rất lâu, cho đến khi tiếng hít thở đều đều của nữ nhân trên giường truyền đến, Tuyết Lê vẫn đứng thẳng, trên vẻ mặt kia, có quật cường có ảo não, càng nhiều hơn là hối hận.

Ánh tà dương ngã về tây, thời gian như nước chảy, mấy ngày thời gian thoáng một cái đã qua, mau đến mức làm cho người ta không bắt được bất kì dấu vết nào.

Chiều hôm đó, Mộc Ly tựa như thường ngày ngủ vùi ở trên giường, mà bóng dáng nhỏ nhắn ba ngày nay vẫn quật cường đứng trong mặt thất tối om huơ tay không thấy, như một bức tượng điêu khắc bất động.

"Không cần cầu xin sự tha thứ của ta, ta chưa bao giờ thật sự trách người, mặc kệ người có lý do gì, cũng đừng nói để ta tha thứ." Bất lực thờ dài, Mộc Ly mờ mắt ra, trông mất lạnh nhạt không cảm xúc nhìn người trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220: Không phải người qua đường thì chính là kẻ địch

Đối với nàng mà nói, mặc kệ vì lý do gì, phản bội chính là phản bội, cho dù chỉ là một giây bị phản bội cũng không đáng được Anh Mộc Ly nàng tha thứ.

Làm cũng đã làm rồi, tội gì còn đi cầu xin tha thứ?

Như vậy sẽ chỉ làm nàng coi thường nàng ta hơn mà thôi.

Thật ra, Mộc Ly không thể nào trách Tuyết Lê được, dù sao mỗi người đều có lập trường của riêng mình, tựa như lúc Mộc Ly từng là cảnh sát hình sự, cũng làm gián điệp, cho nên tự nhiên có thể đoán ra lời nói tiếp theo của đối phương. Chẳng qua muốn nàng tiếp nhận lại Tuyết Lê, là chuyện không thể nào.

Ba ngày rồi, Tuyết Lê mỗi ngày đều chỉ biết đứng như tượng, nàng không phiền, nhưng Mộc Ly vẫn cảm thấy chướng mắt.

Cơ thể cứng ngắt giật giật, Tuyết Lê ngẩn ra, đôi mắt vốn đang âm ỉ nghe tiếng Mộc Ly liền tỏa sáng, rồi khi nàng dứt lời lại tối tăm tiếp. Ngay sau đó, Tuyết Lê nở nụ cười chua chát.

"Tuy rằng ta muốn tới đây để cầu xin người tha thứ, nhưng ta cũng biết lấy tính cách của người chắc chắn sẽ không thể, mặc kệ người tha thứ hay không, ta chỉ muốn giống như trước kia đứng ở bên cạnh người. . . . ."

Càng về sau, giọng Tuyết Lê càng ngày càng nhạt càng ngày càng nhỏ, như tiếng muỗi kêu.

Mộc Ly nhìn Tuyết Lê cúi thấp đầu, khóe môi quyen rũ cười nhạt, nụ cười này, không khỏi giấu cợt: "Không nghĩ tới người lại hiểu ta đến vậy, chỉ là. . . . ." Dừng một chút, Mộc Ly tiếp tục nói: "Nếu như người đã biết, như vậy cũng có thể rõ, đời này, ta với người chỉ có giống như người đi đường lướt qua nhau, Tiểu Tuyết, ta không phải trách người, mỗi người có mỗi người lập trường riêng mình. Tuy ta không trách người, nhưng cũng không thể tiếp nhận một người đã từng phản bội ta."

Chân mày nhíu chặt, Mộc Ly nhìn thẳng Tuyết Lê đã cứng ngắt như đá, ánh mắt kia lần đầu tiên hoàn toàn phơi bày tất cả mọi cảm xúc, bước lão Tuyết Lê lao đảo quay ngược lại hai bước, trong ánh mắt chảy ra dòng nước.

Cuối cùng, Mộc Ly liếc một cái, bất đắc dĩ khoát tay nói: "Người đi đi, khi gặp lại chúng ta không phải người qua đường thì chính là kẻ địch."

"Ly. . . Ly. . . . ." Giọng nói nghẹn ngào, vành mắt đỏ ửng, Tuyết Lê cố nuốt nước mắt vào trong, khó khăn cất bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lãnh Cung: Khuynh Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Tận cùng của nỗi đau

Cuối cùng, Tuyết Lê nhìn Mộc Ly bình tĩnh, giọng nghẹn ngào gọi thêm một lần nữa: "Ly Ly. . . . ."

Dung nhan tuyệt thế đứng quay lưng về phía Tuyết Lê, làm cho người ta không nhìn ra một chút cảm xúc nào, cuối cùng Mộc Ly vung tay lên, bất đắc dĩ vậy vậy.

Tuyết Lê hiểu những lời này của Mộc Ly, không dám nói rất hiểu, nhưng tối thiểu vẫn hiểu được một ít.

Vì vậy Tuyết Lê biết, nếu nàng ấy đã mở miệng, thì sẽ không thể vẫn hỏi.

"Đợi chút." Đang lúc Tuyết Lê cảm thấy không còn cơ hội, Mộc Ly đột nhiên lên tiếng gọi nàng ấy lại.

Con người sáng lên, nước mắt như trân châu treo trên mặt, Tuyết Lê mừng rỡ quay đầu lại nhìn Mộc Ly. Mộc Ly chỉ không mặn không nhạt nở nụ cười,

gương mặt khuynh thành tuyệt thể khiến Tuyết Lê không hiểu.

Có chút đành chịu, có chút rối rắm

Tim cứng ngắc, nàng cho rằng, có lẽ, nàng ấy có thể tha thứ cho nàng.

Cười nhạt, giữa đôi lông mày thanh tú loáng thoáng sự bất đắc dĩ, Mộc Ly vuốt ve chiếc nhẫn trên tay, không hề do dự giao cho Tuyết Lê, giọng nói phảng phất như những hạt mưa bụi truyền đến: "Cái này cho ngươi, vốn là phụ thân giao cho ta, nghĩ đến ta cũng không dùng tới. Ta và ngươi từng là bằng hữu của nhau, nếu có thể ngươi cầm nó rồi đi, đến lúc đó tự khắc sẽ có người bảo vệ ngươi một đời bình an."

Nói xong, Mộc Ly cười yếu ớt Tuyết Lê kinh ngạc, trông mắt sâu như biển hoàn toàn khiến người ta không thấy rõ hiện tại nàng đang nghĩ gì, hai ngón tay mảnh khảnh không nhip điệu gõ trên giường, mỗi một lần gõ trong mắt thất nhỏ yên tĩnh cũng làm cho người ta cảm giác một phần tịch mịch đến tận xương.

Hai bàn tay Tuyết Lê nắm thật chặt chiếc nhẫn, hoa văn màu xanh biếc bóng loáng trên nhẫn chứng tỏ chủ nhân của nó nhất định là thường xuyên vuốt nó, hôm nay lại đến tay mình. Tuyết Lê có chút kinh ngạc.

Chân mày vẫn rối rắm hơi buông lỏng, sau khi buông lỏng lại càng thêm rối rắm

"Ly, ngươi không chịu tha thứ cho ta, việc gì phải tự làm khổ mình như vậy? Vì sao không để cho ta tự sinh tự diệt?" Đến lúc này, Tuyết Lê ngược lại dừng khóc, dù sao nàng cũng không phải là người hay ngại ngùng.

Mộc Ly cười nhạt, từ chối cho ý kiến.

Đột nhiên, Tuyết Lê khuya chân xuống, quỳ trước mặt Mộc Ly. Mộc Ly cũng không ngăn cản, nàng cúi đầu, chỉ là ánh mắt kia có chút nhàn nhạt đau thương, ý nghĩa của lần cúi đầu này, chung quy chỉ có người trong cuộc mới biết rõ.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Dốc hết sinh mạng

"Có chuyện gì cần Tuyết Lê giúp, Tuyết Lê nhất định dốc hết sinh mạng." Quỳ thẳng, Tuyết Lê ngẩng đầu, ánh mắt trong trẻo nhìn người trước mặt, ánh mắt kia quật cường hòa cùng sự quyết tuyệt.

Nếu như đã có lỗi với nàng ấy, không cầu xin tha thứ, chỉ cầu bồi thường.

Thờ dài một tiếng, Mộc Ly cúi đầu, ngón tay nhỏ nhắn xoa xoa mu bàn tay mình, nàng nhìn chăm chăm Tuyết Lê, con ngươi sáng chói như lưu ly thoáng qua một chút toan tính, đưa tay, hai cái tay đồng thời vội vàng nâng Tuyết Lê dậy, lòng bàn tay dùng lực kéo. Tuyết Lê bị Mộc Ly lôi vào một cái, theo quán tính kéo luôn Mộc Ly ngã xuống. Mộc Ly bị Tuyết Lê đè càng thêm vô lực, kết quả hai người lăn vài vòng trên mặt đất.

Lo lắng, Tuyết Lê dựa vào bản năng muốn ổn định người mình, tay bị Mộc Ly kéo không thể hoạt động, dường như bị cái gì đó đâm trúng, trong hoảng hốt, nhìn ánh sáng lạnh lẽo lên trong mắt Mộc Ly, theo nàng đồng thời ngã xuống.

"Tiểu Tuyết, ngươi không sao chứ?" Xoay người một cái, ngay lúc Tuyết Lê chưa kịp phản ứng, lưng của nàng đã đưa về phía cửa mật thất, sắc mặt cực kỳ tái nhợt, nắm Tuyết Lê, hai bàn tay Mộc Ly bám chặt vào ống tay áo rộng thùng thình, trong nháy mắt để xuống.

"Không có. . . Không có việc gì." Tuyết Lê chống lại ánh mắt Mộc Ly lo lắng mấp máy môi, sau đó thu hồi tay, không được tự nhiên cười trừ nói: "Ngươi đè nặng như thế, có lẽ không có chuyện gì rồi."

Mộc Ly nhếch môi, trên gương mặt tuyệt mỹ cười như không cười.

"Ta không có sức, ngươi đỡ ta lên đi." Chậm rãi từ trên người Tuyết Lê di chuyển, thân thể Mộc Ly mềm mại vô lực.

Không thể không nói, thuốc này của Tả Thương thật mạnh, chỉ động có hai ba cái, toàn thân nàng đã mệt lả, Mộc Ly không nhịn được hỏi thăm mấy lần tổ tông Tả Thương Tả trong lòng.

"Vây. . . Được. . . . ." Lòng bàn tay run rẩy, Tuyết Lê duỗi thẳng hai chân đứng dậy, nàng cẩn thận đỡ Mộc Ly lên giường, đôi môi hồng hào không còn chút máu.

Nặng nề thở ra một hơi, trán rịn mồ hôi, Mộc Ly tìm vị trí thoải mái ở trên giường ngồi xuống, không đợi Tuyết Lê nói gì, nàng đã mở miệng trước: "Tiểu Tuyết, ta nói rồi, ta và ngươi từng là bằng hữu, không cần làm quá mức vì ta. Ta không hi vọng tương lai ngươi quá mức khó khăn nên mới đưa vật của phụ thân cho ngươi. Hơn nữa, ta giữ lại cũng không cần xài tới, đưa cho ngươi cũng hợp ý của mình, chẳng qua. . . . ." Dừng một chút, hai mắt Mộc Ly

lóng lánh, nàng nhìn Tuyết Lê sâu xa, tiếp tục cẩn thận nói: "Người cứ sử dụng nó, nhưng cũng đừng phụ tấm lòng của ta."

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 223: Mờ mịt và tuyệt vọng

Câu nói sau cùng, giọng Mộc Ly vô cùng thấp, ngay cả ngữ điệu cũng mang theo sự thận trọng.

Sắc mặt Tuyết Lê vốn hồng hào, trong nháy mắt trắng bệch, nàng nhỏ giọng trả lời: "Tuyết Lê nhất định sẽ sử dụng thật tốt."

Mộc Ly cười cười, vẻ tiêu tụy hiện rõ trên khuôn mặt tái nhợt, nàng khoát tay áo ý bảo Tuyết Lê đi ra ngoài.

Tuyết Lê nhìn nàng một cái thật sâu, không nói gì thêm, xoay người đi tới cuối mặt thật, trước khi ra cửa, âm thanh nhẹ nhàng, tựa như từ ngoài ngàn dặm truyền tới bên tai của mình: "Chỉ mong cuộc đời này ta và người sẽ không gặp nhau, bảo trọng."

Bước chân dừng một chút, bàn tay Tuyết Lê trong ống tay áo rộng thùng thình vô ý thức nắm chặt, lúc mới vừa ngã xuống Mộc Ly đã nhét vật gì đó vào tay nàng.

Đừng thấy mặt thật này kín không kẽ hở, thật ra mỗi khắc đều bị người theo dõi, điểm này, Tuyết Lê rõ ràng. Mộc Ly là một đặc công ở thế kỷ 21, tiếp nhận kiến thức 5000 năm Trung Hoa, bằng trực giác nhạy cảm của nàng, sao có thể không biết chứ.

Ánh mắt Mộc Ly vẫn không rời khỏi Tuyết Lê lúc nàng ta xoay người bước đi, nàng thấy rõ ràng mọi hành động của Tuyết Lê, ngoại trừ vẻ mặt hơi sững sốt, thì cũng không có bất kỳ cử động nhỏ nào. Chẳng qua ánh mắt nàng không sắc bén không lạnh lẽo, cho nên Tuyết Lê có lẽ cũng cảm được, nhưng vẫn hiểu sẽ không có ác ý gì ở đây.

Cho đến khi tiếng đóng cửa nặng nề truyền đến, Mộc Ly mới hạ mắt, trong lòng thờ dài nói: Anh Mộc Ly ơi Anh Mộc Ly, khi nào thì người cũng trở nên biết đóng kịch như vậy rồi.

Trong lòng chưa sót, Mộc Ly ngửa đầu nhìn tầng đá đen thui phía trên, nháy mắt hai cái, nháy thêm cái nữa nước mắt đã tuôn ra. . . . .

Nào có tiêu sái như thế đâu, chỉ có tự mình biết, nàng thật ra chẳng vui vẻ gì, nếu không giờ phút này sao cảm giác trống rỗng lẫn mờ mịt chứ?

Giống như một người bị lạc trong sa mạc, không thấy được hi vọng, phía trước một mảnh mờ mịt, cô tịch, sợ hãi uy hiếp mình, mặc kệ người liều mạng thế nào, cũng chạy không thoát sự sợ hãi chẳng biết từ đâu này, cuối cùng dần dần biến thành tuyệt vọng.

Trong bóng tối, nữ tử hơi ngửa đầu, một giọt nước mắt từ khóe mắt tách ra, giống như ngôi sao xuyên qua con người, mờ mịt mà tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuynh Quốc Khi Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 224: Đầu mùa xuân tuyển tú

Thừa ân tháng giêng năm thứ tư, triều đình nước Phụng Lân đã trải qua một lần thay máu, đầu tiên là tra ra Tô quý phi cấu kết với nam tử ngoại bang. Sau khi chứng thật Tô quý phi bắt trình với gian phu nói dối mang Long thai, cuối cùng bị hoàng thượng hạ chỉ nhốt vào thiên lao.

Tiếp theo, toàn bộ ám vệ Hoàng đế Vũ Tiêu Nhiên bắt đầu hành động, người trong kinh đô mật tẩu tra ra đương triều quốc trượng phụ thân của Tô quý phi liên kết với một nửa số quan viên trọng triều mưu đồ tạo phản. Sau khi bị phát hiện ý đồ bức vua thoái vị, ám vệ được hoàng thượng bố trí trước đó một lưới bắt hết.

Thuận thế, Hoàng đế mạnh mẽ thu hồi quyền lực chánh trị trong tay người ngoài, luân phiên thay đổi chức vị quan trọng trong triều càng thêm một giọt nước không lọt.

Từ đó, bộ tộc Tô thị huy hoàng mới chính thức đặt dấu chấm hết.

Đầu xuân hoa mai nở rộ, trong ngự hoa viên Vũ Tiêu Nhiên mặc một bộ trường bào màu đen, môi mím chặt, một đôi con ngươi sao lạnh trong đêm đông nhìn xa xăm, bên trong lóe ra sự mờ mịt cùng mê mẩn, như có chuyện gì đó không nghĩ ra khiến hắn cảm thấy thật khó khăn, nhưng thoáng qua rồi biến mất. Khi người nhìn lại chỉ có thể nhìn thấy tròng mắt đen láy tựa như vũ trụ vô tận.

Phía sau hắn, hai vị tuyệt sắc đứng thẳng, một thanh y Huyền Thanh và một hắc y gương mặt ngàn năm băng sơn không đổi Trần Tuyết, mà đứng xa nhất là một gương mặt đầy nếp nhăn, người này chính là Cao công công.

"Người nói xem, nàng sẽ đi đâu đây?" Môi cong lên, Vũ Tiêu Nhiên thu hồi ánh mắt phía chân trời, mặt không biểu cảm nhìn hoa mai đua nhau khoe sắc, mà lời nói, vừa như hỏi mình vừa như hỏi hai người sau lưng.

Dường như hắn cũng không đợi ai sẽ trả lời hắn.

Huyền Thanh và Trần Tuyết liếc mắt nhìn nhau trao đổi, về mặt Huyền Thanh thân nhiên, không chút để ý, nói: "Nếu nàng muốn chạy trốn, người cần gì nắm không thả? Lại nói, đầu mùa xuân sẽ phải tuyển tú, đến lúc đó thiếu gì mỹ nữ chứ?"

"Vậy sao?" Môi mòng nhếch lên, Vũ Tiêu Nhiên quay người lại, trường bào màu đen về một đường cong hoàn mỹ ở giữa không trung, hắn cười như không cười quét mắt về phía Trần Tuyết. Người sau khi bị hắn nhìn thì ngẩn ra, trái tim càng thêm không chịu nổi chế độ đập lộn xộn. Cuối cùng chỉ có thể tiếp tục giả vờ giống như không biết gì.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Chương 225: Kết cục 1

Cuối cùng, ánh mắt Vũ Tiêu Nhiên dừng lại trên gương mặt tuyệt thế của Huyền Thanh: "Đúng vậy, đầu mùa xuân sẽ phải tuyển tú."

Lời này của hắn, tựa hồ có ý vị tiếp nhận, Huyền Thanh trong lòng vui mừng, đang muốn nói tiếp lại bị Vũ Tiêu Nhiên cắt đứt: "Đến lúc đó, cho các người chọn vài người, được không?"

Nghe xong, sắc mặt Huyền Thanh trắng thêm hai phần, Trần Tuyết thì vẫn lạnh lùng không nói một lời.

"Các người nói, có tốt không?" Khuôn mặt như đao khắc tràn đầy vui vẻ, vô hại điểm đạm. Giọng Vũ Tiêu Nhiên rất nhẹ, có thể nói coi là tương đối dịu dàng, nhưng nghe vào trong lỗ tai hai người, lại vô cùng không thoải mái.

Nụ cười kia, càng làm cho bọn họ cảm thấy so với trực tiếp cầm đao làm thịt bọn họ còn kinh khủng hơn.

Trần Tuyết nghĩ, sự đệ này của hắn, nổi giận không kinh khủng, hắn cười càng dịu dàng càng vô hại mới càng kinh khủng, nhớ tới, hắn đã lâu không thấy hắn (VTN) cười như thế rồi.

Mà Huyền Thanh thì càng sợ hãi hơn, muốn chọn cho hắn? Thôi cứ cầm đao kết liễu hắn đi, nếu không tiểu sư muội nghe thấy tin tức này sẽ không chút do dự chém hắn, dù sao cũng là chết. Suy nghĩ một chút Huyền Thanh liền nở nụ cười sáng rỡ: "Sư đệ, đệ xem hiện tại thời cuộc vững chắc mà thực quyền cũng toàn bộ ở trên tay đệ, chuyện còn dư lại đệ có thể tự mình giải quyết, nơi này không cần ta góp sức nữa, ta nghĩ ta cần phải trở về."

Không thể chống lại thánh chỉ hoàng đế, thì trốn vẫn được chứ nhỉ? Dù sao giang sơn này là của Vũ gia hắn, dù sao cũng không còn chuyện gì cần hắn.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn Vũ Tiêu Nhiên cười không ngớt và Huyền Thanh mang bộ mặt hả hê, Trần Tuyết, rất khí phách nói: "Ta cũng cần phải trở về."

Lời này không phải câu hỏi, mà là câu trần thuật, nếu thật sự Trần Tuyết muốn đi, ai có thể cản được hắn?

Mập máy môi, Vũ Tiêu Nhiên vẫn treo nụ cười dịu dàng trên mặt như trước, hắn quét mắt qua Huyền Thanh, cuối cùng dừng lại chỗ Trần Tuyết. Sau đó, như không có chuyện gì xảy ra cười nói: "Được, các người muốn đi thì cứ đi."

Hắn nói một cách thoải mái, giống như đang nói..., hôm nay thời tiết tốt.

Mà hắn nói càng thoải mái, Huyền Thanh và Trần Tuyết càng thêm cảm thấy không ổn, nhưng không biết bất thường chỗ nào. Dù sao các người đòi đi, người ta cũng không từ chối để cho các người đi, như vậy vẫn chưa được sao?

Trực giác, Huyền Thanh và Trần Tuyết liếc nhau, đều thấy được sự lo lắng trong mắt đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Chương 226: Kết cục 2

"Thế nào?" Đợi một lát, Vũ Tiêu Nhiên nhìn hai người đứng ở trước mặt, mắt phượng hẹp dài thoáng qua mĩa mai, dung nhan như đao khắc nhọt nhọt không còn kiên nhẫn nói tiếp: "Không phải muốn đi sao? Tại sao còn chưa đi?"

Lời này, có đuôi khuyển hướng người.

Nhưng Huyền Thanh và Trần Tuyết đều biết, bây giờ nếu bỏ đi thật, chỉ sợ sau này đừng mong có thể sống yên ổn qua ngày. Vì vậy hai người đều bất động, dùng ánh mắt trừng hấn.

"Nói đi, điều kiện gì." Thở dài một cái, Huyền Thanh rất không có cốt khí cuối cùng thỏa hiệp.

Dĩ nhiên, trừ thỏa hiệp hấn không còn đường nào có thể đi, vì vậy ánh mắt Trần Tuyết lạnh lẽo chỉ liếc hấn một cái rồi trở về trên mặt Vũ Tiêu Nhiên.

Nghe được câu đó Huyền Thanh, Vũ Tiêu Nhiên cười, thật lòng cười, nụ cười phát ra từ nội tâm. Sau khi cười xong, nhận thấy còn chưa đủ, vì vậy Vũ Tiêu Nhiên lại nhìn về phía Trần Tuyết, gương mặt băng sơn ngàn năm dưới cái dòm soi mới của Vũ Tiêu Nhiên không được tự nhiên, cuối cùng hơi gật đầu coi như là đồng ý.

Lấy được đáp án hài lòng, Vũ Tiêu Nhiên chỉ bí hiểm liếc hai người một cái, tiếp theo môi mông nâng lên cười lạnh: "Các ngươi gạt ta làm cái gì tự mình biết rõ, ta cũng không muốn truy cứu nữa. Mặc dù hết thảy là vì đại cục vì ta, nhưng ta lại không muốn vì bất cứ chuyện gì mà tổn hại tới nàng. Đây là điều kiện của ta ——" Nói tới chỗ này, trên mặt Vũ Tiêu Nhiên xuất hiện nụ cười âm ám yếu ớt: "Dẫn ta đi tìm nàng."

Nói xong, không đợi hai người từ Huyền Thanh và Trần Tuyết từ trong cơn chấn kinh phục hồi tinh thần lại, Vũ Tiêu Nhiên tiếp tục nói: "Ta để cho các ngươi mang ta đi tìm nàng cũng không phải nói là ta không tìm được nàng, ta chỉ không muốn lãng phí thời gian mà thôi."

Bởi vì ta muốn mau sớm tìm được nàng, Vũ Tiêu Nhiên hơi ngược đầu, mắt phượng hẹp dài thoáng qua một ít đau thương cuối cùng.

"Thì ra —— ngươi cũng biết?!!!" Trên mặt Huyền Thanh rất rõ ràng viết lên hai chữ khiếp sợ, hấn trọn to mắt không thể tin nhìn Vũ Tiêu Nhiên, vốn cho rằng gạt hấn là có thể tiến hành tất cả, lại không nghĩ rằng hấn đã biết rồi, hơn nữa còn trắng trợn bị phơi bày ra như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Trời Nổi Trong Lành Cung: Khuyển Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 227: Chương 227: Kết cuộc 3

"Ngươi cho rằng đây là địa bàn của ai?" Vũ Tiêu Nhiên cười lạnh hỏi ngược lại, đừng quên, đây là địa bàn của hấn. Cho dù lúc ấy bị mê hoặc có thể không biết, nhưng sau đó suy nghĩ một chút chắc chắn sẽ có sơ hở. Tuy hấn không thích ngôi vị hoàng đế này, nhưng làm thì phải chịu trách nhiệm, vì vậy tất cả cũng coi như dưới sự ngầm đồng ý của hấn mà tiến hành.

"Ta cho là ngươi không biết." Giống như vô ý thức thốt lên một câu, Huyền Thanh nhíu đôi môi hơi tái nhợt, mình sắp đặt mọi thứ, lại không nghĩ rằng vẫn còn người thông mình ở phía sau.

Trần Tuyết kinh ngạc, dù sao chuyện này hấn cũng có phần, khiến hấn khi nhìn thấy người sư đệ này có chút không được tự nhiên. Hiện tại biết Vũ Tiêu Nhiên phát hiện ra, ngược lại cảm thấy rất nhẹ nhõm.

"Nói như vậy, ngươi cũng biết giao dịch giữa ta và Lam Nguyệt công chúa?" Gương mặt trải qua sự khiếp sợ ban đầu giờ đã khôi phục thần sắc. Giờ khắc này Huyền Thanh nhìn Vũ Tiêu Nhiên đầy mong chờ, hy vọng vị quân chủ nọ không cần thông minh như vậy.

Vũ Tiêu Nhiên cười lạnh, môi mông nhíu lên, hết sức tà mị hỏi ngược lại: "Ngươi nói là chuyện kêu Lam Nguyệt công chúa dịch dung thành bộ dạng của Ly nhi sao? Hay nói có ý tìm người bắt cóc Ly nhi? Hay nói việc lấy Phù Sinh trên tay ngươi ——"

Nghe đến đó, Huyền Thanh chịu không nổi nữa, phần sau Vũ Tiêu Nhiên nói cái gì Huyền Thanh cũng chẳng quan tâm, hấn chỉ biết, hấn quá thất bại, thất bại vốn cho rằng kế hoạch không chệch vào đâu được, nhưng không ngờ mình chẳng qua là một con tép rêu trong mắt người ta. Hấn nghĩ, hấn thực sự chỉ thích hợp làm ngọc diện thần y của hấn.

Giờ đây trên mặt Huyền Thanh tràn đầy sự tuyệt vọng, Trần Tuyết nhìn cười đi tới vỗ vỗ bờ vai hấn ra vẻ khích lệ.

Vũ Tiêu Nhiên mím môi không nói, hẩn ngẩng đầu nhìn bầu trời, một con Hắc Ưng hình thể khổng lồ chiếm cứ ở Ngự Hoa Viên, mắt phượng hẹp dài lóe lên một cái. Vũ Tiêu Nhiên tung người như đại bàng giương cánh bay vọt tới bên cạnh nó, chứng kiến dưới chân Hắc Ưng cột một mảnh vải, Vũ Tiêu Nhiên không chút do dự bắt lấy Hắc Ưng.

Lấy mảnh vải xuống mở ra đọc, vết máu ngưng kết viết lên hai câu khiến Vũ Tiêu Nhiên khiếp sợ lẫn giận dữ.

Miếng vải này là do Mộc Ly đưa Tuyết Lê mang cho Vũ Tiêu Nhiên, phía trên chỉ viết một chuyện cộng thêm bốn chữ.

Chuyện thứ nhất, Mộc Ly nói Vũ Tiêu Nhiên có thể còn sống, hơn nữa đang ở bên cạnh Hoàng thái hậu giữ chức thái giám dùng tên giả là ‘Hoàng Bồi’. Tiếp theo, Mộc Ly chỉ gửi cho Vũ Tiêu Nhiên một câu, lại đủ khiến Vũ Tiêu Nhiên tức giận thậm chí nổi điên.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 228: Chương 228: Kết cục 4

“Đáng chết!!!” Hung hăng khê nguyên rủa một tiếng, Vũ Tiêu Nhiên nắm chặt mảnh vải trong tay, khuôn mặt như đao khắc vô cùng tức giận và khủng hoảng.

Nhất sa nhất thế giới, nhất thảo nhất thiên đường ————— phía trên Mộc Ly dùng máu viết mấy chữ.

Rắc chó chữ nhất sa nhất thế giới, nhất thảo nhất thiên đường, Vũ Tiêu Nhiên không nhịn được tức giận mắng. Nếu hiện tại Mộc Ly ở trước mặt, hẩn thật không thể cam đoan có thể nhào lên bóp cổ nàng để cho nàng thu hồi những lời này hay không.

"Thế nào?" Rõ ràng tức giận như vậy, coi như Trần Tuyết và Huyền Thanh là người chết cũng nên phát hiện ra.

"Nàng đi rồi!" Lạnh lùng thốt lên ba chữ, con người Vũ Tiêu Nhiên tuyệt tình không nhịn được hung hăng trừng mắt hai đầu sỏ gây nên.

Huyền Thanh bĩu môi, không chút để ý cười nói: "Có muốn phái binh đi tìm không?"

"Phái binh?" Từ trong kẽ răng nặn ra hai chữ, trông mắt Vũ Tiêu Nhiên đen kịt: "Trẫm muốn đích thân đi tìm!"

Không tự mình đi tìm nữ nhân kia có năng lực trở về sao? Không tự mình đi tìm hẩn có thể yên tâm sao?

"Ai trông coi chỗ này?" Trần Tuyết kinh ngạc, lạnh lùng phun ra bốn chữ, mặc dù, hẩn rất đồng ý sự đệ tự mình đi tìm.

"Các người trông." Vũ Tiêu Nhiên lấy miếng vải trên chân Hắc Ưng xuống mở ra cho hai người nhìn. Sau khi xem qua Huyền Thanh và Trần Tuyết đồng thời trao đổi một ánh mắt không thể tưởng tượng nổi, tiếp theo vì số phận người nào đó mà lắc đầu không ngừng.

"Tiểu Cao tử, lấy bút mực ra!" Vũ Tiêu Nhiên quát lạnh một tiếng.

"Dạ!"

Thừa Ân tháng giêng năm thứ tư, Phượng Lâm quốc lần nữa xảy ra một sự kiện khiến quần thần khiếp sợ.

Thừa Ân ngày mười bảy tháng giêng năm thứ tư. Vũ Tiêu Nhiên thối vị, chỉ để lại chiếu thư truyền ngôi rồi biến mất tăm.

Truyền thuyết, nhiều năm sau có người nhìn thấy vị Hoàng đế ngăn ngui trong lịch sử xuất hiện cùng với một nữ tử tuyệt mỹ và một đứa bé ở biên giới.

Truyền thuyết, những thứ kia chỉ là truyền thuyết mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Trôi Nổi Trong Lành Cung: Khuyết Quốc Khí Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.